ನಾಣೀ ಮುಖಂ - 10

ಗರುಡಪುರಾಣಸಾರೋದಾರಃ

(ಸ್ರೇತ ಕಾಂಡ) ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ ಅದ್ವೈತಿ ವ್ಯಾಹತಿ ಸಂಹತಿ ಸಹಿತ

ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ:

ಕಾವು ಹಯಗ್ರೀವಾಚಾರ್ಯ ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮಠೆ, ಉಡುಪಿ.

ರುಧಿರೋದ್ಗಾರಿ ನಾವು ಸಂನತ್ಸರ ವೈಶಾಖ ಶುಕ್ಲ ಪೂರ್ಣವೂ.

Rs. 25-00

ಗರುಡಪುರಾಣಸಾರೋದ್ದಾರೆಃ (ಆದ್ವೈ ೩ ವ್ಯಾಹತಿ ಸಂಹತಿ ಸಹಿತ) ಕನ್ನಡ ಅನುವಾಡ ಸಹಿತ

ಸಂಗ್ರಾಹಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ:

ಕಾಪು ಹಯಗ್ರೀವಾಚಾರ್ಯ

ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮಠ, ಉಡುಪಿ.

ರುಧಿ ರೋದ್ಗಾರಿ ನಾನು ಸಂವತ್ಸರ ವೈಶಾಖ ಶುಕ್ಲ ಪೂರ್ಣಿಮಾ.

ಬೆಲೆ: 16-00

Scanned by CamScanner

1

GARUDAPURANASARODHARA Published and Translated by Kaup Hayagreevacharya.

First Edition 1983 (1000)

All rights reserved

;

PRINTED AT: Dharmabodha Press Car-Street Udupi.

Price: **3**6-00

Scanned by CamScanner

i.

ತ್ರೀಗಳವರ ಶುಭ ತೀರ್ಷಿಕೆ

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕುರೂಪೀ ದುರ್ಗುಣೀ ಮತ್ತು ಅತಿ ದರಿದ್ರ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಸುರೂಪೀ ಸುಗುಣೀ ಮತ್ತು ತ್ರೀಮಂತ. ಈ ರೀತಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವು ಪ್ರತ್ಮಕ್ಷ ಸಿದ್ಧ. ಈ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಯಾವುದು. ಕಾರಣವು ಇಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯವು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕಾರಣವೆಂದು ಊಹಿಸುವೆವೋ ಅದನ್ನೇ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪವೆಂಬ ಹೆಸರಿ ನಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಳೃತನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಜೈಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಜೈಲಿ ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೂ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋದಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಾಪಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದವನು ನರಕದಲ್ಲಿ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನ ಪಾಪದ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿ ದುರ್ಗುಣಿಯಾಗಿ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾ**ಸ**ದಿಂದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ದು:ಖವನ್ನು ಪಾಪಿಯು ಅನುಭವಿಸಿದನು ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಿದ್ದವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುಬೇಕು. ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಗರುಡಪುರಾಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅವಶ್ಯ ಓದಲೇಬೇಕು. ಓದಿದರೆ ಅವನು ಪಾಪಕರ್ವುದಿಂದ ಆಗುವ ಅನರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗಿ ಪಾಪಕರ್ವುವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಹಾಗೂ ಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮಹಾನರ್ಥಗಳಿಂದ ಜೀವರು ಪಾರಾ ಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಈ ಗರುಡಪುರಾಣವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿ ಯುದಂತೆ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಸಂಡಿತಶ್ರೇ**ಷ್ಠ ರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಪು ಹಯಗ್ರೀ ವಾಚಾರ್ಯ ರು ಗರುಡ**ಪುರಾಣ ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಪರವು ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆ. ಗರುಡ ಪುರಾಣವು 18 ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದು ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕ ಪುರಾಣ. ಜಗ ದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಇದರ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸರ್ವರಿಗೂ ಪರಮ ಮಾನ್ಯ ವಾಗಿರುವ ಗರುಡ ಪುರಾಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಠಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ದ್ರವ್ಮ ಸಹಾಯುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಮ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿ ಯುಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯುವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬೆಂಗಳೂರು U. N. ರಾಮದೂಸ ಬಲ್ಲಾಳರು, ಮತ್ತು ಕಡಂದಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟರ ಸುಪುತ್ರ ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು, ಇವರಿಗೂ ಇತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯುಕರಿಗೂ ಈ ರೀತಿಯು ದಾನ ಧರ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಗಳನ್ನು ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣಾಯುಸ್ಸು, ಪೂರ್ಣಾ ರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕರುಣಿ ಸಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುವೆವು.

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಥರು,

ಉಡುಪಿ (ಶ್ರೀ ಪಲಿವಾರು ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಉಭಯ ಮಠಾಧೀಶರು

Scanned by CamScanner

ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಆರ್ಥಿಕಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಉದಾರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು:-

U. N. ರಾಮುದಾಸ ಬಳ್ಳಾಳರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಕಡಂಡಲೆ ವಾಸುದೇವರಾಯುರು, ಬೆಂಗಳೂರು T. R. ಕೇಕಾಡರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸೂರಾಲ್ ಸದಾನಂದ ವುಡಿಯುರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸತ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಬಳ್ಳಾಳರು ಮತ್ತು ಸಹೋಡರರು, ಮೈಸೂರು K. ಠಾನುಕೃಷ್ಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯುರು, ಮೈಸೂರು K. ಅಚ್ಯುತಭಟ್ಟರು, ಮೈಸೂರು T. L. ರಾನುತಂತ್ರಿಗಳು, ಮೈಸೂರು ಬೆಳೈ ವಿಠಲದಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಸುಪುತ್ರರು, ಕುಂಜಾರುಗಿರಿ ಉಡುಪಿ ೫(ತಾರಾವುರಾಯರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ N ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಹೈದರಾಬಾದ್ B. ಸುಂದರರಾಯುರು, ಸೆಕೆಂದರಾಬಾದ್ K. A. ತಂತ್ರಿಗಳು, ಬೊಂಬುಯಿ ಇವರೇ ನೊದಲಾದವರು ಸಹಾಯು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಹಾಯವೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ

ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು.

--: ಪುಸ್ತಳ ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳಗಳು :--

ಹಾನಂಜೆ ಗುರುರಾನ್ & ಸನ್ಸ್, ರಥಬೀದಿ, ಉಡುಪಿ D. K. T. R. ಕೇಳುವರು, ಉಡುಪಿ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಜಿ. ಪಿ. ಸ್ಟೀಟ್ ಬೆಂಗಳೂರು-2

ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆ

- 1 ಸಾಪಿಗಳ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ದುಃಖ ನಿರೂಪಣೆ.
- 2 ಯುಮುಮಾರ್ಗದ ಗಮನ ನಿರೊಪಣೆ.
- 3 ನರಕ ದುಃಖ ನಿರೂ**ಸ**ಣೆ.
- 4 ನರಕ ಸಾಧನವಾಡ ಪಾಪ ನಿರೂಪಣೆ.
- 5 ಪಾಪಗಳಿಂದಾಗುವ ಶರೀರ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಚಿಹ್ನೆ ನಿರೂಪಣೆ.
- 6 ಪಾಪಿಗಳ ಗರ್ಭಾದಿ ದುಃಖ ನಿರೂಪಣೆ.
- 7 ಬಭ್ರುವಾಹನನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರೇತ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕಥೆ.
- 8 ಆತುರನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ದಾನ ನಿರೂಪಣೆ.
- 9 ದೇಹ ತ್ಯಾಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ.
- 10 ದಾಹಾಸ್ಥಿ ಸಂಚಯನ, ಬಾಲಾದಿ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮರಣ, ಪಂಚಕ ಮರಣ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ.
- 11 ದಶದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ.
- 12 ಏಕಾದಶಾಹ ಕರ್ತವ್ಯ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗಾದಿ ನಿರೂಪಣೆ.
- 13 ಆ ಶೌಚ ಸಪಿಂಡನಾದಿ ಸರ್ವಕರ್ಮ ದಾನ ನಿರೂಪಣೆ.
- 14 ಧರ್ಮ ರಾಜನಗರ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಗಮನ ನಿರೂಪಣೆ.
- 15 ಸುಕೃತಿ ಜನ್ಮಾಚರಣೆ ಶರೀರ ಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಣೆ.
- 16 ಜೀವರ ವಿಭಾಗ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಸಿರೂಪಣೆ. ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣ ಫಲ

Scanned by CamScanner

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

गरुडपुराण सारोद्धारः

अध्यायः १

धर्मदृढबद्धमूलो वेदस्कन्धः पुराणज्ञाखाढधः। कतुकुसुमो मोक्षफलो मधुस्दनपादपो जयति ॥ १ ॥ नैमिषेऽनिमिषक्षेत्वे ऋषयः शौनकादयः। सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुतहुताग्नयः । सत्कृतं स्तमासीनं पप्रच्छुरिदमा-दरात् ॥ ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथितो भवता सम्यक् देवमार्गः सुख

तात्पर्यदीपिका व्याख्या

ಭಕ್ತೋಷದೇಶನಿರತಂ ಚತುರ್ವರ್ಗಫಲಪ್ರದಂ। ಸ್ಮರಾಮಿ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಸ್ನಂಗರುಡಾರೊಢಮಾದರಾತ್ 🎼

ಪುರಾಣಕರ್ತರು ಗ್ರಂಥಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇತ್ರಮನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮವೆಂಬ ಅಚಲ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಿಂತ ವೇದ ಗಳೆಂಬ ಕಾಂಡವುಳ್ಳ ಪುರಾಣಗಳೆಂಬ ಗೆಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಯಜ್ಜ್ಗಗಳೆಂಬ ಹೂವುಳ್ಳ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಧುಎಂಬ ದೈತ್ಯ ಸಂಹಾರಕನಾದ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಮರವು ಅತ್ಯುತ್ಯೃಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಮರವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಬೆ ಎಲೆ ಹೂ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಕೊಡುವು ವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಪುರಾಣಾದಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯಜ್ಞಾದಿ ಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಾದಿಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಇವನೇ ಸರ್ವೋತ್ರಮನು ೫ ೧ ೫ ಶಾನಕಾದಿಯಷಿಗಳು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಹರಿಯ ಸ್ಥಾನ ವಾದ ನೈನುಷಾರಣ್ಯವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ (ದಿನ) ಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರಯಿಸತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಯಜ್ಜ ವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ೫ ೨ ೫ ಅವರು ಒಂದು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಹೋಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಸನಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು ೫ ೩ ೫

ಮಹಿಗಳು:- ಎಲೋ ಸೂತಪುರಾಣಿಕರೇ ನಾವು, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು

गरुडपुराण सारोद्वारे

प्र रः । इदानीं श्रोतुमिच्छामो यममार्गं मयप्रदं ॥ ४ ॥ तथा संसार-दुःखानि तत्क्ठे राक्षयसाधनं । ऐद्दिका मुष्मिकान् क्वेद्यान् यथावद्व-कतुमर्हसि ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ श्टणुध्वं भो विवक्ष्यामि यममार्गं सुदुर्गमम् । सुखदं पुण्यशीलानां पापिनां दुःखदायकम् ॥ ६ ॥ यथा श्रीविष्णुना प्रोक्तं वैनतेयाय पृच्छते । तथैव कथयिष्यामि सन्देहच्छेद-नाय वः ॥ ७ ॥ कद्दाचित्सुखमासीनं वैकुंठे श्रीहार्रे गुरुं । विनयावनतो भूत्वा पप्रच्छ विनतासुतः ॥ ८ ॥ भक्तिमार्गो बद्धविधः कथितो भवता मम । तथा च कथिता देव भक्तानां गतिरुत्तमा ॥ ९ ॥ अधुना श्रोतु-मिच्छामि यममार्गं भयंकरं । त्वद्धक्तिविमुखानां च तत्वैव गमनं श्रुतं ॥ १० ॥ सुगमं भगवन्नाम जिद्धा च वशवर्तिनी । तथापि नरकं यान्ति धिग्धिगस्तु नराधमान् ॥ ११ ॥ अतो मे भगवन् ब्रूहि पापि

ಹೋಗತಕ್ಕ ಸುಖಕರವಾದ ಆರ್ಚಿರಾದಿ ದೇವರ್ವಾಗ್ವನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಿ ದೆವು. ಈಗ ಪಾಪಿಗಳು ಹೋಗತಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಯ ಸುತ್ತೇವೆ. ॥ ೪ ॥ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ನಾಶಕಾರಣಗಳನ್ನೂ, ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಆಗತಕ್ಕ ನಾನಾದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರುಗ೫ಗ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸೂತಪುರಾಣಿಕರು ಹೇಳಲಾ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಎಲೈ ಮಾಷಿ ಗಳಿರಾ, ಪುಣ್ಯ ಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಸುಖಕರವಾದ, ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖಕರವಾದ್ರಿಂದ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ಯವುವಾರ್ಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿರಿ ॥ ೬ ॥ ಇದನ್ನು ನಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಲ್ಲ. ಶ್ರೀನುಹಾವಿನ್ಜು ವೇ ಕೇಳ ತಕ್ಕ ಗರುಡನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೭॥ ಒಂದು ದಿನ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಆಸನಾರೂಢನಾಗಿರುವ ಗುರುವಾದ ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನ ತೆಯ ಮಗನಾದ ಗರುಡನು ಬಹಳವಿನಯದಿಂದ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು ॥ ೮ ॥ ನೀವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ನಾನಾವಿಧ ಭಕ್ತಿಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಆಗುವ ಮುಕ್ತಿ ಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದಿರಿ ॥ ೯ ॥ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ದ್ವೇಷಿಗಳಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಹೋಗ ತಕ್ಕ ಭಯವನ್ನುಂಟುವಾಡುವ ಯವುವಾರ್ಗವನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ ॥ ೧೦ ॥ ವುನುಷ್ಯರ ನಾಲಿಗೆಯು ಇಚ್ಛಾಸ್ರಕಾರ ಚಲಿಸಬಲ್ಲುದು. ಭಗವನ್ನಾವು ವು ಹೇಳಲು ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೂ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ವಾಡದೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವುನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಆತ್ಚರ್ಯವೆನಸುತ್ತದೆ ೧೧೧ ೧ಆದುವರಿಂದ ಭಗವ

200

२

au dini

नां या गतिर्भवेत् । यममार्गस्य दुःखानि यथा ते प्राप्नुवन्ति वै॥ १२ ॥ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ वक्ष्येऽहं श्टणु पक्षीन्द्र यममार्ग च येन ये। नरके पापिनो यान्ति श्टण्वतामपि भीतिदं ॥ १३ ॥ ये हिः पापरताः स्तार्क्ष्य दयाधर्मविवर्जिताः । दुष्टसंगाश्च सच्छास्त्रसत्संगतिपरा-इमुखाः ॥ १४ ॥ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः । आसुरं भाषमापन्ना दैवीसंपद्विवर्जिताः ॥ १५ ॥ अनेकचित्तविस्रांता मोहजालसमावृताः । प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥ ये नरा ज्ञानशीलाश्च ते यान्ति परमां गतिं । पापशीला नरा यान्ति दुःखेन यमयातनां ॥ १७ ॥ पापिनामैहिकं दुःग्वं यथा भवति तच्छृणु । ततस्ते मरणं प्राप्य यथा गच्छंति यातनाः ॥१८॥ सुक्रतं दुष्क्रतं वापि भु-

ತ್ಕೀತ೯ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸದ್ಗ ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪಾಪಿಗಳು ಹೋಗುವ ಯುಮವಾರ್ಗದ ದುಃಖವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸು, ಎಂದು ಗರು ಡನು ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಡಿದನು II ೧೨ II ಆಗ ಪರವಾತ್ಮನು ಯಾವನರಕದ ವಾರ್ತೆ ಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಮನುಷ್ಯನು ಭಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ ಅಂಥ ನರಕದ **ವುತ್ತು ಯವುವು**ರ್ಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿವನು ॥ ೧೩ ॥ ಯಾರು ಪಾಪಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರೋ, ಯಾರು ಸ್ವಧರ್ಮ **ವನ್ನು ಮಾ**ಡದೆ ಭೂತ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ದುಷ್ಟರಸಂಸರ್ಗವನ್ನು ವೂಡುವರೋ, ನಿರ್ದುಷ್ಟಗಳಾದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಿ ಗಳೋ, ಸತ್ಸಂಗವಿಲ್ಲದಿರುವವರೋ ತಾವೇ ತಾವೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿರುವವರೋ ಯಾರು ಬಂದರೂ ಬಹುವಾನ ಮಾಡದಿರುವವರೋ ಹಣದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಗರ್ವ ಔದ್ಧತ್ಯವುಳ್ಳವರೋ ನಮಗೆ ಯಾರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆವು, ಮುಂತಾದ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರೋ, ಅಜ್ಞಾನ ಮಮತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವ ರೋ, ಸಿಕ್ಕಿದ ಪಡಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರೋ, ಅಂತೂ ದೇವತಾದಿಗಳಿ**ಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ**ವಾಗುವ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲದ, ಆಸುರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾ ಡುವ ಅಸುರ ಸ್ತಭಾವದವರು ಯಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಲದಿಂದ ತುಂಬಿದ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ॥ ೧೬॥ ಸಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾಡರೆ ಡುಗರು ಪರವಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಪಾಷಿಷ್ಠರು ದು:ಖಪೂರ್ಣವಾದ ಯವುಯಾತನೆಯನ್ನು ಹೊಂ ದುವರು ॥ ೧೭ ೫ ಹಾಪಿಗಳಿಗೆ ಪರಲೋಕ ದು:ಖ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಐಹಿಕ ದು:ಖ ವೂ ಕೂಡಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ II ೧೮ II ಪಾಪಿ ಗಳು ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕರ್ಮ ಶೀಷದಿಂದ

कत्वा पूर्वं बधार्जित। कर्मयोगात्तदा तस्य कश्चिद्वयाधिः प्रजायते ॥ १९॥ आधिव्याधिसमायुक्तं जीविताशासमुत्सुकं । कालो बलीयानहिवद-ब्रातः प्रतिपद्यते ॥ २० ॥ तत्नाप्यजातनिर्वेदो स्त्रियमाणः स्वयंभूतैः । जरयोगत्तवैरूण्यो मरणाभिमुखो ग्रुहे ॥ २१ ॥ आस्तेऽवमत्योपन्यस्तं गृहपाल इवाहरन् । आमयाव्यप्रदीप्ताग्निरल्पाहारोऽल्पचेष्टितः ॥ २२ ॥ वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिकः । कासश्वासकृतायासः कंठे घुर्ध्युरायते ॥ २३ ॥ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबन्धुभिः । वाच्यमानोपि न ब्र्ते कालपाशवर्श्वानतः ॥ २४ ॥ पर्व कुटुंबभरणे व्यापृ-तात्माऽजितेन्द्रियः । म्रियते रुद्तां स्वानामुरुवेद्दनयाऽस्तधीः ॥ २५ ॥ नस्तित्रन्तक्षणे तार्क्ष्य देवी दृष्टिः प्रजायते । पकीभूतं जगत्सर्वं न किं-

ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಾರ್ಜಿತ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸುಖ ದು:ಖ ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವುರಣ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ರೋಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ॥ ೧೯ ॥ ಮನೋವ್ಯಥೆಯಾದರೂ ಪಾಸನಿಮಿತ್ತಕವಾದ ಇಷ್ಟು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಸರ್ಪದಂತೆ ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಒದಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇವ ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೨೦ ॥ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಯಾವರೀತಿ ಎಂದರೆ, ವಿಷಯದ ಆಸೆಯು ತುಂಬಾ ಇದ್ದರೂ, ತಾನು ಯೌವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ ನೋ ಅವರು ತಿರಸ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಯಿಂದ ಇವನಿಗೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಮನೆಯನ್ನು ಕಾಯುವ ನಾಯಿಯು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನ ಬೇಕೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಶರೀರರೋಗಗಳು ಬೇರೆ, ಅರ್ಜೀರ್ಣದಿಂದ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥ ಇಲ್ಲದಿದ್ದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಂತೆ, ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪರರ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆ ಯುತ್ತಾನೆ. ॥ ೨೨ ॥ ಮರಣ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತು ಎಂದರೆ ಉಚ್ಛಾಸ ಕೆ ಮು್ಮಗಳ ಕಾಟ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕಣ್ಣಿನ ವಿಕಾರ ನೋಟ, ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಕಫದ ತಿಕ್ಕಾಟ, ಇತರ ಭಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹೃದಯವ ಹಾರಾಟ, ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಾರದ ಗಂಟಲಿನ ಘುರು ಘುರು ಶಬ್ದ ॥ ೨೩ ॥ ಇಷ್ಟಾಗುವುದೇ ತಡ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಇವನ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲೂ ನೆರೆದಿದ್ದ ರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಡೆ ತನ್ನ ನೇದನೆಯನ್ನೇ ತನಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಸಲಹಿದ ಬಂಧು ಗಳು ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮೂರ್ಚ್ಮಾ ಕ್ರಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. 11 ೨೫ ॥ ಆ ಮರಣ

1

Scanned by CamScanner

चिद्रक्तुमीहते ॥ २६ ॥ विकलेन्द्रियसंघाते चैतन्ये जडतां गते । प्रचलंति ततः प्राणा याम्यैनिकटवर्तिभिः ॥ २७॥ स्वस्थानाच्चलिते श्वासे कल्पाख्यो द्यातुरक्षणः । शतवृश्चिकदष्टस्य या पीडा, साऽनुभूयते ॥ २८ ॥ फेनमुद्गिरते सोध मुखं लालाकुलं भवेत् । अधोद्वारेण गच्छन्ति पापिनां प्राणवायवः ॥ २९ ॥ यमदूतौ तदा प्राप्तौ भीमौ सरमसेक्षणौ । पाशदन्डधरौ नग्नौ दन्तैः कटकटायतौ ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वकेशौ काकरुष्णौ वक्रतुन्डौ नखायुधौ । स दृष्ट्वा त्रस्तद्ददयः शरुन्मूतं विमंचति ॥ ३१ ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो हाहाकुर्वन् कलेवरात् । तदैव युद्धते दूतैः याम्यैः पद्दयन् स्वकं युहं ॥ ३२ ॥ यातनादेह आवृत्य पाशौर्वद्ध्वा गले बलात् । नयतो दीर्घमध्वानं दंड्यं राजभटा यथा ॥३३॥ तस्यैवं नीयमानस्य दूताः संतर्जयन्ति च । प्रवदन्ति भयं तीवं नर

ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ಯುವು ದೂತರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಆಗುವುದೇ ತತ ಇವನಿಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಏನು ಹೇಳಬೇಕು, ಎಂದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ॥ ೨೬ ॥ ಇವನ ಸಮಸ್ತ ಇಂದ್ರಿಯ .ಗಳೂ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿ ಜಡ ಪ್ರಾಯುಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಯವುದೂತರಿಂದ ಸೆಳೆಯ ಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ॥ ೨೭ ॥ ಆ ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ನೂರು ವಿಷ ಚೇಳುಗಳು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವೇದನೆಯೋ ಅಷ್ಟು ವೇದನೆ ಯನ್ನು ಒಂದು ಕಲ್ಪದಂತೆ ತಿಳಿದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ॥ ೨೮ ॥ ಕಫ ಜೊಲ್ಲು ವುುಂತಾದದ್ದು ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ಗಳೂ ಕೂಡಾ ಶರೀರದ ಕೆಳದ್ವಾರದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ॥ ೨೯॥ ಆ ಕಾಲ ವಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಗಳುಳ್ಳ ಪಾಶದಂಡ ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹೆಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ ಕಟ ಶಬ್ದ ನಾಡತಕ್ಕೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ತಲೆ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಕಾಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ವಳ್ಳ ದೊಡ ಉಗುರುಗಳುಳ್ಳ ವಿಕಾ ರಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ಯವುದೂತರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಭಯದಿಂದ ಗಡಗಡನಡು ಗುತ್ತಾ ವುಲ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. 11 ೩೧ 11 ಅಂಗುಷ್ಠ ಪರಿವಿತವಾದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೊತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಯವುದೂತರು ಯಾತನಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಾ ಡಿಸಿ ಪಾಶದಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಪುರುಷನನ್ನು ರಾಜ ಭೃತ್ಯರು ಹೇಗೆ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವರೋ ಹಾಗೆ ಬಹುದೂರ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೩ ॥ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ದೂತರು - ಬೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನಠಕಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. II ೩೪ II

62

काणां पुनः पुनः ॥ ३८॥ शीघ्रं प्रचल दुष्टात्मन् यास्यसि त्वं यमालयं ॥ कुम्भीपाकादिनरकांस्त्वां नयावोऽद्य मा चिरं ॥ ३५ ॥ पवं वाच-स्तदा ग्रूण्वन् बन्धूनां घदितं तथा । उच्चेर्हाहेति विलपन् ताड्यते यमकिंकरैः ॥ ३६ ॥ तथोर्निभिन्नहृदयस्तर्जनैर्जातवेपश्चः । पथि श्वभि-र्भक्ष्यमाण आर्तोऽघं स्वमनुस्सरन् ॥ ३७ ॥ क्षुत्तृट्परीतोऽर्कदवानळा निलैः सन्तप्यमानः पथि तप्तवालुके । इच्छ्रेण पृष्ठे कराया च ताडित-धलत्यशक्तोपि निराश्रमोदके ॥ ३८ ॥ तत्व तत्व पतंछ्रांतो मूर्च्छितः पुन-रुत्थितः । यथा पापीयसा नीतस्तमसा यमसादनं ॥ ३९ ॥ बिभिर्मुहुर्तेर्द्वाभ्यां वा नीयते तत्र मानवः । प्रदर्श्वायति दूतास्ता घोरा नरकयातनाः ॥ ४० ॥ मुहूर्तमातात्त्वरितं यमं वीक्ष्य भयं पुमान् । यमाज्ञया समं दूतैः पुनरायाति खेचरः ॥ ४९ ॥ आगम्य वासनाबद्दो देहमिच्छन्यमानुगैः । धृतः पाहोन रुद्ति क्षुत्तडभ्यां परिपीडितः

ಎಲೋ ಪಾಪಿಯೇ ಬೇಗನೇ ಬಾ, ನೀನು ಯವುನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕುಂಭೀಪಾಕವೇ ನೊದಲಾದ ನರಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಒಯ್ಯುತ್ತೇವೆ. ಎಂಬೀದೂತರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಂಧು ಮಿತ್ರರ ಕೂಗುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ದೂ ತರ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ॥ ೩೬ ॥ ಆ ದೂತರ ಪೆಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಅಂಗಗಳ ಭೇದವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚ ಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ವುುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೩೭ ॥ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು, ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬಿಸಿಯಾದ ಹ್ಯೊಗೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು, ತೀವ್ರವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಿಕೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು, ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಹಸಿವೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಏಳ ಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀರಿಲ್ಲ ಹೀಗಿದ್ದ ರೂ ಪೆಟ್ಟಿನ ಬಲದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ ಖತಗ ಈ ಸಂತಾಪಗಳಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಾ ಏಳುತ್ತಾ ಮೂರ್ಚ್ಛಾ ಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ದುಷ್ಟವಾದ ವೋಹದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಯನುನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರುವನು. ॥ ೩೯ ॥ ಇಷ್ಟು ಯವುವಾರ್ಗವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿಯೂ (6ಘ ಳಿಗೆ) ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಎರಡೇ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ದಾಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರನಾದ ಯಮನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಕ್ರೂರಗಳಾದ ನರಕಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುವರು. ॥ ೪೦ ॥ ಯನುನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದೂತರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವನು ॥ ೪೧ ॥ ಪುನಃ ಈ ಜೀವನು ಆ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಂತ ಸಾಶವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ಅ೨ 14

11 ४२ ॥ भुंके पिंडं सुतैदेशं दानं चातुरकालिकम् । तथापि नास्ति-कस्तार्क्ष्यं तृप्तिं याति न पातकी ॥ ४३ ॥ पापिनां नोपतिष्ठति दानं आह जलांजलिः । अतः क्षुद्धाकुला यांति पिंडदानभुजोऽपि ते १ ४४ ॥ भवंति प्रेतरूपास्ते पिंडदानविवर्जिताः । आकर्ल्यं निर्जना-रण्ये भ्रमति बहुदुःखिताः ॥ ४५ ॥ नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटि-रातैरपि । अभुक्त्वा यातनां जंतुर्मानुष्यं लभते नहि ॥ ४६ ॥ अती दयात्सुतः पिंडान्दिनेषु दशसु द्विज्ञ । प्रत्यहं ते विभर्ज्यते चतुर्भागैः खगोत्तम ॥ ४७ ॥ भागद्वयं तु देहस्य पुष्टिदं भूतपंचके । तृतीयं यम-दूतानां चतुर्थं सोपजीवति ॥ ४८ ॥ अहोरात्वश्च नवभिः प्रेतः पिंडम-वाप्नुयात् । जंतुर्निष्पन्नदेहश्च दशमे बलमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ दग्धे देहे पुनर्देहः पिंडैरुत्पद्यते खग । हस्तमात्रः पुमान्येन पथि भुक्ते शुभाशुभम् ॥ ५० ॥ प्रथमेऽहनि यः पिंडस्तेन मूर्धा प्रजायते । ग्रीवा-स्कधौ द्वितीयेन तृतीयाख्रृदयं भवेत् ॥ ५१ ॥ चतुर्थेन भवेत्पृष्ठं पंच-मान्नाभिरेव च । षष्ठेन च कटी गुह्यं स्तपात्सक्थिनी भवेत् ॥ ५२ ॥

ಆವಾಗ ವುರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ದಾನಗಳಿಂದಲೂ ಪಿಂಡದಾನಗಳಿಂ ದಲೂ ತೃಸ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಾಸ್ತಿಕರಾದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಅದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕು ವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ॥ ೪೪ ॥ ಪಿಂಡ ವಾನವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷ ಹಲ್ಲಿ ಆ ಜೀವರು ಪ್ರೇತರಾಗಿ ಜನವಿಲ್ಲದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹುದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೆ ॥ ೪೫ ॥ ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆ ದರೂ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥೪೬॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತುದಿನಗಳ ಪರ್ಯಾಂತ ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಕೊಟ್ಟ ಪಿಂಡಗಳ ಅರ್ಧಭಾಗವು ಮೃತನ ಶರೀರವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಾಲು ಭಾಗವು ಯವುದೂತರಿಗೂ ಉಳಿದ ಕಾಲು ಭಾಗವು ಇವನ ಹಸಿವೆ ಪರಿ ಹಾರಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ॥ ೪೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಯ ದೇಹ ಸುಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಪಿಂಡಗಳಿಂದ ಒಂದು ನೊಳದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹತ್ತನೇದಿನದಲ್ಲಿ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು ॥ ೫೦ ॥ ಪಿಂಡದಾನದಿಂದ ಶರೀರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕ್ರಮ ಹೀಗಿದೆ ಒಂದನೇ ದಿನವನ್ನಾ ರಂಭಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ತಲೆಯು ಕುತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಭುಜಗಳು, ಎದೆ, ಬೆನ್ನು, ಹೊಕ್ಕುಳು, ಸೊಂಟ ಮತ್ತು ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯವು, ತೊಡೆ, ಮೊಣ ಕಾಲು, ಕಾಲುಗಳು ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಪಿಂಡಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹತ್ತನೇ -ಬಿನ ಹಸಿವು. ಕೃಷೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ॥ ೫೩ . . ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಿಂಡದಿಂದ

S

٢

जानुपादौ तथा द्वाभ्यां दशमेऽद्वि श्चधा तृषा ॥ ५३ ॥ पिण्डजं देहमाश्रित्य क्षुधाविष्टस्तृषार्दितः ॥ पकादशं द्वादश च प्रेतो भुंके दिनद्वयम् ॥ ५४ ॥ व्रयोदशेऽहनि प्रेतो यन्त्रितो यमकिंकरैः ॥ तस्मिन्मागें ब्रजत्येको गृहीत इव मर्कटः ॥ ५५ ॥ षडशीतिसहस्राणि योजनानां प्रमाणतः ॥ यममार्गस्य विस्तारो विना वैतरणीं खग ॥ ५६ ॥ अहन्यहनि वै प्रेतो योजनानां शतद्वयम् ॥ चत्वारिंशत्तथा सप्त दिवा-रात्नेण गच्छति ॥ ५७ ॥ अतीत्य कमशो मार्गे पुराणीमानि षोडश ॥ प्रयाति धर्मराजस्य भवनं पातकी जनः ॥ ५८ ॥ सौम्यं सौरिपुरं नगेंद्र-भवनं गंधर्वशौलागमौ कौंचं क्र्रपुरं विचित्नभवनं बह्वापदं दुःखदम् ॥ नानाकंश्युरं सुतप्तभवनं रौद्रं पयोवर्षणं शीताढयं बहुभीतिधर्मभवनं याम्यं पुरं चाग्रतः ॥ ५९ ॥ याम्यपाशैर्धृतः पापी हाहेति प्ररुदन्पयि ॥ स्वगृहं तु परित्यज्य पुरं याम्यमनुवजेत् ॥ ६० ॥

इति श्रीसारोद्धारे गरुडपुराणे पापिनामैहिकामुष्मििकदुःखनिरूपणं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ಉಂಟಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜೀವನು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದವನಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದು, ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರು ಮಾಡಿದ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತ ನಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೪ ॥ ಹದಿಮೂರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯುಮದೂತರಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪ ಟ್ಟವನಾಗಿ ಪಾಶದಿಂದ ಬದ್ಧ ವಾದ ಮಂಗನಂತೆ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೫ ॥ ಯಮ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ಎಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಉದ್ದ ವಿದೆ. ಯೋ ಜನ ಎಂದರೆ ಹನ್ನೆ ರಡು ಮೈಲಾಗುವುದು. ವೈತರಣಿಯು ಬೇರೆಯೇ ಇದೆ ॥೫೬॥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ರನಲ್ಪತ್ತೇಳು ಯೋಜನಗಳನ್ನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೭ ॥ ಇವನು ಒಂದು ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಯಮನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಹದಿ ನಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಹೆಸರು ಕ್ರಮದಿಂದ ಹೀಗಿದೆ:-

ಸೌವ್ಯು, ಸೌರಿಪುರ, ನಗೇಂದ್ರಭವನ, ಗಂಧರ್ವನಗರ, ಶೈಲಾಗನು, ಕ್ರೌಂಚ, ಕ್ರೂರ, ವಿಚಿತ್ರಭವನ, ಬಹ್ವಾಪದ, ದುಃಖದ, ನಾನಾಕ್ರಂದಪುರ, ಸುತ ತ್ತಭವನ, ರೌದ್ರ, ಪಯೋವರ್ಷಣ, ಶೀತಾಢ್ಯ, ಬಹುಭೀತಿ ಘರ್ಮಭವನ, ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಹದಿನಾರು ಮಾಸಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಮುಂದಿನ ಯವುಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾಪಿಯಾದವನು ದೂತರಿಂದ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಬಂಧುವರ್ಗದವ ರನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯವುಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವನು. ॥ ೬೦ ॥

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಡಕುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾಹಿಗಳಿಗೆ ಐಹಿಕವಾದ ದು:ಖ ಾಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಒಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

अथ द्वितीयोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ कीदृशो यमलोकस्य पंथा भवति दुःखदः । तत्र यांति वधा पापास्तन्मे कथय केशव ॥१॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यम-मार्ग महादुःखप्रदं ते कथयाम्यहम् । मम भक्तोऽपि तच्छुत्वा त्वं भविष्यसि कपितः ॥ २ ॥ वृक्षच्छाया न तवास्ति यत्न विश्रमते नरः ॥ बस्मिन्मार्गे न चान्नाद्यं येन प्राणान्समुद्धरेत् ॥ २ ॥ न जलं दृश्यते कापि तृषितोऽतीव यः पिवेत् । तपते द्वादशादित्याः प्रल्यांते यथा खग ॥ ४ ॥ तस्मिन्गच्छति पापात्मा शीतवातेन पीडितः । कटक विध्यते कापि कचित्सपैर्महाविषैः ॥ ५ ॥ सिंहैर्व्याघ्रैः श्वभिर्घोर्र्म-र्श्वते कापि कचित्सपैर्महाविषैः ॥ ५ ॥ सिंहैर्व्याघ्रैः श्वभिर्घोर्र्म-क्ष्यते कापि पापकृत् । वृश्चिकदेश्यते कापि कचिद्दहाति वह्निना ॥६॥ ततः कचिन्महाघोरमसिपत्ववनं महत् । योजनानां सहस्रे द्वे विस्तारा यामतः स्मृतम् ॥ ७ ॥ काकोत्र्कवटरग्रधसरघादंशसंकुल्म् । सदा-वाग्नि च तत्पत्वैश्छिन्नभिन्नः प्रजायते ॥ ८ ॥ कचित्पतत्यंधकूपं विक-टात्पर्वतात्कचित् । गच्छते क्षुरधारासु शंकूनामुपरि कचित् ॥ ९ ॥

ಆಫ ದ್ವಿತೀಯೋಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನು ಪರವಾತ್ಮನ ಹತ್ತಿರ, ಆ ಯಮವಾರ್ಗವು ಹೇಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಪಿಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ದನು. ॥ ೧ ॥ ಆಗ ಪರವಾತ್ಮನು ಮಹಾ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಆ ವಾರ್ಗ ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ನೀನೂ ನಡುಗುವಿ ॥೨॥ ಆಹಾರಗಳಿಲ್ಲ. ತೃಷೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದಂತೆ ಬಹಳ ಬಿಸಿಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಳಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ಚುಚ್ಚುವಿಕೆ ಸರ್ಪಗಳ ವಿಷಬಾಧೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಸಿಂಹನಾಯಿ ಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಡುವನು. ಚೇಳುಗಳ ಪೀಡೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಡಲ್ಪಡುವನು.॥೬॥ ಕೆಲನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳನಂತೆ ಎಲೆಗಳು ಬೀಳುವ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಕಾಡು. ಗೂಗೆ ಕಾಗೆ ಹದ್ದು ನೋ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾಟ, ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು ಇವುಗಳಿಂದ ತುಂಡು ಸೀಳಾಗುತ್ತಾ ಕಷ್ಟವಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ॥ ೮ ॥ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೊಂಡಗಳಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಾ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮುಳ್ಳುಗುತ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ॥ ೯ ॥ 2

गरुइपुराण मारोद्वारे

स्खलत्यंधे तमस्युग्ने जले निपतति क्वचित् । क्वचित्पंके जलौ-काढये क्वचित्संतप्तकर्दमे ॥ १० ॥ संतप्तवालुकाकीणे ध्मातताम्न मये क्वचित् । क्वचिदङ्गारराशौ च महाधूमाकुले क्वचित् ॥११॥ कवचित् । क्वचिदङ्गारराशौ च महाधूमाकुले क्वचित् ॥११॥ कवचित् । क्वचिदङ्गारराशौ च महाधूमाकुले क्वचित् ॥११॥ कवचित् विद्युष्णांबुवर्षणम् ॥ १२ ॥ क्षारकर्दमवृष्टिश्च महानिम्नानि च क्वचित् । वप्रप्ररोहणं क्वापि कन्दरेषु प्रवेशनम् ॥ १३ ॥ गाढांधका रस्ततास्ति दुःखारोहशिलाः क्वचित् । पूयशोणितपूर्णाश्च विष्ठापूर्णा हदाः कचित् ॥ १४ ॥ मार्गमध्यवहाऽत्युग्रा घोरा चतरणी नदी । सा दृष्टा दुःखरा किंवा यस्या वार्ता भयावहा ॥ १५ ॥ शतयोजनवि-स्तीणा पूयशोणितवाहिनी । अस्थिवृंदतटा दुर्गा मांसशोणितकर्दमा॥१६॥ अगाधा दुस्तरा पापैः केशशैवालदुर्गमा । महाग्राहसमाकीर्णा घोर-पश्चिशतैर्वृता ॥ १७ ॥ आगतं पापिनं दृष्ट्वा ज्वालाधूमसमाकुला । कथते सा नदी तार्क्ष्यं कटाहांतर्घृतं यथा ॥१८॥ इत्यिभिः संकुला घोरैः

ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಇಂಬ್ರು ಗಳುಳ್ಳ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತಾ ಬಿಸಿಯಾದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಉಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಕಾದ ತಾನ್ರುದಲ್ಲಿ ಕೆಂಡಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆತುಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ॥ ೧೧ ॥ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಡದ ಮಳೆ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಲ್ಲಿನ ವುಳೆ, ರಕ್ತ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ವೃಷ್ಟಿ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಮಳೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ॥ ೧೨॥ ಕೆಲವೆಡೆ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ವುಳೆ, ಒಂದೆಡೆ ಬಹಳ ತಗ್ಗು , ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಿತ್ತರ, ಕೆಲನೆಡೆ ಗುಹೆಗಳೂ ಇರುವುದು ॥ ೧೩ ॥ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀವು ರಕ್ತ ಮಲ ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ನದಿಗಳೂ ಇವೆ. ॥ ೧೪ ॥ ಈ ಯುಮ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ ವೈತರಣೇ ನದಿಯು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವಾಗಲೇ ಭಯವಾಗುವಾಗ ನೋಡಿದರೆ ದು:ಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ॥ ೧೫॥ ಈ ನದಿಯು ನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ರಕ್ತ ಕೀವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಎಲುಬಿನ ರಾಶಿಯ ದಡವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ನಾಂಸರಕ್ತಗಳೇಬ ಕೆಸರುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇದೆ ॥ ೧೬॥ ಇದು ಬಹಳ ಆಳವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಕೂದಲೆಂಬ ಪಾಚಿವುಳ್ಳದ್ದೂ, ದೊಡ್ಡ ಮೊಸಳೆ ನೂರಾರು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದ್ದಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ॥ ೧೭ ॥ ಈ ವೈತರಣೆಯು ಪಾಪಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಒಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಣಾಲಿನ ತುಪ್ಪದಂತೆ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಉರಿ ಯುತ್ತಾ ಕುದಿಯುತ್ತದೆ. ॥ ೧೮ ॥ ಇದು ಸೂಜಿಯಂತೆ ಮುಖವುಳ ಕೃಮಿ

C.

स्चीवक्तैः समंततः । वज्रतुंईर्महाग्रुधेर्वायसैः परिवारिता ॥ १९ ॥ शिग्रुमारैश्च मकरेर्जलौकोमत्स्यकच्छपः । अन्यैर्जलस्थजीवैश्च पूरिता मांसमेदकैः ॥ २० ॥ पतितास्तत्प्रवाहे च कदंति बहु पापिनः । हा श्रातः पुत्र तातेति प्रलपंति मुहुर्मुद्दुः ॥ २१ ॥ श्चुधितास्तृषिताः पापाः पिवंति किल शोणितम् । सा सरिद्रुधिरापूरं वहंती फेनिलं बहु ॥२२॥ महाघोराऽतिगर्जती दुर्निरीक्ष्या भयावहा । तस्या दर्शनमात्रेण पापाः स्युर्गतचेतनाः ॥ २३ ॥ बहुवृश्चिकसंकीर्णा सेविता रूष्णपन्नगैः । तन्मध्ये पतितानां च ताता कोऽपिन विद्यते ॥ २४ ॥ आवर्तशतसा-हस्तः पाताले यांति पापिनः । क्षण तिष्ठंति पाताले क्षणादुपरिवर्तिनः ॥ २५।।पापिनां पतनायैच निर्मिता सा नदी खग । नापरं दृश्यते तस्या दुस्तरा बहुदुःखदा ॥ २६ ॥ पत्रं बहुविधक्लेशे यममार्गेऽतिदुः-खदे ॥ कोशंतश्च रुदंतश्च दुःखिता यांति पापिनः ॥ २७ ॥ पाशेन यंत्रिताः केचित्कृष्यमाणास्तशांकुशैः । शस्त्राग्रैः पृष्ठतः प्रोतैर्नीयमा

ಗಳಿಂದಲೂ ವಜ್ರದಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ ಹದ್ದು, ಕಾಗೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮಾಂಸವನ್ನು ತೋಡುವ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾದ ಮೀನು ಆವೆ ಮೊದಲಾದ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಲೂತುಂಬಿದೆ ॥ ೨೦ ॥ ಆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಎಲೋ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಅಸ ವುಗ, ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹಸಿವೆ ತೃಷೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅದೇ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ನದಿಯು ನೊರೆಯುಳ್ಳ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹವುಳೃದ್ದಾಗಿ ಘೋರಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಭಯಜನಕ ವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಪಾಪಿಗಳು ಮೂರ್ಚೈ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. 11 ೨೩-11 ಅನೇಕ ಚೇಳುಗಳೂ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪಗಳೂ ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ವರನ್ನು ಕೇಳು ವವರೇ ಇಲ್ಲ. ॥ ೨೪ ॥ ಇದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸುಳಿಗಳೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವರು ॥೨೫ ॥ ವಾಪಿಗಳು ಬಿದ್ದು ದು: ಖ**ವ**ನ್ನು ಪಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈ ನದಿಯು ನಿರ್ಮಿತ ವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ದಾಟಲು ಬಹುದು:ಖ ವಾಗುವುದು. ॥ ೨೬॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹು ವಿಧದಿಂದ ದು:ಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಯವುವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಳುತ್ತಾ ದು:ಖಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ॥ ೨೭ ॥ ಪಾಪದ ವೈನಿಧ್ಯದಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿಯೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಯೂ, ಮೂಗಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಯೂ, ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಯೂ, ಕೈಕಾಲು ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಯೂ ದೂತರು

नाश्च पापितः ॥ २८॥ नासाप्रपाश रुष्टाश्च कर्णपाशैंस्तथा परे । कालपाशैः इष्यमाणाः काकैः रुष्यास्तथापरे ॥ २९॥ प्रीवाषा हुषु पादेषु बद्धाः पृष्ठे च श्टङ्खलैः । अयोभारचयं केचिद्वहंतः पयि यांति ये ॥ ३० ॥ यमदूर्तैर्महाधोरैस्ताड्यमानाश्च मुद्ररैः । वमंतो रुधिरं वक्त्रात्तदेवाश्चति ते पुनः ॥ ३१ ॥ शोचंति स्वानि कर्माणि ग्लानिं गच्छति जंतवः । अतीव दुःखसंपन्नाः प्रयांति यममंदिरम् ॥ ३२ ॥ तथा च स वजन्मार्गे पुत्र पौल इति बुवन् । हाहेति प्रठदन्नित्यमनुत-प्यति मंदधीः ॥ ३३ ॥ महता पुण्ययोगेन मानुषं जन्म लभ्यते । तत्प्राप्य न छतो धर्मः कीदृशं हि मया इतम् ॥ ३४ ॥ मया न दत्तं न हुतं हुताशने तपो न तप्तं त्रिद्शा न पूजिताः । न तीर्थसेवा विहिना विधाननो देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३५ ॥ न पूजिता विद्रगणाः सुरापगा न चाश्चिताः सत्पुरुषा न सेविताः । परोपकाग न छताः फदाचन देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३६ ॥ जना-ठायो नैय कृतो हि निर्जले मनुष्यहेतोः पशुपक्षिहेतवे । गोवित्रवृत्त्य-

ಕಾಗೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಎಳದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದುಂಟು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ ॥ ೩೦ ॥ ಕ್ರೂರ ರಾದ ಯುಮುದೂತರು ಮುದ್ದರ ಎಂಬ ಆಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆದ ಪೆಟ್ಟಿಸಿಂದ ರಕ್ತವನ್ನು ನಾಂತಿನಾಡಿ ಪುನಃ ಅದಸ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ॥ ೩೧ ॥ ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಪಾಪಿಗಳು ಕಷ್ಟಪಡುವ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನೂಡಿದ ದು**ಷ್ಕ**ರ್ವುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಪಶ್ಕಾತ್ತಾಪಪಡುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ವುಂಢರಾಗಿ ಬಹಳ ದು:ಖನಡುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೩ ॥ ಅನೇಕ ನಶು ವಕ್ಸ್ಯಾದಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಏಸೋ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷದಿಂದ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವುನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ನನಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೌಕರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಯಾವ ದಾನಧರ್ಮವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಂಧ್ಯಾದಿನಿತ್ಯ ಸೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ನುಗಳನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹೋಮಾದಿ ಗಳನ್ನು ಕೈಚ್ಛ್ರಚಾಂದ್ರಾಯಣಾದಿ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆ ಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಘಯಾತ್ರೆ ನದೀ ಸ್ನಾನ ಕ್ಷೇಸ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೋ ಜೀವನೇ ನೀನು ಯಾವ ಕರ್ಮ ಲೋಪವನ್ನು ವಾಡಿದ್ದಿ ಯೋ ಆದರ ಫಲವನ್ನು ನೀನೇ ಅನು ಭವಿಸು ಎಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ॥ ೩೫ ಇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರಾಧನೆಯನ್ನೂ ನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಸಂಗ

Ş,

22

र्श्वमकारि नाण्वपि देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३७॥ न नित्य-दानं न गवाहिकं छतं न वेदशास्त्रार्थवचः प्रमाणितम् । छुतं पुराणं न च पूजितो को देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३८॥ भर्तुर्मया नैव छतं हितं वचः पतिव्रंतं नैव कदापि पालितम् । न गौरवं कापि कृतं गुरूचितं देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३९॥ न धर्मबुद्धणा पतिरेव संवितो वह्निप्रविन्नाने छतो मृते पतौ । वैधव्यमासाद्य तपो न सेवितं देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ३९॥ न धर्मबुद्धणा पतिरेव संवितो वह्निप्रविन्नाने छतो मृते पतौ । वैधव्यमासाद्य तपो न सेवितं देहिन्कचिन्निस्तर यत्त्वया छतम् ॥ ४०॥ मासोपवासैर्न विशोषितं मया चांद्रायणिर्वा नियमैः सविस्तरैः ॥ नारीशरीरं बहुदुःख-भाजनं लब्धं मया पूर्वछतैर्विकर्मभिः ॥ ४१॥ एवं विलप्य बहुशः स स्मरन्पूर्वदैहिकम् ॥ मानुषत्वं मम कुत इति कोशन्प्रसर्पति ॥ ४२ ॥

ವನ್ನು ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪರೋಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ವುನುಷ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರ ನೀರಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗೋವು ಗಳಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಾಡಲಿ<u>ಲ್ಲ</u>. -ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಉಣ್ಣು ॥ ೩೭ ॥ ನಿತೃವೂ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ದಾನವನ್ನು ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗೋಗ್ರಾಸವನ್ನೂ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಿಷಯವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ನೂಡಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಸೇವೆ ಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ॥ ೩೮ ॥ ಹೆಂಗಸರಾದರೂ ಹೀಗೆಂದು ದು:ಖ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಗಂಡನು ಹೇಳಿದ ರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಗೌರವವನ್ನು ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯ ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಹಗನು ್ಷನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನೋಲೆ ನಿಧವೆ ಯುರು ನೂಡಬೇಕಾದ ನ್ರತಸ್ನಾನ ಜನ ಆಚಾರ ತನ:ಸ್ಸು ಇದನ್ನು ಯಾವುದನ್ನೂ ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೋ ಜೀವಿಯೇ ನೀನು ವಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ಫಲವನ್ನು ನೀನೇ ಅನುಭವಿಸು ॥ ೪೦ ॥ ಏಕಾದಶ್ಯುಪವಾಸ, ಗ್ರಷ ಣೋಪವಾಸ, ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸ, ಮೊದಲಾದ ವ್ರತಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸಂತಾವ ವಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ನುಗರಿಂದ ಅನೇಕ ಹು:ಖಗಳಿಗೆ ಈಡಾವ ಈ ಹೆಂಗಸಿನ ಶರೀರವು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಎಂದು ದು:ಖಿಸು ತ್ತಾಳೆ. ॥ ೪೧ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೀವನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಕೃತ್ಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನನಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವು ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ॥ ೪೨ ॥ ಹೀಗೆ ಎಬ್ಬಂಟಗನಾಗಿ ವಾಯುವೇಗ

Scanned by CamScanner

गरुडपुराण सारोद्वारे

दशसतदिनान्येको वायुवेगेन गच्छति ॥ अष्टादशे दिने तार्क्ष्य प्रेतः सौम्यपुरं वजेत् ॥ ४३ ॥ तस्मिन्पुरवरे रम्ये प्रेतानां च गणो महान् पुष्पमद्दा नदी तव न्ययोधः प्रियदर्शनः ॥ ४४ ॥ पुरे तत्र स विश्राम प्राप्यते यमकिंकरैः ॥ दारपुतादिक सौख्यं सरते तत्र दुःखितः ॥ ४५॥ भवानि भृत्यमात्राणि सर्वं शोचति वै यदा ॥ तदा प्रेतांस्तु तवत्या किंकराश्चेदमबुवन् ॥ ४६ ॥ क धनं क सुता जाया क सुहत्क च बांधवाः ॥ स्वकर्मोपार्जितं भोक्ता मृढ याहि चिरं पथि ॥ ४७॥ जानासि संबल्वलं बलमध्वगानां नो संबलाय यतसे परलोकपांथ ॥ गतव्यमस्ति तव निश्चितमेव तेन मार्गेण यत्र भवति कयविकयो हि ॥ ४८॥ आबालख्यातमार्गोऽयं नैव मर्त्य श्चतस्त्वया ॥ पुराणसंभवं वाक्यं किं द्विजेभ्योऽपि न श्चतम् ॥ ४९॥ पवमुक्तस्ततो दूतैस्ताड्य-मानश्च मुद्ररैः ॥ निपतन्तुत्पतन्धावन्पाशैराहृष्यते बलात् ॥ ५०॥ अत दत्तं सुतैः पौत्वैः स्नेहाद्वा रूपयाऽथवा ॥ मासिकं पिंडमञ्चाति ततः सौरिपुरं वजेत् ॥ ५१॥ तत्र नाम्नाऽस्ति राजा वै जगमः कालरूप-

ದಿಂದ ಹದಿನೇಳು ದಿನ ನಡೆದು ಹದಿನೆಂಟನೇ ದಿನ ಸೌಮ್ಯವೆಂಬ ಪಟ್ಟಿಣವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತಗಳು ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪುಷ್ಪಭದ್ರೆ ಎಂಬ ಸದಿಯೂ ಸುಂದರವಾದ ಆಲದ ಮರವೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಇದೆ. ಅಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸುಖವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ದು:ಖಸುತ್ತಾಸೆ ॥ ೪೫ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ದು:ಖಿಸುವವನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲ್ಲಿರುವ ದೂತರು ಎಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಿತ್ರ ಬಂಧುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ತಾನು ವ್ರಾಡಿದ ಕರ್ವುಫಲವನ್ನು ತಾನೇ ಉಣಬೇಕು. ಎಲೋ ಮೂಢನೇ ನಡಿ ಬೇಗ ಎಂದು ಗದರಿಸುವರು. ॥ ೪೭ ॥ ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ವಾಡುವವ ರೀಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಣಲಿಕ್ಕೆ ಬುತ್ತಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ಪಯಾಣ[ೆ] ವಾಡುವ ನೀನು ಯಾಕೇ ಬುತ್ತಿತರ**ಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರ**ಯತ್ನಿ ಸಲಿಲ್ಲ **?** ಇಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿಯು ಧರ್ಮರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಊರಿನ ಹಾಗೆ ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾ ನುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀಸು ಬರುವಾಗ ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಭೋಜನ ಮಾಡ್ ಬಹುದು ॥ ೪೮ ॥ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಸಹ ಇದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಮರಣ ಹೊಂದ್ರ ತಕ್ಕ ನೀನು ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಸಹ ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ಹೀಗೆ ಜರೆ ಯುತ್ತಾ ಒನಕೆಯಿಂದ ಜಜ್ಜುತ್ತಾ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇವನು ಬೀಳುತ್ತಾ ಏಳುತ್ತಾ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೋಗುವನು ॥ ೫೦ ॥ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೇಪದಿಂದಲೋ ಕರುಣೆಯಿಂದಲೋ ವಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರೆ म्चुक् ॥ तद्दष्ट्या भयभीतोऽसौ विश्रामे कुछते मतिम् ॥ ५२॥ उदकं चान्नसंयुक्तं भुंके तत्र पुरे गतः ॥ त्रैपक्षिके वै यदत्तं स तत्पुरमतिक-मेत् ॥ ५३॥ ततो नगेंद्रभवनं प्रेतो याति त्वरान्वितः ॥ वनानि तत्र रौद्राणि दृष्ट्वा क्रंदति दुःखितः ॥ ५४॥ निर्घुणैः रूष्यमाणस्तु रुदते च पुनः पुनः । मासद्वयावसाने तु तत्पुरं व्यथितो व्रजेत् ॥ ५५ ॥ भुक्त्वा पिंडं जलं वस्तं दत्तं यद्वांधवैरितः । रूष्यमाणः पुनः पाशैर्नी यतेऽग्रे च किंकरैः ॥ ५६ ॥ मासे तृतीये संप्राप्ते प्राप्य गंधवेपत्तनम् । तृतीयमासिकं पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति ॥ ५७ ॥ दौलागमं चतुर्थं च मासि प्राप्नोति वै पुरम् । पाषाणास्तत्र वर्षति प्रेतस्योपरि भूरिशः धा ५८ ॥ चतुर्थमासिकं पिंडं भुक्त्वा किंचित्सुखी भवेत् । ततो याति पुरं प्रेतः कौंचं मासेऽथ पंचमे ॥ ५९ ॥ हस्तदत्तं तदा भुक्ते प्रेतः कौंचपुरे स्थितः । यत्तंचमासिकं पिंडं भुक्त्वा किंचित्सुखी भवेत् । ततो याति पुरं प्रेतः कौंचं मासेऽथ पंचमे ॥ ५९ ॥ हस्तदत्तं तदा भुक्ते प्रेतः कौंचपुरे स्थितः । यत्तंचमासिकं पिंडं भुक्त्वा किंचित्सुखी भवेत् । ततो याति

ತಕ್ಕ ಅನ್ನ ನೀರುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆ ಷಟ್ಟಣದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವನು ा ೫೩॥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ನಗೇಂದ್ರಭವನ ವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹು ಘೋರಗಳಾದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದು:ಖದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೪ ॥ ದಯಾಶೂಸ್ಯರಾದ ಯಮ ದೂತರಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ .ಮತ್ತೂ ನುತ್ತೂ ಕೂಗುವನು ದ್ವಿತೀಯ ವಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ್ತರುವ ಪಿಂಡ ನೀರು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವನು. ೫೫೬೫ -ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನಗರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತೃತೀಯ ಮಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್<u>ದ</u> ವನ್ನು ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶೈಲಾಗಮವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರು ವನು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೇತಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮಳೆಯು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವುದು ॥೫೮॥ ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ವಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಭೋಜನ ವಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂಚವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರುವನು ॥ ೫೯ ॥ ಆಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಉಂಡು ಕ್ರೂರ ವುರಕ್ಕೆ ಸೇರುವನು ॥ ೬೦ ॥ ಐದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆನ್ಯೂನಷಾಣ್ಮಾಸಿಕವೆಂದು ಹೆಸರು. ಆ ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಿಂಡದಿಂದಲೂ ಜಲಕಲಶಗಳಿಂದಲೂ ತೃ ಪ್ರನಾಗಿ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ಪುನಃ ದೂತರಿಂದ ಬೆದರಿಸ ್ಲಾಟ್ಟು ನಡುಗುತ್ತಾ ದು:ಖದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ೫ ೬೨ ೫ ಆ ಮೇಲೆ ಯವುನ चित्रभवनं विचित्नो नाम पार्थिवः । यमस्यैवानुजो आता यत राज्यं प्रशास्ति हि ॥ ६३ ॥ तं विलोक्य महाकायं यदा भीतः पलायते । तदा संमुख आगस्य कैवर्ता इदमबुवन् ॥ ६४ ॥ वयं ते तर्तुकामाय महावैतरणीं नदीम् । नावमादाय संप्राप्ता यदि ते पुण्यमीदशम् ॥ ६५ ॥ दानं वितरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । इयं सा तीर्थते यसात्तसाद्वैतरणी स्मृता ॥ ६६ ॥ यदि त्वया प्रदत्ता गौस्तदा नौरुषसर्पति । नान्यथेति वचस्तेषां थ्रुत्वा हा दैव भाषते ॥ ६७ ॥ तं दृष्ट्वा कथते सा तु तां दृष्ट्वा सोऽतिक्रंदते । अदत्तदानः पापात्मा तस्यामेव निमज्जति ॥ ६८ ॥ तन्मुखे कंटकं दत्वा दूतै-राकाशसंस्थितैः । बडिशेन यथा मत्स्यस्तथा पारं प्रणीयते ॥ ६९॥ षाण्मासिकं च यत्पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति । मार्गे स विलप-न्याति वुभुक्षापीडितो हालम् ॥ ७० ॥ सप्तमे मासि संप्राप्ते पुरं बह्वापदं व्रजेत् । तत्र भुक्ते प्रदत्तं यत्सप्तमे मासि पुत्रकैः ॥ ७१ ॥ तत्पुरं तु व्यतिक्रम्य दुःखदं पुरम्टच्छति । महद्दुःखमवाप्नोति खे गच्छन्खेचरेश्वर ॥ ७२ ॥ मास्यष्टमे प्रदत्तं यत्पिडं भुक्त्वा प्रसर्पति ।

ತನ್ಮುನಾದ ವಿಚಿತ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಇರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರ ನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆವಾಗ ನಾವಿಕರು (ದೋಣಿ ನಡೆಸುವವರು) ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಎಲೋ ಜೀವನೇ ವಿತರಣವೆಂದರೆ ಗೋದಾನ, ಗೋದಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂಪ ದಾಟಲಿಕ್ಲೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ್ರಿಂದ ಈ ನದಿಗೆ ವೈತರಣೀ ಎಂದು ಹೆಸರು. ನಿನಗೆ ಗೋದಾನದ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದ ರೆ ನಾವು ದೋಣಿಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ॥ ೬೭ ॥ ಆವಾಗ ಈ ಜೀವಿಯು, ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಗೋದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಾಪಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ನದಿಯು ಕುದಿಯುತ್ತದೆ. ಇವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೬೮ ॥ ದೂತರಾದರೂ ಆಕಾಶ ದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುಖಕ್ಕೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಗಾಳದಿಂದ ಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಸದಿಯ ಪಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ॥ ೬೯ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಆರಸೇ ತಿಂಗಳ ವಾಸಿಕವನ್ನು ಉಂಡರೂ **ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು** ಹೊಂದದೆ ಕೂಗುತ್ತಾ ೭ಸೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಹ್ವಾಪದವೆಂಬ ಹಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಯ ವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ॥ ೭೧ ॥ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ದು:ಖದವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ ಬಹು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ ॥೭೨

नवमे मासि संपूर्णे नानाकंदपुरं वजेत् ॥ ७३ ॥ नानाकंदगणान्ट-एवा कन्दमानान्सुदारुणान् । स्वयं च शूच्यहृदयः समाकंदति दुःखितः ॥ ७४ ॥ विहाय तत्पुरं प्रेतस्तर्जितो यमंकिंकरैः । सुतप्तभवनं गच्छे-इशमे मासि कृच्छूतः ॥ ७३ ॥ पिंडदानं जलं तत्र भुत्त्वाऽपि न सुखी भवेत् । मासि चैकादशे पूर्णे पुरं रौद्रं स गच्छति ॥ ७६ ॥ दशैकमासिकं तत्र भुक्ते दत्तं सुतादिभिः । सार्धे चैकादशे मासि पयोवर्षणमृच्छति ॥ ७७ ॥ मेघास्तत्र प्रवर्षति प्रेतानां दुःखदायकाः। न्यूनाव्दिकञ्च यच्ध्राद्धं तत्र भुङ्क्ते स दुःखितः ॥ ७८ ॥ सम्पूर्णे तु ततो वर्षे शीताढयं नगरं व्रजेत् । हिमाच्छतगुणं तत महाशीतं तपत्यषि ॥ ७९ ॥ शीतार्तः क्षुधितः सोऽपि वीक्षते हि दिशो दश । तिष्ठते बांधवः कोपि यो मे दुःखं व्यपोहति ॥ ८० ॥ किंकरास्ते वदन्त्यत्र क ते पुण्यं हि ताहशं । भुक्त्वा च वार्षिकं पिण्डं धैर्य-मालम्बते पुनः ॥ ८१ ॥ ततः संवत्सरस्यांते प्रत्यासन्ने यमालये । बहुभीतिपुरे गत्वा हस्तमातं समुत्स्रजेत् ॥ ८२ ॥ अगुष्ठमातो

ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟವು ವಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನುಂಡು ಒಂಭತ್ತನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜೀನಿ ಗಳು ಕೂಗತಕ್ಕ ನಾನಾಕ್ರಂದವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ತಾನೂ ದು:ಖ ನಡುತ್ತಾನೆ. ॥ ೭೪ ॥ ದೂತರಿಂದ ಬೆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವಿಯು ಹತ್ತನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುತಪ್ತಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟ ಅನ್ನ ನೀರುಗಳನ್ನು ಉಂಡರೂ ಸುಖಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೊಂದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರೌದ್ರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣ ವನ್ನು ಸೇರುವನು. ॥ ೭೬ ॥ ಆ ತಿಂಗಳಿನ ಶ್ರಾಪ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಹನ್ನೊಂದುವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಯೋವರ್ಷಣವೆಂಬ ನಗರವನ್ನು ಸೇರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಘಗಳು ಬಿಸಿಯಾದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರೇತಗಳಿಗೆ ಬಹು ದು:ಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಊನಾಬ್ದಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ದು:ಖದಿಂದ ಅನುಭವಿ ಸುವನು. ॥ ೭೮ ॥ ಒಂದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಶೀತಾಢ್ಯ ವೇಬ ನಗರ ವನ್ನು ಸೇರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಹಿವುದಿಂದ ನೂರು ಪಾಲು ಚಳಿಯು ಸಂತಾಪಪಡಿಸು ತ್ತದೆ. ॥ ೭೯ ॥ ಶೀತದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಾ ಯಾವ ಬಂಧುವು ದಾನದಿಂದ ನನ್ನ ದು:ಖವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನು ಎಂದು ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕನ್ರು ಸೋಡುವನು. ॥ ಆಂ ॥ ಆಗ ದೂತರು ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ ವೆಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ವಾರ್ಷಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನುಂಡು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಉಂಗ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಯವುನಗರ ಸಮೀಪದ ಬಹುಭೀತಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ತನಗೆ ಇರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಳದ ಹಿಂಡದ ದೇಹವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಯಾತನಾ ದೇಹ 3

٤u

1

वायुश्च कर्मभोगाय खेचरः। यातनादेहमासाद्य सह याम्यैः प्रयाति च ॥ ८३॥ ओध्वैदेहिकदानानि यैर्न दत्तानि काइयप । एवं कष्टेन ते यांति गृहीता टढबन्धनैः ॥ ८४॥ धर्मराजपुरे संति चतुर्द्वाराणि खेचर । तत्रायं दक्षिगद्वारमार्गस्ते परिकीर्तितः ॥ ८५॥ अस्मिन् पयि महाघोरे क्षुत्तृवाश्चमपीडिताः । यथा यांति तथा प्रोक्तं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ८६ ॥

> इति श्री गरुडपुराण सरोद्धरे यममार्म निरूपणो नाम द्वितीयोऽध्यायः

अथ तृतीयोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ यममार्गमतिक्रम्य गत्वा पापी यमाल्ये । कीदर्शी यातनां मुंके तन्मे कथय केशव ॥ १ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ आद्यन्तं च प्रवक्ष्यामि श्टणुष्व विनतात्मज । कथ्यमानेऽपि नरके

ವನ್ನು ವಾಯುರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ವಾಡಿ ದೂತರಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವನು. ೩ ೮೩ ೩ ಔರ್ಧ ದೇಹಿಕ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ದಶದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೋಗುವರು. ೩ ೮೪ ೩ ಯವುನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋ ಗುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಹಳ ಹಸಿವು ತೃಷೆ ಶ್ರಮಾದಿಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೇನು ನಿನಗೆ ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನು. ೩ ೮೬ ೩

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಣಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿಗಳಿಗೆ ಯುಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಠೂಪಿಸುವ ಎರಡನೇ ಅಧ್ಮಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅಥ ಕೃತಿಯೋ5ರ್ಧಾಯ:

ಪಾಪಿಯು ಯುಮವರ್ಗಗವನ್ನು ದಾಟಿ ಯಾವರೀತಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದು ಗರುಡನು ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥ ಅದಕ್ಕೆ ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಆ ನರಕವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಸೀನು ನಡುಗುವಿ, ಅಂಥಾ ನರಕದ ಪೂರ್ಣ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ಎಂದನು ॥ ೨ ૫

22

त्वं भविष्यसि कंपितः ॥ २ ॥ चत्थारिं शद्योजनानि चतुर्युक्तानि काइयप । वहुभीतिपुरादग्रे धर्मराजपुरं महत् ॥ ३ ॥ हाहाकारसमायुक्तं दृष्ट्वा कंदति पातकी । तत्कंदितं समाकर्ण्यं यमस्य पुरचारिणः ॥ ४ ॥ गत्वा च तत्र ते सर्वे प्रतीहारं वदंतिहि । धर्मध्वज्ञः प्रतीहारस्तत्न तिष्ठति सर्वदा ॥ ५ ॥ स गत्वा चित्रगुप्ताय बृते तस्य ग्रुभागुभम् । ततस्तं चित्रगुप्तोऽपि धर्मराजं निवेदयेत् ॥ ६ ॥ नास्तिका ये नगस्ता-र्द्ध्य महापापरताः सदा । तांश्च सर्वान्यधायोग्यं सम्यग्जानाति धर्मराट् ॥ ७ ॥ तथापि चित्रगुप्ताय तेषां पापं स पृच्छति । चित्र-गुप्तोऽपि सर्वज्ञः अवणान्परिपृच्छति ॥ ८ ॥ अवणा ब्रह्मणः पुताः स्वर्भूपाताल्चारिणः । दूग्अवणविज्ञाना दूरदर्द्यानचक्षुषः ॥ ९ ॥ तेषां पत्न्यस्तधाभूताः अवण्यः पृथगाव्हयाः । स्त्रीणां विचेष्टितं सर्वे ता चिज्ञानंति तत्वतः ॥ १० ॥ नरैः प्रच्छन्न प्रत्यक्षं यत्प्रोक्तं च छतं-चयत् । सर्वमावेदयंत्येव चित्रगुप्ताय ते च ताः ॥ ११ ॥ चारास्ते धर्मराजस्य मनुष्याणां गुभागुभम् । मनोवाकायजं कर्म सर्वं जा

ಬಹು ಭೀತಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ನಲ್ವತ್ತನಾಲ್ಕು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನ ಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವನೂ ಕೂಗುವನು. ಅವನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಯವು ಪಟ್ಟಣದವರು ಅಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮಧ್ವಜನೆಂಬ ದ್ವಾರೆ ಪಾಲಕನ ಹತ್ತಿರ ಈ ಪಾಪಿಯು ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವರು ॥ ೪ ॥ ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಯಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುವನು. ॥ ೬ ॥ ಯುವುನಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ನಾಸ್ತಿಕರೋ ಯಾರು ಗುಪ್ತನೊಡನೆ ಕೇಳುವನು ಸರ್ವಜ್ಞ ನಾದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಾದರೂ ಶ್ರವಣ ದೇವತೆ ಗಳನ್ನು ಕೇಳುವನು ॥ ಆ ॥ ಶ್ರವಣ ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ವರ್ಗ ಭೂಮಿ ಪಾತಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವವರು. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕೇಳುನ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು, ಮತ್ತು ದೂರದ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ವರು ॥ ೯ ॥ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂದರೆ ಅವರು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರಿ ಯಾಗಿ ಅರಿತಿರುವವರು ಶ್ರವಣದೇವತೆಗಳ ಪತ್ನಿಯರು. ಶ್ರವಣಿಯರು ೧೧೦ ೫ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯರ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿ ದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಇದ್ದ ಯಾವತ್ತೂ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವರು । ೧೧॥ ಯನುನ ಚಾರಕರೂ ನುನುಷ್ಯರು ನುನ:ಸುವಾಕ್ಕು ಶರೀರಗಳಿಂದ

नंति तत्वतः ॥ १२॥ एवं तेषां शक्तिरस्ति मर्त्यामर्त्याधिकारिणाम् । कथयंति नृणां कर्म अवणाः सत्यवादिनः ॥ १३॥ वतैर्दानैश्च सत्योक्तया यस्तोषयति तान्नरः । भवंति तस्य ते सौम्याः स्वर्गमोक्षप्रदा यिनः ॥ १४॥ पापिनां पापकर्माणि झात्वा ते सत्यवादिनः । धर्मरा चिनः ॥ १४॥ पापिनां पापकर्माणि झात्वा ते सत्यवादिनः । धर्मरा जपुरः प्रोक्तया जायंते दुःखदायिनः ॥ १५॥ आदित्य चन्द्रावनिलोऽन लख्य द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च। अहश्च रात्रिश्च उमे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ॥ १६॥ धर्मराज श्चित्रगुप्तः अवणा भारकरादयः । कायस्थं तत्र पद्यंति पापं पुण्यं च सर्वशः ॥ १७॥ एवं सुनिश्चयं कृत्वा पापिनां पातकं यमः । आहूय तान्निजं रूपं दर्श-यत्यतिभीषणम् ॥ १८ ॥ पापिष्ठास्ते प्रपद्यंति यमरूपं भयंकरम् । दडहस्तं महाकायं महिषोपरि संस्थितम् ॥ १९॥ प्रल्यांबुदनिर्घोषं कज्जलाचलसन्निभम् । विद्युत्प्रभायुधभौंमं द्वात्निश्वद्भुजसंयुतम्

ದೇವ ಮನುಷ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಇವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಈ ಶ್ರವಣ ದೇವತೆಗಳು ಯುನುನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಕರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವರು. 11 ೧೩ 11 ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ವ್ರತದಾನ ಸತ್ಯ ವಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಇವರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೀಗೆ ಅವರು ಶಾಂತರಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನೂ ದಯುಪಾಲಿಸುವರು. ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಜನ ಎದುರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ದು:ಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ॥೧೫ ॥ ಮನುಷ್ಯರು ಕರ್ಮ**ವನ್ನು ವಾಡುವಾಗ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾ**ಗದಂತೆ ನಾವು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ವಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ತಪ್ಪು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಕರ್ಮ ಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನೋಡುವವರು, ಸೂರ್ಯದೇವರು, ಚಂದ್ರ, ಸದಾಸಂಚಾ ರಿಯಾದ ವಾಯು, ಅಗ್ನಿ, ಆಕಾಶ ದೇವತೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳು, ಭೂತಾಯಿ, ಜಲದೇವತೆ, ಹೃದಯ ದೇವತೆ, ಯುನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಹೇವತೆಗಳು, ಇವರು ಮನುಷ್ಯನ ಇತಿವೃತ್ತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಂ೭ಗ ಯುವುನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಶ್ರವಣ ದೇವತೆಗಳು ಸೂರ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಅಲ್ಲ ಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡೇ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ್ಗ್ ದಿ ೫ ೧೭ ೫ ಆ ಮೇಲೆ ಯವುನು ಪಾಪಿಯ ಪಾಪವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರು ಕರೆತಂದು ತನ್ನ ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವನು. ॥ ೧೮ ॥ ಸಾಪಿಗಳು ದಂಡನನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಕೋಣನ ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುವ ಪ್ರಲಯ ಕಾಲದ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಶಬ್ಧ ವಿರುವ ಕಾಡಿಗೆಯು ವರ್ವತದಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೈಗಳುಳ್ಬ ॥ २०॥ योजनत्रयविस्तारं वापीतुल्यविलोचनम् । दंष्ट्राकराळवदनं रक्ताक्षं दीर्घनासिकम् ॥ २१ ॥ मृत्युज्वरादिभिर्युक्तश्चित्रगुतोपि भीषणः । सर्वे दृताश्चगर्जति यमतुल्यास्तदन्तिके ॥ २२॥ तं दृष्ट्वा भयभीतस्तु हाहेति वदते खलः । अदत्तदानः पापत्मा कंपते कन्दते पुनः ॥ २३॥ ततोवदति तान् सर्वान् कन्दमानांश्च पापिनः । शोचंतः स्वानि कर्माणि चित्रगुप्तो यमाञ्चया ॥ २४॥ भो भोः पापा दुराचारा अहङ्कारप्रदृषिताः । किमर्थमर्जितं पापं युष्माभिरविवेकिभिः ॥ २५॥ कामकोधाद्यदुत्पन्नं संगमेन च पापिनाम् । तत्पापं दुःखदं मूढाः किमर्थ चरितं जनाः ॥ २६ ॥ कृतवन्तः पुरा यूर्यं पापान्यत्यंतहर्षिताः । तथैव यातना भोग्याः किमिदानीं पराङ्मुखाः ॥ २७ ॥ कृतानि यानि पापानि युष्माभिः सुबहुन्यपि । तानि पापानि दुःखस्य कारणं च न वंचना ॥ २८ ॥ मूर्खेऽपि पंडिते चाऽपि दरिद्रे वा श्रियाऽन्विते । सबल्ठे निर्बल्ठे वाऽपि समवर्ती

ಮೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೇಹವುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಕೊರೆದಾಡೆಗಳುಳ್ಳ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ದ ಮೂಗುಳ್ಳ ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ॥ ೨೧ ॥ **ಮೃತ್ಯು ಜ್ವರ ನೊದ** ಲಾದ ರೋಗದೇವತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನೂ ಕೂಡ ಭಯಂಕರನು ಹೆಚ್ಚೇನು, ಯುವುನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ**ವರೆಲ್ಲರೂ ಯುವುನಂತೇ ಇವನನ್ನು ಬೆದರಿ** ಸುತ್ತಾರೆ. ೩ ೨೨ ೩ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ದಾನಧರ್ನಾದಿಗಳನ್ನು ವೂಡದ ಸಾಪಿಯು ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಕೂಗುವನು ೨೩ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಯವುನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ತಮ್ಮ ಪಾಸಗಳಿಗೆ ವಶ್ಚಾತ್ತಾನ ನಡತಕ್ಕ ಕೂಗತಕ್ಕ ನಾಪಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವನು ॥ ೨೪ ॥ ್ರಎಲೋ ಸಾಪಿಗಳೇ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ದುರಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿ ಯಾಕೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದಿರಿ. ಕಾಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಕೋಪದಿಂದಲೂ ದುರ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದಲೂ ವಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಪವು ವಾಗ ಬಹಳ ಸೆಗಾಡುತ್ತಾ ವಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿ ಸುವಾಗ ಯಾಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೀರಿ. ಪಾಪದ ಫಲ**ಷನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ** ತೀರಬೇಕು ॥ ೨೭ ॥ ನೀವು ಯಾವ ಯಾವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ದು:ಖನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಸ ನಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದಿ ಲ್ಲ. ॥ ೨೮ ॥ ಮೂರ್ಖನಾಗಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಲಿ, ದರಿದ್ರನಾಗಲಿ, यमः स्मृतः ॥ २९ ॥ चित्रगुप्तस्येति वाक्यं श्रुत्वा ते पापिनस्तदा । शोचतंः स्वानि कर्माणि तूर्णां तिष्ठंति निश्चलाः ॥ ३० ॥ धर्मराजोऽपि तान्दष्ट्वा चोरवन्निश्चलान् स्थितान् । आज्ञापयति पापानां शास्तिं तेव यथोचितां ॥ ३१ ॥ ततस्ते निर्दया दूता स्ताडयित्वा वदंति च । गच्छ पापिन् महाघोरान् नरकानतिभीषणान् ॥ ३२ ॥ यमाज्ञाका-रोणो दूताः प्रचंडचंडकादयः । एकपाशेन तान् बध्वा नयन्ति नरकान्प्रति ॥ ३३ ॥ तत्न वृक्षो महानेको ज्वलदर्गनिसमप्रभः । पञ्च योजन विस्तीर्ण एकयोजन मुच्छ्रितः ॥ ३४ ॥ तद्वृक्षे श्टङ्कलैर्वध्वाऽ-धोमुखं ताडयन्ति ते । रुदन्ति ज्वलितास्तव्न तेपां त्नाता न विद्यते ॥ ३५ ॥ तस्मिन्वै शाल्मलीवृक्षे लंधतेऽनेकपापिनः । श्रुत्पिपालाप-रिश्रांता यमदूतैश्च ताडिताः ॥ ३६ ॥ क्षमध्वं मोऽपराधं मे कृतांजलि-पुटा इति । विज्ञापयंति तान्दूतान् पापिष्ठास्ते निराश्रयाः ॥ ३७ ॥ पुनः पुनश्च ते दूतेर्हन्यंते लोहयष्ठिभिः । मुद्गरैस्तोमरैः कुन्तैर्गदाभिर्मु-

ಧನಿಕನಾಗಲಿ, ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಲಿ, ದುರ್ಬಲನಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪಕ್ಷಪಾತ ವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನು ಯವುನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಮರ್ವಿ ಎಂಬ ಬಿರುಷು ಇದೆ. ಎಂದು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಹೇಳುವನು ॥ ೨೯ ॥ ಈ ವಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಪಿಗಳು ತನ್ಮು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಸುನ್ಮುನೇ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೦ ॥ ಧರ್ಮರಾಜನು ಕಳ್ಳರಂತೆ ಸುವ್ಮುನೆ ನಿಂತವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರವರ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ ॥ ೩೧ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕರುಣರಾದದೂತರು. ಏಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಭಯಂಕರಗಳಾದ ನರಕಗಳಿಗೆ ನಡೆ ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೨ ॥ ಯವುನ ಆಜ್ಞೆ ಯಂತೆ ಪ್ರಚಂಡ ಚಂಡ ಮೊದಲಾದ ದೂತರು. ಒಂದೇ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ II ೩೩ II ಆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಆಗ್ಡಿಯಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಐದು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವುಳ್ಳ ಒಂದು ಯೋಜನ ಎತ್ತರವಾದ ಬೋರದ ಮರದಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಇವರನ್ನು ಕೆಳಮುಖವಾಗಿ ಕಟ್ಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸಂತಪ್ತರಾದ ಆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರಿಲ್ಲ. ॥ २४॥ ಇದೇ ಬೋರದ ವುರದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಪಿಗಳು ಅನೇಕರು ಜೋತಾಡುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೬.॥ ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ಆ ಪಾಪಿಗಳು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತು ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಎಂದು ದೂತರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೭ ॥ ದೂತರ ಹತ್ರ ಹೇಳಿ ಎನು ಪ್ರಯೋಜನ. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ದೂತರಾದರೂ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಕಬ್ಬಿ

Scanned by CamScanner

सलैर्भुशम् ॥ ३८ ॥ ताडनाश्चैव निश्चेष्टा मूर्टिछताश्च भवंति ते । तथा निश्चेष्टितान दृष्टवा किंकरास्ते वन्दति हि ॥ ३९ ॥ भो भो पापा दुराचाराः किमर्थ दुष्टचेष्टितम् । सुलभानि न दत्तानि जलान्यज्ञा-न्यपि क्वचित् ॥ ४० ॥ प्रासार्धमपि नो दत्तं न श्ववायसयोर्थलिम् । नमस्कृता नातिथयो न कृतं पितृतर्पणम् ॥ ४१ ॥ यमस्य चित्नगुप्तस्य न कृतं ध्यानमुत्तमम् । नजप्तश्च तयोर्मन्त्रो न भवेद्येन यातना ॥ ४२ ॥ नापि किंचित्कृतं तीर्ध पूजिता नैव देवताः । गृहाश्रमस्थितेनापि हंतकारोपि नोधृतः ॥ ४३ ॥ ग्रुश्रूषिताश्च नो संतो भुक्ष्व पापफलं स्वकम् । यतस्त्वं धर्महिनोऽसि ततः संताडयसे भृशम् ॥ ४४ ॥ क्षमापराधं कुरुते भगवान् हरिरीश्वरः वयं तु सापराधानां दंडदा हि तदाज्ञया ॥ ४५ ॥ एवमुक्त्वा च ते दूता निर्दयं ताडयंति तान् । ज्वलदंगारसदृशाः पतितास्ताडनादधः

ಣದ ಕೋಲು, ಮುಷ್ಟರ, ತೋನುರ, ಈಟಿ, ಗದೆ, ಒನಕೆ, ಮೊದಲಾದ ಆಯು ವಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಮೂರ್ಚ್ಛಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಚಲನೆಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೂತರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೯ ॥ ಎಲೋ ಪಾಪಿಗಳೇ ಯಾಕೆ ದುಷ್ಕರ್ಮ ವಾಡಿದಿರಿ. ಬಹು ಸುಲಭವಾದ ಅನ್ನ ನೀರು ಎಲೆ ನೊದಲಾದ್ದನ್ನೂ ಯಾಕ ದಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಅರ್ಧಹಿಡಿ ಅನ್ನನನ್ನೂ, ನಾಯಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತನ್ನೂ ಕಾಗೆಗೆ ಬಲಿಯನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆತಿಥಿಗೆ ಆಸನ ಪಾದ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಯಾಕೆ ನನುಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ್ಷಿಪಿತೃ ತರ್ಷಣ ಗಳನ್ನೂ ಯವುಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ಬಲಿಯನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನರಕಭಯ ವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕೆ ಯವುಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ ಧ್ಯಾನ ಮಂತ್ರ ಜಪಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ವೂಡಲಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ, ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನ ದೇವತಾ ಪೂಜಾದಿ ಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರಿಗಳು ಅಧ್ಯಯನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ್ದು. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಯಾದರೂ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮ ತಂಚಯಜ್ಞ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾದ್ದು, ಅದನ್ನೂ ಮಾಡ ಿಲ್ಲಿ. ಸಜ್ಜನ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾದವ ನಿಗೆ ಪಾಪದ ಫಲ ದು:ಖವೇಗತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ॥೪೪॥ ಕ್ಷನಿುಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಯಲ್ಲ. ಕ್ಷನಿುಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ನಾರಾಯಣರಲ್ಲ. ತ್ರೀ ಹರಿಯು ನೂತ್ರ ಕ್ಷಮಿಸುವನು. ನಾವು ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪಾಪಿ ಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವವರು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ನಿರ್ದಯೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ॥ ೪೬ ॥ ॥ ४६ ॥ पतनात्तस्य पत्नैश्च गात्रच्छेदो भवेत्ततः । तानधः पति-तान् श्वानो भक्षयंति रुदंति ते ॥ ०७ ॥ रुदंतस्ते ततोदूतैर्मुखमापूर्थ रेणुभिः । निबद्धघविविधैः पाद्यैर्हन्यंते केऽपि मुद्ररैः ॥ ४८ ॥ पापिनः रेणुभिः । निबद्धघविविधैः पाद्यैर्हन्यंते केऽपि मुद्ररैः ॥ ४८ ॥ पापिनः केऽपि भिद्यंते ककचैः काष्ठवद्द्विधा । क्षिप्त्वाचान्ये धरापृष्ठे कुठारैः खंडद्याः कृताः ॥ ४९ ॥ अर्धं खात्वाऽवटे केचिद्धिद्यंते मूर्धि सायकैः ॥ अपरे यंत्रमध्यस्थाः पीड्यन्ते चेक्षुदंडवत् ॥ ५९ ॥ केचित्प्रज्वलमा-भपरे यंत्रमध्यस्थाः पीड्यन्ते चेक्षुदंडवत् ॥ ५९ ॥ केचित्प्रज्वलमा-नैस्तु सांगारैः परितो भृशं । उल्मुकैर्वेष्टयित्वाच ध्मायंते लोहर्पिंडवत् ॥ ५१ ॥ केचिद्घृतमये पाके तैलपाके तथा परे । कटाहक्षिप्तवटवत् मक्षित्यंते यतस्ततः ॥ ५२ ॥ केचिन्मत्त गर्जेद्राणां क्षिप्यंतेपुरतः पथि । वध्दा हस्तौ च पादौ च क्रियन्ते केऽप्यधोमुखाः ॥ ५३ ॥ क्षिप्यंते केऽपि कूपेषु पात्यन्ते केऽपि पर्वतात् । निमग्नाः रुमिकुण्डेषु तुद्यन्ते इत्तीरिारोदेरो नेत्ने वाऽस्येच चंचुभिः ॥ ५५ ॥ ऋणं वै प्रार्थयं-निष्कुष्यंते शिरोदेरो नेत्ने वाऽस्येच चंचुभिः ॥ ५५ ॥ ऋणं वै प्रार्थयं-

ಬಿದ್ದ ವರ ನೋಲೆ ವುರದ ಎಲೆಗಳು ಬದ್ದು ಶರೀರ ತುಂಡಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿದ್ದ ವ. ರನ್ನು ನಾಯಿಗಳು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ ॥ ೪೭ ॥ ಆ ಮೇಲ್ಲ ನಾನಾವಿಧ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಈ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನಾನಾವಿಧ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಬಾಯಿಗೆ ಹ್ಯೊಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಮುದ್ದ ರದಿಂದ ಹೊಡೆಯು. ತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಗರಗಸದಿಂದ ಸೀಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಳಸಿ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸುತ್ತಾರೆ ॥ ೪೯ ॥ ಕೆಲವರನ್ನು ಸೋಟದವರೆಗೆ ಹುಗಿದಿಟ್ಟು ತಲೆಗೆ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲಿನಂತೆ ಹಿಂಡುತ್ತಾರೆ ॥ ೫೦ ॥ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಂಡಗಳ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಕೊಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡನ್ನೆಂಬಂತೆ ಕಾಸು. ತ್ತಾರೆ ೫೫೧ ೫ ಕೆಲವರನ್ನು ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಎಣ್ಣೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಹಾಲನಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹುರಿದಂತೆ ಹುರಿಯುತ್ತಾರೆ ೫೫೨ 1 ಕೆಲವರನ್ನು ವುದೋನ್ಮತ್ತಗಳಾದ ಆನೆಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಕೈ ಕಾಲು ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕವಚೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ॥ ೫೩ ॥ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಾವಿಗಳಿಗೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಮಿಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೆಲ ವರನ್ನು ಕೈವಿಗಳು ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ ॥ ೫೪ ॥ ಕೆಲವರನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳ ಕಾಗೆಗಳು ಮಾಂಸಲೋಲುಪಗಳಾದ ಹದ್ದು ಗಳೂ ತಲೆ, ನರ, ಕಣ್ಣು ಮೊದ ಲಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಕುಕ್ಯುತ್ತವೆ. ॥ ೫೫ ॥ ಕೆಲವರು, ನಿನಗೆ ನಾನು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಯುಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಡಿ. ಈಗ ನನಗೆ स्यन्ये देहि देहि धनं मम । यमलोके मया दृष्टो धनं मे भझितं त्थया ॥ ५६ ॥ एवं विवदमानानां पापिनां नरकालये । छित्वा संदेशकेर्द्ता मांसखण्डान ददन्ति च ॥ ५७ ॥ एवं संताडय तान् दूताः संरुष्य यमशासनात् । तामिस्रादिषु घोरेषु क्षिप्यन्ते नर-केषु च ॥ ५८ ॥ नरका दुःखबहुलात्तत वृक्षसमीपतः । तेष्वस्ति यन्महद्दुःखं तद्वाचामप्यगोचरम् ॥ ५९ ॥ चतुरशीतिलक्षाणि नरकाः संति खेचर । तेषां मध्ये घोरतमा धौरेयास्त्वेकविंशतिः ॥ ६० ॥ तामिस्रो लोहशंकुश्च महारौरवशाल्मली । रौरवः कुड्मलः कालसूत्रकः पूतिमृत्तिकः ॥ ६१ ॥ संघातो लोहितोदश्च सविषः संप्र-तापनः । महानिरयकाकोलौ संजीवनमहापथौ ॥ ६२ ॥ अवीचिरं-धतामिस्रः कुम्भीपाकस्तथैवच । संप्रतापननामैकस्तपनस्त्वेकविंशतिः ॥ ६३ ॥ नानापीडामयाः सर्वे नानामेदैः प्रकहिपताः । नानापाक-विपाकाश्च किङ्करौधैरधिष्ठिताः ॥ ६४ ॥ पतेषु पतिता मृढाः पापिष्ठा

ದುಡ್ಡು ಕೊಡು. ನೀನು ನನ್ನ ದುಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದಿ. ಎಂದು ಜಗಳವಾಡುವಾಗಲೇ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನ ದೇಹದಿಂದ ಇಕ್ಕುಳಿಯಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಾಲ್ಯಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ॥ ೫೭ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯವುನ ಆಜ್ಞೆ ಯಂತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಯಿಂದ ದೂತರು ಹೇಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವರೋ ಹಾಗೆ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಾ ನರಕದಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಕೋಡೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ ॥ ೫೮ ॥ ನರಕಗಳೇ ಬಹುದು:ಖ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವುರದ ಬಳಿ ಇರುವ ದುಃಖವು ಅಪಾರ. ಹೇಳಿ ತೀರದು. ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ॥ ೫೯ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ನರಕಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖ ವುಳ್ಳ ಪ್ರಧಾನನರಕಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ॥ ೬೦ ॥ ತುವಿಸ್ಸ್ಯ (ಕತ್ತಲೆಉಳ್ಳದ್ದು) ಲೋಹಶಂಕು (ಆಣೆಉಳ್ಳದ್ದು) ನುಹಾರೌರನ (ದೊಡ್ಡ ರುರುಪ್ರಾಣಿಉಳ್ಳದ್ದು) ಶಾಲ್ಮಲಿ (ಬೋರದ ಮರ) ರೌರವ (ರುರು ಪ್ರಾಣಿಉಳ್ಳದ್ದು) ಕುಡ್ಮಲ, ಕಾಲಸೂತ್ರಕ, ಪೂತಿ ಮೃತ್ತಿಕ (ವಾಸನೆ ಮಣ್ಣು ಉಳ್ಳಡ್ದು) ಸಂಘಾತ, ಲೋಹಿತೋದ (ಕೆಂಪು ನೀರುಳ್ಳದ್ದು) ಸ೩ಷ (ವಿಷ ತುಂಬಿದ್ದು) ಸಂಸ್ರತಾಸನ, ಮಹಾನಿರಯ, ಕಾಕೋಲ, ಸಂಜೀವನ, ಮಹಾ ಪಥ, ಅವೀಚಿ, ಅಂಧತಾಮಿಸ್ರ (ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯುಳ್ಳ) ಕುಂಭೀಪಾಕ, (ಕಾಸುವ ನರಕ) ಸಂಪ್ರತಾಶನ, ತಪನ, (ಉಷ್ಣ ವಳ್ಳದ್ದು) ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ನರಕ ಗಳು ॥ ೬೩ ॥ ಎಲ್ಲಾ ನರಕಗಳೂ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗೂಪವಾದ

4

धर्मवर्जिताः । तत्र भुआति कल्पांते तास्ता नरकयातनाः ॥ ६५ ॥ यास्तामिस्तांधतामिस्ता रौरवाद्याश्च यातनाः । भुङ्क्ते नरो वा नारी वा मिधः संगेन निर्मिताः ॥ ६६ ॥ पवं कुटुम्ब बिभ्राण उद्यरं-भर पववा । विखज्येहोभयं प्रेत्य भुङ्क्ते तत्फलमीददाम् ॥ ६७ ॥ पकः प्रपद्यते ध्वांतं हित्वेदं स्वं कलेवरम् । कुदालेतरपाथेयो भूत-द्रोहेण यद्भृतम् ॥ ६८ ॥ देवेनासादितं तस्य द्यमले(लं) निरये पुमान् । भुङ्क्ते कुटुम्बपोषस्य हृतद्रव्य इवातुरः ॥ ६९ ॥ केवलेन ह्यधर्मेण कुटुम्बभरणोत्सुकः । याति जीवोंऽध्वतामिस्तं चरमं तमसः पदम् ॥७०॥ अधस्तान्नरलोकस्य यावतीर्यातनादयः । क्रमद्याः समतिकम्य पुनर त्रावजेच्छुन्तिः ॥ ७१ ॥

इति श्री गरुइषुराणे सारोढारे यमयातनानिरूपणो नाम तृतीयोऽघ्यायः

ನಾನಾ ದು:ಖಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾನಾ ವಿಧ ದೂತರಿಂದ **ಕೂಡಿವೆ** ॥ ೬೪ ॥ ಈ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಾಡದೆ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ವಾಡಿದ ಗಂಡಸರಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸರಾಗಲೀ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪಾಪದ ಫಲ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ॥೬೬॥ ಅನ್ಮಾಯದಿಂದ ಧನವನ್ನು **ಸಂಪಾದ**ನೆ ವಾಡಿ ಕುಟುಂಬಭರಣವನ್ನು ವಾಡಿದರೆ ಧನವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿದವರಿಗೋ ಪಾಪ ವನ್ನು ವಾಡಿದವರಿಗೋ ನರಕಯಾತನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರೂ ತುಟುಂಬವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಇವೆಠಡನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಸಾಸ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನರಕ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೬೮ ॥ ಸ್ವತಂತ್ರಪರವಾತ್ಮವಶನಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದರಿದ್ರನಾದ ರೋಗಿಯು ಕಷ್ಟವಡುವಂತೆ ಕಷ್ಟ್ರ ಪಡುತ್ತಾನೆ ೫ ೬೯ ೫ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅತಿನೀಚವಾದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯುಳ್ಳ ಅಂಧತಾಮಿಸ್ರವೆಂಬ ನರಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಬಹುದು:ಖ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ॥ ೭೦ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ **ವ**`ಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ನೂಡಿದವನು **ಭೂಮಿಯು ಅತ್ಯಂತ** ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕೆ ನರಕಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮೇಲ್ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕೆ ನರಕಗಳ ವು.ಖವನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರ ಪಕ್ಷಿ ಪಶುಯೋನಿಗಳ ದು:ಖವನ್ನುಂಡು ಪಾಪಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಯುಮಯಾತನೆ ನಿರೂಪಿಸುವ ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುಗಿಯಿತು.

રદ

अध्यायः ४

अध चतुर्थोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ कैर्गच्छन्ति महामार्गे वैतरण्यां पतन्ति कैः । कैः पापैर्नरके यांति तन्मे कथय केशव ॥ १ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ सदैवाकर्मनिरताः शुभकर्मपराङ्मुखाः नरकाञ्चरकं यांति दुःखाद् दुःखं भयाद्भयम् ॥ २ ॥ धर्मराजपुरे यांति तिभिर्द्धारैस्तु धार्मिकाः । पापास्तु दक्षिणद्वारमार्गेणैव वर्जन्ति तत् ॥ ३ ॥ असिम्नेव महा-दुःखे मार्गे वैतरणी नदी । तत्र ये पापिनो यांति तानहं कध-यामि ते ॥ ४ ॥ ब्रह्मच्नाश्च सुरापाश्च गोघ्ना वा बालघातकाः । स्त्रीघाती गर्भपातीच ये च प्रच्छन्नपापिनः ॥ ५ ॥ ये हरंति गुरो-र्द्रव्यं देवद्र्व्यं द्विजस्य वा । स्त्रीद्रव्यहारिणो ये च बालद्रव्य हराश्च ये ॥ ६ ॥ ये ऋणं न प्रयच्छंति ये वै न्यासापहारकाः । विश्वास-घातका येच सविषान्नेन मारकाः ॥ ७ ॥ दोषम्राही गुणान्छाची गुण-

ಗರುಡನು ಪರವೂತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವ ಯಾವ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಈ **ತುವು ವ**ಾರ್ಗವನ್ನೂ, ವೈತರಣಿಯನ್ನೂ, ನರಕಗಳನ್ನೂ ಪಾಪಿಯು ಹೊಂ ದುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಹೇಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥ ಪರಮಾತ್ಮನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸತ್ಕರ್ವುಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನರಕದಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ದು:ಖದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ದು:ಖವಸ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಒಂದು ಭಯದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಭಯ ಹೊಂದುವರು ॥ ೨ ॥ ಪಾಪಿಗಳಾದರೂ ಯಮನ **ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಹೋಗುವರು. ಬಾಕಿ ನುೂರು ಮಾರ್ಗ** ಗಳಿಂದ ಧಾರ್ಮಕರು ಹೋಗುವರು ॥ ೩ ॥ ಈ ವಕ್ಷಿಣ ವರಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈತರಣೇ ನದಿಯು ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಈ ವರ್ಯಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ॥ ೪ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಹತ್ಯಾ ನೂಡಿದವರು, ಸುರಾ (ಹೆಂಡ) ಸಾನ ಮಾಡಿದವರು, ಗೋಹಿಂಸಕರು, ಮಕ್ಕಳ ಹಿಂಸಕರು, ಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಉಪ **ದ್ರವಿಸುವವರು, ಗರ್ಭನಾಶ**ವಾಡುವವರು, ಗುಟ್ಟಾದ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರು п в п ವಾರು ಗುರುವಿನ ಸೊತ್ತು ದೇವಸ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವ, ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳ ದ್ರವೃದ ಅವಹಾರಕರು ॥ ೬ ॥ ಸಾಲತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಡದಿಹ್ದವರು, ಅಡ ವಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡಡವರು, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರು, ವಿಷಹಾಕುವವರು, ಗುಣ ವನ್ನು ಹೇಳದೆ ದೋಷ ಹೇಳುವವರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರಿಗಳು, ನೀಚ ಸಂಗಿ ಗಳು ಮೂಢರು, ಸತ್ಸಹವಾಸ ವಿಲ್ಲದವರು, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಸಜ್ಜನ ಸತ್ಯರ್ಮ

गहडपुराण सारोद्वारे

वत्सु समत्सराः । नीचानुरागिणो मूढाः सत्संगति पराङ्मुसाः ॥८॥ तीर्थसज्जन सत्कर्म गुरुदेव विनिद्काः । पुराणवेदमीमांसा-न्यायवेदांतदूषकाः ॥९॥ द्दर्षिता दुखितं दृष्टवा द्दर्षिते दुःखदायकाः। दुष्टवाक्ष्यस्य वत्तारो दुष्टचित्ताश्च ये सदा ॥ १०॥ न श्रण्वंति हितं वाक्यं शास्त्रवार्ता कदाऽपिन । आत्मसंभाविताः स्तन्धा मृढाः पंडितमानिनः ॥ ११॥ पते चान्ये च बहवः पापिष्टा धर्मवर्जिताः । गच्छंति यममार्गे हि रोदमाना दिवानिशम् ॥ १२ ॥ यमदूतैस्ताड्य-माना यांति वैतरणीं प्रति । तस्यां पतंति ये पापास्तानहं कथयामि ते ॥ १३ ॥ मातरं येऽवमन्यंते पितरं गुरुमेव च । आचार्यं चापि पूज्यं च तस्यां मज्जंति ते नराः ॥ १४ ॥ पतिव्रतां साधुशीलां कुलीनां बिनयान्विताम् । स्तियं त्यजंति ये द्रेषाद्वैतरण्यां पतंति ते ॥ १२ ॥ सतां गुणसहस्रेषु दोषानारोपयंति ये । तेष्ववज्ञां च कुर्वति वैतर-ण्यां पतंति ते ॥ १६ ॥ ब्राह्मणाय प्रतिश्वत्य यथार्थ न ददाति यः । आहूय नास्ति योबूयात् तयोर्वासश्च संततम् ॥ १७ ॥ स्वयं दत्तापहर्ता

ಗುರುದೇವತಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರು, ವೇದ ವೇದಾಂತ ವೇದಾಂಗ ಪುರಾಣ ವೀಮಾಂಸಾದಿಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವವರು, ದು:ಖತರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವವರು, ಸುಖವಂತನಿಗೆ ದು:ಖ ಕೊಡುವವರು, ಕೆಟ್ಟ ಮಾತ ನ್ನು ಆಡುವವರು, ದುಷ್ಟ ಮನಸ್ಸು ಳ್ಳವರು, ಗುರುಹಿರಿಯರ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಕೇಳದಿರುವವರು, ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವವರು, ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ದೊಡ್ಡ ವರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡದವರು, ಮೂಢರಾಗಿ ಸಂಡಿ ತರೆಂದು ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವವರು, ಹೆಚ್ಚೇನು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಧರ್ಮ ವನ್ನು ವಾಡದೆ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಅಳುತ್ತಾ ಹುವುವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರು॥ ೧೨॥ ಯವುದೂತರಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ವೈತರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳತಕ್ಕ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೭ ॥ ವಾತಾಪಿತೃಗಳನ್ನು ಗುರುಹಿರಿಯುರು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ತನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯು ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀ ವೂಡಿದವರು ಯುನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು, ಗುಣಗಳುಳು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ದೋಷಾರೋಪ ಮಾಡು ವವರು ವುತ್ತು ಶಿರಸ್ಕರಿಸುವವರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ಧಾನವಾಡಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು, ಕೊಡದೇ ಇದ್ದವರು, ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಡ ನ್ನು ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಶ್ಚಾತ್ರಾಪ

Scanned by CamScanner

च दानं दत्वाऽनुतापकः । परवृत्तिहरश्चेव दाने दत्ते निवारकः ॥ १८ ॥ यज्ञविध्वंसकश्चेव कथाभङ्गकरश्च यः । क्षेत्रसीमाहरश्चेव यश्च गोचरकर्षकः ॥ १९ ॥ ब्राह्मणो रसविक्रेता यदि स्यात् वृष्ठी-पतिः । वेदोक्तयज्ञादन्यत्र स्वात्मार्थं पशुमारकः ॥ २०॥ ब्रह्मक-र्मपरिश्रप्टो मांसभोक्ता च मद्यपः । उच्छ्रंखठस्वभावो यः शास्ता-ध्ययन वर्जितः ॥ ८१॥ वेदाक्षरं पठेच्छ्रद्रः कापिलं यः पयः पिवेत् । धारयेद्ब्रह्मस्त्रञ्च भवेद्रा ब्राह्मणीपतिः ॥२२॥ राजमार्यांभिलाषी च पर-दारापहारकः । कन्यायां कामुकश्चेव सतीनां दूषकश्च यः ॥२३॥ पते चान्ये च वहवो निषिद्धाचरणोत्सुकाः । विहितत्यागिनो मूढा वैतरण्यां पतंति ते ॥ २४ ॥ सर्वमार्गमतिकम्य यांति पापा यमालये । पुनर्य-माज्ञयाऽऽगत्य दूतास्तस्यां क्षिपंति तान् ॥ २५ ॥ वावै घुरंघरा सर्वधीन रेयाणां खगाधिप । अतस्तत्यां प्रक्षिपंत्ति वैतरण्यां च पापिनः ॥ २६ ॥ कृष्णा गौर्यदि नो दत्ता नोर्ध्वदेह क्रियाः कृताः । तस्यां भुक्तवा महद्-

ಪಡತಕ್ಕನರು, ಪರಸ್ವಾಪಹಾರ ವಾಡತಕ್ಕನರು, ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಾನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸತಕ್ಕವರು ವೈತರಣಿಯುಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ II ೧೮ II ಯಜ್ಞ ನಾಶ ಮಾಡ ತಕ್ಕವರು, ಹರಿಕಥೆಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಒಡ್ಡುವವರು ಬಾಂದ್ ಕಲ್ಲನ್ನು ವೃತ್ಯಾಸ ವಾಡುವವರು, ಗೋವಿನ ಮೈದಾನಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವವರು ॥ ೧೯ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಾನಾಗಿ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ವಾರುವವರು, ವೇಶೈ ದುಷ್ಟೆ ದಾಸೀಕನ್ಯಾ ರಜಸ್ವಲಾ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ಯಜ್ಞ ವಿಲ್ಲದೇತನಗೋ ಸ್ಕ್ರಕ ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆ ವೂಡುವನರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗಿಯು ವಾಂಸನುದ್ಯ ಸೇವಿಸುವವನು, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರಕಾರ ನರ್ತಿಸುವವನು, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾ ಧ್ಯಯುನ ಮಾಡದನನು, ತೊದ್ರನಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಓದಿದವನು ಕಪಿಲಾ ವನದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವವನು, ಉಪವೀತಧಾರಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಭೋಗಿ ಸಿದವನು, ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾಮುಕನು ಪರದಾರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವನು, ಕನ್ಮಕೆಯ ಅಭಿಲಾಷಿಯು, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಭಂಜಕನೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ವೈತರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೀಳುವರು. ಇಂಥವರು ಯಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ದಾಟಿ ಯಮನನ್ನು ಕಂತು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಯಮನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದೂತರಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟು ವೈತರಣಿಯುಲ್ಲಿ ಬೀಳುವರು ॥ ೨೫ ॥ ಪ್ರಧಾನಗಳಾದ ನರಕಗಳಿಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ವೈತರಣೆಯು ದೊಡ್ಡ ನರಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಕುವರು ॥ ೨೬ ॥ ಈ ಪಾಹಿ ಯಾಗಲಿ ಇವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಇವನಿಗೋಸ್ಕರ ಕಪ್ಪು ಗೋದಾನವನ್ನು

दुःखं गांति बृक्षं तटोझ्वम् ॥ २७॥ कूटसाक्ष्यप्रदातागः कूटघर्म परायणाः । छलेनार्जनसंसक्ताओर्यवृत्त्या च जीविनः ॥ २८॥ छेदयंत्यतिवृक्षांश्च वनाराम विभंजकाः । व्रतं तीर्थं परियउउय विधवा-शीलनाशकाः ॥ २९॥ भर्तारं दूषयेन्नारी परं मनसि धारयेत् । इत्याद्याः शाल्मलीवृक्षे भुञ्जते बहुताडनम् ॥ ३०॥ ताष्ठनात्पतिता द्त्याद्याः शाल्मलीवृक्षे भुञ्जते बहुताडनम् ॥ ३०॥ ताष्ठनात्पतिता कृतघ्नाश्च ते वै नरकगामिनः ॥ ३२ ॥ कूपानां च तडागानां वापी-नां देवसद्मनाम् । प्रजागृहाणां मेत्ताग्स्ते वै नरकगामिनः ॥ ३३ ॥ विस्तुज्याञ्चन्ति ये दारान् शिशून्भृत्यांस्तथागुरून् । उत्सृज्य पितृ-देवेज्यां ते वै नरकगामिनः ॥ ३४ ॥ शंकुभिः सेतुभिः काष्ठैः पाषाणैः कटकैस्तथा । ये मार्गमुपरुंधति ते वै नरकगामिनः ॥ ३५॥ शिक्ष

ವಾಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ಔರ್ಧ್ವ ದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಆಗದಿದ್ದ ಶಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವನು ವೈತರಣಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ದಡೆ ದಲ್ಲಿರುವ ಮರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದುಃಖಪಡುವನು ॥ ೨೭ ॥ ಈ ಬೋರದ ಮರ ದ್ವು ದುಃಖವನ್ನು ಪಡುವವರು ಯಾರೆಂದರೆ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ**ಯನ್ನು** ಹೇಳುವವರು, ವೇದ ವಿರುದ್ಧ (ಬೌದ್ಧ ಜೈನಾದಿ) ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರು ನೋಸದಿಂದ, ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವವರು, ದೊಡ್ಡವುರ **ಗಳನ್ನು ಕಡಿದವರು** ಫಲದ ಉದ್ಯಾನ, ಪುಷ್ಪದ ಉದ್ಯಾನಗ**ಳನ್ನು** ಹಾ**ಳು**-ವಾಡಿದವರು, ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಧವಾಸಂಸಕ್ತರು, ಪತಿಯನ್ನು ಚೈದು ಪರಸನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವವಳು ಇಂಥಾ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಬೋರದ ಮರ ದಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೀಡಿಸುವರು ॥ ೩೦ ॥ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಇವರ ಏಟಿನಿಂದ ಬಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುವರು. ಜಗ ತ್ಕರ್ತನಾದ ಈಶ್ಟರನೂ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪಾರತ್ರಿಕಫಲವು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ನಾಸ್ತ್ರಿಕರು, ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ದಾನಾಚಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡದೆ ಹಣವನ್ನು ಇಡುವವರು, ಬಹು ವಿಷಯಾಸಕ್ತರೂ, ದಂಭಾಚಾರಿಗಳು ಕೃತಘ್ನರು (ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ವರು) ಇವರು ನರಕವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ॥ ೩೨ ॥ ಬಾವಿ ಕೆರೆ ದೇವಾ ಲಯ ವುನೆಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವರು, ತನ್ನ ಬಂಧು ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಬಟ್ಟು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಭೋಗಿಸುವವರು. ದೇವರ್ಷಿ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ವೂಡದಿದ್ದವರು ॥ ೩೪ ॥ ಕಲ್ಲು ಮುಳು ವುರಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗ ಮುಚ್ಚಿದ್

-

त्रीवां इरिं स्यंगणेशं सद्गुरं दुधं। न पूजधंति ये मंदास्ते वे नर-कगामिनः ॥ ३६॥ आरोप्य दासीं शयने विप्रो गच्छेदधोगतिम् । आजामुत्पाद्य शुद्धायां ब्राह्मण्यादेव हीयते ॥ ३७॥ न नमस्कारयोग्यो हि स कदाऽपि द्विजोऽधमः। तं पूजयंति ये मृढास्ते वे नरकगामिनः ॥ ३८॥ ब्राह्मणानां च कल्लहं गोयुद्धं कलहप्रियाः । न वर्जत्यनुमोदंते ते वे नरकगामिनः ॥ ३९ ॥ अनन्यशरणस्त्रीणाम्नृतुकालव्यतिक्रमम् । ये प्रकुर्वति विद्वेषात्ते वे नरकगामिनः ॥ ४०॥ येऽपि गच्छंति रागांधा नरा नारीं रजस्वलाम् । पर्वस्वप्सु दिवा श्राद्धे ते वे नरकगामिनः ॥ ४१॥ ये शारीरं मलं वन्हौ प्रक्षिपंति जलेऽपिच । आरामे पयि गोष्ठे वा ते वे नरकगामिनः ॥ ४२ ॥ शस्त्राणां ये च कर्तारः शराणां चतुषां तथा । विक्रेतारश्च ये तेषां ते वे नरकगामिनः ॥ ४३ ॥ वर्मविक्रयिणो वैद्दयाः केशविक्रेयकाः स्त्रियः । विषविक्रयिणः सर्वे ते वे नरकगामिनः ॥ ४४॥ अनाधं नानुकम्पन्ते ये सतां द्वेषका-रकाः । विनाऽपराधं दण्डन्ति ते वे नरकगामिनः ॥ ४५ ॥ आशया

-ವರು, ನಾರಾಯಣ ಸೂರ್ಯರುದ್ರಪಾರ್ವತೀ ಗಣಪತಿ ಪಂಡಿತ<u>ಗುರುಗಳನ್ನು</u> ಪೂಜಿಸದ ಮೂಢರು ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವರು ॥ ೩೬ ॥ ಶೂದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನು, ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲ. ಅವನು ನವುಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಾ ೩೮ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಜ್ಜನರು ಗೋವುಗಳು ಇವರ ಜಗಳವನ್ನು ಅನು ವೋದಿಸುವವರು, ಅನಾಥಳಾದ ಪತ್ನಿಯುಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಸಂಗವನ್ನು ವಾಡ ದವನು, ಸಿಷಿದ್ಧಗಳಾದ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ರಜಸ್ವಲೆಯಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಗ ವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವನು ॥ ೪೧ ॥ ತನ್ನ ಶೇರಿರದ ಮಲ ವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯುಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವವರು ಅಥವಾ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಯುಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿಯುಲ್ಲಿ ವುಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವವರು, ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಕರಗಳಾದ ಕತ್ತಿ ಚೂರಿ ಬಾಣ ಧನು:ಸ್ಸು ನೊದಲಾದನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಮಾರು ವನರು, ಚರ್ಮ ಮಾರತಕ್ಕ ವೈಶ್ಯರು, ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀ ಯುರು, ವಿಷವನ್ನು ಮಾರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ನರಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥ ೪೪॥ -ವೀನಾನಾಥರಲ್ಲಿ ದಯಾಶೂನ್ಯರು ಸಜ್ಜನ ದ್ವೇಷಿಗಳು, ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷ್ ಸು ವವರು, ಆಸೆಯಿಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿ ವ್ಧರೂ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕದಿಷ್ಟ್ರವರು, ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಯಾವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ವರು, ವಕ್ರವಾರ್ಗಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವರು ॥ ೪೭ ಗ

समनुप्राप्तान्ब्राह्मणानधिनो गृहे। न भोजयन्ति पाकेऽपि ते बै नरकगामिनः ॥ ४६ ॥ सर्वभूतेत्र्वविश्वस्तास्तथा तेषु विनिर्दयाः । सर्वभूतेषु जिह्या ये ते वै नरकगामिनः ॥ ८७ ॥ नियमान्समुपादाय बे पश्चादजितेन्द्रियाः । बिग्लापयंति तान्भूयस्ते वै नरकगामिनः ॥ ४८ 👞 अध्यात्मविद्यादातारं नैव मन्यंति ये गुरुम । तथा पुराणवक्तारं ते वे नरकगामिनः ॥ ७९ ॥ मित्रद्रोहकरा ये च प्रीतिच्छेदकराश्च ये । आशाच्छेदकरा ये च ते वै नरकगामिनः ॥ ५० ॥ विवाह देवयात्रां च तीर्थसार्थान्विलुम्पति । स वसेन्नरके घोरे तसान्ना-वर्तनं पुनः ॥ ५१ ॥ अग्नि दद्यान्महापापी गृहे ग्रामे तथा वने 🕨 स नीतो यमदूतैश्च वह्निकुण्डेषु पच्यते ॥ ५२ ॥ अग्निना दग्ध गात्रोऽसौ यदा छायां प्रयाचते । नीयते च तदा दूतैरसिपत्नव-नांतरे ॥ ५३ ॥ खड्गतीक्ष्णैश्च तत्पत्नैर्गात्रच्छेदो यदा भवेत् 🖗 तदोचुः शीतलच्छाये सुखनिद्रां कुरुष्व भोः ॥ ५४ ॥ पानीय पातु मिच्छन्वै तृषातीं यदि याचते । पानार्थं तैलमत्युष्णं तदा दूतैः प्रदीयते ॥ ५५ ॥ पीयतां भुज्यतां पानमन्नमूचुस्तदेति ते । पीत मात्रेण तेनैव दग्धांत्रा निपतंति ते ॥ ५६ ॥ कथञ्चित्पुनरुत्थाय प्रलपंति सुदीनवत्। विवशा उच्छ्वसंतश्च ते वक्तुमपि नाशकन् ॥ ५७ ॥

ತಾವೇ ಒಂದು ವ್ರತಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ವ್ರತಭಂಗ ಮಾಡಿದವರು, ತತ್ವಜ್ಞಾ ನದಾನಿಯಾದ ಗುರುವನ್ನು ಪುರಾಣಾದಿ ವಕ್ತಾರರನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಗಳು, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರು, ಪರ ರಾಸೆಯುನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸದವರು, ವಿವಾಹ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದವರು, ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಶೂನ್ಯವಾದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವರು ಗಾಗಿಂಗ ಯಾರು ಮನೆ ಗ್ರಾಮ ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಅವನನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸುವರು. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸಂತಪ್ತನಾಗಿ ಯಾವಾಗ ನೆರಳನ್ನು ಬೇಡುವನೋ ಆಗ ದೂತರು ಅವನನ್ನು ಆಸಿಪತ್ರವನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವರು ॥ ೫೩ ॥ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಹರಿತವಾದ ಮರದ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಇವನ ದೇಹವು ಯಾವಾಗ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ ದೂತರು ಈ ತಂಪಾದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಖನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವರು ॥ ೫೪ ॥ ಯಾವಾಗ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬೇಡುವನೋ ಆಗ ಅತಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಎಣ್ಣೆ ಯನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುವರು. ಇದನ್ನು ತಿನ್ನು ಕುಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕರುಳು ಸುಟ್ಟು ಮೂರ್ಚೈಹೊಂದಿ ಬಿದ್ದು ಹೇಗಾದರೂ

इत्येवं बहुरास्तार्क्ष्य यातनाः पापिनां स्मृताः । किमेतैर्विस्तरात्प्रोक्तैः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ॥ ५८ ॥ एवं वै क्रिइयमानास्ते नरा नार्यः सहस्रशः । पच्यन्ते नरके घोरे यावदाभूतसंष्ठवम् ॥ ५९ ॥ तस्या-क्षयं फलं भुक्त्बा तत्रैवोत्पद्यते पुनः । यमाज्ञया महीं प्राप्य भवन्ति स्थावरादयः ॥ ६० ॥ वृक्षगुल्मलता वछीगिरयश्च तृणानि च । स्थावरा इति विख्याता महामोहसमावृताः ॥ ६१ ॥ कीटाश्च पशवश्चैव पक्षिणश्च जलेचराः । चतुरशीतिलक्षेषु कथिता देव-योनयः ॥ ६२ ॥ एताः सर्वाः परिभ्रम्य ततो यांति मनुष्यताम् । मानुषेऽपि श्वपाकेषु जायन्ते नरकागताः ॥ तत्रापि पापचिह्नैस्ते भवन्ति बहुदुःखिताः ॥ ६३ ॥ गलत्कुष्ठाश्च जन्मांधा महारोग-समाकुलाः । भवन्त्येवं नरा नार्यः पापचिह्नोपलक्षिताः ॥ ६४ ॥ इति श्री गरुडपुराण सारोद्धारे नरकादिप्रद पाप निरूपणो नाम चतुर्थोऽध्यायः

ಎದ್ದು ಅನಾಥನಂತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮರ್ಥ ನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೫೭ ॥ ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ವಿಧ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನಾನಾ ನಿಧ ಪೀಡೆಗಳಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳ ಚೇಕಾಗಿಲ್ಲ ॥ ೫೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಂಡಸರಾಗಲಿ ಹೆಂಗಸರಾಗಲಿ ಪ್ರಲಯ ದವರೆಗೂ ನರಕದು:ಖವನ್ನನುಭವಿಸುವರು ॥ ೫೯ ೫ ಅಲ್ಲಿ ಬಹು ದುಃಖ **ವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಪುನಃ ನ**ರಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟುವನು. ಪುನಃದು:ಖವನ್ನನು ಆ ಮೇಲೆ ಯಮನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾವರಾದಿ ಭವಿಸುವನು ಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥ ೬೦ ॥ ಸ್ಥಾವರಗಳಲ್ಲಿ 6 ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಮೆರಗಳು, **ಪೊದರುಗಳು, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹರ**ಡತಕ್ಕ ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಮರವನ್ನು ಸುತ್ತತಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಿ ಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು, ಹುಲ್ಲುಸಸಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಆರುವಿಧ ಸ್ಥಾವರಗಳು ಮಹಾ ನೋಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಪರಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿವೇಕ ಇವುಗಳಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೬೧॥ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆ ಜನ್ಮವೆಂದರೆ ಕೃಮಿ ಕೀಟಗಳು, ದನ ಎಮ್ಮೆ ಮೊದ ಲಾದ ಪಶುಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗೆಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೀನು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವವರ ವಿವೇಕಗಳಿವೆ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ ಗ್ಲಾ೨ ಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅನೇಕವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜನ್ಮವನ್ನು ಬಹು ಸಲ ಹೊಂದಿ ಕೊಸೆಗೆ **ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ಮವನ್ನು ತಾಳುವನು**. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೊದಲು ನರಕೊಂದ ಬಂದವನು ಚಂಡಾಲನಾಗುವನು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪಾಪ ಸೂಚಕವಾದ ಚಿಹ್ನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ದು:ಖವೂ ಬಹಳ ಇರುತ್ತದೆ ॥ ೬೩ ॥ ಕೆಲ ವರು ಅಂಗಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಬೀಳುವ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು, ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರು ವುಹಾ ರೋಗಿಗಳು ಹೀಗೆ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಪ ಚಿಹ್ನೆ ಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು ॥೬೪॥

ಸಾರೋದ್ಧಾರ್ಯಗರುಡಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪವನ್ರು ನಿರೂಪಿಸುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುುಗಿಯಿತು.

अथ पश्चमोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ येन येन च पापेन यद्यचिह्नं प्रजायते । यां यां योनिं च गच्छन्ति तन्मे कथय केशव ॥ १ ॥ श्री भगवा-नुवाच ॥ यैः पापैर्यांति यां योनिं पापिनो नरकागताः । येन पापेन यच्चिह्नं जायते मम तच्छुणु ॥ २ ॥ ब्रह्महा क्षयरोगी स्पात् गोघ्नः स्यात्कुब्जको जडः । कन्वाघाती भवेत्कुष्ठी व्रयश्चां डालयोनिषु ॥ ३ ॥ स्त्रीघाती गर्भपाती च पुलिंदो रोगवान्भवेत् । अगम्यागमनात्षण्डो दुश्चर्मा गुरुतल्पगः ॥ ४ ॥ मांसभोक्ताऽतिर-काङ्गः श्यावदन्तस्तु मद्यपः । अभक्ष्यभक्षको लौल्याद्वाह्याह्यणः स्यान्म-होदरः ॥ ५ ॥ अदत्वा मिष्टमञ्नाति स भवेद्वल्रगण्डवान् । श्राद्वेऽ क्रमशुचिं दत्वा चित्रकुष्ठी प्रजायते ॥ ६ ॥ गुरोर्गर्वेणावमानादपस्सारी भवेघरः । निन्दको वेदशास्त्राणां पांडुरोगी भवेद्ध्रवम् ॥ ७ ॥

ಯಾವ ಯಾವ ಪಾಪದಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಚಿಹ್ನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವುತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವನು, ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಗಠುಡನು ಕೇಳಿದನು ॥೧॥ (ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವ ಪಾಪದಿಂದ ನರಕದಿಂದ ಬಂದ **ವನು ಯಾವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವನು, ಮತ್ತು ಯಾವ** ಚಿಹ್ನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಳೆಂದು ಹೇಳಿದನು ॥ ೨ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯೆ ವಾಡಿದವನು ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಯಾಗಿ ಯೂ, ಗೋಹಿಂಸಕನು ಮೋಟು ಕೈಯುಳ್ಳ ಮೂಢನಾಗಿಯೂ, ಕನ್ಮಾಹತ್ಮೆ ವಾಡಿದವನು ಕುಷ್ಠ ರೋಗಿಯಾಗಿಯೂ ಚಂಡಾಲನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥ a ॥ ಸ್ತ್ರೀಯನನ್ನೂ ಗರ್ಭವನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸಿದವನು ರೋಗಿಯಾದ ಬೇಡನಾಗಿಯೂ, ಸಗೋತ್ರ ನಿಷಿದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗಿಯು ನಪುಂಸಕನಾಗಿಯೂ, ಗುರು ಸ್ತ್ರೀಭೋಗಿಯು ಗುಹ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟೆ ಚರ್ಮದವನೂ, ಮಾಂಸತಿಂದವನು ಕೆಂಪು ಕುಷ್ಠದವನ್ನೂ ವುದ್ಶ ಪಾನ ಮಾಡಿದ (ವಿಪ್ಪನು) ವನು (ಕಪ್ಪಾದ) ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳಾದ ಮಧ್ಯೆ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಸಿಷಿದ್ಧ ಭಕ್ಷಕನು ಜಲೋದರ ರೋಗದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟಿಯವನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ॥ ೫ ॥ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಒಳ್ಳಿವಸ್ತುವನ್ನು ತಿಂದವನು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಮಾಲೆರೋಗದವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರಾದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ಚಿತ್ರಾಕಾರ ಕುಷ್ಠರೋಗಿ ಯಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೬ ॥ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದವನು ಅಪಸ್ಮಾರ (ಬೀಳುವರೋಗ) ವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವನು, ಬಿಳಿಕುಷ್ಠರೋಗದವನೂ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವವನು

and the state

कूटसाक्षी अवेन्मूकः काणः स्यात्पंक्तिमेदकः । अनोष्ठः स्याद्विम-इन्नो जन्मांधः पुस्तकं हरेत् ॥ ८ ॥ गोबाह्यणपदाघातात्खक्षः पंगुश्च जायते । गद्गदोऽनृतवादी स्यात्तच्छ्रोता बधिरो भवेत् ॥ ९ ॥ गरदः स्याज्जडोन्मत्तः खल्वाटोऽग्निप्रदायकः । दुर्भगः पलविकेता रोगवान् परमांसभुक् ॥ १० ॥ हीनजातौ प्रजायेत रत्नानामपहारकः । कुनस्ती स्वर्णहर्ता स्याद्वातुमात्रहरोऽधनः ॥ ११ ॥ अन्नहर्ता भवेदाखुः शलभो धान्यहारकः । चातको जलहर्ता स्यात् विषहर्ता च वृश्चिकः ॥ १२ ॥ शाकं पत्नं शिखी हत्वा गन्धांइचुंच्छुन्द्री शुभान् । मधु दंशः पलं गृभो लवणं च पिपीलिका ॥ १३ ॥ तांबूलफलपुष्पादिहर्ता स्याद्वा-नरो वने । उपानत्तृणकार्पांसहर्ता स्यान्मेषयोनिषु ॥ १४ ॥ यश्च रौद्रोपजीवी च मार्गे सार्थान्विजुम्पति । मृगया व्यसनी यस्तु

ಮೂಕ (ಬಾಯಿ) ಬಾರದವ) ನಾಗಿಯೂ, ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದವನು ಒಕ್ಕಣ್ಣ ನಾಗಿಯೂ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನು ತುಟಿಇಲ್ಲದ ವನಾಗಿಯೂ, ಪುಸ್ತಕ ಕದ್ದವನು ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಾಗಿಯೂ, ಹುಟ್ಟುವನು ॥ ಆ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಗೋವಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಲಿಂದ ಒದ್ದ ರೆ ಮೊಟಕು ಕಾಲು ಳೃವನೂ ಎರಡು ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದರೆ ಕಾಲಿಲ್ಲದವನೂ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ಉಗ್ಗು ಬಾಯುಳ್ಳವನೂ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವನು ಕಿವುಡನೂ, ವಿಷಹಾಕಿದವನು ಜಡನಾಗಿಯೂ, ಹುಚ್ಚನಾಗಿಯೂ, ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟವನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿಲ್ಲ ದವನಾಗಿಯೂ, ವಾಂಸ ವಾರಿದವನು, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೂ ಪರವಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದ ವನು ರೋಗಿಯೂ ಆಗುವನು ॥೧೦॥ ರತ್ನ ಕದ್ದ ವನು ನೀಚ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ವನು. ಭಂಗಾರ ಕದ್ದ ವನು ಉಗುರು ಸುತ್ತು ಸಣ್ಣ ಉಗುರು ಪೊದಲಾದ ಉಗುರು ರೋಗ ವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವನು ದರಿದ್ರನೂ ಅನ್ನ ಕದ್ದರೆ ಇಲಿಯೂ, ಧಾನ್ಯ ಕದ್ದರೆ ಪತಂ ಗವೂ (ಹಾತೆಯೂ) ನೀರು ಕದ್ದರೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದ ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಯೂ ವಿಷ ಕದ್ದರೆ ಚೇಳಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವನು ॥ ೧೨ ॥ ತರಕಾರಿ ಸೊಪ್ಪು ಕದ್ದ ವನು ನವಿಲಾಗಿಯೂ ಕಸ್ತೂರಿ ನೊದಲಾದ ಪರಿವುಲಾಪಹಾರಕನು ಹೆಗ್ಗಣವಾಗಿ ಯೂ, ಜೀನು ಕದ್ದರೆ ಜೇನು ನೊಣವಾಗಿಯೂ ಮಾಂಸಕದ್ದರೆ ಪದ್ದಾಗಿಯೂ, ಉಪ್ಪುಕದ್ದರೆ ಇರುವೆಯಾಗಿಯೂ, ತಾಂಬೂಲ ಹಣ್ಣು ಹೊಗಳನ್ನು ಕದ್ದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂಗನಾಗಿಯೂ ಮೆಟ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಹತ್ತಿ ಕದ್ದರೆ ಕುರಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವನು ॥ ೧೪ ॥ ದಾರಿಯ ಯಾತ್ರಿಕರನ್ನು ದರೋಡೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹಿಂಸಿಸಿ ದರೂ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೋದರೂ ಕೊಲ್ಲುವ छागःस्याद्वधिकग्रहे ॥ १५ ॥ बो मृतो विषपानेन कृष्णसर्पो भवे-द्विरो । निरंकुशस्वभावः स्यात्कुञ्जरो निर्जने वने ॥ १६ ॥ वश्वदे-वमकर्तारः सर्वभक्षाश्च ये द्विजाः । अपरीक्षितभोकारो व्याघाः स्युर्निर्जने वने ॥ १७ ॥ गायतीं न स्परेद्यस्तु यो न संध्यामुपासते । स्युर्निर्जने वने ॥ १७ ॥ गायतीं न स्परेद्यस्तु यो न संध्यामुपासते । अंतर्दृष्टो बहिः साधुः स भवेद्राह्मणो बकः ॥ १८ ॥ अयाज्य याजको विष्रः स भवेद्र्यामसूकरः । खरो वै बहुयाजित्वात्काको निर्मन्त्रभोजनात् ॥ १९ ॥ पात्ने विद्यामदाता च बलीवर्दी भवेद् द्विजः । गुरुस्तेवामकर्ता च शिष्यः स्याद्वोखरः पशुः ॥ २० ॥ गुरुं हंकृत्य तुकृत्य विष्रं निर्जित्य वादतः । अरण्ये निर्जले देशे जायते ब्रह्मराक्षसः ॥ २१ ॥ प्रतिश्चतं द्विजे दानमदत्वा जम्बुको भवेत् । सतामसत्कारकरः फेत्कारोऽग्निमुखो भवेत् ॥ २२ ॥ मित्रध्रुग्गिरि-गुधःस्यादुत्हूकः कयवञ्चनात् । वर्णाश्चमपरीवादात्कपोतो जायते चने ॥ २३ ॥ आशाच्छेदकरो यस्तु स्नेहच्छेदकरस्तु यः । यो

ವನ ವುನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಾಗಿಯೂ, ವಿ**ಷವ**ನ್ನು ಕುಡಿದು ಆತೃಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವನು ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪವಾಗಿಯೂ, ಜೂಜು ವೇಶೈಯರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರಿಯು ಜನರಿಲ್ಲದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆನೆಯಾಗಿಯೂ, ವೈಶ್ವದೇವಾದಿ ಗಳನ್ನು ವಾಡದೆ ತಿನ್ನುವವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವವರು ನಿಷಿದ್ಧ ಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವವರು, ವಿಚಾರವಾಡದೆ ಅಶುದ್ಧಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನುವವರು ಜನರಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳಾಗುವರು ॥ ೧೭ ॥ ಗಾಯುತ್ರ್ಯಾದಿ ಜಪ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕ್ರೂರ ಹೃದಯನಾಗಿ ಡಂಭಾಚಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಕ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೂ, ಪತಿತ ಮೊದಲಾದ ಅಯೋ ಗ್ಯರ ಪುರೋಹಿತನೂ ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನು ಬೇಡಿದವನೂ, ಗ್ರಾಮದ ಹಂದಿಯಾಗಿ ಯೂ, ಬಹಳ ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ಮಾಡುವವನು ಕತ್ತೆಯಾಗಿಯೂ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಉಂಡವನೂ ಹೇಳದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನೂ ಕಾಗೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೧೯ ॥ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡದಿದ್ದ ವನು ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದ ವನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಎತ್ತು ಮತ್ತೆ ಕತ್ತೆಕುರುಬನಾಗುವನು ॥ ೨೦ ॥ ಗುರುಗಳನ್ನು ಹುಂಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತ್ವಂಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಂದಿಸಿದರೆ ವುತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದರೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಾಡಿ ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷ ಸನಾಗುವನು ॥ ೨೧ ॥ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದ ರೆ ನರಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಕಿಕಾರುವ ಪಕ್ಷಿ (ದುಷ್ಟನರಿ) ಯಾಗುವನು. ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಹಿಯು ಕಾಡುಹದ್ದಾಗಿಯೂ

٤.

द्वेवारस्त्रीपरित्यागी चक्रवाकश्चिरं भवेत् ॥ २४ ॥ मातापितृगुरुद्वेषी भगितीभ्रात्वैरकृत् । गर्भे योनौ विनष्टः स्यात् यावद्योनिसद्दस्नशः ॥ २५ ॥ श्र्वश्र्वोर्गालिप्रदा नारी नित्यं कल्लहकारिणी । सा जलौका च यूका स्याद्धर्तारं भरर्सते च या ॥ २६ ॥ स्वपति च परित्यज्य परपुंसानुवर्तिनी । वल्गुली गृहगोधा स्याद्द्विमुखी वाऽथ सर्पिणी ॥२७॥ यः स्वगोत्रोपघाती च स्वगोत्रस्त्रीनिषेवणात् । तरश्चुः शल्लको भूत्वा क्रक्षयोनिपु जायते ॥ २८ ॥ तापसीगमनात्कामी भवेन्मरुपिशाचकः । अप्राप्तयौवनासंगाद्भवेदजगरो वने ॥ २९ ॥ गुरुदाराभिलाषी च कृकलासो भवेन्नरः । राष्ठीं गत्वा भवेद्दुष्टो मित्रपत्नीं च गर्दभः ॥ ३० ॥ गुदगो विड्वराहः स्याद्वृषः स्याद्वृप्तलीपतिः । महाकामी भवेद्यस्तु स्यादश्वः कामलभ्पटः ॥ ३१ ॥ मृतस्यैकादशाहं तु भुआनः श्र्वा विजायते । लभेद्वलको विप्रो योनि कुक्कुटसंज्ञकाम् ॥ ३२॥

ಕ್ರಯದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಗೂಗೆಯಾಗಿಯೂ, ವರ್ಣಾ ಶ್ರವು ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಕಾಡು ಪಾರಿವಾಳವಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟು ವನು ॥ ೨೩ ॥ ಆಸೆಯ ಭಂಜಕನು, ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತಕನು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಹೆಂಡತಿ ಗುರು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರಲ್ಲಿ ವೈರ ಮಾಡಿದವನು ಸಾವಿರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ವುತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅತ್ತೆ ಮಾವರನ್ನು ಜೂರಿ ಪೀಡಿಸುವ ವಳು ಜಗಳ ಗಂಟಿಯು ಗಂಡನನ್ನು ಬೆದರಿಸುವವಳೂ ಇಂಬ್ರುವಾಗಿಯೂ ಹೇ ನಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾಳೆ ॥ ೨೬ ॥ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರನನ್ನು ಅನುಸರಿ ಸುವವಳು ಜಿರಳೆಯಾಗಲೀ ಹಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಎರಡು ಮುಖದ ಹಾವಾಗಲೀ ಆಗುವಳು ತನ್ನ ಗೋತ್ರದವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಸಣ್ಣ ಹುಲಿಯು, (ನಾಯಿ ಹುಲಿ) ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯೂ ಕರಡಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೨೮ ॥ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ಕಾವುವುಳ್ಳವನು ಮರುಭೂವಿುಯಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಋತುಮತಿಯಾ ಗದ ಕನ್ಯಕೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಕಾಡಿನ ಹೆಬ್ಬಾವೂ ಆಗುವನು ॥ ೨೯ ॥ ಗುರು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು ಓತಿಯಾಗಿನುೂ, ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನು ದುಷ್ಟ ನೂ, ವಿುತ್ರಪತ್ನಿಯ ಸಂಗಿಯು ಕತ್ತೆಯೂ ಆಗುವನು ॥ ೩೦ ॥ ಅಸ್ಥಾನಸಂಗಿ ಗ್ರಾವು ಹಂದಿಯೂ, ವೃಷಲೀಪತಿಯು ಎತ್ತಾಗಿಯೂ, ಅಧಿಕ ಕಾಮನಾ ಉಳ್ಳ ವನು, ಕಾಮಿಯಾದ ಕುದುರೆ ಆಗುವನು ॥ ೩೧ ॥ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಹತ್ತು ವಿವಸದವರೆಗೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದವನೂ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ತುಕೋದ್ದಿಷ್ಟ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಉಂಡವನೂ ನಾಯಿಯಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಪೂಜೆ

गरुडपुराण सारोद्वारे

द्रव्यार्थं देवतापूजां यः करोति द्विजाधमः । स वै देवलको नाम हव्यकव्येषु गर्हितः ॥ ३३ ॥ महापातकजान्धोरान्नरकान्प्राप्य दारु णान् । कर्मक्षये प्रजायन्ते महापातकिनस्तिवह ॥ ३४ ॥ खरोष्ट्रम-ष्टिषीणां हि ब्रह्महा योनिम्टच्छति । वृकश्वानश्टगालानां सुरापा यांति योनिषु ॥ ३५ ॥ रुमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णस्तेयी समाप्नुयात् । तृण-गुल्मलतात्वं च कमशो गुरुतल्पगः ॥ ३६ ॥ परस्य योषितं हत्वा न्यासापहरणेन च । ब्रह्मस्वहरणाच्चैव जायते ब्रह्मराक्षसः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मस्वं प्रणयाद्भुक्तं दहत्यासप्तमं कुलम् । बलात्कारेण चौर्येण दहत्याचन्द्रतारकम् ॥ ३८ ॥ लोहचूर्णाइमचूर्णे च विषश्च जरयेन्नरः । ब्रह्मस्वं विषु लोकेषु कः पुमान् जरयिष्यति ॥ ३९ ॥ ब्रह्मस्वरस-पुष्टानि वाहनानि वलानि च । युद्धकाले विशीर्थते संकताः सेतवो यथा ॥ ४० ॥ देवद्रव्योपभोगेन ब्रह्मस्वहरणेन च । कुलान्यकुल्तां

ಯುನ್ನು ವಾಡುವವನು ಕೋಳಿಯಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವನು. ದೇವಲಕ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದುನಿಯ ವುವುಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದವನು ಎಂದರ್ಥ. ಇವನು ದೇವಪಿತೃಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಯೋಗ್ಯನು ॥ ೩೩ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಹಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು. ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕರ್ಮವು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವಾಗ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥ ೩೪ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ಘಾತಕನು ಕತ್ತೆ ಒಂ**ಟಿ** ಎತ್ತಾಗಿಯೂ, ಹೆಂಡ ಕುಡುಕನು ತೋಳ ನಾಯಿ ನರಿಯಾಗಿಯೂ, ಚಿನ್ನ ಕದ್ದ ವನು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಹಾತೆಯಾಗಿಯೂ, ಗುರುಪತ್ನೀ ಭೋಗಿಯು ಹುಲ್ಲು ಪೊದರು ಬಳ್ಳಿಯಾಗಿಯೂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವನು ॥ ೩೬ ॥ ಪರಪತ್ನಿಯ ಆಕ್ರಮಣ ದಿಂದಲೂ, ಅಡವಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಾಸ ಹಾರದಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗುವನು ॥ ೩೭ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವವನ್ನು ಸ್ನೇಹ ದಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿದರೆ ಏಳು ತಲೆಯುವರೆಗೂ ಹಾಳು ವಾಡುತ್ತದೆ. ಬಲಾತ್ಕಾರ ದಿಂದಲೂ ಕಳ್ಳತನದಿಂದಲೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಚಂದ್ರನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರುವವರೆಗೂ ಕೆಡುಕನ್ನು ವ್ಯಾಡುತ್ತದೆ ॥ ೩೮ ॥ ಲೋಹದ ಹುಡಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಹುಡಿ ರುನ್ನೂ ವಿಷವನ್ನೂ ತಿಂದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ದಕ್ಕಿ ಸಿಕೊಂಡಾನು ॥ ೩೯॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾಗಲಿ ತನ್ನ ವಾಹನ ಸೈನ್ಯ ಜನ ರನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೊತ್ತಿನಿಂದ ಸಾಕಿದರೆ, ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೈಗೆಯು ಸೇತುವೆಯಂತೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚೇನು ದೇವರ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ಆಪಹರಿಸಿದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದರೂ

३८

यांति बाह्यणातिकमेण च ॥ ४१॥ स्वमाश्रितं परित्यज्य वेदशास्त्र परायणम् । अन्येभ्यो दीयते दानं कथ्यते ऽयमतिक्रमः ॥ ४२॥ ब्राह्य-णातिकमो नास्ति चिप्रे वेदविवर्जिते । ज्वलंतमग्निमुत्स्एज्य नहि भस्मनि हूयते ॥ ४३॥ अतिकमे इते तार्क्ष्य भुत्तवा च नरकान् कमात् । जन्मांधः सन्दरिद्रः स्यान्न दाता किंतु याचकः ॥ ४४॥ स्वदत्तां परदत्तांवा यो हरेच्च वसुंधराम् । षष्टिवर्षसहस्राणि विष्ठायां जा-यते इमिः ॥४५॥ स्वयमेव च यो दत्वा स्वयमेवापकर्षति । स पापी नरकं याति यावदाभूतसंछवं ॥ ४६ ॥ दत्वा वृत्तिं भूमिदानं यत्नतः परिपा-लयेत् । न रक्षति हरेद्यस्तु स पंगुः इवाऽभिजायते ॥ ४७॥ विप्र-स्य वृत्तिकरणे लक्षधेनुफलं भवेत् । विप्रस्य वृत्तिहरणान्मर्कटः श्वा कपिर्भवेत् ॥ ४८ ॥ एवमादीनि चिह्रानि योनयश्च खगेश्वर । स्वक-र्मविहिता लोके दृश्यतेऽत्र शरीरिणाम् ॥ ४९॥ एवं दुष्कर्मकर्तारो

ಕುಲವೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ॥ ೪೧ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತಿಕ್ರಮವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತಿಕ್ರಮವೆಂದು ಹೆಸರು. ಹೊರತು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವೇದ ವಿದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಶೂನ್ಯನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜಿಂಕಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋವುವಾಡ ಬೇಕೇ ವಿನಹ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ದಾನವನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗೆ ಕೊ ಾಟ್ಟರೆ ಸಾರ್ಥಕ ॥ ೪೩ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾವ ವಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಅನೇಕ ನರಕಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡ ನಾಗಿ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಬೇಡುವವನಾಗಿ ದಾನಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥೪೪॥ ಯಾರು ತನ್ನಿಂದ ಅಥವಾ ಪರರಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥ ಭೂವಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವನೋ ಅವನು ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರವರ್ಷ ಅನೋಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಮಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥೪೫॥ ತಾನೇ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೋ ಧನವನ್ನೊ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೇ ಅದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಲಯಜವರೆಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಭೂವಿುರುನ್ನು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಅಪಹರಿಸಿದರೆ ಚೊಂಟನಾಗಿಯೂ ನಾಯಿಯಾಗಿಯೂ . ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ॥ ೪೭ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಣಿಗೆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಲಕ್ಷಗೋದಾನ ಫಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ನಾಯಿಯಾಗಿಯೋ ನಾನಾತರದ ಕೋತಿಯಾಗಿಯೋ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ॥ ೪೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನಾನಾ ವುಗಾದಿ ಜನ್ಮಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ತೋರುತ್ತನೆ आ ५९ ॥ ಈ ಪಾಪಕರ್ಮ ವಾಡಿದವರು ನರಕ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಪಾಪ

भुत्तवा निरययातनाम् । जायंते पापशेषेण प्रोकास्वेतासु योनिषु ॥५०॥ ततो जन्मसहस्रेषु प्राप्य तिर्थक् शरीरताम् । दुःखानि भारवहनोङ्ग-वादीनि लभंति ते ॥ ५१ ॥ पक्षिदुःखं ततो भुत्तवा दृष्टिशीतातपो-द्भवम् । मानुषं लभते पश्चात्समीभूते गुभाशुमे ॥ ५२ ॥ स्त्रीपुंसो-स्तु प्रसंगेन भूत्वा गर्भे क्रमादसौ । गर्भादिमरणांतं च प्राप्य दुःखं स्त्रियेत्पुनः ॥ ५३ ॥ समुत्पत्तेर्विनाशश्च जायते सर्वदेहिनाम् । एवं प्रवर्तितं चक्रं भूतग्रामे चतुर्विधे ॥ ५४ ॥ घटीयंतं यथा मर्त्या भ्रमंति मम मायया । भूमौ कदाचिन्नरके कर्मपाशसमावृताः ॥ ५५ ॥ अदत्त दानाच भवेद्रिद्रो दरिद्रभावाच करोति पापम् । पापप्रभावान्नरके प्रयाति पुनर्दरिद्रः पुनरेव पापी ॥ ५६ ॥ अवइयमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् । नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटिशतरापि ॥ ५७॥

इति श्री गरुडपुराणे सारोद्धारे पापचिन्हनिरूपण नाम पंचमोऽध्यायः ॥

ಶೇಷದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ವುುಗಪಕ್ಷ್ಯಾದಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಆಜನ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಹೊರುವುದು ಎಳೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷಿಜನ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಮಳೆಚಳಿ ಬಿಸಿಲುಗಳ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಸಮವಾ ದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥ ೫೨ ॥ ಕ್ರಮದಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿ **ಗಳ ಗರ್ಭಪ್ರವೇಶವನ್ನು ವ**ಾಡಿ ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹುಟ್ಟುವವನಿಗೆ ನಾಶವು ನಿಯತವಾದ್ರಿಂದ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜರಾಯುಜ (ಮನುಷ್ಯರುಪಶುಗಳು) ಅಂಡಜ (ಪಕ್ಷಿಸರ್ಪಗಳು) ಸ್ವೇದಜ (ಹೇನು ಕ್ರಿಮಿಗಳು) ಉದ್ಭಿಜ (ಮರಬಳ್ಳಿಗಳು) ಈ ನಾಲ್ಕು ಜೀವಿಗಳು ವುನುಷ್ಯರು ಯುಂತ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹೋನುವುದೋ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಭೂಮಿಯುಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಆ ಮೇಲೆ ನಶಕದಲ್ಲಿ, ವುನಃ ಭೂಮಿಗೆ ಬರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಚಕ್ರ. ಈ ಚಕ್ರವು ನನ್ನ ಇಚ್ಚೆ ಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಪಾಶದಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಭೂಮಿ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೫ ॥ ಮನುಷ್ಯನು ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದದ್ರಿಂದ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ದರಿದ್ರ ನಾದ ಕಾರಣ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನರಕವನ್ನು ಅನು ಭವಿಸಿ ಪುನಃ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನಃ ದರಿದ್ರನಾಗುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಯಾವ ಕರ್ಮವೇ ಆಗಲಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಉಣದೆ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳು ಮುಗಿದರೂ ಕರ್ಮವು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ॥ ೫೭ ॥

ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಡಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಚಿಹೈಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಐದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

अथ षष्ठोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ कथमुत्पद्यते मातुर्जठरे नरकागतः । गर्भादि-दुःखं यद्भुंके तन्मे कथय केशव ॥ १॥ विष्णुरुवाच - स्त्रीपुंसो-स्तु प्रसंगेन निरुद्धे गुकशोणिते । यथाऽयं जायते मर्त्यस्तथा वक्ष्या-म्यहं तव ॥ २ ॥ ऋतुमध्ये हि पापानां देहोत्पत्तिः प्रजायते । इन्द्रस्य ब्रह्महत्याऽस्ति यस्मिस्तस्मिन्दिनत्वये ॥ ३ ॥ प्रथमेऽहनि चांडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी । तृतीये रजकी ह्येता नरकागतमातरः ॥ ४ ॥ कर्मणा दैवनेत्रेण जंतुर्देहोपपत्तये । स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंलोरेतः कणाश्रयः ॥ ५ ॥ कललं त्वेकरात्वेण पंचरात्रेण बुद्बुदम् । दशाहेन तु कर्कधूः पेश्यंडंवा ततः परम् ॥ ६ ॥ मासेन तु झिरो द्वाभ्यां बाह्व-

ಪುನಃ ಗರುಡನು ನರಕದಿಂದ ಈ ಜೀವಿಯು ಬಂದು ತಾಯಿಯ ಶರೀರ ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು, ಮತ್ತು ಯಾವ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥ ಅದಕ್ಕೆ ಪರವಾತ್ಮನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೀಗೆಂ ದನು. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ರೇತೋರಕ್ತಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಬದ್ಧ ವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ॥ ೨ ॥ ಇಂದ್ರನು ವಿಶ್ವರೂಪ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದು ತನಗೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು (ಮೂರು) ಪಾಲು ಮಾಡಿ ಒಂದನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕಾಮವರ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪಾಪವೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಋತು (ಮುಟ್ಟು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಿದೆ. ಆ ಋತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಚಾಂಡಾಲಿ ಎಂದೂ, ಎರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಹಿಂಸಕಿ ಎಂದೂ ಮೂರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರ ಒಗೆಯುವವ (ವುಡಿವಾಳತಿ) ಳು ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ರೇತಃ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಾಪಿಗಳ ದೇಹಗಳು ಉತ್ಪನ್ನ ವಾಗು ತ್ತವೆ. ಬೇರೆಯುವರು ಇತರದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರು ॥೪॥ ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂದ ಈಶ್ವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ರೇತಃಸನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರನೇಶಸುವನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ರೇತಃಸು ಆಧಿಕವಾದರೆ ಗಂಡಾಗಿಯೂ ರಕ್ತಾಧಿಕ್ಯವಾದರೆ ಹೆಣ್ಣಾಗಿಯೂ ಸಮಾನವಾದರೆ ಷಂಡನಾಗಿಯೂ ಎರಡು ವಾಲಾದರೆ ಎರಡು ಕೂಸಾಗಿಯೂ ಗರ್ಭವಾಗುವುದು ॥ ೫ ॥ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಯಿಂದ ಆರೇತೋರಕ್ತಗಳು ಮಿಶ್ರಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಐದು ದಿನದಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲ (ಉರುಟು) ಆಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳಾಗುವಾಗ ಬೊಗರಿಯಂತೆ ಮಾಂಸಪಿಂಡ , ವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷ್ಯಾದಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ ॥ ೬ ॥ ಒಂದು 6

त्नाचक्रविग्रद्दः । नखलोमास्थिचर्माणि लिंगच्छिद्रोद्भवस्तिभिः ॥ ७॥ चतुर्भिर्धातवः सप्त पंचभिः क्षुत्तृडुद्भवः । षड्भिर्जरायुणा बीतः कुक्षौ भ्राम्यतिदक्षिणे ॥ ८ ॥ मातुर्जग्धान्नपानाद्यैरेधडातुरसंमते । रोते विण्मूत्रयोगतं सजन्तुर्जतुसंभवे ॥ ९ ॥ रुमिभिः क्षतसर्वांगः सौकुमा-र्याक्षतिझणम् । मूर्च्छांमाप्नोत्युरुह्रेशस्तत्रत्यैः क्षुचितैर्मुदुः ॥ १० ॥ कटुतीक्ष्णोष्णलवणरूक्षाम्लादिभिरुत्वणौः । मात्रभुक्तैरुपस्पृष्टः सर्वा-गोत्थितवेदनः ॥ उल्वेन संवृतस्तसिम्नित्रैश्च बहिरावृतः ॥ ११ ॥ आस्ते रुत्वा द्वीरः कुक्षौ भुग्नपृष्ठशिरोधरः । अकल्पः स्वांगचेष्टायां शकुंत इत्वा द्वीरः कुक्षौ भुग्नपृष्ठशिरोधरः । अकल्पः स्वांगचेष्टायां शकुंत इत्व पंजरे ॥ १२ ॥ तत्र लब्धस्मृतिर्देवात्कर्म जन्मशतोद्भवम् । सरन्दीर्धमनुच्छ्वासं शर्म किं नाम विंदते ॥ १३ ॥ नाथमानऋषि भीतः सप्तवघ्निः कृताञ्जलिः । स्तुवीत तं विक्ठवया वाचा येनोदरेऽ

ತಿಂಗಳಾಗುವಾಗ ತಲೆಯೂ ಎರಡನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಮೊದಲಾದ ಅಂಗಗ**ಳೂ** ವುೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಗುರು ರೋಮ ಎಲುಬು ಚರ್ಮ ಗುಹ್ಮ ಛಿದ್ರಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ॥ ೭ ॥ ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವಕ್ ವಾಂಸ ನೊಹಲಾದ ಏಳು ಧಾತುಗಳೂ ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ತೃಷೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜರಾಯು ಎಂಬ ಚರ್ಮ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿ ಬಲ ಹೊಟ್ಟಿಯುಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವನು ॥ ೮ ॥ ಈ ಮಗುವಿನ ನಾಭಿಯುಲ್ಲಿರುವ ಆಪ್ಯಾಯನೀ ಎಂಬ ನಾಡಿಗೂ ತಾಯಿಯು ಕರುಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ತಾಯಿಯು ತಿಂದ ಆಹಾರ ಪಾನಗಳಿಂದ ಈ ವುಗುವಿನ ದೇಹದ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳೂ ಬೆಳೆಯು ತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವುಲ ಮೂತ್ರದ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ -ಇದ್ದು ವರಿಂದ ಸುಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ ۱೯ ॥ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಸಿವೆಗೊಂಡ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತಾ ವುುದು ದೇಹದ ವೇದನೆಯನ್ನು ತಾಳ ಆಾರದೆ ಮೂರ್ಚ್ಛಿತನಾಗುವನು ॥ ೧೦ ॥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕಾರ, ಉರಿ, ಬಿಸಿ, ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ ನೊದಲಾದ ತಾಯಿಯು ತಿಂದ ಆಹಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳ ಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತಪ್ತನಾಗುವನು. ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿ ಅದರ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕರುಳಿನ ನಾಡಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವನು ॥ ೧೧ ॥ ತನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ಸಿ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿಯವರೆಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಸಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲಾ ಗದೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಯು ಕಷ್ಟಪಡುವಂತೆ ಕಷ್ಟಪಡುವನು ॥ ೧೨ ॥ ಈ ಜೀವನು ಪುಣ್ಯಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದ ರೆ ದೇವರನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ನೂರು ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನಿಟ್ಟು ಸಿರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಸುಖ ಹೊಂದುವನೋ? ಇಲ್ಲ ॥ ೧೩ ॥ ನಾಥವಾನ ಎಂಬ ಖುಷಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಳು ಧಾತುಗಳ ದೇಹ ವನ್ನು ಹೊಂದುವಾಗ ಭಯದಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಾನು ಯಾರಿಂದ ಈ ರೀತಿ

पितः ॥ १४ ॥ आरभ्य सप्तमान्मासाछण्धबोधोऽपि वेपितः । नैक-ताऽस्ते सूतिवातैविष्ठाभूरिव सोदरः ॥ १५ ॥ जीव उवाच - भीपतिं जगदाधारमग्रुभक्षयकारकम् । वजामि शरणं विष्णुं शरणागतवत्स-रूम ॥ १६ ॥ त्वन्मायामोद्दितो देहे तथा पुतकलतके । अहंममाभि-मानेन गतोऽहं नाथ संस्ततिम् ॥ १७ ॥ कृतं परिजनस्यार्थे मया कर्म ग्रुभाग्रुभम् । पकाकी तेन दग्धोऽहं गतास्ते फलभागिनः ॥ १८ ॥ यदि योग्याः प्रसुच्येऽहं तत्स्मरिष्ये पदं तव । तमुपायं करिष्यामि यदि योग्याः प्रसुच्येऽहं तत्स्मरिष्ये पदं तव । तमुपायं करिष्यामि येन मुक्तिं वजाम्यहम् ॥ १९ ॥ विण्मूत्रकूपे पतितो दग्धोऽहं जठरा ग्रिना । इच्छन्नितो विवसितुं कदा निर्यास्यते बहिः ॥ २० ॥ येनेडशं मे विज्ञानं दत्तं दीनदयालुना । तमेव शरणं यामि पुनर्मे माऽस्तु सं सृतिः ॥ २१ ॥ नच निर्गतुमिच्छामि बहिर्गर्भात्कदाचन । यत्र यातस्य मे पापकर्मणा दुर्गतिर्भवेत् ॥ २२ ॥ तस्मादत महद्दुःखे

ಯಾಗಿ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದೇನೋ ಅಂಥಾ ಮಹಾಪುರುಷನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ವೂಡಬೇಕಾದ್ದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವನು ॥೧೪॥ ಏಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವಿಗೆ ಚ್ಞಾನೋದಯವಾದರೂ ನಾನಾ ವಾಯುಗಳಿಂದ ಅದೇ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರುವ ಕ್ರಿವಿ)ಯುಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವನು ॥ ೧೫ ॥ ಪುಣ್ಯಜೀವಿಯು ಉದರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವನು. ನಾನು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ನಾದ, ಆನಿಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ್ರೀ ಹರಿಯುನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಂದುವೆನು ॥ ೧೬ ॥ ನಾನು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಬಂಧುಪುತ್ರರ ವ್ಯಾನೋಹದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು ॥ ೧೭ ॥ ನಾನು ಇಷ ರವರೆಗೆ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಶುಭಾ ಶುಭಕರ್ಮಗಳನ್ನು ವಾಡಿದೆನು. ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಲೌಕಿಕ ಸುಖಭೋಗ ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕೃತ್ಯದ ಪಾರ ತ್ರಿಕ ಫಲವನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಯಾರೂ ಜೊತೆಗಾರರಿಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅದನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು ॥ ೧೮ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ವೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯನ್ನೇ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ ॥ ೧೯ ॥ ಮಲಮೂತ್ರಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಹರಿಯು ಹೊರಪಡಿಸಿಯಾನು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕರುಣಾಳುವಾದ ಹರಿಯನ್ನೇ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಸಾರ ಬೇಡ ॥೨೧॥ ಅಥವಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೋದರೆ ಪುನಃ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಪುನಃ ದುರ್ಗತಿಯು ಸಂಸಾರವು ಬರುವುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಃಖವಾ

૪રે

(महादुःखे) स्थितोऽषि विगतक्रमः । उद्धरिष्यामि संसारादात्मानं ते पदाश्रयः ॥ २३॥ श्रीभगवानुवाच - पवं कृतमतिर्गभें दशमास्यः स्तुवन्ऋषिः । सद्यः क्षिपत्यवाचीनं प्रस्त्यें स्तुतिमारुतः ॥ २४॥ तेनावसृष्टः सहसा कृत्वाऽवाक्शिर आतुरः । विनिष्कामति कृच्छ्रेण तेनावसृष्टः सहसा कृत्वाऽवाक्शिर आतुरः । विनिष्कामति कृच्छ्रेण निरुच्छ्वासो हतस्मृतिः ॥ २५॥ पतितो भुवि विण्मृत्ने विष्ठाभूरिव चेष्टते । रोरूयति गते ज्ञाने विपरीतां गतिंगतः ॥ २६॥ गर्भे व्याधौ श्मशाने च पुराणे यामतिर्भवेत् । सा यदि स्थिरतां याति को न मुच्येत बंधनात् ॥ २७ ॥ यदागर्भाद्वहिर्याति कर्मभोगादनन्तरम् । तदैव वैष्णवीमाया मोहबत्येव पूरुषं ॥ २८ ॥ स तदा मायया स्पृष्टो न किंचिद्वदतेऽवशः । शैशवादिभवं दुःखं पराधीनतयाऽश्र्नुते ॥ २९ ॥ परच्छदं नविदुषा पुष्यमाणो जनेन सः । अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्या-ख्यातुमनीश्वरः ॥ ३० ॥ शायितोऽशुचिपर्यंके जंतुस्वेटजभूषिते । नेशः कंड्रयनेऽगानामासनोत्थानचेष्टने ॥ ३१ ॥ तुदंत्यामत्वचं दशा

ದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಯೇ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಮನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ದಿಂದ ವುುಕ್ತನಾಗುತ್ತೇನೆ ॥ ೨೩ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಸ್ರೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಸೂತಿವಾಯುವು ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಡೆ ತಿರು ಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಶ್ವಾಸಬಂಧನವಾಗಿ ಬೋಧವು ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೨೫ ॥ ಆಗ ಮಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಯಂತೆ ಭೂಮಿ ಸ ಶ್ರವಾದೊಡನೇ ನೊದಲಿನ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ ॥ ೨೬ ॥ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯೂದೊಡ್ಡ ರೋಗ ಬರುವಾಗಲೂ ಶೃಶಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ಪುರಾಣಶ್ರವಣ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಯಾವ ವೈರಾಗ್ಯಜ್ಞಾನ ಗಳು ಇರುವವೋ ಅವುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾಸೇ **ನೋಕ್ಷವಾಗಲಿಕ್ಕಿ**ಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಯಾನು. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಅವುಗಳು ಅ ಮೇಲೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೨೭ ॥ ಯಾವಾಗ ಈ ಜೀವನು ತನ್ನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಗರ್ಭದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾನೋ ಆವಾಗಲೇ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾ,ನವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಪರಾಧೀನನಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಬಾಲ್ಮ ನಿಮಿತ್ತಕವಾದ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು ॥ ೨೯ ॥ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಬರುವ ಕಷ್ಟವು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಹಸಿನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀರನ್ನೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಹಾರ ವನ್ನೂ ಕೃಮಿಗಳು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಮದ್ದನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟಿನೋವೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನರು ತನಗೆ ಬೇಡವಾದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಲು

मशका मत्कुणादयः । रुदंतं विगतज्ञानं कृमयः कृमिकं यथा ॥ ३२ ॥ इत्येवं शैशवं भुक्त्या दुःखं पौगंडमेवच । ततो यौवनमासाद्य याति संपदमासुरीम् ॥ ३३॥ तदा दुर्व्यसनासको नीचसंगपरायणः । शास्त्रसत्पुरुषाणां च द्वेष्टा स्यात्कामलंपटः ॥ ३४॥ दृष्ट्वा स्त्रियं देवमायां तद्भावैरजितेन्द्रियः । प्रलोभितः पतत्यन्धे तमस्यग्नौ पत-ङ्गवत् ॥ ३५॥ कुरङ्गमातङ्गपतङ्गभुङ्गमीना हताः पञ्चभिरेव पञ्च ।

ಬಾಯಿ ಬಾರದೆ ಬೇಕಾದದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕೈ ಕಾಲು ಬಾರದೆ ಮೂತ್ರ ದಿಂದಲೂ ಕೃನಿುಕಸಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ **ವುಲಗಿದವನಾಗಿ** ಅವುಗಳು ಚುಚ್ಚು ವಾಗ ಓಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅಶಕ್ತನಾಗಿ ತುರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಏಳಲಿಕ್ಕೂ ಆಗದೆ ಕೇನಲ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ತಗಣೆ ನೊಣ ಮೊದಲಾದ ಕೃಮಿಗಳು ಕ್ರಿನಿುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಇವನ ವುುದುಶರೀರವನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ॥ ೩೨॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಪರ್ಯಂತ ದು:ಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ವೂಡುತ್ತಾ ವೂಡದಿದ್ದರೆ ತಿಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವ ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿಆಸುರ (ದು:ಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ) ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದುವನು 🛙 ೩೩ 🛙 ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದುಂಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾಗಿ ದು**ಷ್ಟರ ಸಂಗವನ್ನು ವೂಡುತ್ತಾ** ಸಜ್ಜನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಕಾಮೋಪಭೋಗ ವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾ ಈಶ್ವರ ನಿರ್ವಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂಬ ಮಾಯೆಯ ಕಪಟ ಸ್ನೇಹ ಗಳಿಗೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾ ದೀಪವನ್ನು ಫಲವೆಂಡು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಪತಂಗಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಅಂಧಂತವುಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವನು ಅಜ್ಞಾನ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವುುಳುಗುವನು ॥ ೩೫ ॥ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಬೇಟಿ ಗಾರರು ಗಾನ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೃದು ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವುಳ್ಳ ಆನೆಯನ್ನು ಬಾಳೆಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಅವುಗಳ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪತಂಗ (ಹಾತೆಯು) ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದೀಪವನ್ನು ಸುಂದರ ಪಕ್ಷವಾದ ಹಣ್ಣಿಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜೇನುನೊಣಗ ಳಾದರೂ ಪರಿವುಳದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ **ಸಕ್ಕಿ ಬೀಳು** ತ್ತವೆ. ವೀನುಗಳಾದರೂ ಗಾಳದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃಮಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಕಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯುದ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದ ನೇ ನೊದಲಾದ ವಿ**ಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸೆ** ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಕೂಡ ಪರಾಧೀನಗಳಾಗಿ ಕ**ಷ್ಟ**ಪಡುತ್ತವೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಾನಾವಿಧ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮೃದುಶಯನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರ

गरुडपुराण सारोद्वारे

पकः प्रमादी स कथं न इन्यते यः सेवते पञ्चमिरेव पञ्च॥३६॥ अलण्धाभीष्तितोऽज्ञानादिद्धमन्युः शुचाऽर्पितः । सह देहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ॥३७॥ करोति विग्रहं कामी कामिष्वन्ताय वात्मनः । बलाधिकैः स इन्येत गजैरन्यैंगंजो यथा ॥३८॥ एवं यो विषयासत्तवा नरत्वमतिदुर्लभम् । वृथा नादायते मूढस्तसा-रपापतरो हि कः ॥३९॥ जातीदातेषु लभते भुवि मानुषत्वं तत्रापि

ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸುವಾಸನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿರುಚಿಕರ ನಾನಾ ಭಕ್ಷ್ಮ ಭೋಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಗೆ ಪರಾಧೀನನಾಗದೆ ಇದ್ದಾನು. ತನ್ನ ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಇದ್ದಾನು ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತ ಮನುಷ್ಯನು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಅದು ವುತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ತಡೆಯುಲ್ಪಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದ ದು:ಖ ಶೋಕಾಹಂಕಾರ ಕೋಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆವರೊಡನೆ ಜಗಳ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಇವನಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠ ರಾದರೆ ಸಣ್ಣಾನೆ. ಯು ದೊಡ್ಡಾ ನೆಯಿಂದ ವುರಣ ಹೊಂದಿದಂತೆ ವುರಣಹೊಂದುವನು ॥ ೩೮ **|** ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯರ್ಥ ಗೊಳಿಸಿದರೆ ಇವನಕ್ಕಿಂತ ಮೂಢನಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು ॥ ೩೯ ॥ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗವುವೆಂಬ ನಾನಾ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವಿಯು ನೊದಲು ಸಾವಿರಾರು ಮರ ಬಳ್ಳಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟೆ ಬಹು ಕಾಲ ಕಳೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿ ಸರ್ವ ಮೊದಲಾದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಕ**ಷ್ಟ** ಪಟ್ಟು ನಂತರ ದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಜಿಂಕೆ ಆಡು ತೋಳ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗ ಪಶುಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ಪರಾಧೀನವಾಗಿ ಬಾಳಿ ಆ ಮೇಲೆ ಗೋವು ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ನೀಚ ಸಂಕರ ಶೂದ್ರ ವೈಶ್ಯ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೊದಲಾದ ನೀಚ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ಪುಣ್ಮ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದೆ ಆಹಾರಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಜನ್ಮವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ, ಪುನಃ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಲೇಶದಿಂದ ಪುಣ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಭಷ್ಟ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂರ್ಗಸ್ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಭಾವ ವಿಶಿ**ಸ್ಟ** ಸೌಕರ್ಯವಿರುವಾಗಲೂ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ನಿತ್ಮ ನೈವಿುತ್ತಿಕೆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸದೆ. ಇದ್ದರೆ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೇ ವಿಷಯ ಭೋಗದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿ ಸಿದರೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ

RÉ

Scanned by CamScanner

-

दुर्लभतरं खलु भो द्विजत्वम् । यस्तन्न पालयति लालयतींद्रियाणि तस्यामृतं क्षरति इस्तगतं प्रमादात् ॥ ४० ॥ ततस्तां वद्धतां प्राप्य महाव्याधिसमाकुलः । मृत्युं प्राप्य महद्दुःखं नरकं याति पूर्व-वत् ॥ ४१ ॥ एवं गतागतैः कर्मपाशैर्बद्धाश्च पपिानः । कदापि न विरज्यन्ते मम मायाविमोहिताः ॥ ४२ ॥ इति ते कथिता तार्क्ष्य पापिनां नारकी गतिः। अंत्येष्टिकर्महीनानां किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥४३॥

> इति श्री गरुडपुराणसारोद्धरे पापिजन्मादिदुःस निरूपणो नाम षष्ठोऽध्यायः

अथ सप्तमोऽध्यायः

सूत उवाच । इति श्रुत्वा तु गरुडः कंपितोऽश्वत्थपत्रवत् । जनानामुपकारार्थं पुनः पप्रच्छ केशवम् ॥ १॥ गरुड उवाच ॥ कृत्वा

ಸಿಕ್ಕಿರುವ ವೋಸ್ಷವನ್ನು ತಾಸೆ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುವುದು. ಇಷ್ಟು ಸೌಕ ಯಾವಿರುವ ಜನ್ಮವು ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೪೦ ॥ ಈ ಯೌವನದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ವುತ್ತಷ್ಟು ಪರಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ಮುದಿತನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯಿಂದಲೂ ಮಹಾರೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದುಃಖಕರವಾದ ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವನು ॥ ೪೧ ॥ ಪರ ಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ಇಷ್ಟು ನರಕ ಗಳನ್ನು ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪೨ ॥ ಎಲೋಗರುಡನೇ, ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರುವ ಪಾಪಿಗಳ ಈ ನರಕಾವಸ್ಥೆ ಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವಿ ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳಿದನು.

ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳಿಗಾಗುವ ಜನ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುಗಿಯಿತು

ಅಥ ಸಸ್ತ ನೋ್ರಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನಾದರೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೀವನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ನರಕದ ದುಃಖವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ವತ್ಥದ ಎಲೆಯುಂತೆ ನಡುಗಿದವನಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಪಕಾರವಾಗು पापानि मनुजाः प्रमादाद्युद्धितोऽपिया । न यांति यातना याम्याः केनोपायेन कथ्यताम् ॥२॥ संसारार्णवमग्नानां नराणां दीनचेत-साम् । पापोपहतयुद्धीनां विषयोपहतात्मनाम् ॥३॥ उद्धारार्थं यद् स्वामिन् पुराणार्थविनिश्चयम् ॥ उपायं येन मनुजाः सद्वति यांति माधव ॥४॥ श्रीभगवानुवाच – साधु पृष्टं त्वया तार्क्ष्य मानुपाणां हिताय वै । श्र्यणुष्ववाहितो भृत्वा सर्वं ते कथयाम्यहम् ॥५॥ दुर्गतिः कथिता पूर्वमपुत्राणां च पापिनाम् । पुत्रिणां धार्मिषाणां तु न कदाचित्खगेश्वर ॥६॥ पुत्रजन्मविरोधः स्यात् यदि केनापि कर्मणा। तदा (कश्चित्) केनाप्युपायेन पुत्रोत्यक्तिं प्रसाधयेत् ॥७॥ हरिवंद्या-कथां श्रुत्वा द्यतंचडीविधानतः । भक्तया श्रीदिावमाराध्य पुत्रमुत्पा दयेत्सुधीः ॥८॥ पुत्राम्नो नरकाद्यसात् पितरं लायते सुतः । तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवा ॥९॥ पकोऽपि पुत्रो धर्मा-तमा सर्वं तारयते किल्प् । पुत्रेण लोकाञ्जयति श्रुतिरेपा सनातनी ॥ १०॥ इति वेदैरपि प्रोक्तं पुत्रमाहात्म्यमुत्तमम् । तस्मात्पुत्रसुखं

ವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ ೫ ೧ ೫ ದುಷ್ಟಲುದ್ಧಿ ಯುಳ್ಳ ವಿಷಯಾ ಸಕ್ತರಾದ ಜನರು ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಜ್ಜಾ ನದಿಂದಾಗಲೀ ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಲೀ ಪಾಪಕರ್ವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿಂದ ನರಕ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಎಂಬ ಪುರಾ ಣಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ವಾಡಿ ದನು ॥ ೪॥ ಅವಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲೋ ಗರು ಡನೇ ವುನುಷ್ಯರಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆುಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಷ ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು ॥ ೫ ॥ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಡುರ್ಗತಿಯು ನುಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪಾಪಿ ಗಳಿಗೇ ಹೊರತು, ಪುತ್ರರಿರತಕ್ಕಂಥ ಧಾರ್ಮಿಕರೀಗೆ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧಾರ್ರು ಕರು ಧಾರ್ಮಿಕನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ॥ ೬ ॥ ಪಾಪಶೇಷದಿಂದ ವುತ್ರನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ತಡೆ ಇದ್ದ ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹರಿನಂಶಕಥಾಶ್ರನಣನನ್ನಾಗಲೀ ಶತಚಂತಿ ನೊಡಲಾವ ಯಾಗವನ್ನಾ ಗಲೀ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾ ಗಲೀ ಆರಾಧಿಸಿ ಪುತ್ರ ನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ॥ ಆ ॥ ಪುತ್ ಎಂಬ ನರಕದಿಂದ ಉದ್ದಾರ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಗನಿಗೆ ಪುತ್ರ ಎಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೧೦ ಧಾರ್ಮಿಕನಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲವನ್ನು ಉದ್ದರಿ ಸುವನು. ತಂದೆಯು ಮಗನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಡ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು ವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಗನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿತೃ ಮಣಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತ इष्ट्वा मुच्यते पैतृकाद्दणात् ॥ ११ ॥ पौत्रस्य स्पर्ज्ञाग्मरत्यों मुच्यते च ऋणत्रयात् । लोकानत्येद्दिवः प्राप्तिः पुत्रपौत्रपौत्रकः ॥ १२ ॥ बाह्योढापुत्रोन्नयति संग्रहीतस्त्वधो नयेत् । एवं ज्ञात्वा खगश्रेष्ठ हीन-जातिसुतांस्त्यजेत् ॥ १३ ॥ सवर्णेभ्यः सवर्णासु ये पुत्रा औरसाः खग । त एव श्राद्धदानेन पितृृणां स्वर्गहेतवः ॥ १४ ॥ श्राद्धेन पुत्न-दत्तेन स्वर्यातीति किमुच्यते । प्रेतोऽपि परदत्तेन गतः स्वर्गमथो श्र्ण्य ॥ १५ ॥ अत्नैवोदाहरिष्येऽहमितिहासं पुरातनम् । और्ध्वदेहिकदानस्य परं माहात्म्यसूचकम् ॥ १६ ॥ पुरा त्रेतायुगे तार्क्ष्य राजाऽऽसीद्वश्रुवा-हनः । महोदये पुरे रम्ये धर्मनिष्ठो महावलः ॥ १७ ॥ यज्वा दानपतिः श्रीमान्ब्रह्मण्यः साधुवत्सलः । ज्ञीलाचारगुणोपेतो दयादाक्षिण्य संयुतः ॥ १८ ॥ पालयामास धर्मेण प्रजाः पुत्रानिवौरसान् । क्षत्र-धर्मरतो नित्यं स दंडघान् दंडयन्नृपः ॥ १९ ॥ स कदाचिन्महाबाहुः

ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಪುತ್ರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವೇದವೂ ಕೂಡಾ ಸಾರುತ್ತದೆ. ॥ ೧೧ ॥ ಪುತ್ರನ ಮಗನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ದೇವರ್ಷಿಪಿತೃಮಣಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತ ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಗನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ೧೨ ಬ್ರಾಹ್ಮ ವಿವಾಹದಿಂದ ಸಜಾಶೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೋಡು ಅವ ಳಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಳ್ಳೇ ಮಗನೇ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಏರಿಸುವನು, ವಿನಹ ಇತರ ಜಾತಿಯುರನ್ನು ಇತರ ವಿವಾಹದಿಂದ ಹೊಂದಿ ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಕೆಳಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ ವಿನಹ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ॥ ೧೩ ॥ ಆಹ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಸಜಾತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ವಿಧಿ **ವತ್ತಾಗಿಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕ**ಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುವುದು ವಿನಹ ಇತರ ದತ್ತ ಪುತ್ರಾದಿ ಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಸುಖವಿಲ್ಲ ॥ ೧೪ ॥ ಪರಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ಚೇರೆ **ಯುವನು ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ವಾಡಿದರೂ ಸ್ವ**ರ್ಗವಾದ ಮೇಲೆ, ಮಗನು ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ॥೧೫॥ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ವುಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು ॥ ೧೬ ॥ ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಮಹೋದಯವೆಂಬ **ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾಜ್ಞ ದಾನ ಧರ್ಮಾ**ದಿಗಳನ್ನು **ನ**ುಡುವ ಸಜ್ಜನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಸ್ವಭಾವಾಚಾರಗಳಿಂದ ತುಂಬದ ಬಲಿಷ್ಠ ನಾದ ಬಭ್ರುವಾಹನನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿ ಸದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು ॥ ೧೯ ॥ ಅವನು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ಮೃಗ ಭೇಟಿ

ससैन्यो मृगयां गतः । वनं विवेश गहनं नानावृक्षसमन्वितम् ॥ २०॥ नानाम्हगगणाकीर्ण नानापश्चिनिनादितम् । वनमध्ये तदा राजा मृग दूरादपइयत ॥ २१॥ तेन विद्धो मृगोऽतीव बाणेन सुद्दढेन च । बाण-मादाय तं तस्य वनेऽदर्शनमेयिवान् ॥ २२ ॥ कक्षेण रुघिराईंण स राजाऽनुजगाम तम् । ततो म्हगप्रसंगेन वनमन्यद्विवेश सः॥२३॥ क्षुत्क्षामकंठो नृपतिः श्रमसंतापमूर्चिछतः । जलाशयं समासाद्य साभ्व एव व्यगाहत ॥ २४॥ पगे तदुद्कं शीतं पद्मगन्धादिवासितम् । ततोऽ-वतीर्य सलिलाद्विश्रमो बभ्रुवाहनः ॥ २५ ॥ ददर्श न्यग्रोधतरुं शीत-च्छायं मनोहरम् । महाविटपविस्तीर्णं पक्षिसंघनिनादितम् ॥ २६॥ वनस्य तस्य सर्वस्य महाकेतुमिव स्थितम् 🎚 मूलं तस्य समासाद्य निबसाद महीपतिः ॥ २७ ॥ अथ प्रेतं ददर्शासौ क्षुत्तृड्भ्यां व्याकु **लेन्द्रियम् । उत्कचं मलिन कु**ब्जं निर्मासं भीमदर्शनम् ॥ २८ ॥ विस्मितो बभ्रुवाहनः । प्रेतोऽपि न दृष्ट्वा विकृतं घोरं इष्ट्वा तं घोरामटवीमागतं नृपम् ॥ २९ ॥ समुत्सुकमना भूत्वा तस्यांतिकमुपागतः । अब्रवीत्स तदा तार्क्ष्य प्रेतराजो

ಗೋಸ್ಕರ ನಾನಾ ತರ ಮರಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾದಅನೇಕ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವುಗವನ್ನು ನೋಡಿದನು ॥ ೨೧ ॥ ಇವನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವುಗವು ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಓಡಿ ಓಡಿ ಬಹುದೂರ ಹೋಯಿತು ॥ ೨೨ ॥ ಆ ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಾಡಿ ನಿಂದ ವುತ್ತೊಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು ॥ ೨೩ ॥ ಬಳಲಿದ ಆ ರಾಜನು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಒಂದು ಸರೋವರವನ್ನು ಹಸಿವು ಕುದುರೆಗೂ ತನಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸಿದನು ॥ ୭೪ ॥ ಹೊಂದಿ ಪದ್ಮಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅದರ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಾಂತನಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶಬ್ದವುಳ್ಳ ನೆರಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರವನ್ನು ಕಂಡನು ॥ ೨೬ ॥ ಇಡೀ ಕಾಡಿಗೆ ಧ್ವಜಸ್ರಂಭದಂತೆ ಇರುವ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೂತನು ॥ ೨೭ " ಆಗ ರಾಜನು ಹಸಿವೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂಡ ಕಳವಳಗೊಂಡ ಇಂದ್ರಿಯವುಳು ಮೇ ಲ್ಮುಖವಾದ ಕೂಡಲುಳ್ಳ ಮಾಂಸವಿಲ್ಲದ ಗಿಡ್ಡಾದ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ಒಂದು ಪ್ರೇತವನ್ನು ಕಂಡನು ॥ ೨೮ ॥ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಶ್ರೇತವೂ ಕೂಡ ಈ ಘೋರವಾದ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು ॥ ೩೦ ॥ ಎಲೋ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ

नृपं वचः ॥ ३० ॥ प्रेतभावो मया स्वक्तः प्राप्तोऽस्मि परमां गतिम । त्वत्संयोगान्महाबाहो जातो धन्यतरोऽस्म्यहम् ॥ ३१ ॥ राजोवाच-हण्णवर्ण कराळास्य प्रेतत्वं घोरदर्शनम् । केन कर्मविपाकेन प्राप्तं ते बह्वमंगलम् ॥ ३२ ॥ प्रेतत्वकारणं तात ब्रूहि सर्वमशेषतः । कोऽसि त्वं केन दानेन प्रेतत्वं ते विनइयति ॥ ३३ ॥ प्रेत उवाच- कथयामि नृपश्रेष्ठ सर्वमेवादितस्तव । प्रेतत्वकारणं श्रुत्वा दयां कर्त्तुं त्वमर्हसि ॥ ३४ ॥ वैदरां नाम नगरं सर्वसंपत्समन्वितम् । नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम् ॥ ३५ ॥ हर्म्यप्रासादशोभाढयं नानाधर्मसम-न्वितम् । तत्राहं न्यवसं तात देवार्चनरतः सदा ॥ ३६ ॥ वैदश्यो जात्या सुदेवोऽहं नाम्ना विदितमस्तु ते । हव्येन तर्पिता देवाः कव्येन प्रितर-स्तथा ॥ ३७ ॥ विविधदानयोगैश्च विप्राः संतर्पिता मया । दीनांधरूप-णेभ्यश्च दत्तमन्नमनेकधा ॥ ३८ ॥ तत्सर्थ निष्फलं जातं सुरुतं तद्वदामि ते ॥ ३९ ॥ मम वै संततिर्नास्ति न सुहन्न च बांधवः । न च मित्रं हि

ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರೇತತ್ವವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು. ನನಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಯಾಗು ಆದ್ದ ರಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನು ಎಂದು ಹೇಳಿತು ॥ ೩೧ ॥ ಆಗ ರಾಜನು వుదు. ಎಲೋ ಕಪ್ಪಾದ ವಿಕಾರ ಮುಖವುಳ್ಳ ಪ್ರೇತವೇ ನಿನಗೆ ಈ ಅಮಂಗಲವಾದ ಈ ಪ್ರೇತಜನ್ಮವು ಯಾವ ಕರ್ವುದಿಂದ ಬಂದೊದಗಿತು ನೀನು ಯಾರು ಯಾವ ದಾನದಿಂದ ನಿನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು॥ ೩೩ ॥ ಆಗ ಆ ಪ್ರೇತವು ನನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಪ್ರೇತ ಜನ್ಮದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ॥ ೩೪ ॥ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ರೇತವು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸತ್ತು ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾನಾವಿಧರತ್ನವಳ್ಳ ಅರವುನೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಡ ಅನೇಕತರಧರ್ಮಗಳುಳ್ಳ ವೈದಶ ಎಂಬ ನಗರವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುದೇವ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವೈಶ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳಿಂಡ ಪಿತೃಗಳನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮದೇವಪಾಜಾದಿ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ॥ ೩೭ ೩ ನಾನಾದಾನಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೀಗೆ ಕೊಡು ತ್ತಾ ಆರಾಧಿ ಸುತ್ತಾ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ, ಕುಂಟುಕುರುಡರಿಗೂ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡು ತ್ತಲಿದ್ದೆ ॥ ೩೮ ॥ ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಇದೆಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವೂ ನಿಷ್ಪಲ ವಾಯಿತು. ಯಾಕೆ ನಿಷ್ಪಲವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವೆನು. ನನಗೆ ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಂಧುಬಾಂಧವರಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರೂ

मे तादग्यः कुर्यादौर्ध्वदेहिकम् ॥ ४० ॥ यस्य न स्यान्महाराज आदं मासिकषोडदां । प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धदातैरपि ॥ ४१ ॥ त्वमौ-ध्वदेहिकं कृत्वा मामुद्धर महीपते । वर्णानां चैव सर्वेषां राजा बंधुरिहो-घ्यते ॥ ४२ ॥ तन्मां तारय राजेंद्र मणिरत्नं ददामि ते । यथा मे सद्गति भूयात्प्रेतयोनिश्च गच्छति ॥ ४३ ॥ तथा कार्यं त्वया वीर मम चेदि-घछसि प्रियम् । क्षुघातृषादिभिर्दुःखैः प्रेतत्वं दुःसहं मम ॥ ४४ ॥ स्वादूदकं फलं चास्ति वनेऽसिन् शीतलं शिवम् । न प्राप्नोमि क्षुधा-तोंऽहं तृषातों न जलं क्वचित् ॥ ४५ ॥ यदि मे हि भवेद्राजन्विधिर्ना-रायणो महान् । तदग्रे वेदमंत्रैश्च किया सवौंर्ध्वदेहिकी ॥ ४६ ॥ तदा नइयति मे नूनं प्रेतत्वं नात्र संशयः । वेदा मंत्रास्तपो दानं दया सर्वत्र जंतुषु ॥ ४७ ॥ सच्छास्त्रश्रवणं विष्णोः पूजा सज्जनसंगतिः ॥ प्रेतयो-निधिनाशाय भवंतीति मया श्रुतम् ॥ ४८ ॥ अतो वक्ष्यामि ते विष्णुपूजां प्रेतत्वनाशिर्ना । सुवर्णद्वयमानीय सुवर्ण (र्ण) न्यायसंचितम् । तस्य

ಇಲ್ಲ ॥ ೪೦ ॥ ಸಂತತಿ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ, ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯು ಷೋಡಶ ವಾಸಿಕ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ವಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರೇತತ್ವವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪೧ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ವರ್ಣ ವನರಿಗೆ ರಾಜನೇ ಬಂಧುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ನೀನು ಔರ್ಧ್ವದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಮಣಿಯೊಂ ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಈ ಪ್ರೇತಜನ್ಮ ಹೋಗಿ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವಂತೆ ವಾಡು ॥ ೪೩ ॥ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಈ ಪ್ರೇತಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳ ಪೀಡೆಯು ಬಹಳ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳು ತಂಪಾದ ನೀರು ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವುಗ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ. ನನಗೆ भಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪೫ ॥ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಾಯಣನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ವೇದಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಔರ್ಧ್ವದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೪೬ ॥ ಆಗ ನನ್ನ ಪ್ರೇತ ಜನ್ಮವು ಹೋಗುವುದು. ಪ್ರೇತಜನ್ಮ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೆ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳೆಂದರೆ, ವೇದಗಳು, ಮಂತ್ರ ಜಹಗಳು, ತಪಃಸ್ಸು, ವ್ರತ, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಸ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆ, ಉಪಕಾರ, ದೇವರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿ ಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳು, ಸಜ್ಜನ ಸಹವಾಸ, ನಾರಾಯಣನ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರೇತತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ॥ ೪೮ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರೇತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ವಿಷ್ಣು ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳು

Scanned by CamScanner

ļ

1

5

नारायणस्यैकां प्रतिमां भूप कल्पयेत् ॥ ४९ ॥ पीतवस्त्रयुगच्छन्नां सर्वाभरणभूषिताम् । स्नापितां विविधैस्तोयैरधिवास्य यजेत्ततः ॥५०॥ पूर्वे तु श्रीधरं तस्या दक्षिणे मधुसूदनम् । पश्चिमे वामनं देवमुत्तरे च गदाधरम् ॥ ५१॥ मध्ये पितामहं चैव तथा देवं महेश्वरम् । पूजयेच विधानेन गंधपुष्पादिभिः पृथक् ॥ ५२ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य वन्हौ संतर्प्य देवताः । घृतेन दध्ना क्षीरेण विश्वेदेवांश्च तर्पयेत् ॥ ५३ ॥ ततः स्नातो विनीतात्मा यजमानः समाहितः । नारायणाग्रे विधिवत्स्वां क्रियामौध्वेदेहिकीम् ॥ ५४ ॥ आरमेत यथाज्ञास्त्रं कोधलोभविवर्जितः । कुर्याच्छाद्धानि सर्वाणि वृषस्योत्सर्जनं तथा ॥ ५५ ॥ ततः पदानि विग्रेभ्यो दद्याच्चैव त्रयोद्द्या । ज्ञार्य्यादानं प्रदत्वा च घटं प्रेतस्य निर्वपेत् ॥ ५६ ॥ राजोवाच – कथं प्रेतघटं कुर्याद्द्यात् केन विधानतः । घूहि सर्वानुकंपार्थं घटं प्रेतविमुक्तिदम् ॥ ५७ ॥ प्रेत उवाच – साधु पृष्टं महा-राज कथयामि निबोघ ते । प्रेतत्वं न भवेद्येन दानेन सुद्दहेन च ॥५८॥

ತ್ತೇನೆ. ಮೂವತ್ತೆರಡು ಉದ್ದಿನಷ್ಟು ತೂಕದ ಸುವರ್ಣ (ಬಂಗಾರ) ವನ್ನು ತಂದು ಅದರಿಂದ ನಾರಾಯಣನ (ಚಕ್ರಶಂಖಗದಾಪದ್ಮಧಾರಿಯಾದ) ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ॥ ೪೯ ॥ ಅದನ್ನು ತೊಳೆದು ಅಧಿವಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಚಾ ನು ತಾದ್ಯ ಭಿಷೇಕ ವಾಡಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ಪೀಠದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎರಡು ಹಳದಿ ಬಟ್ಟೆಗ ಳಿಂದಲೂ ಇತರ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥ ೫೦ ॥ ನಾರಾಯುಣನ ಪೂರ್ವಾದಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮುದಿಂದ ಶ್ರೀಧರನನ್ನು, ವುಧುಸೂದನನ್ನೂ ವಾವುನನನ್ನೂ ಗದಾಧರನನ್ನೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರರನ್ನು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥ ೫೨ ॥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಸ್ಪಗಳಿಂದ ಸಂತರ್ಪಿಸಬೇಕು ॥ ೫೩ ॥ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನನಾಡಿ ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಔರ್ಧ್ವದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ॥ ೫೪ ॥ ಕೋಪಲೋಭಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ದಿನದ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹದಿ **ಮೂರು ಪದದಾನಗಳನ್ನು, ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು** ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೇತಘಟದಾನವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ॥ ೫೬॥ ಆಗ ರಾಜನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇತಘಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ದಯೆಯಿಂದ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡುವ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು

दानं प्रेतघटं नाम सर्वाशुभविनाशनम् । दुर्लभं सर्वलोकानां दुर्गति-क्षयकारकम् ॥ ५९ ॥ संतप्तहाटकमयं तु घटं विधाय ब्रह्मेश केशवयुतं सह लोकपालैः । क्षीराज्यपूर्णविवरं प्रणिपत्य भक्तया विप्राय देहि तव दानशतैः किमन्यैः ॥ ६० ॥ ब्रह्मा मध्ये तथा विष्णुः शंकरः शंक-रोऽव्ययः । प्राच्यादिषु च तत्कंठे लोकपालान् क्रमेण तु ॥ ६१ ॥ संपूज्य विधिवद्राजन् धूपैः कुंकुमचंदनैः । ततो दुग्धाज्यसहितं घटं देयं हिर-ण्मयम् ॥ ६२ ॥ सर्वदानाधिकं चैतन्महापातकनाशनम् । कर्तव्यं श्रद्धया राजन् प्रेतत्वविनिवृत्तये ॥ ६३ ॥ श्रीभगवानुवाच - एवं संज-ल्पतत्तस्य प्रेतेन सह काश्यप । सेनाऽऽजगामानुपदं हस्त्यश्वरथसं-कुला ॥ ६४ ॥ ततो बले समायाते दत्वा राज्ञे महामणिम् । नमस्कु-त्य पुनः प्रार्थ्य प्रेतोऽदर्शनमेयिवान् ॥ ६५ ॥ तस्माद्वनाद्विनिष्कम्य राजाऽपि स्वपुरं ययौ । स्वपुरं च समासाद्य तत्सर्वं प्रेतभाषितम् ॥ ६६॥ चकार विधिवत्पक्षिन्नौर्ध्वदेहिकजं विधिम् । तस्य पुण्यप्रदानेन प्रेतो

ಎಲೋ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿ, ಯಾವದಾನದಿಂದ ಪ್ರೇತತ್ವ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಘಟದಾನದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು ॥ ೫೮ ॥ ಎಲ್ಲಾ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭಿಸದೆ ಇರುವ ಪ್ರೇತಘಟದಾನದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ॥೫೯॥ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಾಸಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ತಂಬಿಗೆ ಆಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರ ಮತ್ತು ಲೋಕ ಪಾಲಕರ ನಾಮಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ನವುಸ್ಕರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾದಾನಗಳ ಫಲ ಬರುವುದು ॥ ೬೦ ॥ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಇಂದ್ರಾದಿ ಲೋಕಪಾಲಕರನ್ನು ಗಂಧಪುಷ್ಪ ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕ್ಷೀರಾಜ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಹಿರಣ್ಮ ಯ ಕಲಶವನ್ನು ದಾನ ನೂಡಬೇಕು. ಈ ದಾನವು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಮಹಾ ಸಾಪಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಪ್ರೇತತ್ವಸಿವೃತ್ತಿವಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳಿತು ॥೬೨॥ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವಾಗಲೇ ರಥಾದಿ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಜನ ಸೈನ್ಯವು ರಾಜನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಆಗ ಆ ಪ್ರೇತವು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿರಲಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಣಿಯನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾಯವಾಯಿತು ೫೬೫ ೫ ಆ ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರೇತವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದಾನ ವನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ನೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸದ್ಗ ತಿಯಾಯಿತು ೫೭೭1

अध्यायः ८

मुक्तो दिवं ययौ ॥ ६७ ॥ श्राद्वेन परदत्तेन गतः प्रेतोऽपि सद्गतिम् । किं पुनः पुत्रदत्तेनःपिता यातीति चाद्भुतम् ॥ ६८ ॥ इतिहासमिमं पुण्यं ञ्छगोति श्रावयेच्च यः । न तौ प्रेतत्वमायातः पापाचारयुतावपि ॥६९॥

> इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धारे बभ्रुवाहनकृत प्रेतसंस्कारो नाम सप्तमोऽध्यायः

अथ अष्टमोऽध्यायः

गरुड उवाच- आमुष्मिकी कियांसवीं वद सुकृतिनां मम । कर्तव्या सा यथा पुत्रैस्तथा च कथय प्रभो ॥ १॥ श्रीभगवानुवाच · साधु पृष्टं स्वया तार्क्ष्य मानुषाणां हिताय वै । घार्मिकाईं च यत्कृत्यं तत्सर्वं कथयामि ते ॥ २॥ सुकृती वार्धके दृष्ट्वा कारीरं व्याधिसंयुतम् ।

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇತವು ಪರಕೀಯನು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯಾಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸದ್ಗತಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಿಧಿಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಗನು ತಂದೆಗೆ ಔರ್ಧ್ವ ದೇಹಿಕಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಘಟದಾನವನ್ನೂ ಇತರ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆ ಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಸಂಶಯವಿದೆ ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳಿದನು ॥ ೬೮ ॥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರೇತತ್ವ ಮೋಕ್ಷದ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಮುಕ್ತ ರಾಗಿ ಪ್ರೇತತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಗರುಡನಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹೇಳಿ ದನು ॥ ೬೯ ॥

ಸಾರೋದ್ಧಾರ ಗರುಡಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಭ್ರುವಾಹನ ರಾಜಕೃತ ಪ್ರೇತ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಏಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅಥ ಅಷ್ಟ ನೋಽ ಧ್ಯಾಯಃ

ಪುನಃ ಗರುಡನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಮರಣ ಪಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ವಿಧಾನವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು ಎಂದನು ॥ ೧ ॥ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ನೀನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದದ್ದು. ಧಾರ್ಮಿಕರು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ॥ ೨ ॥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ವಾರ್ಧಕ್ಕಾವಸ್ಥೆ

प्रतिकूलान त्रहां श्वेव प्राणघोषस्य चाश्चति ॥ ३ ॥ तदा स्वमरणं ज्ञात्वा निर्भयः स्यादतंद्रितः । अज्ञातज्ञातपापानां प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ ४॥ यदा स्यादातुरः कालस्तदा स्नानं समारमेत् । पूजनं कारयेद्विष्णोः शालग्रामस्वरूपिणः ॥ ५ ॥ अर्चयेद्वंधपुष्पैश्च कुंकुमैस्तुलसीदलैः ॥ धूपै-दींपैश्च नैवेद्यैर्बहुभिर्मोदकादिभिः ॥ ६ ॥ दत्वा च दक्षिणां विप्रान्नैवे-द्यादेव भोजयेत् । अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं द्वादशाक्षरमेव संसारेच्छृणुयाच्चैव विष्णोर्नाम शिवस्य च । हरेर्नाम 11 9 11 हरेत्पापं चुणां श्रवणगोचरम् ॥ ८॥ रोगिणोंतिकमासाद्य शोचनीयं न बांधवैः । सारणीयं पवितं मे नाम ध्येयं मुहुर्मुहुः ॥९॥ मत्स्यः कूमों वराहश्च नारसिंहश्च वामनः । रामो रामश्च कृष्णश्च बुद्धः कल्की तथैव च ॥ १० ॥ एतानि दशनामानि स्पर्तव्यानि साद बुधैः । समीपे रोगिणो ब्रुयुर्बाधवास्ते प्रकीर्तिताः ॥ ११॥ कृष्णेति मंगलं नाम यस्य

ಯುಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರಹಗಳ ಅನಿಷ್ಟಸ್ಥಿ ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಕಿವಿಮುಚ್ಚುವಾಗ ಕೇಳುವ ಪ್ರಾಣಶಬ್ದವು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದು, ತನ್ನ ಮರಣಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತೆಂದು ಭಯಹೊಂದದೆ ತನ್ನ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ತಾನು ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯುದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಗಳಗ ಮರಣ ಕಾಲವು ಸಮಿಪಿಸಿದಾಗ ವೊದಲು ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಲಗ್ರಾವುದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಪೂಜಿ **ಯುನ್ನು ವಾಡಬೇಕು**. ತುಳಸೀಗಂಧಪುಷ್ಪ ಧೂಪದೀಪಗಳಿಂದಲೂ ಮೋದಕಾ ವೂಪ ನೊದಲಾದ ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ಷ್ಮಭೋಜ್ಯ ದಾನದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ದ್ವಾದ ಶಾಕ್ಷರ ಮೊದಲಾದ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ನಾವುಗಳನ್ನೂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಮೊದಲಾದ ರುದ್ರ ನಾವುಗಳನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜಪಮಾಡಿಸಬೇಕು. ವಿಷ್ಣು ವಿನ ನಾಮ ಶ್ರವಣ ಸ್ಮರಣಗಳೆರಡೂ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪಪಂಹರಿಸುವವು ೫ ೭ 🗓 ಮರಣೋ ನ್ಮುಖನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಂಧುಗಳು ಯಾರೂ ದುಃಖಿಸಬಾರದು ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾದ ನನ್ನ ಪವಿತ್ರನಾಮವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ॥ ೯ ॥ ಪೂರ್ಣ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನರಸಿಂಹ, ವಾವುನ, ಪರಶುರಾವು, ರಾವುಚಂದ್ರ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ, ಕಲ್ಕಿ, ಮೊದಲಾದ ನನ್ನ ಅವತಾರನಾವುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸರ್ವದಾಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ರೋಗಿಯ ಸವೀಸದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಬಂಧುಗಳು ಹೊರತು ದು:ಖಪಡುವವರಲ್ಲ 11 ೧೧ 11 ಪರಮ ಮಂಗಲವಾದ 'ಕೃಷ್ಣ' ಎಂಬ ಎರಡ

वाचि प्रवर्तते । तस्य भस्मीभवन्त्याशु महापातककोटयः ॥ १२ ॥ म्रियमाणो हरेर्नाम गृणन् षुत्नोपचारितम् । अजामिलोऽप्यगाद्धाम किं पुनः श्रद्धया गृणन् ॥ १३ ॥ हरिईरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः । अनिच्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥ १४ ॥ हरेर्नाम्नश्च या शक्तिः पापनिर्हरणे द्विज्ञ । तावत्कर्तुं समर्थो न पातकं पातकी जनः ॥१५॥ किङ्करेभ्यो यमः प्राहाऽऽनयध्वं नास्तिकं जनम् । नैवाऽऽ-नयत भो दूताः हरिनामस्मरं नरम् ॥ १६ ॥ अच्युतं केशवं राम-नारायणं रुष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् । श्रीधरं माधवं गोपिकावस्त्रभं जानकीनायकं रामचन्द्रं भजे ॥ १७ ॥ कमलनयन वासुदेव विष्णो धरणिधराच्युत शङ्खचक्रपाणे । भव शरणमितीरयन्ति ये वै त्यज्ञ भट दूरतरेण तानपापान् ॥ १८ ॥ तानानयध्वमसतो विमुखान्मुकुन्दपा-

ಕ್ಷರವು ಯಾರನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೋ ಅವನ ಕೋಟಿಪಾಪಗಳೂ ಕೂಡಾ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ॥ ೧೨ ॥ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅಜಾಮಿಳ ನಾದರೂ ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಹೆಸರಿ ನಿಂದ **ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಿ**ಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಯವುನಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಯಾಗಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರಿದನೆಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಂದ ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ವುರಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗು ವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಸಂದೇಹ 1 ೧೩ 11 ದುಷ್ಟ ವುನಸ್ಸುಳ್ಳವರೂ ಕೂಡ ಹರಿ **ಯುನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಹರೆ ಪಾಪ ಹೋಗುವುದು. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಚಿಂಕಿತಗಲಿದರೂ ಕೂಡಾ** ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುತ್ತದೆ ॥ ೧೪ ॥ ಹರಿನಾವುಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪಾಪವನ್ನು ಸುಡು**ವ** ಯುವುನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ದೂತರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಯನ್ನು ವಾಡದ ಪರಲೋಕ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಜೀವಪರವಾತ್ಮರೇ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ? ಈ ಲೋಕವೇ ಇರುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಭೋಗ ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಾಸ್ತಿ ಕರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನಿರಿ. ಹರಿಸ್ಮ ರಣೆಯನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನೂ ಕೇಶವನೇ, ಪರಮಾನಂದ ರಾಮನೇ, ನರಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ, ಕೃಷ್ಣದಾನೋದರ, ವಾಸು ದೇವ, ಹರೇ, ಕಮಲಾಕ್ಷ, ವಾಸುದೇವ, ವಿಷ್ಣುವೇ, ಶ್ರೀಧರ ಮಾಧವ, ಶಂಖ ಚಕ್ರಾದ್ಯಾಯುಧವುಳ್ಳವನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ವೊರೆಹೊಕ್ಕಿದ್ದೇನೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ರೀತಿ ಯಿಂದ ಯಾರು ಹರಿಭಕ್ತರೋ ಅವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನಠಕವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪಾಶಹಾಕಬೇಡಿ ॥ ೧೮ ॥ 8

दारविन्दमकरंदरसादजस्तं । निष्किञ्चनैः परमहंसकुलै रसब्नैर्जुष्टाद् ग्रुहे निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान् ॥ १९ ॥ जिह्वा न वक्ति भगवद्गुण-नामधेथं चेतश्च न स्परति तच्चरणारविन्दम् । रुष्णाय नो नमति यच्छिर एकदाऽपि तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् ॥ २० ॥ तस्मात्संकीर्तनं विष्णोर्जगन्मङ्गलमंहसाम् । महनामपि पक्षीन्द्र विद्ध्यै-कांतिकनिष्कृतिम् ॥ २१ ॥ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मु-खम् । न निष्पुनति दुर्बुर्द्धि सुराकुम्भमिवापगाः ॥ २२ ॥ रुष्ण-नाम्ना न नरकं पद्यन्ति गतकिल्बिषाः । यमं च तद्भटांश्चैव स्वमेऽपि न कदाचन ॥ २३ ॥ मांसास्थिरक्तवत्काये वैतरण्यां पतेन्न सः । योंऽते दद्याद्द्विजेभ्यश्च नन्दनन्दन गामिति ॥ २४ ॥ अतः स्मरे-न्महाविष्णोर्नाम पापौधनाज्ञानम् । गीता सहस्रनामानि पठेद्वा श्टणु-यादपि ॥ २५ ॥ एकादद्यीवतं गीता गङ्गांबु तुलसीद्रलम् । विष्णोः

ಯಾವ ಸೊತ್ತಿನ ಅಭಿಮಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತರಾದ ವಿರಕ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿ ಸಲ್ಪಡುವ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದಾರವಿಂದ ರಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಲ್ಲದ ನರಕರ್ಮಾರ್ಗ ಸಂಸಾರ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಯೇ ಆಸಕ್ತರಾದ ದುಷ್ಟ ಜೀವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆದರೂ ಹರಿಗುಣವನ್ನು ಗಾನಮಾಡದ ಹರಿವಾದವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದ ನಾರಾ ಯುಣನಿಗೆ ತಲೆಯುನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸದ ವೈ**ಷ್ಣ**ವ ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದ ದು**ಷ್ಟ** ರನ್ನು ಎಳೆದು ತನ್ನಿರಿ. ಎಂದು ದೂತರಿಗೆ ಯವುನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು ॥ ೨೦ ಗ ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿನಾವು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯು ಮಹಾವಾಪಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ರೂಪವಾದದ್ದು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಲಕರವಾದದ್ದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಇತರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ವಿಷ್ಣು ವಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಅಭಿಷೇಕವಾಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ಮುದ್ಯದ ಗಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ॥ ೨೨॥ ಕೃಷ್ಣ ನಾವು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪವು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ನರಕವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಪ್ನ ಹಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಯಮನನ್ನಾ ಗಲೀ ದೂತರನ್ನಾ ಗಲೀ ನೋ ಡುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೨೩ ॥ ಯಾರು ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಗೋದಾನ ನನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಹೇಗೆ ಎಲುಬುರಕ್ತ ಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಈ ಶರೀರದಂತಿರುವ ವೈತರಣೀನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಅಂತ್ಯಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದನಾದ ಕೃಷ್ಣ ನೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖ ದಿಂದ ಹೇಳುವರೋ ಅವರು ಈ ಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಶರೀರವೆಂಬ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ನರಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿನಾಮದ ಬಲದಿಂದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ರಹಿತ

पादाम्बु नामानि मरणे मुक्तिदानि च ॥ २६ ॥ ततः सङ्कल्पयेदन्नं सघृतं च सकाञ्चनम् । सवत्सा घेनवो देयाः श्रोतियाय द्विजातये ॥ २७ ॥ अन्ते जनो यद्ददाति स्वल्पं वा यदि वा बहु । तदक्षयं भवेत्तार्क्ष्यं यत्पुत्रश्चानुमोदते ॥ २८ ॥ अन्तकाले तु सत्पुत्नः सर्वदा-नानि दापयेत् । यत्तदर्थं सुतो लोके प्रार्थ्यते धर्मकोविदैः ॥ २९ ॥ भूमिष्ठं पितरं दृष्ट्वा अर्धोन्मीलितलोचनम् । पुत्रैस्तृष्णा न कर्तव्या तद्धने पूर्वसंचिते ॥ ३० ॥ स तद्ददाति सत्पुतो यावज्जीवत्यसौ चिरम् । अतिवाह्रस्तु तन्मार्गे दुःखं न लभते यतः ॥ ३१ ॥ आतुरे चोपरागे च द्व्यं दानं विशिष्यते । अतोऽवइयं प्रदातव्यमष्टदानं

ವಾದ ನೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಬರುವಂತೆ ನೊದಲೇ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು ॥ ೨೪ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೋ ಗರು ಡನೇ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ವೂಡುವುದು. ಗೀತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ಸಹಸ್ರನಾವುಪಠನ, ಏಕಾದಶೀ ವ್ರತಾನು ಷ್ಠಾನ ಗಂಗೋದಕ ಪಾನ, ಸ್ನಾನ, ತುಳಸೀದಳ ಸಂಪರ್ಕ, ವಿಷ್ಣು ಪಾರ್ದೋ ದಕವಾನ, ವೈಷ್ಣ್ರವ ಭಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಒದಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೨೬ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸುವರ್ಣದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನ್ನದಾನ ವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ॥ ೨೭ ॥ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಮೋದಿಸಿ ದರೂ ಅದು ಅನಂತಫಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ॥ ೨೮ ॥ ಧಾರ್ಮಿಕರು ನಮಗೋ ಸ್ಕರ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಮನೋ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಧ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿ ರುವ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೩೦ 11 ಮಕ್ಕಳು ಸ್ನೇಹ ದಿಂದ ಸಾಕಿದ ತಂದೆಗೋಸ್ಕರ ಋಣ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದಾನ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಂದೆಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟ ಹಣವನ್ನಾ ದರೂ ಖರ್ಚುವಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಉಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣವಿಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನಾದರೂ ದಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೇನು ಅಡ್ಡಿ. ಇದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಪರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಿತೃಗಳು ಸುಖಪಡುವರು ॥ ೩೧ ॥ ವುರಣೋನ್ಮು ಖನಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಹಣಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದಾನ ಮಾಡು

तिलादिकम् ॥ ३२ ॥ तिलालोहं हिरण्यं च कार्पासो लघणं तथा । सप्तधान्यं क्षितिगांव एकैकं पावनं स्मृतम् ॥ ३३ ॥ पतदष्टमहादां महापातकनाद्यानम् । अन्तकाले प्रदातव्यं श्टणु तस्य च सरफलम् ॥ ३४ ॥ मम स्विदसमुद्भूताः पवित्रास्त्रिविधास्तिलाः । असुरा दानया १ ३४ ॥ मम स्विदसमुद्भूताः पवित्रास्त्रिविधास्तिलाः । असुरा दानया दैत्यास्त्रूप्यन्ति तिलदानतः ॥ ३५ ॥ तिलाः श्र्वेतास्तथा रुष्णा दानेन कपिलास्तिलाः । संहरंति त्रिधापापं वाङ्मनःकायसञ्चिनम् ॥ ३६ ॥ लोहदानं च दातव्यं भूमियुक्तेन पाणिना । यमसीमां न चाप्नोति न गच्छेत्तस्य वर्त्मनि ॥ ३७ ॥ कुठारो मुसलो दण्डः खड्नश्च छुरिका तथा । द्रास्त्राणि यमहस्ते च निग्रहे पापकर्मणाम् ॥ ३८ ॥ यमा-युधानां संतुष्ट्यै दानमेतदुदाहतम् । तस्माइद्यालोहदानं यमलोके सुखावहम् ॥ ३९ ॥ ऊरणः इयामसूत्रश्च ग्रुण्डामर्कोऽप्युदुम्वरः । होषंबलो महादूता लोहदानात्सुखप्रदाः ॥ ४० ॥ श्टणु तार्क्ष्यं परं गुद्यं दानानां दानमुत्तमम् । दत्तेन तेन तुष्यन्ति भूर्भुवः स्वर्ग-वासिनः ॥ ४१ ॥ ब्रह्माद्या ऋषयो देवा धर्मराजसभासदः । स्वर्ण-

ವುಷು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಳ್ಳು ಮೊದಲಾದ ಎಂಟು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ್ದು ॥ ೩೨ ॥ ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಎಳ್ಳು, ಲೋಹ, ಚಿನ್ನ, ಹತ್ತಿ, ಉಪ್ಪು, ಏಳುಧಾನ್ಯಗಳು, ಭೂಮಿ, ದನ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಪವಿಶ್ರ ॥ ೩೩॥ ಈ ಎಂಟು ದಾನಗಳು ಮಹಾಪಾಸವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಈ ದಾನದ ಫಲವನ್ನು ಕೇಳು ॥ ೩೪ ॥ ನನ್ನ ಬೆವರಿನಿಂದ ವುೂರು ವಿಧವುಳ್ಳ ಎಳ್ಳುಗಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಇದರ ದಾನದಿಂದ ಅಸುರರೂ, ದಾನ ವಠೂ, ದೈತ್ಯರೂ ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ॥ ೩೫ ॥ ಎಳ್ಳು ಬಿಳಿ, ಕಪ್ಪು, ಕಪಿಲವರ್ಣ ಹೀಗೆ ಮೂರುವಿಧ. ಇವುಗಳು ವಾಕ್ಕು ಮನಃಸುಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೂರು ವಿಧ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತವೆ ॥ ೩೬ ॥ ಲೋಹವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಕೈ ಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಯಮಲೋಕದ ವುತ್ತು ವಾರ್ಗದ ಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ೩೭ ॥ ಕೊಡಲಿ, ಒನಕೆ, ಕೋಲು, ಕತ್ತಿ, ಚೂರಿ, ನೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳು ಪಾಪಿಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಗೋಸ್ಕರ ಯುವುನು ಧರಿಸಿ ದ್ವಾನೆ. ಈ ಆಯುಧಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಇವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಯಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಿಗುತ್ತದೆ ॥ ೩೯ ॥ ಊರಣಶ್ಯಾ ಮುಸೂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಯುವುದೂತರು ಲೋಹಾಯುಧದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡು ವರು ॥ ೪೦ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಇನ್ನೊಂದು ರಹಸ್ಯ ದಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆ ಸುವರ್ಣದಾನದಿಂದ ಭೂಮ್ಯಂತರಿಕ್ಷ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ

दानेन संतुष्टा भवन्ति धरदायकाः ॥ ४२ ॥ तस्माद्देयं स्वर्णदान प्रेतोद्धरणहेतवे । न यांति यमलोकं सं स्वर्गतिं तात गच्छति ॥४३॥ चिरं वसेत् सत्यलोके ततो राजा भवेदिह । रूपवान् धार्मिको वाग्मी श्रीमानतुलविक्रमः ॥ ४४ ॥ कार्पासस्य तु दानेन दूतेभ्यो न भयं भवेत् । लवणं दीयते यद्य तेन नैव भयं यमात् ॥ ४५ ॥ अयोलवणकार्पासतिलकाञ्चनदानतः । चित्रगुप्तादयस्तुष्टा यमस्य पुरवासिनः ॥ ४६ ॥ सप्तधान्यप्रदानेन प्रीतो धर्मध्वजो भवेत् । तुष्टा भवन्ति येन्येऽपि त्रिषु द्वारेष्वधिष्ठिताः ॥ ४७ ॥ व्रीहयो यवगोधूमा मुद्रा माषाः प्रियङ्गवाः । चकणाः सप्तमा ज्ञेयाः सप्तधान्यमुदाष्ट-तम् ॥ ४८ ॥ गोचर्ममातं वसुधा दत्ता पात्रे विधानतः । पुनाति ब्रह्महत्याया दृष्टमेतन्मुनीश्वरैः ॥ ४९ ॥ न वतेभ्यो न तीर्धेभ्यो नान्यदानाद्विनइयति । राज्ये कृतं महापाषं भूमिदानाद्वि-

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಋಷಿಗಳೂ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರೂ ಸಂತು ಷ್ಟರಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಹರಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೇತೋದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ ರಿಂದ ಯುವುಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ ದೇನೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು ॥ ೪೨ ॥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲವಾಸಮಾಡಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ ವಾಕ್ಪಾಟವ ಪರಾಕ್ರಮ -ದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ರಾಜನಾಗಿ ಭೂಮಿಯುಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು.ಆದ್ಡ ರಿಂದ ಸುವರ್ಣದಾನ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ॥ ೪೪ ॥ ಹತ್ತಿಯ ದಾನದಿಂದ ದೂತರ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಉಪ್ಪಿನ ದಾನದಿಂದ ಯವುನ ಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ೪೫ ॥ ಕಬ್ಬಿಣ ಉಪ್ಪು ಹತ್ತಿ, ಎಳ್ಳು ಬಂಗಾರ ಇವುಗಳ ದಾನದಿಂದ ಯುಮು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ಗುಪ್ತಾದಿಗಳೂ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾರೆ ॥ ೪೬ ॥ ಏಳು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ದಾನ ವೂಡಿದರೆ ಧರ್ಮಧ್ವಜನೆಂಬ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರಪಾಲಕನಿಗೂ ವುತ್ತು ಇತರ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬತ್ತ, ಜವೆಗೋಧಿ, ಗೋಧಿ, ಹೆಸರು, ಉದ್ದು, ನವಣೆ, ಕಡಲೆ ಇವು ಏಳು ಧಾನ್ಯಗಳು ॥ ೪೮ ॥ ನೂರು ದನಗಳು ನುತ್ತು ಎತ್ತುಗಳು ತಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಳವು ಬೇಕಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಗೋಚರ್ನುವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸ್ಪಕಾರದಾನವಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪವೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ಎಂದು ಋಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ॥ ೪೯ ॥ ವ್ರತತೀರ್ಥ ಇತರ ದಾನಾಡಿಗಳಿಂದ ಹೋಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಪವು ಭೂಮಿದಾನದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರಾಜನು ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನ लीयते ॥ ५० ॥ पृथिवीं सस्यसंपूर्णां यो ददाति द्विजातये । स प्रयातीन्द्रभुवने पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ ५१ ॥ अत्यल्पफलदानिस्युर-न्यदानानि काइयप । पृथिवीदानजं पुण्यमहन्यहनि वर्धते ॥ ५२ ॥ यो भूत्वा भूमिपो भूमिं नो ददाति द्विजातये । स नाप्नोति कुर्टी प्रामे दरिद्री स्याद्भवे भवे ॥ ५३ ॥ अदानाद्भूमिदानस्य भूपति-त्वाभिमानतः । निवसेन्नरके यावच्छेषो धारयते धराम् ॥ ५४ ॥ तस्साद्भूमीश्वरो भूमिदानमेव प्रदापयेत् । अन्येषां भूमिदानार्थं गोदानं कथितं मया ॥ ५५ ॥ ततोंऽतधेनुर्दातव्या रुद्रधेनुं प्रदापयेत् । ऋणधेनुं ततो दत्वा मोक्षधेनुं प्रदापयेत् ॥ ५६ ॥ दद्याद्वैतरणीं धेनुं विशेषविधिना खग् । तार्यन्ति नरं गावस्त्रिविधाच्चैव पातकात्

ವೂಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸು ಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ॥ ೫೧ ॥ ಇತರ ದಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂದಾನದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಕಡಿನೆು ಫಲಕೊಡತಕ್ಕವುಗಳು. ಭೂಮಿದಾನವಾದರೂ ದಿನದಿನ ದಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ॥ ೫೨ ॥ ರಾಜನಾಗಿ ಭೂನಿುದಾನವನ್ನು ವಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಗುಡಿಸಲನ್ನೂ ಸಹ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವಿದ್ದದ್ರಿಂದ ಶೇಷನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡಿದಷ್ಟು ಕಾಲ ನರಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು ॥ ೫೪ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜನಾದವನು ಭೂಮಿದಾನ ನನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಇತರ ಜನಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿದಾನ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ರಿಂದ ಭೂವಿುಗೆ ಗೋರೂಪ ಇರುವುದರಿಂದ ಗೋದಾನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೫೫ ॥ ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಭೂದಾನಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಒಂದು ಗೋದಾನವನ್ನು ವೂಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಐದು ಗೋದಾನಗಳನ್ನು ವೂಡಬೇಕು. ಅವು ಯಾವುವು ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ, (೧) ಅಂತಧೇನುದಾನ, ಇದು ಅಷ್ಟದಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದದಾನ, ಇದು ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ (೨) ರುದ್ರಧೇನುದಾನ. ಮೃತ್ಮು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತಿಶೆಯಿತ ದು:ಖ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು (೩) ಮಣಧೇನು. ನಾವು ತಿಳಿದು, ತಿಳಿಯದೆ, ಎಷ್ಟೋ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಋಣವಾಗಿ ಪರಿಣಾವುವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವರ ಎಲ್ಲಾ ಮಣ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಣಧೇನು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು (೪) ನೋಕ್ಷಧೇನು. ನನ್ನು ಪಾಸ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಬಂದು ವೋಕ್ಷವಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಗೋದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೫೬ ॥ (೫) ವೈತರಣೀ ಧೇನುದಾನ. ಯವು ಮಾರ್ಗದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವೈತರಣೀ

॥ ५७ ॥ बालत्वे यच्च कौमारे यत्पापं यौवने इतम् । वयः परि-णतौ यच्च यच्च जन्मांतरेष्वपि ॥ ५८ ॥ यन्निशायां तथा प्रातर्थ-न्मध्याह्नापराह्नयोः । संध्ययोर्थत्कृतं पापं कायेन मनसा गिरा ॥५९॥ दत्वा धेनुं सकुद्वाऽपि कपिलां क्षीरसंयुताम् । सोपस्करां सवत्सां च तपोवृत्तसमन्विते ॥ ६० ॥ ब्राह्मणे वेदविदुपि सर्वपापैः प्रमुच्यते । उद्धरेदन्तकालं स दातारं पापसञ्चयात् ॥ ६१ ॥ एकागौः स्वस्थ-चित्तस्य ह्यातुरस्य च गोशतम् । सहस्रं म्रियमाणस्य दत्तं चित्त-विवर्जितम् ॥ ६२ ॥ मृतस्यैतत्पुनर्लक्षं विधिपूतं च तत्समम् । तीर्थपात्रसमोपेतं दानमेकं च लक्षधा ॥ ६३ ॥ पात्रे दत्तं च यद्दानं तल्लक्षगुणितं भवेत् । दातुः फलमनन्तं स्यान्न प्रात्रस्य प्रतिग्रहः ॥ ५४ ॥ स्वाध्यायहोमसंयुक्तः परपाकविवर्जितः । रत्नपूर्णामपि महीं

ಎಂಬ ನದಿಯನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ದಾಟಲು ವೈತರಣೀ ದನದಾನ ಈ ದಾನವು ನಾವು ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಲ್ಯ (ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ) ಕೌಮಾರ (್ರುಹೃಚರ್ಯಕಾಲ) ಯೌವನ ವಾರ್ಧಕ್ಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಸಂಧ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಯಿಕವಾಚಿಕ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಇತರ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇದಕ್ಕೆ ವೈತರಣೀ ಧೇನುದಾನವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದನ್ನು ವಿಧಿಸ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದಾನ ವಾಡಬೇಕಾದ್ದು ॥ ೫೯ ॥ ಇಷ್ಟು ದಾನವನ್ನು ವಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥನಾದರೆ ಇದಿಷ್ಟು ಫಲ ಬರುವ, ಒಂದು ದಾನವಿದೆ. ಅದು ಕಪಿಲಾದಾನ. ಬಿಳಿ ಅರಸಿನ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಹಾಲುಕೊಡುವ, ಕರುವುಳ್ಳ, ಆಭರಣವಸ್ತ್ರ ವಾತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಪಿಲಾ ದನವನ್ನು ತಪಃಸು ಆಚಾರಗಳುಳ್ಳ, ವೇದಾರ್ಥ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಯೋಗ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ದಾನವು ದಾನಿಯನ್ನು ಅಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ೫೬೧೫ ಹೆಚ್ಚು ಫಲಬರುವ ಒಂದು ಉಪಾಯುವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಫಲವೋ, ಅಷ್ಟೇ ಫಲರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಇದ್ದವನು ನೂರು ಗೋದಾನ ವಾಡಿದರೆ ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಗೋದಾನ ವಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಫಲ. ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲಕ್ಷದಾನಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇಫಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಬೋಧ ವರುವಾಗಲೇ ಮಾಡಿದರೆ ಅನಂತ ಫಲ. ಪುಣ್ಯದೇಶ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ವರ್ವಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ವಾಡಿದ ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನವು ಲಕ್ಷ ಪಾಲು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ॥ ೬೩ ॥ ಯಾವದಾನವೇ ಆಗಲಿ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ದಾನಿಗೆ ಅನಂತ ಫಲ **ಾರುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ** ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನಿಗೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ ೧೯೪೫ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ प्रतिग्रह्य न लिप्यते ॥ ६५ ॥ विषशीतापही मन्त्रवही किं दोषभागिने । अपात्ने साच गौर्दत्ता दातारं नरकं नयेत् ॥ ६६ ॥ कुलैकशतसंयुक्तं प्रहीतारं तु पातयेत् । नापात्ने विदुषा देया आत्मनः श्रेय इच्छता ॥ ६७ ॥ एका होकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन । सा विक्रीता षिभक्ता वा दहत्यासप्तमं कुलम् ॥ ६८ ॥ कथिता या मया पूर्वे तव वैतरणी नदी । तस्या उद्धरणोपायं गोदानं कथयामि ते ॥६९॥ छुग्णां वा पाटलां वाऽपि धेनुं कुर्यादलंकृताम् । स्वर्णश्टर्झी रौप्य-खुरां कांस्यपात्रोपदोहिनीम् ॥ ७० ॥ कृष्णवस्त्रयुगच्छन्नां कण्ठघण्टा-समन्विताम् । कार्पासोपरि संस्थाप्य ताम्रपात्नं सचैलकम् ॥ ७१ ॥ यमं हेमं न्यसंत्तन्न लोहदण्डसमन्वितम् । कांस्यपात्ने घृतं कृत्वा सर्वं तस्योपरि न्यसेत् ॥ ७२ ॥ नावमिश्चमयीं कृत्वा पट्टस्त्रेण

ಯ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಔಪಾಸನ ಹೋವು ದೇವತಾರಾಧನೆಗಳನ್ನು ವೂಡುತ್ತಾ ದುಷ್ಟಾಹಾರ ವಿಹಾರ ಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದ ಸತ್ಪಾತ್ರನು ರತ್ನಭರಿತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸಿ ದರೂ ದೋಷಲೇಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೬೫ ॥ ವಿಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ವುಂತ್ರಕ್ಕೂ ಶೀತವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಬೆಂಕಿಗೂ ಹೇಗೆ ಲೇಪವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಯೋಗ್ಯಸಿಗೆ ಪಾಪಲೇಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡರೆ ಅಯೋಗ್ಯನಿಗೆ ಗೋದಾನವನ್ನು ವೂಡಿದ**ರೆ** ದಾನಿಯನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು. ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನನ್ನು ಸಕು ಟುಂಬನನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯುದಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು ॥ ೬೭ ॥ ಒಂದು ಗೋವನ್ನು ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ವಿನಹ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಜಗಳದಿಂದ ಮಾರಿದರೂ **ಪಾಲು ವಾಡಿಕೊಂಡರೂ ದಾನಿಯುನ್ನು ಏಳು ತಲೆಯುವರೆಗೂ** ಹಾಳು ಮಾಡು ತ್ತದೆ. ॥ ೬೮ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ದುಃಖಕರವಾದ ವೈತರಣೀ ನದಿಯುನ್ನು ಹೇಳಿದೆನಷ್ಟೆ. ಅದರಿಂದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಗೋದಾನದ ವಿಧಾನ ವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು ॥ ೬೯ ॥ ಕಪ್ಪಿನ ಅಥವಾ ಬಿಳಿಕೆಂಪಿನ ದನವನ್ನು ತಂದು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರದ ಕೊಂಬನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೊರ ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಎರಡು ಕಪ್ಪುವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಆಚ್ಛಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಘಂಟಾವುಣಿಯ ಸರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಎರಡು ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕರೆ ಯುಲಿಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಒಂದು ಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ತಾಮ್ರ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದ ರಲ್ಲಿ ಲೋಹದಂಡದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಂಗಾರದ ಯವುಪ್ರತಿವೆುಯನ್ನೂ ಬಟ್ಟಿ

वेष्टयेत् । गर्तं बिधाय सजलं कृत्वा तस्मिम्श्लिपेसरिं ॥ ७३ ॥ तस्यो परि स्थितां कृत्वा स्थेदेहसमुद्रवाम् । घेनुं सङ्घल्पयेत्तत्र यथा-शास्त्रविधानतः ॥ ७८ ॥ सालङ्काराणि वस्त्राणि ब्राह्मणाय प्रकल्प-येत् । पूजां कुर्याद्विधानेन गन्धपुष्पाक्षतादिमिः ॥ ७५ ॥ पुच्छं संग्रह्य घेनोस्तु नावमाश्रित्य पादतः । पुरस्कृत्य ततो विश्रमिम मन्त्रमुदीरयेत् ॥ ७६ ॥ भवसागरमन्नानां ज्ञोकतापोर्मिदुःखिनाम् । त्नातात्वं हि जगन्नाथः शरणागतवत्सलः ॥ ७७ ॥ विष्णुरूप द्विज-श्रेष्ठ मामुद्धर महीसुर । सदक्षिणा मया दत्ता तुभ्य वैतरणी नमः ॥ ७८ ॥ यममार्गे महाघोरे तां नदीं शतयोजनाम् । तर्तुकामो ददा-म्येतां तुभ्यं वैतरणीं नमः ॥ ७९ ॥ घेनुके मां प्रतीक्षस्व यमद्वा-रमहापथे । उत्तारणार्थं देवेशि वैतरण्यं नमोस्तुते ॥ ८० ॥ गावो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः । गावो मे हृद्ये संतु

ಯನ್ನೂ ಇಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತುವೃದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲಿನ ದೋಣಿ ಯನ್ನು ನೀರು ತುಂಬಿದ ಹೊಂಡದ ಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕು. ಆ ಹೊಂಡದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯ ದೇಹದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ದನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಡನವು ವೈತರಣಿ ಯಿಂದ ದಾಟಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂದೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು ॥ ೭೪ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ನಾದ **ಶ್ರೋತ್ರಿಯ ಬ್ರಾ**ಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪಾದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಂಧಪುಷ್ಟಾ ಕ್ಷತಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಕೈಯಲ್ಲಿ ದನದ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಳಸೀ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಾದದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಮ ರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಇರುವ ಆರು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಯಜಮಾನನು ಹೇಳ ಬೇಕು ॥ ೭೬ ॥ ಇವುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಹೀಗಿದೆ. ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಚಿಂತಾಸಂತಾಪಗಳೆಂಬ ಅಲೆಗಳಿಂದ ದುಃಖತರನ್ನು ಉದ್ದಾರ ವೂಡುವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿ ಹಿತನಾಗಿದ್ದಾ ನೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ರುವ ಕ್ರೂರವಾದ ನೂರು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವೈತರಣಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ದಕ್ಷಿಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ಈ ದನವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಸಮಸ್ಕಾರ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ದರಿಸು ॥ ೭೯ ॥ ಎಲೋ ದನವೇ ನಾನು ವೈತರಣಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರು ನೊಾಡುತ್ತಿರು. ನನ್ನನ್ನು ನದಿಯಿಂದ ಪಾರು ವೂಡು. ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ 9

गवां मध्ये वसाम्यद्दम् ॥ ८१॥ या लक्ष्मीः सर्वभूतानां या च देवे प्रतिष्ठिता । धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ॥ ८२ ॥ इति मन्त्रैश्च सम्प्रार्म्य साअलिधेंनुकां यमम् । सर्वं प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्म-णाय निवेदयेत् ॥ ८३ ॥ एवं दद्याद्विधानेन यो गां वैतरणीं खग । स याति धर्ममार्गेण धर्मराजसभांतरे ॥ ८४ ॥ स्वस्थावस्थं शरीरे तु वेतरण्यां वतं चरेत् । देया च विदुषा धेनुस्तां नदीं तर्तुमि-च्छता ॥ ८५ ॥ सा नायाति महामार्गे गोदानेन नदी खग । तस्मादवद्दयं दातव्यं पुण्यकालेषु लवीदा ॥ ८६ ॥ गङ्गादि सर्वतीर्थेषु ब्राह्मणावसथेषु च । चन्द्रस्योंपरागेषु संक्रांतौ दर्शवासरे ॥ ८८ ॥ अयने विषुवे चैव व्यतीपाते युगादिषु । अन्येषु पुण्यकालेषु दद्याद्वोदानमुत्तमम् ॥८८॥ यदैव जायते श्रद्धा पातं सम्प्राप्यते यदा । स एव पुण्यकालः स्याद्यतः सम्पत्तिरस्थिरा ॥ ८९ ॥ अस्थिराणि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः । नित्यं सन्निहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसञ्चयः ॥ ९० ॥

ಯೂ ಗೋವುಗಳು ಇರಲಿ. ಗೋವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಾಸಮಾಡುವೆನು ॥ ಆ೧॥ ನೀನು ಸಕಲ ಜನರ ಮತ್ತು ದೇವತಾದಿಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪಳಾಗಿದ್ದಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು ॥ ೮೨ ॥ ಇಷ್ಟು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ವಾಡಿ ಈ ದಾನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನವಾಡಬೇಕು ॥ ೮೩ । ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಧಿಯಿಂದ ವೈತರಣೀಧೇನು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವನು ॥ ೮೪ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನು ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಸುಖದಿಂದ ವೈತರಣಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ಈ ದಾನವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ॥ ೮೫ ॥ ಈ ದಾನವನ್ನು ಗಂಗಾದಿಸರ್ವತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಹಣ ಅಯನಸಂಕ್ರಮಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ವೃತೀಪಾತ ಯುಗಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯ ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವಾಡಬೇಕು. ಈ ಗೋದಾನದ ವುಹಿಮೆಯಿಂದ ಇವನು ಹೋಗುವ ವಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ವೈತರಣೆಯು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೮೮ ೫ ಮುಖ್ಯತಃವುನುಷ್ಯನು ಭಕ್ತಿಯು ಯೋಗ್ಯಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದ್ರವ್ಯವು ಒದಗಿದಾಗಲೇ ವುಣ್ಯ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಗಲೇ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಪತ್ತು ಚಂಚಲ ವಾದ್ರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ದಾನವಾಡಬೇಕು ॥ ೮೯ ॥ ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳು ನಶ್ವರ ಗಳು ನವ್ಮು ಸಂಪತ್ತು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೃತ್ತು ಬರುವುದೆಂದು ನಿಸ್ಚೆಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗಬೇಕೆಂದು

आत्मवित्तानुसारेण तत्र दानमन्तकम् । देयं विप्राय चिदुषे स्वात्मनः श्रेय इच्छता ॥ ९१ ॥ अल्पेनापि हि वित्तेन स्वहस्तेनात्मने कृतम् । तदक्षय्यं भवेदानं तत्कालं चोपतिष्ठति ॥ ९२ ॥ गृहीतदानपाथेयः सुखं याति महाध्वनि । अन्यथा क्रिइयते जन्तुः पाथेयरहितः पयि ॥ ९३ ॥ यानि यानि च दानानि दत्तानि भुवि मानवैः । यमलोक-पथे तानि ख़ुपतिष्ठन्ति चाग्रतः ॥ ९४ ॥ महापुण्यप्रभावेण मानुषं जन्म लभ्यते । यस्तत्प्राप्य चरेर्द्धम स याति परमां गतिं ॥९५॥ अविज्ञाय नरो धर्मं दुःखमायाति याति च । मनुष्यजन्मसाफर्स्य केवलं धर्मसेवनम् ॥ ९६ ॥ धनपुत्रकलवादि शरीरमपि बान्धवाः । अनित्वं सर्वमेवेदं तस्माद्धर्मं समाचरेत् ॥ ९७ ॥ तावद्वन्धुः पिता तावद्यावज्जीवति मानवः । मृतानामंतरं ज्ञात्वा क्षणात्स्नेहो निव-र्तते ॥ ९८ ॥ आत्मैव द्यात्मनो बन्धुरिति विद्यान्मुहुर्मुहुः । जीव-त्रपीति संचिन्त्य मृतानां कः प्रदास्यति ॥ ९९ ॥ पवं जानन्निदं सर्वं

ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಾನ ವಾವಿದರೆ ಅನಂತ ಫಲ ಬರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ರ್ಯಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು ॥ ೯೧ ॥ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ದಾನವು ಅಕ್ಷಯವಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗೆ ಒದಗುವುದು ॥ ೯೨॥ ವುನು**ಷ್ಠ**ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಡುವಾಗ ಹೇಗೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು **ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬು**ತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅನೇಕ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬುತ್ತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ **ವೂಡಿದರೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುಖವಾಗಿ ಹೋಗುವನು.** ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ೫೯**೩**೫ ಇವನು ಯಾವ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾ ನೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಇವನು ಬರು ವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಕಾದಿರುತ್ತವೆ ॥೯೪ ॥ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ದಿಂದ **ನುನುಷ್ಯಜನ್ಮವು ಲಭಿಸುವುದು. ಯ**ಾರು ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿ ಧರ್ಮ ವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ ಅವನು ಉತ್ತಮ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೯೫ ॥ ವುನುಷ್ಮನು ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ದು:ಖವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಧರ್ಮ ವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೇನೇ ಜನ್ಮವು ಸಫಲವಾಗುವುದು ॥೯೬॥ ಸಂಪತ್ತು ವುಕ್ಕಳು ಹೆಂಡತ್ಶಿಶರೀರ ಬಂಧುಗಳು ಮೊದಲಾದ್ದೆ ಲ್ಲವೂ ನಶ್ವರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನುತ್ರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹ. ಮೃತನಾದ ಕೂಡಲೇ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೋಗುವುದು II ೯೮ II ಇವನು ಜೀವಂತನಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಸಹ ಒಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯ ವೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಬಳಿಕ ಮರಣಾನಂತರ ಯಾರು ಸಹಾಯು ಮಾಡ್ಯಾನು.

स्वहरूनेनैव दीयताम् । अनित्यं जीयितं यस्मात्पश्चात्कोपि न दास्यति ॥ १०० ॥ मृतं शरीरमुत्स्वुज्य काष्ठलोष्टसमं क्षितौ । विमुखा वान्धवा यांति धर्मस्तमनुच्छति ॥ १०१ ॥ गृहादर्था निवर्तते इमशा-वात्सवैबान्धवाः । शुभाशुभं कृतं कर्म गच्छन्तमनुगच्छति ॥ १०२ ॥ शरीरं वहिना दग्धं कृतं कर्म सहास्थितम् । पुण्यं वा यदि वा पापं भुङ्के सवैत्र मानवः ॥ १०३ ॥ न कोऽपि कस्यचिद्वन्धुः संसारे दुःखसागरे । आयाति कर्मसम्बन्धाद्याति कर्मक्षये पुनः ॥ १०४ ॥ मातापितृसुतभ्रातृबन्धुदारादिसङ्गमः । प्रपायामिव जन्तूनां नद्यां काष्ठौधवद्यलः ॥ १०५ ॥ कस्य पुत्राश्च पौत्राश्च कस्य भार्या धनञ्च वा । संसारे नास्ति कः कस्य स्वयं तस्मात्प्रदीयताम् ॥ १०६ ॥ आत्मायत्तं धनं यावत्तावद्विप्रे समर्पयेत् । पराधीने धने जाते न किश्चिद्वक्तुमुत्सहेत् ॥ १०७ ॥ पूर्वजन्मकृताद्दानादत्र लब्धं धनं बहु ।

ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತಾನೇ ವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೀವನವು ಅನಿತ್ಯವಾದ್ರಿಂದ ಬೇಗನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಮಾಡು ವವರಿಲ್ಲ ॥ ೧೦೦ ॥ ಇವನ ಮರಣಾನಂತರ ಮೃತಪಟ್ಟವನ ಧನಧಾನ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ವುಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವನು ನೂಡಿದ ಪುಣ್ಯವಾಸಗಳು ನೂತೃ ಇವನು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆವ್ದರಿಂದ ಶರೀರವು ಭಸ್ಮವಾದರೂ ಬಂಧುಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿದರೂ ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವು ಧರ್ವಾಧರ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕಾಗು ವುದು ॥೧೦೩॥ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ದುಃಖಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರೀಗೂ ಬಂಧು ಗಳಲ್ಲ. ಅವರವರ ಋಣಾನುಸಂಬಂಧದಿಂದ ತಂದೆ, ಬಂಧು ಮೊದಲಾದವರು ನೀರು ಕೊಡುವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಜನರು ಸೇರಿದಂತೆಯೂ, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಮರದತುಂಡುಗಳ ಸಹವಾಸದಂತೆಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವರು. ಕರ್ಮಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಪಶುಗಳಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗು ವರು. ಆಹ್ದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ II ೧೦೫ II ಆಹ್ದರಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂತತಿ ಬಂಧು ಗಳು ಯಾರದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ತಂದೆಯಾದವನು ಮುಂದೆ ಮಗನಾಗ ಬಹುದು, ಶತ್ರು ಆಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನು ತನಗೆ ಸ್ಮೃತಿಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸೊತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಪರರ ಆಧೀನವಾದರೆ ಅದು ತನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಾನು

तस्मादेवं परिक्वाय धर्मार्थं दीयतां धनम् ॥ १०८ ॥ धर्मात्सआय-तेऽर्थश्च धर्मात्कामोऽभि जायते । धर्म एवापवर्गाय तस्माद्वर्म समा-चरेत् ॥ १०९ ॥ श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिर्नार्थराझिमिः । निष्कि-च्चना हि सुनयः श्रद्धावन्तो दिवं गताः ॥ ११० ॥ पत्नं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्तया प्रयच्छति । तदहं भक्तयुपहृतमश्नामि प्रयता-त्मनः ॥ १११ ॥ तस्मादवइयं दातव्यं तदा दानं विधानतः । अव्यं वा बहुवेतीमां गणनां नैव कारयेत् ॥ ११२ ॥ धर्मात्मा च स पुत्रो चै दैवतैरपि पूज्यते । दापयेद्यस्तु दानानि पितरं हघातुरं भुवि ॥१९३॥ ापित्रोर्निमित्तं यद्वित्तं पुत्नैः पात्ने समर्पितम् । आत्माऽपि पावितस्तेन पुत्रपौत्नप्रपौत्रकैः ॥ ११४ ॥ पितुः शतगुणं पुण्यं सहस्रं मातुरेवच ।

। ೧೦೭॥ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ **ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಪತ್ತು ಬರಲು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಿ** ಾ೧ುತಾ ಧರ್ಮನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಸಂಪತ್ತು ಬರುವುದು. ಧರ್ವುದಿಂದಲೇ ಕಾಮಿತ ಭೋಗ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಧರ್ಮ ದಿಂದಲೇ ನೋಕ್ಷವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ನುೂರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನೊದಲನೆಯ ಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ **ಮೂಲಭೂತವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು** ॥೧೦೯॥ ಧನಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೆ ಹೇಗೆ ಧರ್ವಾನುಷ್ಠಾನ ಸಾಧ್ಯವೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನಿಂತಿದೆ ವಿನಹ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ರಾಶಿಯುಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಯಾವಧನಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ದಿದ್ದ ರೂ ಹಿಂದಿನ ಋಷಿಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇರಿ ವ್ದಾರೆ ॥ ೧೧೦ ೫ ಪರವಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಒಂದು ಎಲೆಯುನ್ನೋ ಹೂವನ್ನೋ ಹಣ್ಣ ನ್ನೋ ಒಂದು ಬಿಂದು ನೀರನ್ನೋ ಯಾವಾ ತನು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುವನೋ ಅಂತಹ ಉತ್ಪ **ಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥದನ್ನು ಶುದ್ಧಿ** ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವೆಸು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೧೨ ॥ ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕನಾದ ಮಗನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರುವೆ ಅಸ್ವಸ್ಥ ನಾದ ತಂದೆಯಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ದೇವತೆಗಳಿಂದ -ವೂನ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೧೧೩ ॥ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಮಗನು ವಿಧಿಯಿಂದ ದಾನ ವಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪುಣ್ಯವಲ್ಲ. ತನಗೂ ತನ್ನ ನಾಕ್ಕಳು ಮೊನ್ನು ಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು ॥ ೧೧೪ ॥ ತಂದೆಗೋಸ್ಕರ ನಾಡಿದ ದಾನಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಾಲು ಫಲ, ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿದ ತಾಯಿ ಗೋಸ್ಕರ भगिनी (न्यां) दत्तासाहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् ॥ ११५॥ नचैवोपद्रवा दातुर्नवा नरकयातनाः। मृत्युकाले न च भयं यमदूतसमुद्भवम् ॥११६॥ यदि लोभान्न यच्छन्ति काले ह्यातुरसंज्ञके । मृताः त्रोचन्ति ते सर्वे कदर्याः पापिनः खग ॥ ११७ ॥ पुत्नाः पौताः सह आता सर्वे कद्त्याः पापिनः खग ॥ ११७ ॥ पुत्नाः पौताः सह आता सगोत्राः सुहृदस्तु ये। ददाति नातुरे दानं ब्रह्मघ्नास्ते न संज्ञायः ॥११८॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे आतुरदाननिरूपणो नामाष्टमोऽध्यायः

अथ नवमोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ कथितं भवता सम्यग्दानमातुरकालिकम् 🖻 म्रियमाणस्य यत्कृत्यं तदिदानीं वद प्रभो ॥ १ ॥ श्री भगवानुवाच 🎼

ವಾದರೆ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಫಲ. ಒಡಹುಟ್ಟಿ ತಂಗಿ ನಿಮಿತ್ತವಾದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಫಲ. ತನ್ನಂತಿರುವ ಸೋದರನಿಗಾದರೆ ಅಕ್ಷಯ ಫಲ ಬರುವುದು ॥ ೧೧೫ ॥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ದಾನ ಮಾಡಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ನರಕ ದು:ಖವಾಗಲೀ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುವುದೂತರ ಕಾಟವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೧೧೬ ॥ ಧನದಾಸೆ ಯಿಂದ ಯಾರು ದಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಲೋಭಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿ ಮರಣದನಂತರ ದು:ಖಪಡುವರು ॥ ೧೧೭ ॥ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಸೋದರರು ಸಗೋತ್ರರು ಮಿತ್ರರೇ ಆಗಲಿ ಯಾರು ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮರಣೋನ್ಮುಖರಾಗುವಾಗ ದಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ದಾನಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂಧುಗಳು ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೧೮ ॥

ಈ ಗರು**ಷಪುರಾಣ** ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮರಣೋನ್ಮುಖನಿಗೆ ದಾನಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಎಂಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುಗಿಯಿತು II ೮ II

<mark>ಅಥ ನವ</mark>ನೋ₅ಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನು ಮರಣದ ಸಮೀಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ದಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾಯಿತು. ಮರಣೋನ್ಯುಖನಾದಾಗ ಯಾವಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧॥ ಪರಮಾತ್ಮನು

50

20 तार्श्य प्रवक्ष्यामि देहत्यागस्य तद्विधिम् । मृता येन विधानेन सद्गति यांति मानवाः ॥ २ ॥ कर्मयोगाद्यदा देही मुञ्चत्यत्र निजं वपुः । तुलसीसन्निधौ कुर्यान्मण्डलं गोमयेन तु ॥ ३ ॥ तिलांश्चैव विकीर्याध दर्भाश्चैव विनिक्षिपेत् । स्थापयेदासने ग्रुश्चे शालग्राम-श्चिलां तदा ॥ ४ ॥ शालग्रामशिला यत्न पापदोषभयापहा । तत्स-न्निधानमरणान्धुक्तिर्जन्तोः छुनिश्चिता ॥ ५ ॥ तुल्सीविटपच्छाया यत्रास्ति भवतापहा । तत्वैव मरणान्मुक्तिः सर्वदा दानदुर्लभा ॥६॥ तुलसीविटपस्थानं ग्रहे यस्यावतिष्ठते । तद्ग्रहं तीर्थरूपं हिन यांति यमकिङ्कराः ॥ ७ ॥ तुल्सीमञ्जरीयुक्तो यस्तु प्राणान्विमुञ्चति । यमस्तं नेक्षितुं शक्तो युक्तं पापशतैरपि ॥ ८ ॥ तस्या दलं मुखे कृत्वा तिलदर्भासने मृतः । नरो विष्णुपुरं याति पुत्रहीनोऽप्यसं-शयः ॥ ९ ॥ तिलाः पवित्रास्त्रिविधा दर्भाश्च तुल्सीरपि । नरं निवा-रयन्त्येते दुर्गति यांतमातुरम् ॥ १० ॥ मम स्वेदसमुद्भूता यतस्ते पावनास्तिलाः । असुरा दानवा देत्या विद्रवन्ति तिलैस्ततः ॥११॥

ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಯಾವ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮೃತರಾದರೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ವರೋ ಅಂಥಾದೇಹತ್ಯಾಗದ ಸ್ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಸ೨೫ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ದೇಹನನ್ನು ಬಿಡುವ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ತುಳಸೀ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗೋವುಯದಿಂದ ಮಂಡಲವನ್ನು ವಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಬೇಕು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ವನ್ನು ಇಡಬೇಕು ॥ ೪ ॥ ಶಾಲಿಗ್ರಾವು ಶಿಲೆಯು ಪಾಪ ದೋಷ ಭಯ ಗಳನ್ನು ಸರಿಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ನಿಶ್ಚಿತವು ದಾನಗಳಿಂದಲೂ ಆಗದಿರತಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ತುಳಸೀಗಿಡದ ನೆರಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮರಣವಾದರೆ ಆಗುವುದು ॥ ೬ ॥ ಯಾವಾತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಳಸೀ ಸಹಿತ ವೃಂದಾವನವು ಇರುವುದೋ ಆ ಮನೆ ಯು ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಸವಾನವಾದ್ರಿಂದ ಯುಸುದೂತರೂ ಸಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ತುಳಸೀ ಹೂವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟವನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪಾಪವುಳ್ಳವನಾದರೂ ಯುವುನು ನೋಡಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲ ॥ ೮ ॥ ಎಳ್ಳು ದರ್ಭೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ತುಳಸೀದಲವನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮೃತನಾದವನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೂ ಕೂಡಾ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ೫೯೫ ಮೂರು ರೀತಿ ಯಾದ ಶುದ್ಧ ಗಳಾದ ಎಳ್ಳು ದರ್ಭೆ ತುಳಸಿಗಳು ಮೃತಪಟ್ಟವನನ್ನು ದುರ್ಗತಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ವಾಡುತ್ತವೆ ॥ ೧೦ ॥ ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಬೆವರನಿಂದ ಪವಿಶ್ರ दर्भा विभूतिमें तार्क्ष्य मम रोमसमुद्भवाः । अतस्तत्स्पर्शनादेव स्वर्गं गच्छन्ति मानवाः ॥ १२ ॥ कुशमूले स्थितो ब्रह्मा कुशमध्ये जना-र्दनः । कुशाग्रे शङ्करो देवस्त्रयो देवाः कुशे स्थिताः ॥ १३ ॥ अतः कुशा वह्निमन्ततुलसीविप्रधेनवः । नैते निर्माल्यतां यांति क्रिय-माणाः पुनः पुनः ॥ १४ ॥ दर्भाः पिण्डेषु निर्माल्या ब्राह्मणाः प्रेत-भोजने । मन्त्रा गौस्तुलसी नीचे चितायां च हुताशनः ॥ १५ ॥ गोमयेनोपलिप्तेतु दर्भास्तरणसंस्कृते । भूतले ह्यातुरं कुर्यादन्तरिश्चं विवर्जयेत् ॥ १६ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च घ्दश्च सर्वे देवा हुताशनः । मण्डलोपरि तिष्ठन्ति तस्मात्कुर्वीत मण्डलम् ॥ १७ ॥ सर्वत्र वसुधा पूता लेपो यत्न न विद्यते । यत्न लेपः कृतस्तत्न पुनर्लेपेन शुद्ध्वर्यते ॥ १८॥ राक्षसाश्च पिशाचाश्च भूताः प्रेता यमानुगाः । अलिप्तदेशे खट्वा-यामन्तरिक्षे विशन्ति च ॥ १९ ॥ अतोऽग्निहोत्रं श्राद्धं च ब्रह्मभोज्यं

ಗಳಾದ ಎಳ್ಳುಗಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಎಳ್ಳುಗಳಿದ್ದರೆ ಅಸುರರು ದಾನವರು ದೈತ್ಯರೂ ಸಹ ಓಡಿ ಹೋಗುವರು ॥ ೧೧ ॥ ನನ್ನ ರೋವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶವಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಾನ ವರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇರುವರು ॥ ೧೨॥ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ದರ್ಭೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನೂ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವರು ಹೀಗೆ ಮೂರು ದೇವತೆಗಳ ಸನ್ನಿ ಧಾನವಿದೆ ॥ ೧೩ ॥ ಆದ್ದ ರಿಂದ ದರ್ಭ ಬೆಂಕಿ ಮಂತ್ರ ತುಳಸೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗೋವುಗಳು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನಿರ್ಮೂಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ II ೧೪ II ಯಾವಾಗ ಇವುಗಳು ಅಯೋಗ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಪಿಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ದರ್ಭೆಗಳೂ ಪ್ರೇತೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ವಿಸ್ಪರೂ ನೀಚರು ಉಚ್ಚ ರಿಸಿದ ಮಂತ್ರವೂ ನೀಚರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದನ ಮತ್ತು ತುಳಸಿಯೂ ಶೈಶಾನ್ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯೂ ಅಯೋಗ್ಯಗಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ॥ ೧೫ ॥ ಭೂವಿುಯನ್ನು ಗೋವುಯದಿಂದ ಲೇಪಿಸಿ ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ಹಾಕಿ ರೋಗಿಯನ್ನು ಮಲಗಿಸಬೇಕು ಹೊರತು ಮಂಚ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮೊದಲಾದ. ವೋಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವುಲಗಿಸಬಾರದು. ಈ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಆಗ್ನಿ ವೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂಡಲವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ೧೯೧೭ ೫ ಲೇಪಿಸದ ಭೂವಿು ಎಲ್ಲವೂ ಶುದ್ಧವು. ಲೇಪಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶವು ಅಶುದ್ಧ ವಾದರೆ ಪುನಃ ಲೇ**ಸ**ನದಿಂದ ಶುದ್ಧ್ರವು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡದ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿಯೂ ಮಂಚ ಮುಂತಾದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಜ್

હર

सुरार्चनम् । मण्डलेन विना भूम्यामातुरं नैव कारयेत् ॥ २० ॥ लिप्तभूम्यामतः कृत्वा स्वर्णं रत्नं मुखे क्षिपेत् । विष्णोः पादोदकं दद्याच्छालप्रामस्वरूपिणः ॥ २१ ॥ शालप्रामशिलातोयं यः पिबेद्वि-न्दुमात्रकम् । स सर्वपापनिर्मुक्तो वैंकुण्ठभुवनं वजेत् ॥ २२ ॥ ततो गङ्गाजलं दद्यान्महापातकनाशनम् । सर्वतीर्थकृतस्नानदानपुण्यफल-प्रदम् ॥ २३ ॥ चांद्रायणं चरेद्यस्तु सहस्रं कायशोधनम् । पिबेद्य-श्रेव गङ्गाम्भः समौ स्यातामुभावपि ॥ २४ ॥ आग्नं प्राप्य यथा तार्क्ष्य तूलराशिर्विनइयति । तथा गङ्गाम्बुपानेन पातकं भस्ससाझ्वेत् ॥२५॥ यस्तु स्थॉशुसंतप्तं गाङ्गं यः सलिलं पिबेत् । स सर्वयोनिनिर्मुक्तः प्रयाति सदनं हरेः ॥ २६ ॥ नद्यो जलावगाहेन पावयन्तीतरा जनान् । दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथा गङ्गेतिकीर्तनात् ॥ २७ ॥ पुना-त्यपुण्यान् पुरुषान् शतशोऽथ सहस्रशः । गङ्गा तस्मात्पिबेत्तस्या जलं संसारतारकम् ॥ २८ ॥ गङ्गा गंगेति यो वृयात्प्राणैः कण्ठग-

ಯವುದೂತರು ಇರುವರು ॥ ೧೯॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವನ್ನು ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನೂ ದೇವತಾ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಂಡಲವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಾಡಬೇಕು. ರೋಗಿಯನ್ನು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗಸಬೇಕು ॥ ೨೦ ॥ ಈ ವುಂಡಲದಲ್ಲಿ ರೋಗಿಯನ್ನು ವುಲಗಿಸಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ರತ್ನವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಶಾಲಗ್ರಾಮ ದೇವರ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ॥ ೨೧॥ ಯಾರು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಲಗ್ರಾವುದ ಒಂದು ಬಿಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕುಡಿ ಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರುವರು ॥ ೨೨ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶವೂಡತಕ್ಕೆಂಥಾ ಗಂಗೋದಕವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಲತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳ ಪುಣ್ಯ ಬರು ವುದು ॥ ೨೩ ॥ ದೇಹವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಸಾವಿರ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವನ್ನು **ಯಾರು ವೂಡುತ್ತಾರೋ ಯಾರು** ಗಂಗೋದಕವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೋ ಇಬ್ಬ ರಿಗೂ ಫಲವೊಂದೆ 11 ೨೪ 11 ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹತ್ತಿಯ ರಾಶಿ ಹೇಗೆ ಭಸ್ಮವಾಗು ವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಗಾಪಾನದಿಂದ ಪಾಪವು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದು. ಯಾರು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣದಿಂದ ಕಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಕುಡಿಯುವನೋ ಅವನು ಇತರ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಹರಿಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವನು ॥ ೨೬ ॥ ಇತರ ನದಿಗಳು ಸ್ನಾನದಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಗಂಗೆಯಾದರೂ ನೋಡಿದರೂ ಮುಟ್ಟಿ ದರೂ ಕುಡಿದರೂ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಚ್ಚೇನು ಗಂಗೆ, ಗಂಗೆ ಎಂದು ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅಂದ ಬಳಿಕ ಸಂಸಾರ ನಾಶಮಾಡುವ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಕುಡಿಯಲೇ ಬೇಕು ॥ ೨೮ ॥ ಪ್ರಾಣ 10

तैरपि । सृतो विष्णुपुरं याति न पुनर्जायते भुवि ॥ २९ ॥ उत्काम-द्भिश्च यः प्राणैः पुरुषः श्रद्धयाग्वितः । चिन्तयेन्मनस्मा गङ्गां सोऽपि याति परां गतिम् ॥ ३० ॥ अतो ध्वायेन्नमेद्गज्ञां संस्मरेत्तज्जलं पिबेत् । ततो भागवतं किञ्चिछ्णुयान्मोक्षदायकम् ॥ ३१ ॥ श्लोकं श्लोकार्ध-पादं वा योंऽते भागवतं पठेत् । न तस्य पुनरावृत्तिर्व्रह्मलोका रकदाचन ॥ ३२ ॥ वेदोपनिषदां पाठाच्छिवविष्णुत्तवादपि । ब्राह्मण-श्वतियविशां मरणं सुक्तिदायकम् ॥ ३३ ॥ प्राणप्रयाणसमये कुर्याद-नशन खग । दद्यादातुरसंन्यासं विरक्तस्य द्विजन्मनः ॥ ३४ ॥ संन्यत्त-मिति यो बूयात्प्राणैः कच्ठगतैरपि । सृतो विष्णुपुरं याति न पुन-र्जायते भुवि ॥ ३५ ॥ एवं जातविधानस्य धार्मिकस्य तदा खग । उर्ध्वच्छिद्रेण गच्छन्ति प्राणास्तस्य सुखेन हि ॥ ३६ ॥ मुखं च चक्षुषी नासे कर्णौ द्वाराणि सप्त च । एभ्यः सुकृतिनो यांति योगिनस्ता-लुरंघ्रतः ॥ ३७ ॥ अपानान्मिछितप्राणौ यदा हि भवतः पृथक् ।

ಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಷ್ಣು ಪುರವನ್ನು ಸೇರುವನು. ಪುನಃ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರವಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ದರೂ ಸಹ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೩೦ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಗೆಯ ಸ್ಮರಣೆಧ್ಯಾನ ಪಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಚೇಕು. ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಾಗವತವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೩೧ ॥ ಯಾವಾತನು ಭಾಗವತದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೋ ಅರ್ಧವನ್ನೋ ಕೊನೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವನೋ ಅಂಥವನು ವು ತನಾದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೩೨॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷ ಕ್ರಿಯ ನೈಶ್ಯರು ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಪಾಠ ಶಿವನಿಷ್ಣು ಗಳ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ನೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥ ೩೩ ॥ ವುರಣ ಸಮೀಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತ್ಯಾಗ ವಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ, ವೈರಾಗ್ಯವಂತನಾದ ದ್ವಿಜನು ಆತುರ (ತತ್ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ) ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು ॥ ೩೪ ॥ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ಕಾಲ ಪಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಮಾಡುವನೋ ಅವನೂ ಸಹ ಮರಣದ ನಂತರ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕ ವನ್ನು ಸೇರುವನು. ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲ ॥ ೩೫ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮರಣದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆನುಸರಿಸಿದ ಧಾರ್ಮಿಕನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಸುಖದಿಂದ ಮೇಲಿರುವ ಭಿದ್ರಗಳಿಂದ ಹೋಗುವುವು. II ೩೬ II ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಬಾಯಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೂಗುಗಳು ಕಿವಿಗಳು ಹೀಗೆ ಏಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ

सक्ष्मीभूत्वा तदा वायुर्विनिष्कामति पुत्तलात् ॥ ३८॥ शरीरं पतने पश्चान्निर्गते मरुतीश्वरे । कालाहतं पतत्येवं निराधारो यथाद्रुमः ॥३९॥ निर्विचेष्टं शरीरं तु प्राणैर्मुक्तं जुगुप्सितम् । अस्पृइयं जायते सद्यो दुर्गन्धं सर्वनिन्दितम् ॥ ४० ॥ त्निधाऽवस्था शरीरस्य इमिविड्भ स्मरूपतः । किं गर्वैः कियते देहे क्षणविध्वंसिभिर्नरैः ॥ ४१ ॥ पृथिव्यां लीयते पृथ्वी आपश्चैव तथाऽप्सु च । तेजस्तेजसि लीयेत समीरस्तु समीरणे ॥४२॥ आकाशश्च तथाऽऽकाशे सर्वव्यापी च शङ्करः । नित्य-मुक्तो जगत्साक्षी आत्मा देहेष्वजोऽमरः ॥ ४३ ॥ सर्वेन्द्रिययुतो जीवः शब्दादि विषयैर्वृतः । कामरागादिभिर्युक्तः कर्मकोशसमन्वितः ॥ ४४ ॥ पुण्यवासनया युक्तो निर्मिते स्वेन कर्मणा । स प्रविइय नवे देहे

ಸ್ಟಾಣಗಳು ಹೋಗುವುವು. ಯೋಗಿಯ ಸ್ರಾಣವಾದರೂ ತಾಲುವಿನ (ಕಿರಿನಾಲಿ ಗೆಯು) ಛಿದ್ರದಿಂದ ಹೋಗುವುದು ॥ ೩೮ ॥ ಇತರರ ಪ್ರಾಣಗಳಾದರೂ ನಾಭಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾನಗಳು ಸೇರಿ ಪುನಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವಾಗ ಅತೀಂದ್ರಿಯು ವಾದ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ಶರೀರದ ಕೆಳಗಿನ ಭಿದ್ರಗಳಿಂದ ಹೋಗುವುದು ॥ ೩೮ ॥ ಪರನಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪರವಾತ್ಮನು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ **ವುುಖ್ಯ** ಶ್ರಾಣ ವಾಯುವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ನದಿಯು ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಮರದ ಬೇರು ಮಣ್ಣು ಗಳು ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ ಆಶ್ರಯಶೂನ್ಯವಾದ ಮರವು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳು ವುದೋ ಹಾಗೆ ಈ ಶರೀರವು ಆಶ್ರಯಗಳಿಂದ ಹೀನವಾಗಿ ಬೀಳುವುದು ॥ ೩೯ ॥ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶರೀರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನಿಂದಿತವಾಗಿ ಅಸ್ಪೃತ್ಯವಾಗಿ ದುರ್ಗಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗುವುದು ॥ ೪೦ ॥ ಪ್ರಾಣಹೋದರೆ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಹುಗಿ ದರೆ ಕ್ರಿಮಿಸಮೂಹವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದರೆ **ವ**ುಲವಾ ಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟರೆ ಬೂದಿಯೂ ಆಗುವುದು.ಹೀಗೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆ. ಇಂಥಾ ನಶ್ವರದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವರೋ ಗೊತ್ತಾಗು ವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪೧ ॥ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಪೃಥಿವೀ ಭಾಗವು ಮಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ನೀರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಂಕಿತೇಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಾಯು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆಕಾಶವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರುವುದು. ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ನಿತ್ಯವ್ಯಾಸ್ತನು. ಜೀವನೂ ಸಹ ಶರೀರಕ್ಕಿರುವ ಜನ್ಮಾದಿತರಂಗಗಳಿಲ್ಲದಿರುವವನು ॥ ೪೩ ॥ ಜೀವನಾದರೂ ಇಂದ್ರಿಯು ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳು, ಕಾಮಾದಿಗಳು ಕರ್ನುದ ಚೀಲ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು ॥ ೪೪ ॥ ಪುಣ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು, ಮಹಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಮನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಬೇರೋದು ವಾನೆ ಸೇರುವಂತೆ ಹೊಸ ಭೋಗ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ

ग्रहे दग्धे यथा ग्रही ॥ ४५॥ तदा विमानमादाय किंकिणीजालमालि यत्। आयांति देवदूताश्च लसच्चामरशोभिताः॥ ४६॥ धर्मतत्वविदः पाज्ञाः सदा धार्मिकवल्लभाः। तदैनं कृतकृत्यं स्वर्विमानेन नयन्ति ते ॥ ४७॥ सुदिव्यदेहो विरजांबरस्नक्सुवर्णरत्नाभरणैरुपेतः। दान-प्रभावात्स महानुभावः प्राप्नोति नाकं सुरपूज्यमानः ॥ ४८॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे म्रियमाणकृत्यनिरूपणो नाम नवमोऽध्यायः

अथ द्शमोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ देहदाहविधानं च वद सुकृत्तिनां विभो । सती यदि भवेत्पत्नी तस्याश्च महिमां वद ॥ १॥ श्रीभगवानुवाच ॥ श्रुणु तार्क्ष्य प्रवक्ष्यामि सर्वमेवौर्ध्वदेहिकम् । यत्कृत्वा पुत्रपौत्नाश्च मुच्यन्ते पैतृकादृणात् ॥ २ ॥ किं दत्तैर्बद्दुभिर्दानैः पित्रोरन्त्येष्टिमा-

ಗಜ್ಜೆ ಚಾಮರ ಹಾರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ದೇವದೂತರು ತಂದ ವಿಮಾನ ವನ್ನು ಏರುವನು ॥ ೪೬ ॥ ಧರ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಧಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವ ದೇವದೂತರು ಕೃತಾರ್ಥನಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವರು ॥ ೪೭ ॥ ತನ್ನ ದಾನ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿರ್ಮಲ ಗಳಾದ ವಸ್ತ್ರಹಾರ ಸುವರ್ಣರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರು ವನು ॥ ೪೮ ॥

ಈ ಗರುಡಪುರಾಣದ ನಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮರಣೋನ್ಮುಖ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಒಂಬತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು

ಅಥ ದಶವೋ5ಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನು ಎಲೋ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮರಣದ ನಂತರ ಪುಣ್ಯವಂತರ ದೇಹ ದಹನ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಪತ್ನಿಯು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಿತೃಮುಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾ ಔರ್ಧದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳು

99

चरेत् । तेनाग्निष्टोमसदद्शं पुत्रः फलमवाप्नुयात् । ३॥ तदा शोकं परित्यज्य कारयेन्मुण्डनं सुतः । समस्तबान्धवैर्युक्तः (क्ताः) सर्वपा-पापनुत्तये ॥ ४॥ मातापित्रोर्मृतौ येन कारितं मुण्डनं नहि । आत्मज्ञः स कथं ज्ञेयः संसारार्णवतारकः ॥ ५॥ अतो मुण्डनमावद्दयं नख-कक्षविवर्जितम । ततः सबान्धवः स्नात्वा धौतवस्त्राणि धारयेत् ॥ ६॥ सद्यो जलं समानीय ततस्तं स्नापयेच्छवम् । मण्डयेच्च-व्दनैः स्रग्भिर्गङ्गामृत्तिकयाऽथवा ॥ ७॥ नवीनवस्त्रैः सञ्छाद्य तदा पिण्डं सदक्षिणम् । नामगोत्रे समुच्चार्य सङ्कल्पेनापसव्यतः ॥ ८॥ मृत्युस्थाने शवो नाम तस्य नाम्ना प्रदापयेत् । तेन भूमिर्भवेत्तुष्टा तद्धिष्ठातृदेवता ॥ ९॥ द्वारदेशे भवेत्पांथस्तस्य नाम्ना प्रदापयेत् । तेन नैवोपघाताय भूतकोटिषु दुर्गताः ॥ १० ॥ ततः प्रदक्षिणां कृत्वा पूजनीयः स्नुषादिभिः । स्कन्धः पुत्रेण दातव्यस्तदाऽन्यैर्बा-न्धवैः सह ॥ ११॥ घृत्वा स्कंधे स्वपितरं यः इमज्ञानाय गच्छति ।

ತ್ತೇನೆ 🛯 ೨ 🛙 ಬಹಳ ದಾನವಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಏಸು ಫಲ. ಯಾವ ವುಗನು ತಂದೆ -ತಾಯಿಗಳ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮ ಯಾಗದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೩ ॥ ಆಗ ಮಗನು ದು:ಖವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಾವವರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕ್ಷಾರವನ್ನು ವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಕ್ಷೌರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಕುಲವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಮಗನಲ್ಲ ॥ ೫ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಉಗುರು ಕಂಕುಳು ಕ್ಷಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಕ್ಷೌರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನೆ ಮಾಡಿ ಮಡಿ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ ೬ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ನೀರು ತಂದು ವಿಧಿಸ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ಶವವನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಶವಕ್ಕೆ ಗಂಧಹಾರ ಗಂಗಾಮೃತ್ತಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು ॥ ೭ ॥ ಶವವನ್ನು ಹೊಸ ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಾಗಿ ಉಪವೀತವನ್ನು ಎಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಸಂಕಲ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾಮ ಗೋ ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ॥೮॥ ವುರಣ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶವ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಾಯಾವುಕಳಾದ ದೇವತೆಯು ಸಂತೋಷಪಡುವಳು ॥೯॥ ದ್ವಾರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾಂಥ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅಶುದ್ಧಗಳಾದ ಭೂತಗಳು ಇವನ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೧೦ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಸೊಸೆ ನೊದಲಾದ ಬಂಧುಗಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಶವವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಶೃಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು॥೧೧॥ सोऽश्वमेधफलं पुत्रो लभते च पदे पदे ।। १२ ।। नीत्वा स्कन्धे स्वष्ट्रष्ठेऽके सदा तातेन लालितः । तदैव तदणान्मुच्येन्मृतं स्वपितरं बहेत् ॥ १३॥ ततोऽर्धमागविश्रामं संमार्ज्याभ्युक्ष्य कारयेत् । संस्नाप्य भूतसंज्ञाय तस्मै तेन प्रदापयेत् ॥ १४ ॥ पिशाचा राक्षसा यक्षा ये भूतसंज्ञाय तस्मै तेन प्रदापयेत् ॥ १४ ॥ पिशाचा राक्षसा यक्षा ये चान्ये दिश्च संस्थिताः । तस्य होतव्यदेहस्य नैवायोग्यत्वकारकाः ॥ १५ ॥ ततो नीत्वा इमशानेषु स्थापयेदुत्तरामुखम् । तत्र देहस्य दाहार्थं स्थलं संशोधयेद्यथा ॥ १६ ॥ संमार्ज्य भूमिं संलिप्योल्लिख्यो-दूत्य च वेदिकाम् । अभ्युक्ष्योपसमाधाय वर्ह्ति तत्र विधानतः ॥ १७ ॥ पुष्पाक्षतैरथाभ्यर्च्य देवं क्रव्यादसंज्ञकम् । लोमभ्यस्त्वनुवाकेन होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ १८ ॥ त्वं भूतभूज्जगद्योनिस्त्वं भूतपरिपालकः । मृतः सांसारिकस्तस्मादेनं त्वं स्वर्गतिं नय ॥१९॥इति सम्प्रार्थयित्वाऽन्निं चितां

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರೋ ಅವರು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಶ್ವವೋಧಯಾಗ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥ ೧೨॥ ಹಿಂದೆ ತಂದೆಯು ನುಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತೊಡೆಯುಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಆಡಿಸಿದ್ದಾನೋ ಆ ಮುಣಪರಿಹಾರವು ಈಗ ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತವೋಲೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ॥ ೧೩ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶವವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಶವವನ್ನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಭೂತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಇದರಿಂದ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಿಶಾಚ್ ರಾಕ್ಷ ಸ ಯುಕ್ಷ ಮೊದಲಾದವರು ಹೋವು ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಹವಿಸ್ಸಾದ ಶವ ವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತಿಂದು ಉಚ್ಛಿಷ್ಟವಾಡಿ ಅಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ II೧೫IN ಆ ಮೇಲೆ ಶೈಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಮುಖವಾಗಿ ಶವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದಹನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಗೋನುಯಾದಿಗಳಿಂದ ಲೇ ೩ ಸ ನಿಂಧೆಯಿಂದ ಮಣ್ಣ ನ್ನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಪಶ್ಚಿ ಮದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುಷ್ಪಾ ಕ್ಷ ತಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನು ವುದರಿಂದ ಕ್ರವ್ಯಾದನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ 'ಲೋಮಭ್ಯಃ ಸ್ವಾಪಾ' ಇತ್ಮಾ ನೀನು ಪಾಂಚಭೌತಿಕ ಈ ಶೇರಿರವನ್ನು ಧರಿಸುವವನು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಭೂ ತನು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇದ್ದು ಹಸಿವೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅನ್ನ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವು ತನಾದ ಇವನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೇ ರಿಸು. ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಖಂಡಗಂಧ, ತುಳಸೀಕಾಷ್ಠ ಪಲಾಶ ಅಶ್ವಕ್ಥ ಮೊದಲಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಚಿತೆ-

तत्रैव कारयेत् । श्रीखण्डतुलसीकाष्ठैः पलाशाश्वत्थदारुभिः ॥ २० ॥ चितामारोप्य तं प्रेतं पिण्डो द्वौ तत्र दापयेत् । चितायां शवहस्ते च प्रेतनाम्ना खगेश्वर । चितामोक्षप्रभृतिकं प्रेतत्वमुपजायते ॥ २१ ॥ केऽपि तं साधकं प्राहुः प्रेतकल्पविदो जनाः । चितायां तेन नाम्ना वा प्रेतनाम्नाऽथवा करे ॥ २२ ॥ इत्येवं पश्चभिः पिण्डैः शवस्या-हुति योग्यता । अन्यथा चोपघाताय पूर्वोक्तास्ते भवन्ति हि ॥२३॥ प्रेते (तो) दत्वा पश्च पिण्डान् हुतमादाय तं तृणैः । आर्ग्ने पुत्रस्तदा दद्यात् न भवेत्पञ्चकं यदि ॥ २४ ॥ पश्चकेषु मृतो यस्तु न गतिं लभते नरः । दाहस्तत्र न कर्तव्यः छतेऽन्यमरणं भवेत् ॥ २५॥ आदौ कृत्वा धन्षिष्ठार्धमेतन्नक्षत्न पञ्चकम् । रेवत्यन्तं न दाहेऽईं दाहे च न युभं भवेत् ॥ २६ ॥ गृहे हानिर्भवेत्तस्य ऋक्षेष्वेषु मृतो हि यः । पुत्राणां गोतिणां चापि कश्चिद्विधः प्रजायते ॥ २७ ॥ अथवा ऋक्ष-मध्ये हि दाहःस्याद्विधिपूर्वकः । तद्विधि ते प्रवक्ष्यामि सर्वदोषप्र-

ಯುನ್ನು ನಿರ್ವಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಶವವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ**ಯೂ ಶವದ** ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯೂ ಪ್ರೇತಶಬ್ದದಿಂದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶವ ವನ್ನು ಇಟ್ಟವೇಲೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣದವರೆಗೆ ಜೀನಿಗೆ ಪ್ರೇತತ್ವವು ಬರುವುದು ು ೨೧ ॥ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೆಲವರು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಪಿಂಡದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವರು ॥ ೨೨ ॥ ಈ ರೀತಿಯ ಐದು ಪಿಂಡದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಶವವು ಆಹುತಿಗೆ ಯೋ ್ಗ್ಯವಾಗುವುದು. ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ನಿಯಾನುಕರು ಕುಲಕ್ಕೆಉ<mark>ಪದ್ರವ</mark>ವನ್ನು ಕೊಡುವರು ॥ ೨೩ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಐದು ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ್ಕೊಟ್ಟು ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು, ನಕ್ಷತ್ರ ಸಂಚಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೆ ನೂತ್ರ ಶವವನ್ನು ದಹನ ವಾಡಬೇಕು ॥ ೨೪ ॥ ಧನಿಷ್ಠಾ ಪಂಚಕದಲ್ಲಿ ವುೃತನಾದ ವುನುಷ್ಯನು ಸದ್ಗತಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಚಕದಲ್ಲಿ ಶವದಹನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಮಾಡಿ ವರೆ ಬೇರೆ ಜನರ ಮರಣವಾದೀತು ॥ ೨೫ ॥ ಧನಿಷ್ಠಾನಕ್ಷತ್ರದ ಅರ್ಧ ಭಾಗದ -ನಂತರ **ರೇವತೀ ನಕ್ಷತ್ರ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ** ಧನಿಷ್ಠಾಪಂಚಕವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಕಾಲವು ದಹನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಷಲ್ಲ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಮೃತಪಟ್ಟರೆ ವುತ್ತು ದಹನಮಾಡಿದರೆ ಶುಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ವಿಘ್ನವುಂಟಾಗುವುದು ॥ ೨೭ ॥ ಅಥವಾ ಧನಿಷ್ಠಾ ಸಂಚಕದಲ್ಲಿ ಯೂ ವಿಧಿ -ಪ್ರಕಾರ ದಹನ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾವ ವಿಧಾನದಿಂದ ದಹನಮಾಡಿದರೆ ದೋಷ

the first to wanter

शान्तये ॥ २८॥ शवस्य निकटे तार्क्ष्यं निक्षिपेत्पुत्तलांस्तदा । दर्भ-मयांश्च चतुर अक्षमन्त्राभिमन्त्रितान् ॥ २९ ॥ तप्तहेम प्रकर्तव्यं वहंति अक्षनामभिः । 'प्रेताजयत' मन्त्रेण पुनर्होमस्तु सम्पुटैः ॥ ३० ॥ ततो दाहः प्रकर्तव्यस्तैश्च पुत्तलकैः सह । सपिण्डनदिने कुर्यात्तस्य शांति-विधिं सुतः ॥ ३१ ॥ तिलपात्रं हिरण्यं च रूप्यं रत्नं यथान्नमम् । घृतपूर्णं हर्तांस्यपात्रं दद्याद्दोषप्रशान्तये ॥ ३२ ॥ पत्वं शांतिविधानं तु छत्वा दाहं करोति यः । न तस्य विघ्नो जायेत प्रेता यांति परां गत्तिं ॥ ३३ ॥ एवं पञ्चकदाहः स्यात् तद्विना केवलं दहेत् । सती यदि भवेत्पत्नी तया सह विनिर्दहेत् ॥ ३४ ॥ पतिव्रता यदा नारी भंतुः प्रियहिते रता । इच्छेत्सहैव गमनं तदा स्नानं समाचरेत् ॥३५॥ कुंकुमाञ्जनसद्वस्त्रभूषणैर्भूषितां तनुम् । दानं दद्याद्द्विजातिभ्यो बन्धु-वर्गेभ्य एव च ॥ ३६ ॥ गुरुं नमस्कृत्य तदा निर्गच्छेन्मन्दिराद्वहिः । ततो देवालयं गत्वा भक्त्या तं प्रणमेद्वरिम् ॥ ३७ ॥ समर्प्याभरणं तत्व श्रीफलं परिगृह्य च । लज्जां मोहं परित्यज्य इमशानभवनं

ಶರಿಹಾರವಾಗುವುದೋ ಆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ॥ ೨೮ ॥ ಶವದ ಸಮೀ **ಪದಲ್ಲಿ** ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತಗಳಾದ ನಾಲ್ಕು ದರ್ಭೆಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನಕ್ಷತ್ರಹೆಸರಿ ನಿಂದ ಇಡಬೇಕು. 'ಪ್ರೇತಾಜಯತಾನರಃ' ಎಂಬ ಸಂಪುಟೀಕರಣ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹೋವಿುಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶವವನ್ನು ದಹಿಸಬೇಕು ಆಗಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಳ್ಳಿನಪಾತ್ರ, ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ರತ್ನ, ತುಪ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರ, ಇವುಗಳನ್ನು ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದಾನ ವಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದಾಹ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಘ್ನವು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸದ್ಗತಿಯಾಗಬಹುದು ॥ ೩೩ ॥ ಈ ರೀತಿಸಂಚಕವಿದ್ದ ರೆ ಈ ವಿಧಿಯಿಂದ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕೇವಲ ಶವವನ್ನು ದಹನವಾಡಬೇಕು. ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಯು ಸಹಗವುನವನ್ನು ವಾಡಬಹುದು ॥ ೩೪ ॥ ಪತಿಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ **ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ** ಹೆಂಗಸು ಸಹಗನುನದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದರೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕುಂಕು ವು ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂಧು ಗಳಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ॥ ೩೭ ॥ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಭರಣವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ(ಬಿಲ್ಪಫಲ)ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ

व्रजेत् ॥ ३८ ॥ तत्र सूर्यं नमस्कृत्य परिकम्य चितां तदा । पुष्प-इाच्यां तदारोहेन्निजांके स्वापयेत्पतिम् ॥ ३९ ॥ सखिभ्यः श्रीफलें दद्यादाहमान्नापयेत्ततः। गङ्गास्नानसमं ज्ञात्वा शरीरं परिदाहयेत् ॥४०॥ न दहेर्द्रभिणी नारी शरीरं पतिना सह । जनयित्वा प्रसुतिं च बालं पोष्य सती भवेत् ॥ ७२ ॥ नारी भर्तारमासाद्य शरीरं दहते यदि । अग्निर्दहति गात्नाणि नैवात्मानं प्रपीडयेत् ॥ ७२ ॥ दह्यते ध्मायमा-नानां धातूनां च यथा मलः । तथा नारी दहेत्पापं हुताशे ह्यम्ट-तोपमे ॥ ७३ ॥ दिव्यादौ सत्ययुक्तश्च शुद्धो धर्मयुतो नरः । यथा न दह्यते तप्तलोहपिण्डेन कर्हिचित् ॥ ७४ ॥ तथा सा पतिसंयुक्ता दह्यते न कदाचन । अंतरात्माऽऽत्मना भर्त्वा मृतेनैक-त्वमागता ॥ ४५ ॥ यावच्चाग्नौ मृते पत्यौ स्त्री नात्मानं प्रदाहयेत् । तावन्न मुच्यते सा हि स्त्रीशरीरात्कथञ्चन ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन

ವೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ॥ ೩೮ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಚಿತೆಗೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಚಿತೆಯನ್ನು ಪುಷ್ರ ದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಚಿತೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ॥ ೩೯ ॥ ತನ್ನ ಸಖಗಳಿಗೆ ಫಲವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಶೇರಿರ ದಾಹವು ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಸವಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಜ್ಜಿ, ಕೊಡಬೇಕು ॥ ೪೦ ॥ ಪತ್ನಿ ಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಹಗವುನ ವೂಡಬಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸಂತಾನವು ನಾಶವಾಗಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ವುಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ತಾನು ಪತಿನಿಷ್ಠೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ॥ ೪೧ ॥ ತನ್ನನ್ನು ನಾರಿಯು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಾರದು. ಅಗ್ನಿ ಯು ಸಾಂಚಭೌತಿಕ ದೇಹವನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ ವಿನಹ ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪೀಡಿ ಯನ್ನೂ ವಾಡುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪೨॥ ಹೇಗೆಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಹವನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಅದರ ಕಶ್ಮ ಲವೆಲ್ಲವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಧಾತುವು ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧ ವಾಗುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೆಂಗಸು ಚಿತೆಯುಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಸುಡುವಾಗ ಇವಳ ಪಾಪವೂ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಅಮೃತಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶುದ್ಧಳಾಗುವಳು ॥ ೪೩ ॥ ಕೃತಾದಿಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಬರುವಾಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾದಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವಳು ಪೀಡೆಗೆ ಈಡಾಗದೆ ಪತಿಯಿಂದ ಕೊಡಿಕೊಂಡು ಸುಖಪಡುವಳು ॥ ೪೫ ॥ ಎಲ್ಲಿಯವ ರೆಗೆ ಸಹಗವುನ ವೂಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಶರೀರದಿಂದ ನೋಕ್ಷ ಇಲ್ಲ್ಷ ೪೬ ೫ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾರಿಯು ಪತಿಯು ಜೀವಿಸುವಾಗಲೂ ವೃತ 11

a survey

स्वपतिं सेवयेत्सदा। कर्मणा मनसा वाचामृते जीवति तद्गता ॥४७॥ मृते भर्तरि या नारी समारोहेद्धुताशनम् । साऽरुम्धतीसमा भूत्वा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४८ ॥ तत्र सा भर्तृपरमा स्तूयमानाऽ-प्तरो गणैः । रमते पतिना सार्धं यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ४९ ॥ मातृकं पैतृकं चैव यत्र सा च प्रदीयते । कुलवयं पुनात्यव्न भर्तारं याऽनु-गच्छति ॥ ५० ॥ तिस्रः कोटघोऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे पतिना सह मोदते ॥ ५१ ॥ विमाने स्र्य-सङ्काशे कीडते रमणेन सा । यावदादित्यचन्द्रौ च भर्तृलोके चिरं वसेत् ॥ ५२ ॥ पुनश्चिराय सा भूत्वा जायते विमले कुले । पति-वता तु या नारी तमेव लभते पतिम् ॥ ५३ ॥ या क्षणं दाहदुःखेन सुखमेतादशं त्यजेत् । सा मूढा जन्मपर्यन्तं दह्यते विरहाग्निना ॥५४॥ तसात्पतिं शिवं ज्ञात्वा सह तेन दहेत्तनुम् । यदि न स्यात्सती तार्क्ष तमेवं प्रदहेत्तदा ॥ ५५ ॥ अर्धे दग्धेऽधवा पूर्णे स्फोटयेत्तस्य मस्तकम् । गृहस्थानां तु काष्ठेन यतीनां श्रीफलेन च ॥ ५६ ॥ प्राप्तये

ನಾಗುವಾಗಲೂ **ವು**ನೋ ವಾಕ್ಕಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಪತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು. ಪತಿಯು ವೃತನಾದರೆ ಯಾವಾತಳು ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವಳೋ ಅವಳು ಅರುಂಧತೀ ಸಮಾನಳಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಹೊಗಳಲ್ಪ ಡುತ್ತಾ ಪತಿಸಮೇತಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪ (ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮನ್ನಂತರ) ಪರ್ಯಂತ ಕ್ರೀಡಿಸುವಳು ॥ ೪೯ ॥ ಪತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಮಾತಾಪಿತೃಕುಲವನ್ನೂ ಗಂಡನ ಕುಲವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ ॥ ೫೦ ॥ ಮುನುಷ್ಯನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನುೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೋವುಗಳಿವೆಯಷ್ಟೇ. ಅ**ಷ್ಟು** ಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಬೊತೆಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳು ॥ ೫೧ ॥ ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ ವಿವಾನ ದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಆದಿತ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವಕಾಲಪರ್ಯಂತ ವತಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವಳು ॥ ೫೨ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖಪಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ಶುದ್ಧ ವಾದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪತಿನ್ರತೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನೇ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೋದುತ್ತಾಳೆ ॥ ೫೪ ॥ **ಯಾವಾತಳು ಕ್ಷಣಿಕದಾಹದು:ಖಭಯದಿಂದ** ಉತ್ತಮ ಇಂತಹ ಸುಖವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾಳೋ ಅವಳು ಮರಣ ಪರ್ಯಂತ ಪತಿ ವಿಯೋಗ ದು:ಖದಿಂದ ಪೀಡಿತಳಾಗುವಳು ॥ ೫೪ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಪತಿಯನ್ನು ವುಂಗಳನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನಿಂದ ಸಹಗಮನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಸಹಗವುನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪುರುಷನನ್ನೇ ದಹನವಾಡಬೇಕು ॥ ೫೫ ॥ ದೇಹವು ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣ ಸುಟ್ಟಾಗ ಶವದ ಮಸ್ತಕ (ತಲೆ)ವನ್ನು ಒಡೆಯಬೇಕು.

पितृलोकानां मित्वा तद्रह्मरन्ध्रकम् । आज्याहुतिं ततो व्द्यान्मन्त्रे-णानेन तत्सुतः ॥ ५७ ॥ अस्मात्त्वमधिज्ञातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः । असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ज्वलतु पावकः ॥ ५८ ॥ पवमाज्या-दुतिं दत्वा तिलमिश्रां समन्त्रकां । रोदितब्यं ततो गाढं तेन तस्य सुखं भवेत् ॥ ५९ ॥ दाहादनन्तरं कार्यं स्त्रीभिः स्नानं ततः सुतैः । तिलोदकं ततो दद्यान्नामगोत्रोपकल्पितम् ॥ ६० ॥ प्राज्ञायेन्निम्बपत्नाणि मृतकस्य गुणान् वदेत् । स्त्रीजनोऽप्रे गृहं गच्छेत्पृष्ठतो नरसंचयः ॥ ६१ ॥ गृहे स्नानं पुनः छत्वा गोप्रासञ्च प्रदापयेत् । पत्रावल्यां च भुऔयाद्गृहान्नं नैव भक्षयेत् ॥ ६२ ॥ मृतकस्थानमालिप्य दक्षि-णाभिमुखं ततः । द्वाद्शाहकपर्यन्तं दीपं कुर्यादहर्निज्ञम् ॥ ६३ ॥ सूर्येऽस्तमागते तार्क्ष्य इमज्ञाने वा चतुष्पथे । दुग्धं च मृन्मये

ಗೃಹಸ್ಥರ ತಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದಲೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಬಿಲ್ವ ಫಲ ದಿಂದಲೂ ಒಡೆಯುಬೇಕು, ಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನ್ನು ಒಡೆದು ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವರು. ಇತರರಾದರೂ ಆ ಮೇಲೆ ತಲೆಯನ್ನು ಒಡೆದರೆ ಪಿತೃಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಒಡೆದು ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ತುವ್ಪವನ್ನು ಹೋಮಿಸಬೇಕು ॥ ೫೭ ॥ 'ಅಸ್ಮಾತ್ವಂ' ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕವು ಮುಂತ್ರವು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ. ಎಲೋ ಅಗ್ನಿಯೇ ನೀನು ವಾಸುದೇವ ಪರ ವಾತ್ಮನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ನಿನ್ನಿಂದ ಈಗ ಈ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮುಯ ದೇಹವು ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಮೃತಪಟ್ಟ ಶರೀರವು ನಿನಗೆ ಹವಿ ಸ್ಸಾಗಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಡಲು ಜ್ವಲಿಸು ॥ ೫೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಎಳ್ಳಿನಿಂದ ಮಿಶ್ರವಾದ ಆಜ್ಯ ಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೃತನ ಗುಣಗಾನವನ್ನು ವಾಡಿ ಅಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ವೃತನಿಗೆ ಸುಖವಾಗುವುದು ॥ ೫೯ ॥ ದಾಹದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪುತ್ರರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ನಾಮಗೋ ತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಲೋದಕ ಕೊಡಬೇಕು ॥ ೬೦ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಕಹಿ ಬೇವಿನ ಎಲೆಯನ್ನು ತಿಂದು ಪಿತೃಗಳ ಗುಣಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ವುುಂದೆ ವಾಡಿಕೊಂಡು ವುನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು ١೬೧ 1 ವುನೆಯಲ್ಲಿ ತುನಃ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಗೋವಿಗೆ ಗೋಗ್ರಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪತ್ರಾವಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಊಟವುಡಬೇಕು. ಮನೆಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಊಟವುಡಬಾರದು " ೬೨ II ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಂಕು ಮುಖವಾಗಿ ಲೇಪಿಸಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನದವರೆಗೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ದೀಪವನ್ನಿಡಬೇಕು ॥ ೬೩ ॥ ಸೂರ್ಯಾ ಸ್ತನುನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೃಶಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಕೂಡಿದಲ್ಲಾಗಲೀ

Tiching

गरुडपुराण सारोद्वारे

पात्रे तोयं दद्यादिनत्नयम् ॥६४॥ अपक्वमृन्मयं पात्रं क्षीरनीरप्रपूरितम् । काष्ठत्रयं गुणैर्वद्धं घृत्वा मंत्रं पठेदिमम् ॥ ६५॥ इमज्ञानानलदग्घोऽसि परित्यकोऽसि बांधवैः । इदं नीरमिदं क्षीरमत्र स्नाहि मितं पिब ॥ ६६॥ चतुर्थे लञ्चयः कार्यः साग्निकैश्च निरग्निकैः । तृतीयेऽहि द्वितीये वा कर्त-व्यश्चाविरोधतः ॥ ६७॥ गत्वा रुमज्ञानभूमिं च स्नानं छत्वा शुचि-भंवेत् । ऊर्णास्त्रं वेष्टयित्वा पवितीं परिधाय च ॥ ६८ ॥ दद्या-रुदमज्ञानवासिभ्यस्ततो माषबलिं सुतः । यमायत्वेति मन्त्रेण तिस्नः कुर्यात्परिक्रमाः ॥ ६९ ॥ ततो दुग्धेन चाभ्युक्ष्य चितास्थानं खगे-श्वर । जलेन सेचयेत्पश्चादुद्धरेदस्थिवृन्दकम् ॥ ७० ॥ इत्वा पला-रापत्नेषु क्षाळयेद्दुग्धवारिभिः । संस्थाप्य मृन्मये पात्रे श्राद्धं कुर्या-दक्षिणाभिमुखो दिक्षु दद्यात्पिण्डत्रयं व्रिषु ॥ ७२ ॥ पुञ्जीछत्य चिता-भस्म तत्न धृत्वा त्रिपादुकाम् । स्थापयेत्तत सजलमनाच्छाद्य मुखं

ನುಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನೂ ಹಾಲನ್ನೂ ಮೂರುದಿನ ಇಡಬೇಕು ॥ ೬೪ ॥ ವುೂರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಎರಡು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ನೀರುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಇಡಬೇಕು ॥ ೬೫ ॥ ್ಮಶಾನದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತಪ್ತನಾಗಿದ್ದಿ. ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದಿ. ಶಾಂತಿ ಗೋಸ್ಕರ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಈ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿ ಎಂದು ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಇಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ॥ ೬೬ ॥ ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿ, ಅಗ್ನಿ ರಹಿತರಾಗಿರಲಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿ ಸಂಚಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಚಕ ನಕ್ಷತ್ರವಾರದೋಷಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೂರು, ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಡಬಹುದು ॥ ೬೭ ॥ ಅಸ್ಥಿ ಸಂಚಯ ಪ್ರಕಾರವು ಹೀಗಿದೆ. ಮಗನು ಶೃಶಾ ನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ರೇಶ್ಮೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಶ್ಮಶಾನವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ದು ಮಿಶ್ರ ಬಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ 'ಯವಾಯತ್ವಾ ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಚಿತೆಗೆ ಮೂರು ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಚಿತೆಯನ್ನು ಹಾಲು, ನೀರುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಶವದ ಅಸ್ಥಿ ಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಪಲಾಶದ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹಾಲು ನೀರುಗಳಿಂದ ತೊಳೆದು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಂಚಯ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ೧೭೧೧ ಗೋವುಯದಿಂದ ತ್ರಿಕೋಣ ಸ್ಥಂಡಿಲವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೆಂಕು ವುುಖವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಚಿತೆಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟು ಮೂರು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಮುಚ್ಚದೆ ಇಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ಮೊಸರು ತುಸ್ತ

28

ŗ

धटम् ॥ ७३ ॥ ततस्तण्डुल्पाकेन दधिघृतसमन्वितम् । बलिं प्रेताय सजलं दद्यान्मिष्टं यथाविधि ॥ ७४ ॥ पदानि दरा पञ्चैव चोत्तरस्यां दिशि वजेत् । गर्तं विधाय तत्रास्थिपातं संस्थापयेत्खग ॥ ७५ ॥ तस्योपरि ततो दद्यात्पिण्डं दाहार्तिनारानम् । गर्तादुद्धृत्य तत्पात्रं नीत्वा गच्छेजलारायम् ॥ ७६ ॥ तत्र प्रक्षाळयेद्दुग्धजलादस्थिपुनः पुनः । चर्चयेचन्दनेनाथं कुंकुमेन विशेषतः ॥ ७७ ॥ घृत्वा सम्पुटके तानि कृत्वा च हृदिमस्तके । परिक्रम्य नमस्कृत्य गङ्गामध्ये विनि-क्षिपेत् ॥ ७८ ॥ अन्तर्दशाहं यस्यास्थि गङ्गातोये निमज्जति । न तस्य पुनरावृत्तिर्वह्रसलेकात्कदाचन ॥७९॥ यावदस्थि मनुष्यस्य गङ्गा-तोयेषु तिष्ठति । तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ ८० ॥ गङ्गाजलोार्मे संरुपृश्य मृतकं पवनो यदा । स्पृशते पातकं तस्य सद्य एव विनश्यति ॥ ८१ ॥ आराध्य तपसोप्रेण गङ्गां देवीं भर्गा-रथः । उद्धारार्थं पूर्वजानामानयद्वह्मलोकतः ॥ ८२ ॥ तिषु लोकेषु ज्विख्यातं गङ्गायाः पावनं यशः । या पुतान् सगरस्यैतान् भस्मा-

ದಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಅನ್ನದ ಬಲಿಯನ್ನೂ ನೀರನ್ನೂ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ನ್ನುಡಿಸಬೇಕು ॥ ೭೪ ॥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹದಿನೈದು ಹೆಜ್ಜೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹೊಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಸ್ಥಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದಾಹ ದು:ಖ ಶಾಂತಿಗೋಸ್ಕರ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ನೋಲೆ ಅಸ್ಥಿಪಾತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲು ನೀರುಗಳಿಂದ ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ವುತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ತೊಳೆದು ಗಂಧ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿ ಸಂಪುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ತಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗಂಗೆಗೆ ಬಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನವುಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಗಂಗೆಯ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ॥ ೭೮ ॥ ಇನ್ನು ಗಂಗೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳು ತ್ತಾನೆ. ಹತ್ತು ದಿವಸದ ಒಳಗೆ ಯಾವನ ಎಲುಬು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ದೋ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಎಲುಬು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವನು. ಹೆಚ್ಚೇಕೆ ಗಂಗೆಯ ನೀರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಬಂದ ಗಾಳಿಯು ಯಾರ ಹೆಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೋ ಅವನ ಪಾಪವು ಕೂಡಲೇ ಪರ ಹಾರವಾಗುವುದು ॥ ೮೧ ॥ ಭಗೀರಥರಾಜನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರಾದ ಸಗರರ ವುಕ್ಕಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಘೋರವಾದ ತಪಃಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಹ್ಮಲೋಕ ಾದಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಆ ಗಂಗೆಯಾದರೂ ಕಪಿಲ ಋಷಿಗಳಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಾಗರರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶವಾತ್ರದಿಂದ

ख्याननयद्विवम् ॥ ८३ ॥ पूर्वे वयसि पापानि ये इत्वा मानवा मृताः । गङ्गायामस्थिपतनात्स्वर्गलोकं प्रयांति ते ॥ ८४ ॥ कश्चिद्याधो महारण्ये सर्वप्राणिविहिंसकः । सिंहेन निहतो यावत्प्रयाति नर-कालये ॥ ८५ ॥ तावत्कालेन तस्यास्थि गङ्गायां पातितं तदा । दिव्यं विमानमारुद्य स गतो देवमन्दिरम् ॥ ८६ ॥ अतः स्वमेव सत्पुत्नो गङ्गायामस्थि पातयेत् । अस्थिसञ्चयनादूर्ध्वं दशगात्रं समाचरेत् ॥ ८७ ॥ अध कश्चिद्विदेशे वा वने चौरभये मृतः । न लब्धस्तस्य देद्दश्चेच्छ्रणुयाद्यदिने तदा ॥ ८८ ॥ दर्मपुत्तलकं कृत्वा पूर्ववत्केवलं दहेत् । तस्य भस्म समादाय गङ्गातोये विनिश्चिपेत् ॥ ८९ ॥ दश

ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಏರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ಪವಿತ್ರ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಗಿದೆ ॥ ಅ೩ ॥ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ರೂ ಸಹ ಅಸ್ಥಿ ವತನದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು ॥ ೮೪ ॥ ಇದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೂ ಇದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಬೇಡನೊಬ್ಬನು ಸಿಂಹದಿಂದ ಹತ ನಾಗಿ ಪಾಪದಿಂದ ನರಕೋನ್ಮುಖನಾದಾಗ ಆಗಲೇ ಅವನ ಅಸ್ಕ್ರಿಯು ಗಂಗೆ ಯುಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ದೇವಲೋಕವನ್ನೇರಿದನು ಅಜಾನು ಳನು ಹರಿನಾವೋಚ್ಚಾರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ ಹಾಗೆ ಹರಿಚರಣೋದಕದಿಂದಲೂ ವುುಕ್ತನಾಗುವುದು ಕಂಡದೆ ॥ ೮೬ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಮಗನು ಪಿತೃಗಳ ಅಸ್ಥಿ ಯನ್ನು ತಾನೇ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅಸ್ಥಿ ಸಂಚಯನದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ದಿನದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೮೭ ॥ ಈಗ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಳ್ಳ ರಿಂದ ವುೃತನಾದರೆ ಅವನ ದೇಹವು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ದಹನಕ್ರಿಯೆ, ಅವನು ಯಾವಾಗ ವುೃತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ ಯಾವದಿನದಿಂದ ಆಶೌಚ, ಕ್ರಿಯೆ **ವುತ್ತು ಅವ**ನ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಗಂಗೆಯುಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು, ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಯಾವದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವುೃತನ ವುರಣದಿನ, ಶರೀರ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಯಾವದಿನದಲ್ಲಿ ವುೃತ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳುವನೋ ಆ ದಿನದಿಂದ ಆಶೌಚ, ಅದೇ ದಿನ ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆ ದರ್ಭೆಗಳಿಂದ ಗೇಣುದ್ದದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಶರೀರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆದನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಅದರ ವುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮೃತನನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ್ಯಗಳಾದ ಜಪಪಾರಾಯಣ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣು ಸ್ಮರಣೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದೀಪನೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆದರ್ಭ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ದಹನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಭಸ್ಮಸಂಚಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ

Scanned by CamScanner

୵ୖୣ

गात्रादिक कर्म तद्दिनारेव कारयेत् । स एव दिवसो ग्राह्यः श्राद्धे सांवत्सरादिके ॥ ९० ॥ पूर्णे गर्भे मृते नारी विदार्थ जठरं तदा । बालं निष्कास्य निश्चिप्य भूमौ तामेव दाहयेत् ॥ ९१ ॥ गङ्गातीरे मृतं बालं गङ्गायामेव पातयेत् । अन्यदेशे क्षिपेद् भूमौ सप्तविंशति मासजम् ॥ ९२ ॥ अतः परं दहेत्तस्य गङ्गायामस्थि निश्चिपेत् । जल-कुम्भश्च दातव्यं बालानामेव भोजनम् ॥ ९३ ॥ गर्भे नष्टे किया नास्ति दुग्धं देयं मृते शिशौ । घटं च पायसं भोज्यं दद्याद्वाल-विपत्तिषु ॥ ९४ ॥ कुमारे च मृते बालान्कुमारानेव भोजयेत् । सबा-लान्भोजयेद्विपान् पौगण्डे सवतेऽवते ॥ ९५ ॥ मृतश्च पञ्चमादूर्ध्व-मवतः सवतोऽपि वा । पायसेन गुडेनापि पिण्डान्दद्याद्दश क्रमात् ॥ ९: [॥] एकादशं द्वादशं च वृषोत्सर्गविधिं विना । महादानवि हीनं च पौगण्डे कृत्यमाचरेत् ॥ ९७ ॥ जीवमाने च पितरि न पौगण्डे

ಭಸ್ಮವನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ದಹನ ದಿನದಿಂದಲೇ ಹತ್ತು ದಿನ ಕ್ರಿಯೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ದಿನವೇ ಮುಂದೆ ಸಾಂವತ್ಸರಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿನವಾಗು ವುದು ೧೯೦೧ ಪೂರ್ಣಗರ್ಭಿಣಿಯು ವೃತಳಾದರೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆ ಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಮಗುವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನೇ ದಹಿ ಸಬೇಕು ॥ ೯೧ ॥ ಗಂಗೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನುಗು ಮೃತವಾದರೆ ಶರೀರವನ್ನು ಗಂಗೆಯುಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಕಬೇಕು. ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ತಿಂಗಳೊ ಳಗಿನ ವುಗುವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತಿಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲಿನ ಮಗುವನು ದಹನವೂಡಿ ಅಸ್ಥಿಯುನ್ನು ಗಂಗೆಯುಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ನುತ್ತು ನೀರಿನ ತಂಬಿಗೆ , ಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಹಾಕ ಬೇಕು ॥ ೯೩ ॥ ಗರ್ಭವು ನಷ್ಟವಾದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶಿಶುವು (ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ) ವುತವಾದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಚೌಲದೊಳಗಿನ (ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ) ಮಗುವು ಮೃತವಾದರೆ ನೀರನ್ನೂ ಪಾಯಸವನ್ನೂ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮೃತಪಟ್ಟರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅನ್ನ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಐದು **ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ವೃತನಾದರೆ** ಉಪನಯನವಾಗಲಿ, ಆಗದೇ ಇರಲಿ ಪಾಯುಸ ಬೆಲ್ಲ ವಿುಶ್ರಿತಗಳಾದ ಹತ್ತು ದಿನ ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ಮತ್ತು ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿನದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನೂ ಮಹಾದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಬಾಲಕರನ್ನು ಉಣಿಸಬೇಕು ॥ ೯೭ ॥ ಈ ಬಾಲಕನ ತಂದೆಯು ಇದ್ದರೆ ಸಪಿಂಡೀ ಕರಣವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಏಕೋದ್ದಿಷ್ಟ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು

सपिण्डनम् । अतस्तस्य द्वादशाहन्येकोद्दिष्टं समाचरेत् ॥ ९८ । स्रीशूद्राणां विवाहस्तु व्रतस्थाने प्रकीर्तितः । व्रतात्प्राक् सर्ववर्णानां वयस्तुल्या क्रिया भवेत् ॥ ९९ ॥ स्वल्पात्कर्मप्रसंगाच्च स्वल्पाद्वि-षयबन्धनात् । स्वल्पे वयसि देष्टे च क्रियां स्वल्पमपीच्छति ॥१००॥ किशोरे तरुणे कुर्याच्छ्य्यावृष्मखादिकम् । पददानं महादानं गोदान-मपि दापयेत् ॥ १०१॥ यतीनां चैव सर्वेषां न दाहो नोदकक्रिया । दशगात्वादिकं तेषां न कर्तव्य सुतादिभिः ॥ १०२ ॥ दण्ड्य्रहणमा-त्रेण नरो नारायणो भवेत् । तिदण्ड्य्रहणात्तेषां प्रेतत्वं नैव जायते ॥ १०३ ॥ ज्ञानिनस्तु सदा मुक्ताः स्वरूपानुभवेन हि । अतस्ते तु प्रदत्तानां पिण्डानां नैव कांक्षिणः ॥ १०४ ॥ तस्मात्पिण्डादिकं तेषां न तु नोदकमाचरेत् । तीर्थश्राद्वं गयाश्राद्वं पितृभक्त्या समाचरेत्

ವಾಡಬೇಕು ॥ ೯೮ ॥ ಉಪನಯನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರರಿಗೆ ವಿವಾಹವೆಂದು. ತಿಳಿಯುಬೇಕು. ಈ ಉಪನಯನ ವಿವಾಹಗಳಿಂದ ಮುಂಚೆ, ಮೃತನ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮೃತನ ಕರ್ಮಗಳು, ವಿಷಯಸಂಪರ್ಕಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ರಿಯೆ, ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ೧೦೦೧ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲೂ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ವೃತನಾದರೆ ಶಯ್ಯಾಡಿ ದಾನಗಳನ್ನೂ, ಗೋದಾನಪದದಾನಗಳನ್ನೂ, ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗಾದಿಗಳನ್ನೂ ವಾಡಬೇಕು ॥ ೧೦೧ ॥ ಕುಟೀಚಕಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ದಹನ, ಉದಕ ಕ್ರಿಯೆ, ದಶದಿನವಿಧಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ದಂಡಸ್ವೀಕಾರದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ನಾರಾಯಣನ ಸನ್ನಿಧಾನಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಂಡಗಳ ಸ್ವೀಕಾರ ದಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ರೂ ಪ್ರೇತತ್ವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೧೦೩ ॥ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ರಾಗಿ ನಿಷ್ಟಾಪರಾದವರು ಸ್ವರೂಪಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬೇರೆಯುವರು ಕೊಟ್ಟಿ ಪಿಂಡಾದಿಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ 🛚 ೧೦೪ 🕨 ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪಿಂಡೋದಕವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದ ರೆ ತೀರ್ಥ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು ॥೧೦೫ 🖡 ಸನ್ಮಾಸಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ವಿಧ. ಹಂಸ, ಪರವುಹಂಸ, ಕುಟೀಚಕ, ಬಹೂದಕ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿ ದ್ದ ಕೆ ಒಂದು ತೀರ್ಥದ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾಹ್ನಿ ಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಕುಟೀ ಚಕ. ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವನು ಬಹೂದಕ. ಅತಿವಿರಕ್ತ ನಾದರೆ ನಗರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಭೆ ಕ್ಷಾಶನನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರನಾದವನು ಹಂಸಕ್ ಕೇವಲ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿರ್ಮಮನಾಗಿ ಸಮನಾಗಿದ್ದ ರೆ ಪರಮಹಂಸ...

॥ १०५॥ हंसं परमहंसं च कुटीचकबहूदको । एतान् संन्यासिन-स्तार्क्ष्य पृथिव्यां स्थापयेन्न तान् ॥१०६॥ गङ्गादीनामभावे हि पृथिव्यां स्थापनं स्मृतम् । यत्र संति महानद्यस्तदा तास्वेव निक्षिपेत् ॥१०७॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे दाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणो नाम दशमोऽध्यायः

अथ एकादशोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ दशगातविधिं ब्रूहि इते किं सुरुतं भवेत् । पुत्राभावे तु कः कुर्यादिति मे वद केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ श्टणु तार्क्ष्य प्रवक्ष्यामि दशगात्रविधिं तव । यद्विधाय च सत्पुत्नो मुच्यते पैतृकादणात् ॥ २ ॥ पुत्रः शोकं परित्यज्य धृतिमास्थाय सात्विकीं । पितुः पिण्डादिकं कुर्यादश्चपातं न कारयेत् ॥ ३ ॥ इलेष्माश्च बान्धवैर्मुक्तं प्रेतो भुङ्क्ते यतोऽवशः । अतो न रोदितव्यं

ಇವರು ವೃತಪಟ್ಟರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾದಿನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಮಹಾನದಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ॥ ೧೦೭ ॥

ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದಹನ ಅಸ್ಥಿ ಸಂಚಯನ ವಿಧಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹತ್ತನೆಯ ಆಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು

ಅಥ ಏಕಾದಶೋ 5 ಧ್ಯಾ ಯುಃ

ಗರುಡನು ಪುನಃ, ಎಲೋ ಕೇಶನ! ಹತ್ತು ದಿನದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಳೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಎಲೋ ಗರುಡನೇ! ಸತ್ಪುತ್ರನು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಪಿತೃಮಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೋ ಅಂಥ ದಶದಿನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳು, ಎಂದು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು ॥ ೨ ॥ ಪುತ್ರನು ಶೋಕ ವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಹಾಕದೆ ಪಿಂಡದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೩ ॥ ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಂಧುಗಳು ದು:ಖಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮೂಗುಗಳಿಂದ ಮಲವನ್ನು ಸುರಿಸಿದರೆ ಮೃತಪಟ್ಟವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದ್ದ ರಿಂದ 12

diam'r

हि तदा शोकान्निरर्थकात् ॥ ४॥ यदि वर्षसहस्राणि शोचतेऽहर्निशं नरः । तथापि नैव निधनं गतो दृइयेत कर्हिचित् ॥ ५॥ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च । तसादपरिहार्येऽर्थे न शोकं कारयेद्बुधः ॥ ६ ॥ न हि कश्चिदुपायोऽस्ति दैवो वा मानुषोऽपि वा । योहि मृत्युवशं प्राप्तो जन्तुः पुनरिहाब्रजेत् ॥ ७ ॥ अवश्यं-भाविभावानां प्रतीकारो भवेद्यदि । तदा दुःखैर्न युज्येरन्नलरामयु-धिष्ठिराः ॥ ८ ॥ नायमत्यन्तसंवासः कस्यचित्केनचित्सह । अपि स्वस्य शरीरेण किमुतान्यैः पृथग्जनैः ॥ ९ ॥ यथा हि पथिकः कश्चिच्छा-यामाश्रित्य विश्रमेत् । विश्रम्य च पुनर्गच्छेत्तद्वद्भूतसमागमः ॥१०॥

ನಿಷ್ಟ್ರಯೋಜನವಾದ ದು:ಖವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ॥೪॥ ಮುಂದಿನ **ಕೆಲವು** ಶ್ಲೋ ಕಗಳಲ್ಲಿದು:ಖವು ನಿಷ್ಟ್ರಯೋಜನ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಬೇ ಡುವವನು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಬೇಡುವಾಗ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಅತ್ತರೆ ಅವನು ಏಸನ್ನಾ ದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೃತಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೃತನನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ತರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸತ್ತವನು ಬದುಕಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ಸಾವು ಸತ್ತವನಿಗೆ ಜನ್ಮ ವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಲನಿಲ್ಲದ ದು:ಖವನ್ನು ಸಂ ಡಿತನು ಮಾಡಬಾರದು ॥೬॥ ದೈವಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲೀ ಮಾನುಷಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲೀ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಮರಣಹೊಂದಿದವನನ್ನು ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ನಿಯ ತವಾಗಿ ಆಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು (ದು:ಖವು) ಆಗದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ದವುಯಾಂತೀನಳರು ಸೀತಾರಾವುರು, ಧರ್ಮರಾಜನೇ ಮೊದಲಾದ ಪಾಂಡವರು ಯಾವದು:ಖಕ್ಕೂ ಈಡಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೂಜಾಟ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದವುಯುಂತೀನಳರು ಕಾಡುಪಾಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿಯುಕ್ತರಾಗಿ **ವರ್ಷ** ದವರೆಗೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸತ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ ರಾಮನು ಸೀತೆ ಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡುರಾಕ್ಷಸರ ಜೊತೆಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು ॥ ೮ ॥ ಹೆಚ್ಚೇನು ಯಾವಾತನಿಗೂ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ (ಬಂಧು ಧನ ಭೂಮಿ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ) ನಿಯತ ಸಂಬಂಧವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧವು ಅಳಿಯುದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೊ ತೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರತಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧವೂ ಕೂಡ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದ ವೋಲೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಪಾಡೇನು ॥ ೯ ॥ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ದಾರಿ ಯುಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮರಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಬಂಧ, ಸ್ವಲ ಕಾಲವೇ ಇರುವುದು ॥ ೧೦ ॥ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆ ಅನ್ನ ಪಲ್ಮ ಭಕ್ಷಗಳು

९०

यत्प्रातः संस्कृतं भोज्यं सायं तच्च विनइयति । तदन्नरससम्पुष्टे काये का नाम नित्यता ॥ ११ ॥ भैषज्यमेतद्दुःखस्य विचारं परि चिन्त्य च । अज्ञानप्रभवं शोकं त्यत्तवा कुर्यात्रियां सुतः ॥ १२ ॥ पुत्राभावे वधूः कुर्याद्भार्याभावे च सोदरः । शिष्यो वा वाह्मणस्यैव सपिण्डो वा समाचरेत् ॥ १३ ॥ ज्येष्ठस्य वा कनिष्ठस्य भ्रातुः पुत्रैश्च पौत्नकैः । दशगात्रादिकं कार्यं पुत्नहीने नरे खग ॥ १४ ॥ भ्रातृणा-मेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् । सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुर-ब्रचीत् ॥ १५ ॥ पत्न्यश्च बह्वध पकस्य चेका पुत्रवती भवेत् । सर्वास्ताः पुत्रवत्यः स्युस्तेनकेन सुतेन हि ॥ १६ ॥ सर्वेषां पुत्रही-नानां मित्रः (त्रं) पिण्डं प्रदापयेत् । कियालोपो न कर्तव्यः सर्वाभावे पुरोहितः ॥ १७ ॥ स्त्री वाऽध पुरुषः कश्चिदिष्टस्य कुरुते कियाम् । अनाधप्रेतसंस्कारात्कोटियज्ञफलं लमेत् ॥ १८ ॥ पितुः पुत्रेण कर्तव्यं दशगात्रादिकं खग । मृते ज्येष्ठेऽप्यतिस्नेहान्न कुर्वीत पिता सुते ॥ १९॥

ಸಾಯುಂಕಾಲವಾಗುವಾಗ ಅದು ಹಾಳಾಗಿ ತಿನ್ನ ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಹಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಆ ಅನ್ನಾಹಾರಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದ ದೇಹವು ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ, ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ೧೧ ೧೫ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಯಾದ ದು:ಖಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರಕ ವುದ್ದು ಎಂದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು ವುದು. ದು:ಖವು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಈ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರಿಯೆ ಯುನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೨ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅವಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ಶಿಷ್ಯನೂ ಸಪಿಂಡನೂ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಕ್ಕಳೂ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ದಶಾಹಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದು. ೧೪೫ ಒಂದು ತಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳುಳೃವರಂತೆ ಹೀಗೆಂದು ಮನುವಚನವಿದೆ ॥೧೫॥ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬಹಳ ವುಂದಿ ಹೆಂಡತಿಯಾರಿದ್ದ ರೆ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಗನಿದ್ದ ರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಗನಿದ್ದಂತೆ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ॥ ೧೬ ॥ ಇವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಿತ್ರನು ಅಥವಾ ಪುರೋಹಿತನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ರಿಯೆುಯುನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು ॥ ೧೭ ॥ ಹೆಂಗಸಾಗಲೀ ಗಂಡಸಾಗಲೀ ವಿುತ್ರನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅನಾಥನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಕೋಟಿಯಜ್ಞದ ಫಲಬರುವುದು ॥೧೮ ॥ ಮಗನು ತಂದೆಗೆ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಾಡಬೇಕೇ ವಿನಹ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳಿರುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ವುಗನು ವುತಪಟ್ಟರೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತಂದೆಯು ಮಗನಿಗೆ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡ

Scanned by CamScanner

९१

बहवोऽपि यदा पुता विधिमेकः समाचरेत् । दशगातं सपिण्डत्वं श्राद्धान्यन्यानि षोडश ॥ २०॥ एकेनैव तु कार्याणि संविभक्तधने-ष्वपि । विभक्तैस्तु पृथकार्यं श्रांद्ध सांवत्सरादिकम् ॥ २१ ॥ तस्मा-ज्ज्येष्ठः सुतो भक्त्त्या दशगातं समाचरेत् । एकभोजी भूमिशायी भूत्वा ब्रह्मपरः शुच्तिः ॥ २२ ॥ सप्तवारं परिक्रम्य धरणीं यत्फलं लभेत् । कियां इत्वा पितुर्मातुस्तत्फलं लभते सुतः ॥ २३ ॥ आरभ्य दशगातश्च यावद्वै वार्षिकं भवेत् । तावत्पुत्रः क्रियां कुर्वन् गया-श्राद्धफलं लभेत् ॥ २४ ॥ कूपे तडागे वाऽऽरामे तीर्थं देवालयेऽपि वा । गत्वा मध्यमयामे तु स्नानं कुर्यादमन्त्रकम् ॥ २५ ॥ शुच्चिर्भृत्वा वृक्षमूले दक्षिणाभिमुखः स्थितः । कुर्याच वेदिकां तत्न गोमयेनोप-लिप्य ताम् ॥ २६ ॥ तस्यां पर्णे दर्भमयं स्थापयेत्कौशिकं द्विजम् । तं पाद्यादिभिरभ्यर्च्य प्रणमेदतसीति च ॥ २७ ॥ तदग्रे च ततो दत्वा पिण्डार्थं कौशमासनम् । तस्योपरि ततः पिण्डं नामगोत्रोपकल्पि-तम् ॥ २८ ॥ दद्यात्तण्डुल्पाकेन यवपिष्टेन वा सुतः । उर्शारं चन्दनं

ಬಾರದು ॥ ೧೯ ॥ ಹಿರಿಯ ಮಗನೆ ಪಾಲಾಗಿದ್ದ ರೂ ಸಹ ದಶಾಹ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಷೋಡಶವಾಸಿಕವನ್ನೂ ಸಹಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು. ಸಾಂವತ್ಸರಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನಾದರೂ ಪಾಲಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕು ॥೨೧॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿರೇವುಗನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪೊತ್ತು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಭೂವಿುಯಲ್ಲಿ ಶಯನ ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವೂಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪಿತೃಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೂಡಿದರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಏಳು ಪ್ರದ ಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೨೩ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಯಮುದಿಂದ ॥ ೨೪॥ ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಧಾನವು ಹೀಗಿದೆ. ಹಗಲಿನ ಮಧ್ಯಜಾಮ (7 ಕ್ಷಿಘಳಿಗೆ ವೋಲೆ ೧೫ ಘಳಿಗೆ ಒಳಗೆ) ದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಸರೋವರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವುಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮುಖವಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಗೋವುಯದಿಂದ ಲೇಪಿಸಿ ಸ್ಮಂಡಿಲ ವಾಡಿ ಎಲೆಯುಲ್ಲಿ ದರ್ಭ ಯ ಕೂರ್ಚರೂಪನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಪಾದ್ಯಾದಿ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಅತಸೀಪುಷ್ಪಸಂಕಾಶಂ, ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ॥ ೨೭॥ ಅದರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದರ್ಭಾಸನವನ್ನಿಟ್ಟು ನಾಮಗೋತ್ರೋ ಚ್ಚಾರಣ ಪೂರ್ವ ಕವಾಗಿ ಅನ್ನದಿಂದಾಗಲಿ, ಯವದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಲೀ ಪಿಂಡದಾನ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಲವಂಚ ಗಂಧ ಗರ್ಗ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪದೀಪನೈವೇದ್ಯ

भृङ्गराजपुष्पं निवेदयेत् । धूपं दीपं च नैवेद्यं मुखवासं च दक्षिणाम् ॥ २९॥ काकालं पयसोः पात्रे वर्धमानजलाअलीन् । प्रेतायामुक-नाम्ने च मदत्तमुपतिष्ठतु ॥ ३० ॥ अन्नं वस्त्रं जलं द्रव्यमन्यद्वा दीयरो च यत् । प्रेतशब्देन यदत्तं मृतस्यानन्त्यदायकम् ॥ ३१॥ तस्मादा-दिदिनादूर्ध्वं प्राक्सपिण्डीविधानतः । योषितः पुरुषस्यापि प्रेतशब्दं समुचरेत् ॥३२॥ प्रथमेऽहनि यत्पिण्डो दीयते विधिपूर्वकम् । तेनैव विधिनाऽन्नेन नवपिण्डान्प्रदापयेत् ॥ ३३॥ नवमे दिवसे चैव सपिण्डैः सकलैर्जनैः । तैलाभ्यङ्गः प्रकर्तव्यो मृतकर्स्वर्गकाम्यया ॥३४॥ बहिः स्नात्वा गृहीत्वा च दूर्वा लाजसमन्विताः । अग्रतः प्रमदां कृत्वा समागच्छेन्मृतालयम् ॥ ३५ ॥ दूर्वावत्कुलवृद्धिस्ते लाजा इव विका-सता । एवमुक्तवा त्यजेद्वेहे लाजान् दूर्वासमन्वितान् ॥ ३६॥ दशः मेऽहनि मांसेन पिण्डं दद्यात्खगेश्वर । माषेण तन्निषेधाद्वा कलौ न पलपैतृकम् ॥ ३७ ॥ दशमे दिवसे क्षौरं बान्धवानां समुण्डनम् । क्रियाकर्तुः सुतस्यापि पुनर्मुण्डनमाचरेत् ॥ ३८॥ सिष्टाज्ञैर्भोजयेदेकं दिनेषु दशसु दिजम् । पार्थयेत्प्रेतमुक्तिं च हरिं ध्यात्वा कृताअलिः ॥ ३९॥ अतसीपुष्पसङ्कार्या पीतवाससमच्युतम् । ये नमस्यन्ति

ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಹಾಲು ನೀರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿನ ತರ್ಪಣ ಗಳನ್ನೂ ಕಾಕ ಬಲಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅಮುಕನಾನ್ನೋ ಪ್ರೇತಾಯ ವುದ್ದತ್ತಮುಪತಿಷ್ಠತು. ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇಕು ಗ್ರಾಂಗ ಪ್ರೇತ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ನೀರು ಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಅನಂತ ವಾಗುವುದು ಗ ಇ೧ ಗ ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಗಾಗಲೀ ಪುರುಷನಿಗಾಗಲೀ ಸಹಿಂಡಿ ಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪ್ರೇತಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು ಗ್ರಾಂಗ ರೇ ಸಹಿಂಡಿ ಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪ್ರೇತಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು ಗ್ರಾಂಗ ರಿಂಡವೇದಿನ ಯಾವುದರ ಪಿಂಡವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಂಭತ್ತು ದಿನ ಪಿಂಡಕೊಡಬೇಕು 11 ಇಇ 11 ಒಂಭತ್ತನೇ ದಿನ ಪಿಂಡಹಾಕಿ ಸಪಿಂಡರೆಲ್ಲರೂ ಹೋ ವನನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಲಿ, ಎಂದು ತೈಲಾಭ್ಯಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಗರಿಕೆ ಅರಳುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗರಿಕೆಯಂತೆ ಕುಲವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿ, ಅರಳಿನಂತೆ ವಿಕಾಸವಾಗಲಿ ಎಂದು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಮುತ್ತೈದೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವುನೆಗೆ ಸ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಕು ಗಾರ್ತಿಗುತ್ತನೇದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದಿಂದ ಪಿಂಡಹಾಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಕಲಿಯು ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸನಿಷಿದ್ಧವಾದ್ರಿಂದ ಉದ್ದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಿಂಡಹಾಕಬೇಕು. ಹತ್ತನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ದೇಶಾಚಾರದಂತೆ ಸಪಿಂಡದವರಿಗೂ ಕರ್ತೃಗಳಿಗೂ ಕ್ಷಾಂವು ಕರ್ತವ್ಯವು ಗಾರಿಕೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಹರಿ गोबिन्दं न तेषां विद्यते भयम् ॥ ४० ॥ अनादिनिधनो देवः शङ्ख चक्रगदाधरः । अक्षय्यः पुण्डरीकाक्ष प्रेतमोक्षप्रदो भव ॥ ४१ ॥ इति संप्रार्थनामन्त्रं श्राद्धांते प्रत्यहं पठेत् । स्नात्वा गत्वा गृहे दत्वा गोग्रासं भोजनं चरेत् ॥ ४२ ॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे दशगात्रविधिनिरूपणो नामैकादशोऽध्यायः

अथ द्वादशोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ एकादशदिनस्यापि विधिं ब्रुहि सुरेश्वर । वृषोत्सर्गविधानं च वद मे जगदीश्वर ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एकादशेऽह्नि गन्तव्यं प्रातरेव जलाशये । और्ध्वदेहिक्रिया सर्वा करणीया प्रयत्नतः ॥२॥ निमन्त्रयेद्राह्मणांश्च वेदशास्त्रपरायणान् ।

ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ॥ ೩೯ ॥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಮಂತ್ರಗಳಿವೆ. ಅತಸೀ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕೋಮಲ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಪೀತಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಯಾರು ನಮಸ್ಕ ರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ೪೦ ॥ ಆದ್ಯಂತ ರಹಿತನಾದ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಧಾರಿಯಾದ ಅಕ್ಷಯ ಫಲಪ್ರದನಾದ ಎಲೋ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೇ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡು ಸದ್ಧತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಶ್ರಾದ್ಧದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋಗ್ರಾಸವನ್ನು ದನಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಿಸಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಈ ಗರುಡಪುರಾಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ದಿನದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುಗಿಯಿತು

ಅಥ ದ್ವಾದಶೋ≲ಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನು, ಎಲೋ ಜಗನ್ನಿಯಾವುಕನಾದ ದೇವೇಶನೇ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ದ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಹೇಳೆಂದು, ಹೇಳಿದನು ॥ ೧ ॥ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯುತ್ನದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೨ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ

98

प्रार्थयेत्प्रेतमुक्तिं च नमस्कृत्य कृताआलिः ॥ ३ ॥ स्नानसन्ध्यादिकं कृत्वा ह्याचार्थोऽपि शुचिर्भवेत् । विधानं विधिवत्कुर्यादेकाददादि-नोचितम् ॥४॥ अमन्तं कारयेच्छ्राद्धं दशाहं नामगोत्रतः । एका-दशेऽद्वि प्रेतस्य दद्यात्पिण्डं समन्त्रकम् ॥५॥ सौवर्णं कारयेद्विष्णुं ब्रह्माणं रौप्यकं तथा । रुद्रस्ताम्रमयः कार्यो यमो लोहमयः खग ॥६॥ पश्चिमे विष्णुकलशं गङ्गोदकसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसे-द्विष्णुं पीतवस्त्रेण वेष्टितम् ॥७॥ पूर्वे तु ब्रह्मकलशं क्षीरोदकस-मन्वितम् । ब्रह्माणं स्थापयेत्तत्र श्वेतवस्त्रेण वेष्टितम् ॥८॥ उत्तरस्यां रुद्रकुम्भं पूरितं मधुसर्पिषा । श्रीरुद्रं स्थापयेत्तत्र रक्तवस्त्रेण वेष्टितम् ॥९॥ दक्षिणस्यां यमघटमिन्द्रोदकसमन्वितम् । हष्णवस्त्रेण संवेष्ट्य तस्योपरि यमं न्यसेत् ॥१०॥ मध्ये तु मण्डलं कृत्वा स्थापयेत्कौशिकं सुतः । दक्षिणाभिमुखो भूत्वाऽपसब्येन च तर्पयेत् ॥ १४॥ विष्णुं विधिं शिवं धर्मं वेदमन्त्रेश्च तर्पयेत्त् । होमं कृत्वा

ಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ॥ ೩ ॥ ಪುರೋಹಿತನಾದರೂ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನದ ಕರ್ತವೈ ವನ್ನು ವೂಡಿಸಬೇಕು ॥ ೪ ॥ ದಶದಿನ ಪರ್ಯಂತ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ನಾವು ಗೋತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಶಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ಹಲ್ಲಿ ವುಂತ್ರಪೂರ್ವಕ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೫ ॥ ಚಿನ್ನದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರತಿಮೆ ರುನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಾನ್ರುದಿಂದ ರುದ್ರನ ಲೋಹದಿಂದ (ಕಬ್ಬಿಣ ದಿಂದ) ಯವುನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೬ ॥ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ವಿಷ್ಣು ಕಲಶವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಳದಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿವೆಯಸ್ನಿ ಡಬೇಕು ॥ ೭ ॥ ಪೂರ್ನದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲಶವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರ ಸಹಿತ ಬಹ್ಮ ನನ್ನಿಡ ಬೇಕು ॥ ೮ ॥ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಜೇನು ಮತ್ತು ತುಪ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುವಸ್ತ್ರಸಹಿತ ರುದ್ರನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ॥ ೯ ॥ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ನೀಲ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ವಸ್ತ್ರಸಹಿತ ಯವುನನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸ ಬೇಕು ॥ ೧೦ ॥ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂಡಲ ಮಾಡಿ ದರ್ಭೆಯ ಕೂರ್ಚವನ್ನಿಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಉಪವೀತ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವೇದವುಂತ್ರಗಳಿಂದ ನೀರಿನಿಂದ ತರ್ಪಿಸಿ ಹೋಮವನ್ನು ವಾಡಿ ಇತರ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೨ ೫ ಆ ಮೇಲೆ ಪಿತೃಗಳ

चरेत्पश्चाच्छाद्वं दशघटादिकम् ॥ १२ ॥ गोदानं च ततो दद्यात् पितृणां तारणाय वै । गोरेषा हि मया दत्ता प्रीतये तेऽस्तु माधव ॥ १३ ॥ उपभुक्तं तु तस्यासीद्रस्त्रभूषणवाहनम् । घृतपूर्णं कांस्यपात्नं सप्तधान्यं तदीप्सितम् ॥ १४ ॥ तिलाद्यष्टमहादानमन्तकाले न चेत्कृ-तम् । शय्यासमीपे धृत्वैतद्दानं तस्याः प्रदापयेत् ॥ १५ ॥ प्रक्षाल्य विप्रचरणौ पूजयेदम्बरादिभिः । सिद्धान्नं तस्य दातव्वं मोदकापू-पकाः पयः ॥ १६ ॥ स्थापयेत्पुरुषं हैमं शय्योपरि तदा सुतः । पूज यित्वा प्रदातव्या मृतशय्या यथोदिता ॥ १७ ॥ प्रेतस्य प्रतिमायुक्ता सर्वोपकरणैयुता । प्रेतशय्या मया होषा तुभ्यं विप्र निवेदिता ॥ १८ ॥ इत्याचार्याय दातव्या ब्राह्मणाय कुटुम्बिने । ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ २० ॥ एवं शय्याप्रदानेन श्राद्धेन नवकादिना । बृषोत्सर्गविधानेन प्रेतो याति परां गतिम् ॥ २० ॥ एकादशेऽहि विधिना वृषोत्सर्गं समाचरेत् । हीनांगं रोगिणं बालं त्यक्त्वा कुर्या त्तललक्षणम् ॥ २१ ॥ रक्ताक्षः पिंगलो यस्तु रक्तः श्टङ्गे गले खुरे ।

ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಗೋದಾನದಿಂದ ಮಾಧವನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಲಿ ಎಂ ಬುದಾಗಿ ಗೋದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೩ ॥ ಇನ್ನು ಮೃತನು ಅನುಭವಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರ ಹಾಸಿಗೆ ಭೂಷಣ ವಾಹನ ಮೊದಲಾದ್ದನ್ನು ತುಪ್ಪ ಪೂರಿತವಾದ ಕಂಚಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಏಳು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮೃತನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಎಳ್ಳು ನೊದಲಾದ ಎಂಟು ದಾನಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದಾನ ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು ವಾಡುವಾಗಲೂ ಇವನ್ನು ದಾನಮಾಡ ನೂಡಬೇಕು. ಬಹುದು 🗓 ೧೫ 🗉 ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪಾದ ಪ್ರಕ್ಟಾಳನೆ ವಾಡಿ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಅನ್ನಹಾಲು ನೋಡಕಾದಿ ಭಕ್ಷ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಪ್ರತಿಮೆಯ ನ್ನಟ್ಟು ಪೊಜಿಸಿ ವೃತನ ಪ್ರತಿಮೆಯಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಈ ಹಾಸಿಗೆಯು ನಿನಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಕುಟುಂಬಿಯಾದ ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನವುಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕು. ೧೯ ೧೯ **೧ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಶಯ್ಯಾ**ದಿದಾನಗಳಿಂದಲೂ ನವಶ್ರಾದ್ದಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೨೦ 🕪 ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗ (ಎತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗ) ನನ್ನು ವ್ಯಾಡಜೇಕು. ಅಂಗ ಹೀನತೆ ರೋಗಾದಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ಬೆಳೆದ ನತ್ತನ್ನು ಬಡಬೇಕು II ೨೧ II ಹಳದಿ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಂಬು

5.9

श्वेतोदरः इष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ २२ ॥ सुस्निग्धवर्णो यो रक्तः श्वतिवस्य विधीयते । पीतवर्णश्च वैद्यस्य रुष्णः शूद्रस्य शस्यते ॥ २३ ॥ यस्तु सर्वाङ्गपिङ्गः स्यात् श्वेतः पुच्छे पदेषु च । स पिङ्गो वृष द्व्याहुः पितृणां प्रीतिवर्धनः ॥ २४ ॥ चरणास्तु मुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः । लाक्षारससवर्णो यः स नील इति कीर्तितः ॥२५॥ लोहितो यस्तु वर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरः । पिङ्गः खुरविषाणाभ्यां रक्तनीलो निगद्यते ॥ २६ ॥ सर्वाङ्गेष्वेकवर्णो यः पिंगः पुच्छे खुरेषु यः । त नीलपिङ्गमित्याहुः पूर्वजोद्धारकारकम् ॥ २७ ॥ पारावतसव-र्णस्तु ललाटे तिलकान्वितः । त बभ्रुनीलमित्याहुः पूर्णं सर्वाङ्गशो-भनम् ॥ २८ ॥ नीलः सर्वशरीरेषु रक्तश्च नयनद्वये । तमप्याहुर्महा-नीलं नीलः पञ्चविधः स्मृतः ॥ २९ ॥ अवद्यमेव मोक्तव्यो न स धार्यो गृहे भवेत् । तदर्थमेषा चरति लोके गाथा पुरातनी ॥३०॥

ಕುತ್ತಿಗೆ ಗೊರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾದ ಬಿಳಿ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ ಕಫ್ಪು ಬೆನ್ನಿನ ಎತ್ತನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಗತಿಗಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು ॥ ೨೨ ॥ ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೋಮಲಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ, ಹಳದಿಯಾದ, ಕಪ್ಪಾದ ಎತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯುವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿಗಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. । ೨३ । ಬಾಲ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಇರುವ ಬಾಕಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ವಳ್ಳ ಎತ್ತು ಚತುರ್ವರ್ಣದವರಿಗೂ ಆಗಬಹುದು. ಇದು ಪಿತೃಪ್ರೀತಿಕರ, ಇದಕ್ಕೆ ಪಿಂಗ ಎಂದು ಹೆಸರು ॥ ೨೪॥ 'ನೀಲಂವಾವೃಷವುುತ್ಸೃಜೇತ್', ಎಂದು ವುಗನು ನೀಲ ಎತ್ತನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಆನೀಲ **ವೃಷ**ದ ಐದು ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (೧) ಮುಖಕಾಲು ಬಾಲಗಳು ಬಿಳಿ **ಯಾಗಿದ್ದು ಬಾಕಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಲವೃಷ ಎಂದು** ಹೆಸರು ॥೨೫॥ (೨) ಮುಖಬಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ಗೊರಸು ಕೊಂಬುಗಳು ಹಳದಿ ನೀಲ ವಾಗಿದ್ದು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ರೆಅವಕ್ಕೆ ರಕ್ತನೀಲ ಎಂದು ಹೆಸರು ॥ ೨೬ 🖡 (೩) ಬಾಲ ಗೊರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳದಿಬಿಳಿಯಾಗಿ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಬಣ್ಣ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀಲಪಿಂಗ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ಪ್ರಿತೃಗಳಿಗೆ ತಾರಕ ॥ ೨೭॥ (೪) ಪಾರಿ ವಾಳದ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮವುಳ್ಳ ಸುಂದರ ಎತ್ತಿಗೆ ಬಭ್ರುನೀಲವೆಂದು. ಹೆಸರು ॥ ೨೮ ॥ (೫) ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಗಳೂ ಕೆಂಪಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶರೀರವು ನೀಲ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾನೀಲವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ರೀತಿ ಐದುವಿಧ ನೀಲವೃಷ "೨೯ II ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ನೀಲವೃಷವನ್ನು ಉತ್ಸರ್ಜನೆ ಮಾ(ಬಿ)ಡಬೇಕು ನುನೆಯುಲ್ಲಿ ಸಾಕಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರನೇ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಗಾದ ಇದೆ, 13

9.0

पष्टव्या बहवः पुता यद्येकोऽपि गयां वजेत् । गौरीं विवाहयेत्कन्यां नीलं वा वृषमुत्स्तजेत् ॥ ३१ ॥ स पव पुतो मन्तव्यो वृषोत्सर्गं तु यभ्रदेत् । गयायां श्राद्धदाता च योऽन्यो विष्ठासमः किल ॥ ३२ ॥ यभ्रदेत् । गयायां श्राद्धदाता च योऽन्यो विष्ठासमः किल ॥ ३२ ॥ रौरवादिषु ये केचित्पच्यन्ते यस्य पूर्वजाः । वृषोत्सर्गेण तान् सर्वा-रौरवादिषु ये केचित्पच्यन्ते यस्य पूर्वजाः । वृषोत्सर्गेण तान् सर्वा-रत्तारयेदेकविंशतिम् ॥ ३३ ॥ वृषोत्सर्गं किलेच्छन्ति पितरः स्वर्गता स्तारयेदेकविंशतिम् ॥ ३३ ॥ वृषोत्सर्गं करिष्यति ॥ ३४ ॥ तदुत्स-र्गाद्वयं सर्वे यास्यामः परमां गतिम् । सर्वयन्नेषु चास्माकं वृषयन्नो हि मुक्तिदः ॥ ३५ ॥ तस्मात्पितृविमुत्त्वर्थ्वं वृषयन्नं समाचरेत् । यथो-किन विधानेन कुर्यात्सर्वप्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ प्रहाणां स्थापनं छत्वा तत्तन्मन्त्नेश्च पूजनम् । होमं कुर्याद्यधाशास्त्रं पूजयेद्वृषमातुरः ॥३७॥ वत्सं वर्त्सी समानाय्य बध्नीयात्कङ्कणं तयोः । वैवाह्यन विधानेन स्तम्भमारोपयेत्तदा ॥ ३८ ॥ स्नापयेच्च वृषं वर्त्सी घद्रकुम्भोदकेन च । गन्धमाल्यैश्च संपूज्य कारयेच्च प्रदक्षिणाम् ॥ ३९ ॥ तिराूलं दक्षिणे पार्थ्वे वामे चकं प्रदापयेत् । तं विमुच्याआर्लि बध्वा पठे-

॥ ೩೦ ॥ ಬಹಳ ವುಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿಚ್ಛಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹೊಂದಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಗಯೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪಿಂಡ ಹಾಕಿಯಾನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಾನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನೀಲ ಎತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾನು ॥ ೩೧ ॥ ಆದ್ರಿಂದ ಯಾರು ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನಾಗಲೀ ಗಯಾಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನಾ ಗಲೀ ಮಾಡಿದನೋ ಅವನೇ ಮಗನು. ಉಳಿದವರು ಮಲಕ್ಕೆ ಸವಾನ ॥ ೩೨ ॥ ರೌರವಾದಿ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಪಿತ್ಯ ಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬಹುದು ॥ ೩೩ ॥ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರುವ ಪಿತೃಗಳೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಾದರೂ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು **ವೂಡುವನೋ ಎಂದು ಆಸೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ** ಗಾತಿಳಾಗ ಎತ್ತಿನ ಬಿಡುವಿಕೆಯಿಂದ **ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತವು ಗತಿಯನ್ನು** ಹೊಂದುವೆವು. ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಜ್ಗಗಳ ಪೈಕಿ ನನುಗೆ ವೃಷಯಜ್ಞ ನೇ ನೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ॥ ೩೫ ॥ ಆದ್ದ ರಿಂದ ಮಗನು ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಎತ್ತನ್ನು ತಂದು ಪಿತೃಗತಿಗೋಸ್ಕರ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೩೬ ॥ ಅದರ ವಿಧಾನ ಹೀಗಿದೆ. ನವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರ ಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೋವುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಳೇ ಪ್ರಾಯದ ಎತ್ತನ್ನೂ ಗೋವನ್ನೂ ತಂದು ಇರಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ವಿವಾಹ ವಿಧಾನದಿಂದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ರುದ್ರ ಕಲಶದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಗಂಧಾ ದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲದ, ಎಡಪಾರ್ಶ್ವ

36

न्मन्त्रमिमं सुतः ॥ ४० ॥ धर्मस्तवं वृषरूपेण ब्रह्मणा निर्मितः पुरा। तवोत्सर्गप्रदानेन तारयस्व भवार्णवात् ॥ ४१ ॥ इति मन्तान्नमस्कृत्य वत्सं वत्सीं समुत्स्एजेत् । वरदोऽहं सदा तस्य प्रेतमोक्षं ददामि च ॥ ४२ ॥ तस्मादेष प्रकर्तव्यस्तत्फलं जीवतो भवेत् । अपुत्नस्तु स्वयं कृत्वा सुखं याति परां गतिम् ॥ ४३ ॥ कार्तिकादौ शुमे मासे चोत्तरायणगे रवौ । शुक्लपक्षेऽथवा रूष्णे द्वादश्यादितिथौ तथा ॥ ४४ ॥ प्रहणद्वितये चव पुण्यतीर्थेऽयनद्वये । विषुवद्वितये चापि वृषोत्सर्गं समाचरेत् ॥ ४५ ॥ शुमे लग्ने मुहूर्तं च शुचौ देशे समा-हितः । ब्राह्मणं तु समाहूय विधिन्नं शुभलक्षणम् ॥ ४६ ॥ जपैहों-मैस्तथा दानैः प्रकुर्यादेहशोधनम् । पूर्ववत्सकलं रूत्यं कुर्याद्वोमादि-लक्षणम् ॥ ४७ ॥ शालग्रामं च संस्थाप्य वैष्णवं श्राद्धमाचरेत् । आत्मश्राद्धं ततः कुर्याद्दद्याद्दानं द्विजन्मने ॥ ४८ ॥ पवं यः कुरुते पश्चिन्नपुत्नस्यापि पुत्रवान् । सर्वकामफलं तस्य वृषोत्सर्गात्प्रजायते

ದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ವಾಡಿ ಅವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ॥ ೪೦ ॥ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ವೃಷಭರೂಪದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ನನ್ನ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರ ದಿಂದ ದಾಟಿಸು ॥ ೪೧ ॥ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎತ್ತನ್ನೂ ಗೋವನ್ನೂ ಯಾರು ಬಿಡುವನೋ ಅವನ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ನಾನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನು ॥ ೪೨ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು **ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ವ**ಾಡಿದಂತೆ ವುಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುಬಹುದು ॥ ೪೩ ॥ ಅದರ ವಿಧಾನವು ಹೀಗಿದೆ. ಕಾರ್ತಿಕಾದಿ ಉತ್ತಮ ವೂಸದಲ್ಲಾಗಲೀ ಉತ್ತರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಶುಭವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶ್ಯಾದಿ ಶುಭತಿಥಿ ಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಗ್ರಹಣ ದಿನವಲ್ಲಿ ಅಯನ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಷ ತುಲಾ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮ್ಯ ವೃಷೋತ್ಸ ರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೪೫ ॥ ಶುದ್ಧ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕೆ ಸಲಕ್ಷಣ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಜಪ ಹೋನು ದಾನ ಧರ್ನುಗಳಿಂದ ದೇಹ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹೋ ವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೪೭ ॥ ಶಾಲಗ್ರಾಮವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವೈಷ್ಣ ವ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇ ಳಿದ ದಾನಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ॥ ೪೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ವಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದವರಂತೆ ಸರ್ವಾ

९९

॥ ४९ ॥ अग्निहोत्रादिभियंक्षैर्दानैश्च विविधैरपि । न तां गतिमवाप्नोति वृषोत्सर्गेण यां लभेत् ॥ ५० ॥ बाल्ये कौमारे पौगण्डे यौवने वार्धके छतम् । यत्पापं तद्विनइयेत वृषोत्सर्गान्न संशयः ॥ ५१ ॥ मित्रद्रोही छतम्न् ॥ यत्पापं तद्विनइयेत वृषोत्सर्गान्न संशयः ॥ ५१ ॥ मित्रद्रोही छतम्न् ॥ यत्पापं तद्विनइयेत वृषोत्सर्गान्न संशयः ॥ ५१ ॥ मित्रद्रोही छतम्न् अपुरापो गुरुतल्पगः । ब्रह्महा हेमहारी च वृषोत्सर्गात्प्रमु-च्यते ॥ ५२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वृषयः समाचरेत् । वृषोत्सर्गात्ममु पुण्यं नास्ति तार्क्ष्यं जगत्त्रये ॥ ५३ ॥ पतिपुत्रवती नारी द्वयोरम्ने मृता यदि । वृषोत्सर्गं नैव कुर्यादद्याद्रां च पयस्विनीम् ॥ ५४ ॥ वृषभं वाहयेद्यस्तु स्कन्धे पृष्ठे च खेचर । स पतेन्नरके घोरे याव-दाभूतसंष्ठवम् ॥ ५५ ॥ वृषभं ताडयेद्यस्तु निर्दयो मुष्टियष्टिभिः । स नरः कल्पपर्यन्तं भुनक्ति यमयातनाम् ॥ ५६ ॥ एवं इत्वा वृषो-त्सर्गं कुर्याच्छाद्वानि षोडरा । सपिण्डीकरणादर्वाक् तदहं कथयामि ते ॥ ५७ ॥ स्थाने द्वारेऽर्धमार्गे च चितायां शवहस्तके । अस्थिस-ञ्चयने षष्ठो दशपिण्डा दशाहिकाः ॥ ५८ ॥ मलिनं षोडरां चैत-त्प्रधमं परिकीर्तितम् । अन्यच्च षोडरां मध्ये द्वितीयं कथयामि ते

ಭೀಷ್ಟಲಭಿಸುವುದು ॥ ೪೯ _॥ ಆದ್ದರಿಂದ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗದಿಂದ ಆಗುವ ಸದ್ದತಿಯು ಆಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಾದಿದಾನಯಜ್ಞ ಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ 11 ೫೦ 11 ಾಲ್ಯ (ಮೂರು ವರ್ಷವರ್ಯಂತ) ದಲ್ಲಿಯೂ ಐದುವರ್ಷದವರೆಗೂ ಹತ್ತು, ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಆ ಮೇಲೆ ಯೌವನದಲ್ಲಿಯೂ ಮುದಿ ತನದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದ ಸಕಲಪಾಪಗಳೂ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗುವು ದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥ ೫೧ ॥ ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಹಿಯು ಕೃತಘ್ನನು ಹೆಂಡಕುಡು ಕನು ಗುರು ಸ್ತ್ರೀಭೋಗಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಹಿಂಸಕನು ಚಿನ್ನ ಕದ್ದ ವನೂ ವೃಷೋತ್ಸ ಗ೯ ದಿಂದ ಪವಿತ್ರನಾಗುವನು ॥ ೫೨ ॥ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪುಣ್ಯ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೫೩ ॥ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಗಂಡ ಮಕ್ಕ ಳಿದ್ದ ಕೆ ಅವರ ಎದುರು ಮೃತಪಟ್ಟರೆ ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಎತ್ತನ್ನು ಬಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಗೋದಾನವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ॥ ೫೪ ॥ ಎತ್ತನ್ನು ಭುಜದಲ್ಲಾಗಲೀ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಭಾರ ಹೊರಿಸಿದರೆ ಕಲ್ಪ ಪರ್ಯಂತ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು II ೫೫ II ಯಾರು ಎತ್ತಿಗೆ ಕೈಕೋಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯು ವನೋ ಆ ನಿರ್ದಯನು ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ಯುಮ ಪೀಡೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು ಉತ್ತಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಪಿಂಡೀಕರಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಹೋಡಶ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ װ೫೭॥ ವುರಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ ಲಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಚಿತೆಯುಲ್ಲಿ, ಶವದ ಕೈಯುಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಥಿಸಂಚಯನದಲ್ಲಿ,

त्ना ५९॥ प्रथमं विष्णवे दद्याद् द्वितीयं श्रीशिवाय च। याम्याय परि-चाराय तृतीयं पिण्डमुत्स्एजेत् ॥ ६०॥ चतुर्थं सोमराजाय हृव्य-चाहाय पञ्चमम् । कव्यवाहाय षष्टं च दद्यात्कालाय सप्तमम् ॥६१॥ रुद्राय चाष्टमं दद्यान्नवमं पुरुषाय च। प्रेताय द्द्रामं चैवैकादद्यां विष्णवे नमः ॥ ६२ ॥ द्वाद्र्यां ब्रह्मणे दद्याद्विष्णवे च त्रयो-दर्शम् । चतुर्दर्शं शिवायैव यमाय दशपञ्चकम् ॥ ६३॥ दद्या-दराम् । चतुर्दर्शं शिवायैव यमाय दशपञ्चकम् ॥ ६३॥ दद्या-तत्पुरुषायैव पिण्डं षोडशकं खग । मध्यं षोडशकं प्राहुरेतत्त-त्वविदो जनाः ॥ ६४ ॥ द्वाद्र्श प्रतिमासेषु पाक्षिकं च तिपाक्षिकम् । च्यूनषाण्मासिकं पिण्डं दद्याच्यूनाब्दिकं तथा ॥ ६५ ॥ उत्तमं षोडशं चैतन्मया ते परिकीर्तितम् । श्रपयित्वा चरुं तार्झ्यं कुर्यादेकाद शेऽहनि ॥ ६६ चत्वार्रिशत्तयैवाष्टे श्राद्धं प्रेतत्वनाशनम् । यस्य जातं विधानेन स्व भवेत्पितृपंक्तिभाक् ॥ ६७ ॥ पितृपंक्तिप्रवेशार्थं कारयेत्षोडशत्वयम् । एतच्छाद्धविहीनश्चेत्प्रेतो भवति सुस्थिरम् ॥६८॥ यावन्न दीयते श्राद्धं षोडशत्तत्रयसंज्ञकम् । स्वदत्तं परदत्तं च तावन्नै-चोपतिष्ठते ॥ ९॥ तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं विधिना षोडशत्रयम् ।

ಹೀಗೆ ಆರು, ಹತ್ತು ದಿನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಿಂಡಗಳು, ಹೀಗೆ ಹದಿನಾರು ಪಿಂಡ ಪ್ರದಾ ನಕ್ಕೆ ವುಲಿನಪ್ರಥವುಷೋಡಶಶ್ರಾದ್ಧವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇನ್ನೊಂದು ವುಧ್ಯವು ಷೋಡಶ ಶ್ರಾದ್ಧ ವೆಂದಿದೆ. ಅದು ಎರಡನೇ ಷೋಡಶಶ್ರಾದ್ಧ ॥ ೫೯ ॥ ಈ ಮಧ್ಯ ವಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ, ಸಪರಿವಾರ ಯವು, ಸೋಮರಾಜ, ಹವ್ಯವಾಹ, ಕವ್ಯವಾಹ, ಕಾಲ, ರುದ್ರ, ಪುರುಷ, ಪ್ರೇತ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ, ಯುಮ, ತತ್ಪು ರುಷ, ಹೀಗೆ ಹದಿಸಾರು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯ ಷೋಡಶಶ್ರಾದ್ಧ ವೆನ್ನು ವರು ೧೯೯೪ ೧ ಇನ್ನು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ **ಮಾಡುವ ಹನ್ನೆ** ರಡು ವೂಸಿಕಗಳು, ಊನ ವೂಸಿಕ ತ್ರೈಪಕ್ಷಿಕ, **ೂನಷಾಣ್ಮಾಸಿಕ, ಊನಾ**, ಬ್ದಿಕ, ಹೀಗೆ ಹದಿನಾರು ಶ್ರಾದ್ಧಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಷೋಡಶಶ್ರಾದ್ಧ ವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಅನ್ನದಿಂದ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಡಬೇಕು ॥೬೬॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತುದಿನದವರೆಗೆ ಹದಿನಾರು ವುಲಿನಶ್ರಾದ್ಧ ಗಳನ್ನೂ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ಷೋಡಶಶಾದ್ಧವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ **ಷೋಡಶಶ್ರಾದ್ಧ** ವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಪ್ರೇತತ್ವವು ಹೋಗಿ ಪಿತೃಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುವನು. **ಪಿತೃ** - ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಲು ಈ ಶ್ರಾದ್ಧ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಡದಿದ್ದ ರೆ ಪಿತೃಗೆ ಪ್ರೇತ ತ್ವವು ಉಳಿಯುವುದು ೫೬೮೫ ಇದಲ್ಲದೆ ಇದು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಗೆ ವುಗನಾಗಲೀ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿ

205

भर्तुर्वा कुरुते पत्नी यस्य भेथो हानन्तकम् ॥ ७० ॥ संपरेतस्य या पत्युक् कुरुते! चौर्ध्वदेहिकम । क्षयाहं पाक्षिकश्राद्धं सा सती ह्युच्यते मया ॥ ७१ ॥ उपकाराय सा भर्तुर्जीवत्येषा पतिवता । जीवितं सफलं तस्या या मृतं स्वामिनं भजेत् ॥ ७२ ॥ अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियते वह्निवारिभिः । संस्कारप्रमुखं कर्म सर्वं कुर्याद्यथाविधि ॥ ७३ ॥ प्रमादादिच्छया वाऽपि नागाद्वा म्रियते यदि । पक्षयोरु-भयोर्नागं पञ्चमीषु प्रपूजयेत् ॥ ७४ ॥ कुर्यात्थिष्टमर्यी लेख्यां नाग-भोगार्हातं भुवि । अर्चयेत्तां सितैः पुप्पैः सुगन्धैश्चन्दनेन च ॥७५॥ प्रद्याद्धूपदीपौर्च तण्डुलांश्च तिलान्क्षिपेत् । आमपिष्टं च नैवेद्यं क्षीरं च विनिवेदयेत् ॥ ७६ ॥ सौवर्णं दाक्तितो नागं गां च दद्याद् द्विजन्मने । कृतांजलिस्ततो व्र्यात्प्रीयतां नागराडिति ॥ ७७ ॥ पुन-स्तेषां प्रकुर्वीत नारायणबलिकियाम् । तया लभन्ते स्वर्वासं मुच्यन्ते सर्वपातकैः ॥ ७८ ॥ एवं सर्वक्रियां कृत्वा घटं सान्नं जलान्वितम् ।

ಇದನ್ನು ವಾಡಿದರೆ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವು ಬರುವುದು ॥ ೭೦ ॥ ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಗೆ ಈ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಾಡಿ ವಾರ್ಷಿಕವನ್ನೂ ಮಹಾಲಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗುವಳು ॥ ೭೧ ॥ ಯಾಕೆಂದರೆ ಪತಿಯು ವುಶನಾದರೂ ಶ್ರಾದ್ಧ ಗಳಿಂದ ಅವಳು ಪತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಗು ವುದು ॥ ೭೨ ॥ ಯಾರಾದರೂ ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿ ನೀರು ನೊದಲಾದ. ವಸ್ತುಗಳ ಅಪಘಾತದಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಾ ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಚೇಕು ॥ ೭೩ ॥ ಯಾವದಾದರೂ ನಿಮಿತ್ತದಿಂಡ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿ ವುೃತನಾದರೆ ಆ ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಎರಡು ಪಕ್ಷ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಮಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥ ೭೪ ॥ ಹೇಗೆಂದರೆ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಲಸಿ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಪದ ಆಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಳೀ ಹೂಗಳಿಂದ ಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ನಾಗದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಧೂಪದೀಪ ಅಕ್ಷತೆ ಎಳ್ಕ್ರು ಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ಹಾಲನ್ನೂ ನಿವೇದಿಸಬೇಕು. ಭಂಗಾರದ ಸರ್ಪ ನನ್ನೂ ಗೋವನ್ನೂ ದಾನವಾಡಬೇಕು. ಕೈ ಮುಗಿದು ಸರ್ಪೇಶ್ವರನು ಸಂತ್ರು ಹೋದವರಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ಬಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಪಾಪವೋ ಹೋಗಿ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೭೮ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ» ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಪಿಂಡ ನೀರಿನ ಘಟವನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು. ಅಥವಾ ಹನ್ನೋದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮುನ್ನೂರೆ

द्यादाब्दं यथासंख्यान्पिण्डान्वा सजलान्क्रमात् ॥ ७९ ॥ एवमे-कादरो कृत्वा कुर्यात्सापिण्डनं ततः । इाय्यापदानां दानञ्च कार-चेत्सूतके गते ॥ ८० ॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे एकाद शविधिनिरूपणो नाम द्वादकोऽध्यायः

अथ त्रयोदशोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ सपिण्डनविधिं ब्रूहि सूतकस्य च निर्णयम्। ज्राय्यापदानां सामग्रीं तेषां च महिमा प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ज्र्यणु तार्क्ष्य प्रवक्ष्यामि सापिण्डघाद्यखिलां क्रियाम् । प्रेतनाम परि-त्यज्य यया पितृगणे विशेत् ॥ २ ॥ न पिण्डो मिलितो येषां इपितामहशिवादिषु । नोपतिष्ठन्ति दानानि पुत्रैर्दत्तान्यनेकधा ॥३॥ अशुद्धः स्यात्सदापुतो न शुद्धघति कदाचन । सूतकं न निवर्तेत

ಅರುನತ್ತೈದು ಪಿಂಡಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಜಲದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶುದ್ದಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಶಯ್ಯಾದಾನ ಪದ -ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ಅಂ ॥

> ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು

ಅಥ ತ್ರಯೋದಶೋ**್ಷಧಾ, ಯಃ**

ಗರುಡನು ಭಗವಂತನೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಶೌಚದಿನನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶಯ್ಯಾಪದ ಮೊದಲಾದ ದಾನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸೆಂದನು ॥ ೧ ॥ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಪಿಂಡೀಕರಣಾದಿ ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳೆಂದನು. ಮೃತನು ಸಪಿಂಡೀಕರಣದಿಂದ ಪ್ರೇತ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಿತೃ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವನು ॥ ೨ ॥ ಯಾರಿಗೆ ರುದ್ರಾದಿ ರೂಪರಾದ ಪಿತಾಮಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಂಡ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ದಾ ನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೩ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣ ವಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶುದ್ಧಿ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಪಿಂಡೀ

१०३

सपिण्डीकरणं विना ॥ ४ ॥ तसात्पुत्रेण कर्तव्यं सूतकांते सपिण्डनम् ॥ सूतकान्तं प्रवक्ष्यामि सर्वेषां च यथोचितम् ॥ ५ ॥ ब्राह्मणस्तु द्वााः हेन क्षत्रियो द्वादरोऽहनि । वैश्यः पञ्चदशाहेन शूद्रो मासेन गुद्धचति ॥ ६ ॥ दशाहेन सपिण्डास्तु शुद्धचन्ति प्रेतस्तके । त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु स्नात्वा शुद्धचन्ति गोत्रजाः ॥ ७ ॥ चतुर्थे दशरातं स्यात् षण्निशाः पुंसि पञ्चमे । पष्ठे चतुरहः प्रोक्तं सप्तमे च दिनत्रयम् ॥ ८ ॥ अष्टमे दिनमेकं तु नवमे प्रहरद्वयम् । दशमे स्नानमातं हि मृतकं जन्मसूतकम् ॥ ९ ॥ देशान्तरगतः कश्चिच्छृणु-याद्यो ह्यहर्निशम् (ह्यनिर्दशम्) । यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचि-भंवेत् ॥ १० ॥ अतिकान्ते दशाहे तु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरे व्यतीते तु स्नानमात्राद्विशुद्धयति ॥ ११ ॥ आद्यमागद्वयं यावन्मृत-कस्य च सूतके । द्वितीये पत्तिते चाद्यात्स्त्तकाच्छुद्धिरिज्यते ॥ २॥ आदन्तजननात्सद्य आचौलान्नैशिकी स्मृता । त्विरात्रमावतादेशा-

ಕರಣವನ್ನು ಅವಶ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣದವರಿಗೂಆಶೌ ಚಶುದ್ದಿ ದಿನವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ॥ ೫ ॥ ಆಶೌಚವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣ ದವರಿಗೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು, ಹದಿನೈದು, ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದ. ಹೋಗುವುದು. ॥ ೬ ॥ ನಾಲ್ಕು ತಲೆ ಒಳಗಿನ ಸಪಿಂಡರು ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದಲ್ಲೂ ಆ ಮೇಲಿನ ಏಳು ತಲೆವರೆಗಿನವರು ಮೂರು ದಿನದಿಂದಲೂ ಆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ತಲೆವರೆಗೆ ಸ್ನಾನದಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧರಾಗುವರು ॥ ೭ ॥ ಈ **ವಿಷಯ**ದ ವಿವೇಚನೆ ಹೀಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ತಲೆವರೆಗೆ ಹತ್ತು ದಿನವೂ ಐದನೇಯುವನಿಗೆ ಆರು ದಿನವೂ ಆರನೆಯುವನಿಗೆ ನಾಲ್ಜುದಿನವೂ ಏಳನೆಯುವನಿಗೆ ಮೂರು ದಿನವೂ ಅಶುದ್ಧಿ ಎಂಟನೇಯುವನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ, ಒಂಭತ್ತನೆಯುವನಿಗೆ ಎರಡು ಝಾಮ ಹತ್ತನೇ ವನಿಗೆ ಸ್ನಾನವಾತ್ರದಿಂದ ಶುದ್ಧಿ. ಎರಡು ಆಶೌಚಗಳಿಗೂ ಇದೇ ವೃವಸ್ಥೆ IFI ಏಳನೇ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಈ ವಿವೇಚನೆಯು ಈಗ ಆಚರಣೀಯವಲ್ಲ. ಸರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವವನು ಹತ್ತು ದಿನದ ಒಳಗೆ ವುರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಉಳಿದ. ದಿನಗಳಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ॥ ೧೨ ॥ ಹತ್ತು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಮರಣ ವನ್ನು ಕೇಳದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸ್ನಾನದಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ॥ ೧೧ ॥ ಒಂದಾಶೌಚವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನೆ ವಾಡುವಾಗ ಅದರ ವರಡು ಭಾಗಗಳು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ (ಆರುದಿನಗಳೊ ಳಗೆ) ಇನ್ನೊಂದಾಶೌಚವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪೂರ್ವಾಶೌಚದಿಂದಲೇ ಶುದ್ದಿಯಾಗು ವೆಹು 11 ೧೨ 11 ಗಂಡು ಮಗುವು ಹಲ್ಲುಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸತ್ತರೆ ಸ್ನಾನ್

१०४

इशरात्नमतः परम् ॥ १३ ॥ आजन्मनस्तु चौलांतं यत्न कन्या विपद्यते । सद्यः शौचं भवेत्तत सर्ववर्णेषु नित्यशः ॥१४॥ ततो वाग्दानपर्यंत यावदेकाहमेव हि । अतः परं प्रवृद्धानां त्रिरात्नमिति निश्चयः ॥१५॥ वाक्प्रदाने कृते त्वत्न क्षेयं चोभयतस्त्र्यहम् । पितुर्वरस्य च ततो दत्ता-नां भर्तुरेवहि ॥ १६ ॥ षण्मासाभ्यंतरे यावद्वर्भस्नावो भवेद्यदि । तदा माधसमैस्तासां दिवसैः शुद्धिरिष्यते ॥ १७ ॥ अत ऊर्ध्वं स्वजात्युक्त माशौचं तासु विद्यते । सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति ॥ १८ ॥ सर्वेषामेव वर्णानां सूतके मृतकेऽपि वा । दशाहाच्छुद्धिरि-त्येष कलौशास्त्रस्य निश्चयः ॥ १९ ॥ आशीर्वादं देवपूजां प्रत्युत्थाना-भिवंदनम् । पर्यंके शयनं स्पर्शं न कुर्यान्मृतस्तके ॥ २० ॥ संध्या दानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् । ब्रह्मभोज्यं व्रतं नैव कर्तव्यं मृतस्त्तके ॥ २१ ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं स्तके यः समाचरेत् । तस्य पूर्वकृतं नित्यादिक कर्म विनइयति ॥ २२ ॥ व्रतिनो मंत्रपूतस्य साग्निकस्य द्विजस्य च । ब्रह्मनिष्ठस्य यतिनो नहि राज्ञां च स्तकम् ॥ २३ ॥ विदा-

ದಿಂದಲೂ, ಚೌಲಪರ್ಯಂತ ಒಂದು ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಉಪನಯನಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮೂರು ದಿನದಿಂದಲೂ ಆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ದಿನದಿಂದ ಶುದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದು ॥೧೩ ॥ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸಾದರೆ ಚೌಲದ (ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ತಿಂಗಳ) ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣದವ ರಿಗೂ ಸ್ನಾನದಿಂದಲೂ, ಆ ಮೇಲೆ ವಾಗ್ದಾನದವರೆಗೆ ಒಂದು ದಿನದಿಂದಲೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿನದಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ॥೧೫॥ ಈ ವುೂರು ದಿನಾಶೌಚವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಗಂಡನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು. ವಿವಾಹವಾದ ಮೇಲೆ ಕನ್ಮ ಕೆಯ ಆಶೌಚವು ಗಂಡನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ॥೧೬॥ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ಸ್ರಾವವಾದರೆ ತಿಂಗಳ ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯ ದಿನಗಳಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಶುದ್ದಿ ಆಮೇಲೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಆಶೌಚಪೂರ್ಣವಿದೆ. ಸಹಿಂಡ ರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾತ್ರ ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾದರೆ ॥ ೧೮ ॥ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣ ದವರಿಗೂ ಎರಡಾಶೌಚವೂ ಹತ್ತುದಿನವಿದೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ॥ ೧೯ ॥ ಆಶೌಚ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಸತ್ಕಾರನವುನ, ಮಂಚಶಯನ, ಸ್ಪರ್ಶ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ದಾನ ಜಪ ಹೋವು ತರ್ಪಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ನಿತ್ಮ ನೈವಿುತ್ತಿಕಾದಿ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾರು ಆಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನೋ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯವು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ॥೨೨೫ ನಿಯವುವಂತನಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೂ ನಿಯತಮಂತ್ರವುಳೃವನಿಗೂ ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಿ ಗೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿ ಯತಿಗಳಿಗೂ ರಾಜರಿಗೂ ಆಶೌಚವಿಲ್ಲ 1921 ವುದುವೆ ಉತ್ಸ 14

होत्सवयक्षेष्ठ जाते च मृतसूतके । तस्य पूर्वकृतं चान्नं भोज्यं तन्मनु-रव्रवीत् ॥२४॥ सूतके यस्तु ग्रह्खाति तदझानान्नदोषभाक् । दाता दोषभवाप्नोति याचकाय ददन्नपि ॥ २५ ॥ प्रच्छाद्य सूतकं यस्तु ददात्यन्नं द्विजाय च । ज्ञात्वा ग्रह्जन्ति ये विप्रा दोषभाजस्त एव हि ॥२६॥ तसात्स्त्तकशुद्धर्धं पितुः कुर्यात्सपिंडनम् । ततः पितृगणैः सार्धं पितृ लोकं स गछच्ति ॥ २७ ॥ द्वादशाहे त्रिपक्षे वा षण्मासे वत्सरेऽपि वा । सर्पिडीकरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्वदर्शिभिः ॥ २८ ॥ मया तु प्रोच्यते तार्क्ष्य शास्त्रधर्मानुसारतः । चतुर्णामेव वर्णानां द्वादशाहे सपिंडनम् ॥ २९ ॥ आनन्त्यात्कलिधर्माणां पुसां चैवाऽऽयुषः क्षयात् । अस्थिरत्वाच्छरीरस्य द्वादशाहे प्रशस्यते ॥ ३० ॥ व्रतवंधोत्सवादीनि वतस्योद्यापनानि च । विवाहादि भवेन्नैव मृते च ग्रहमेधिनि ॥ ३१ ॥ भिक्षुर्भिक्षां न ग्रह्जाति हंतकारो न ग्रह्यते । नित्यं नैमित्तिक छुत्ये-द्यावत्विंड न मेलितम् ॥ ३२ ॥ कर्मलोपात्प्रत्यवायी भवेत्तसात्सविं डनम् । निरग्निकः साग्निको वा द्वादशाहे समाचरेत् ॥ ३३ ॥

ವಯಜ್ಞಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಶೌಚ ಬಂದರೂ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಅನ್ನಸ್ವೀಕರಿಸಬಹು ದೆಂದು ವುನು ಹೇಳಿರುವನು ॥ ೨೪ ॥ ಆಶೌಚದಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೆ ದೋಷ ವಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟರೆ ದೋಷ ಬರುವುದು. ತಿಳಿದೂ ಅನ್ನಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ದೋಷ ಬರುವುದು ॥ ೨೬ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಶುದ್ಧಿ ಹೋಗುವುದ ಕ್ಯೋಸ್ಕರ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ನೋಲೆ ಪಿತೃಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪಿತೃಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು ॥೨೭॥ ಈ ಸಪಿಂಡಿಯನ್ನು ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ॥ ೨೮॥ ನಾನಾದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರೂ ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಪಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ಯಾಕೆಂ ದರೆ, ಕಲಿಧರ್ಮಗಳು ಅನೇಕವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮನು**ಷ್ಯರಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ** ಕಮ್ಮಿ ಯಾದ್ದ ರಿಂದಲೂ ದೇಹ ನಶ್ವರ ವಾದ್ರಿಂದಲೂ ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿವಸವೇ ವಾಡು ವುದು ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ ॥ ೩೦ ॥ ಉಪನಯನ ಯಜ್ಞ ವ್ರತೋದ್ಯಾಪನ ವಿವಾಹಾದಿಗಳನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥನ ವುರಣವಾದರೆ ವುಡಬಾರದು. ಸಪಿಂಡೀಕರಣದವರೆಗೆ ವುನುಷ್ಯ ಯಜ್ಜ ನಿತ್ಯನೈವಿತ್ರಿಕಾದಿ ಕರ್ಮ ಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತನೆ ॥ ೩೨ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕರ್ನುಲೋಪದ ದೋ ಷವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಹಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ३३ ॥ ಇದರಿಂದ ಸಕಲ

यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्ववज्ञेषु यत्फलं । तत्फलं समवाप्नोति द्वाद-द्वाहि सपिण्डनात् ॥३४॥ अतः स्नात्वा मृतस्थाने गोमयेनोपलेपिते । द्वास्त्रोक्तेन विधानेन सर्पिडीं कारयेत्सुतः ॥ ३५ ॥ पाद्याद्यांचम-नीयाद्यैविश्वेदेवांश्च पूजयेत् । कौ पित्रे विकिरं दत्वा पुनराप उपस्पृरोत् ॥ ३६ ॥ दद्यात्पितामहादीनां तीन् पिण्डांश्च यथाक्रमम् । वसुरुद्रार्करूपाणां चतुर्थं मृतकस्य च ॥३७॥ चन्दनैस्तुलसीपत्नैर्धूपेदींपैः सुभोजनैः । मुखवासैः सुवस्त्रेश्च दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ॥ ३८ ॥ प्रेतपिण्डं तिधा कृत्वा सुवर्णस्य शालाकया । पितामहादिपिण्डेषु मेलयेत्तं पृथक् पृथक् ॥ ३९ ॥ पितामद्या समं मातुः पितामहसमं पितुः । सपिण्डीकरणं कुर्यादिति तार्क्ष्यं मतं मम ॥ ४० ॥ मृते पितरि यस्याथ विद्यते च पितामहः । तेन देयास्त्रयः पिण्डाः प्रपितामह-पूर्वेकाः ॥ ४१ ॥ तेभ्यश्च पैतृकं पिण्डं मेलयेत्तं तिधा कृतम् । मातर्थंग्रे प्राशान्तायां विद्यते च पितामही ॥ ४२ ॥ तदा मातृक-श्राद्वेऽपि कुर्यात्पैतृकवद्विधिः । यद्वा मयि महालर्क्ष्म्यां तयोः पिण्डं च मेलयेत् ॥ ४३ ॥ अपुत्रायाः स्त्रियाः कुर्यात्पतिः सापिण्डनादिकम् ।

ತೀರ್ಥ ಯಜ್ಞ ಗಳ ಫಲಬರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಣಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೋಮಯ ದಿಂದ ಪನಿತ್ರೀಕರಿಸಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಸಪಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೩೫ ॥ ವಿಶ್ಲೇ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಪಿತೃ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೈತೊಳೆದು ವಸುರುದ್ರಾದಿತ್ಯರೂಪರಾದಪಿತಾವುಹಾದಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಪಿಂಡ ಗಳನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿ ಚಂದನ ತುಳಸೀ ಧೂಪದೀಪವಸ್ತ್ರ ದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥ ೩೮ ॥ ತಂದೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಪಿಂಡವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ತಂತಿಯಿಂದ ಮೂರು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಪಿತಾಮಹಾದಿ ಮೂರು ಪಿಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರವುದಿಂದ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಪಿಂಡವನ್ನು ಅಜ್ಜಿ ಯೇ ಮೊದಲಾದವರ ಪಿಂಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪಿಡೀಕರಣ ವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದನು ॥ ೪೦ ॥ ತಂದೆ ಸಾಯು ವಾಗ ಅಜ್ಜ ನಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುತ್ತಜ್ಜ ನೇ ಮೊದಲಾದ ಜನರಿಗೆ ಪಿಂಡ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರ ಪಿಂಡಗಳಿಂದ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ತಾಯಿ ಸಾಯುವಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದ ರೂ ಅದರ ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ಪಿಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅಥವಾ ಅವರ ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಲಕ್ಸ್ಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೋಡಿಸಬಹುದು ॥೪೩॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಗಂಡನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅತ್ತೆ ಯರ ಪಿಂಡದಿಂಡ ಸಹಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥೪೪॥ ವಿನಹ ತನ್ನ ಗಂಡನ

भ्वश्वादिभिः सहैवास्याः सपिण्डीकरणं भवेत् । भर्त्रादिभिस्त्रिभिः कार्यं सपिण्डीकरणं स्मियाः। नैतन्मम मतं तार्क्ष्यं पत्या सापिण्ड्य-मर्हति ॥ ४५॥ एकां चितां समारूढी दम्पती यदि काइयप । तृणमन्तरतः छत्वा श्वशुरादेस्तदाचरेत् ॥ ४६ ॥ एक एव सुतः कुर्याद्दाौ पिण्डादिकं पितुः । तदूर्ध्वं च प्रकुर्वीत सत्याः स्नानं पुनश्चरेत् ॥ ४७ ॥ हुताशं या समारूढा दशाहाभ्यन्तरे सती । तस्या भर्तुर्दिने कार्यं शय्यादानं सपिण्डनम् ॥ ४८ ॥ छत्वा सपि-ण्डनं तार्क्ष्यं प्रकुर्यात्पितृतर्पणम् । उदाहरेत्स्वधाकारं वेदमन्त्रैः सम-न्वितम् ॥ ४९ ॥ अतिर्थि भोजयेत्पश्चाद्धन्तकारं च सर्वदा । तेन तृप्यन्ति पितरो मुनयो देवदानवाः ॥ ५० ॥ प्रासमाता भवेद्विक्षा चतुर्ग्रासन्तु पुष्कललम् । पुष्कलानि च चत्वारि हन्तकारो विधी थत ॥ ५१ ॥ सपिण्ड्यां विप्रचरणौ पूजयेच्चन्दनाक्षत्तैः । दानं तस्मै प्रदातव्यमक्षय्यतृतिहेतवे ॥ ५२ ॥ वर्षवृत्तिं घृतं चान्नं सुवर्णं रजतं सुनाम् । अश्वं गर्ज्ञ रथं भूमिमाचार्याय प्रदापयेत् ॥ ५३ ॥ ततश्च

ಪಿಂಡದಿಂದ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ ॥ ೪೫ ॥ ಒಂದೇ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ದಂಪತಿಗಳ ದಹನವಾದರೆ ಮಾವನ ಪಿಂಡದ ಮಧ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟು ಆತ್ತೆಯ ಪಿಂಡದಿಂದ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನೊವಲು ವುಗನು ತಂದೆಗೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಾಯಿಗೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೪೭ ಹತ್ತು ದಿನದ ವುಧ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಸತಿಯು ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಉಳಿದದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಕ್ರಿಯೆ ಯನ್ನು ನಾಡಿ ತಂದೆಯ ಹನ್ನೆ ರಡನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ಸಪಿಂಡೀಕರಣ ವಾಡಬೇಕು. ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೪೮ ॥ ಸಪಿಂಡೀಕರಣವನ್ನು ವಾಡಿ, ಪಿತೃತರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ವಧಾವಾಚನವನ್ನು ವಾಡಬೇಕು ಗಳಿಗೆ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ತೈಪ್ರಿಪಡಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಯಜ್ಞಿವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಖುಷಿ ಪಿತೃದೇವದಾನವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ ॥ ೫೦ ॥ ಹಂತಕಾರವೆಂದರೆ ವುನುಷ್ಯ ಯಜ್ಞ ಒಂದು ತುತ್ತಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಎಂತಲೂ ನಾಲ್ಕು ತುತ್ತಿಗೆ ಪುಷ್ಕಲವೆಂದೂ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಪ್ರಷ್ಕಲಕ್ಕೆ ಹಂತಕಾರವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇಷ್ಟನ್ನು ಆತಿಥಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕು ॥೫೧॥ ಸಪಿಂಡೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಗಂಧಾದಿಗ ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಪಿತೃಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ॥ ೫೨ ॥ ಒಂದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾವುಗ್ರಿಯುನ್ನು ತುಪ್ಪ ಗೋವನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿ, ಚಿನ್ನ, ಆನೆಕುದುರೆ ರಥಭೂಮಿ ಮೊದಲಾಹ್ದನ್ನೂ ಆಚಾರ್ಯನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು ॥೫೩॥ ಆ ಮೇಲೆ ಆಚಾರ್ಯನು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪುಣ್ಯಾಹ

पू जयेन्मन्त्रैः स्वस्तिवाचनपूर्वकम् । कुङ्कुमाक्षतनैवेद्यैर्ग्रहान्देवीं विना-यकम् ॥ ५४ ॥ आचार्यस्तु ततः कुर्थादभिषेकं समन्त्रकम् । बद्ध्वा सूत्नं करे(रं) दद्यान्मन्त्रपूतांस्तथाऽक्षतान् ॥ ५५ ॥ ततश्च भोजयेद्वि-प्रान्मिष्टान्नैविविधैः शुभैः । दद्यात्सदक्षिणांस्तेभ्यः सजलान्नान् द्विप-ड्घटान् ॥ ५६ ॥ वार्थायुध्रप्रतोदास्तु दण्डस्तु द्विजभोजनात् । स्प्रष्टव्या नन्तरं वर्णेः शुद्धयेरंस्ते ततः कमात् ॥ ५७ ॥ एवं सपि-ण्डनं कृत्वा कियावस्त्राणि संत्यजेत् । शुक्ठांवरधरो भूत्वा शय्या-दानं प्रदापयेत् ॥ ५८ ॥ श्राय्यादानं प्रश्नंसति सर्वे देवाः सवासवाः । तस्माच्छय्या प्रदातव्या मरणे जीवितेऽपि वा ॥ ५९ ॥ सारदारु-मयीं रम्यां सुच्चित्रैश्चित्रितां दढाम् । पट्टस्त्रैर्वितनितां हेमपत्रैरतुं-कृताम् ॥ ६० ॥ हंसतूत्लीप्रतिच्छन्नां शुभ्शीर्थोपधानिकाम् । प्रच्छा-दनपटीयुक्तां पुष्पगन्धैः सुवासिताम् ॥ ६१ ॥ दिव्यगन्धैः सुवद्धां च सुविजालां सुखप्रदाम् । शय्यामेवंविधां कृत्वा ह्यास्तृतायां ज्यसेद्भुवि ॥ ६२ ॥ छत्रं दीपालयं रौप्यं चामरासनभाजनम् ।

ವಾಚನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಗಂಧಕುಂಕುವು ನೈವೇದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದುರ್ಗಾ ವಿ**ನಾಯಕರನ್ನೂ** ಇಷ್ಟದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಯಜವಾನನಿಗೆ ವಾರ್ಜನಾಭಿ ಷೇಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೈಗೆ ರಕ್ಷಾಬಂಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ವಾಡಬೇಕು ॥೫೫॥ ಆ ಮೇಲೆ ನಾನಾವಿಧ ಮಿಷ್ಟಾನ್ನ ಗಳಂದ ಆಶೀರ್ವಾಚನ **ಬ್ರಾಹ್ನಣರನ್ನು ಭೋಜಿಸಿ ಹ**ನ್ನೆರಡು ನೀರು ಕಲಶಗಳನ್ನೂ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು ॥ ೫೬ ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಚತುರ್ವರ್ಣದವರು ಕ್ರಮದಿಂದ ನೀರು ಶಸ್ತ್ರ ಬೆತ್ತ ಕೋಲು ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಶುದ್ಧರಾಗುವರು ॥ ೫೭ ॥ ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಗಳಾದ ನೋಲೆ ಕ್ರಿಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಳಿ ಹೊಸ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು II ೫೮ II ಇಂದ್ರನಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಹೊಗಳುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ **ವುರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಜೀವದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಶಯ್ಯಾದಾನವ**ನ್ನು ವಾಡ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನತಗ ಡುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಹಂಸದಂತೆ ವುುಡುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯುಳು ನಿರ್ಮಲ ತಲೆದಿಂಬುಗಳುಳ್ಳ ವೇಲೆ ವಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿದ ಪನ್ನೀರು ಗಂಧಗಳಿಂದ ಸುವಾಸಿತವಾದ ಸುಖಕರವಾದ ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ॥ ೬೨ ॥ ಇದರ ಅಕ್ಕ - ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ದೀಪ, ಚಾಮರ ಮಣೆ ತಂಬಿಗೆ ಕೌಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ

भुङ्गारकरकादर्शं पञ्चवर्णवितानकम् ॥ ६३॥ ज्ञायनस्य भवेत्किंचिद्य-चान्यदुपकारकम् । तत्सर्वं परितस्तस्याः स्वे स्वे स्थाने नियोजयेत् ॥ ६४ ॥ तस्यां संस्थापयेद्वैमं हरिं लक्ष्मीसमन्वितम । सर्वाभरण-संयुक्तमायुधांबरसंयुतम् ॥ ६५ ॥ स्त्रीणां च शयने धृत्वा कज्जला-लक्तकुङ्कुमम् । वस्त्रभूषादिकं यच्च सर्वमेव प्रदापयेत् ॥ ६६ ॥ ततो विप्रं सपत्नीकं गन्धपुष्पैरलंकृतम् । कर्णांगुलीयाभरणैः कण्ठ-सुत्नैश्च कांचनैः ॥ ६७ ॥ उष्णीषमुत्तरीयं च चोलकं परिधाय च 🕨 स्थापयेत्सुखशय्यायां लक्ष्मीनारायणाग्रतः ॥ ६८ ॥ कुंकुमैः पुष्पमा-लाभिईरिं लक्ष्मीं समर्चयेत् । पूजयेछोकपालांश्च प्रहान्देवीं विना-यकम् । उत्तराभिमुखो भूत्वा गृहीत्वा कुसुमाञ्जलिम् । उच्चारये-दिमं मन्त्रं विप्रस्य पुरतः स्थितः ॥ ७० ॥ यथा कृष्ण त्वदीयाऽस्ति शया क्षीरोदसागरे । तथा भूयादशून्येयं मम जन्मनि जन्मनि ॥७१॥ पवं पुष्पाञ्जलिं विप्रे प्रतिमायां हरेः क्षिपेत् । ततः सोपस्करं शय्यादानं सङ्करूपपूर्वकम् ॥ ७२ ॥ दद्याद्वतोपदेष्ट्रे च गुरवे ब्रह्म-वादिने । गृहाण ब्राह्मणैनां त्वं को ददातीति कीर्तयन् ॥ ७३ ॥

ನೊದಲಾದ್ದನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಬಣ್ಣದ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಚ**ಪ್ಪ**ರವನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಇಡಬೇಕು ॥ ೬೪ ⊪ ಈ ವುಂಚದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಆಯುಧಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರ ಪ್ರತಿ ವೆುಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕುಂಕುಮ ಅರಸಿನ ಕಾಡಿಗೆ **ನಸ್ತ್ರಭೂಷಣ ಬ**ಳೆಗಳನ್ನೂ ಇಡಬೇಕು ॥೬೬॥ ಆ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಒಂಟಿ ಉಂಗುರ ಹಾರ **ಮುಂ** ಡಾಸು ಉತ್ತರೀಯು ವಸ್ತ್ರ ಕುಪ್ಪಸ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು. ಆ ಹರಿಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ಲೋಕಪಾಲಕರನ್ನು ದುರ್ಗಾಗಣಪತಿಯರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಎದುರು ಉತ್ತರ ಮುಖವಾಗಿ. ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಎಲೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾ ಯಣನೇ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೀವಿಬ್ಬರು ಶಯನದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಿರೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಶಯನವೂ ಕೂಡ ಸುಖದಿಂದ ತುಂಬಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಾಗಲಿ ॥ ೭೧ ॥ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಲಕರಣೆ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬ್ರಹೃಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಗುರುವಿಗೆ ದೇವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಮಾಡಿಸುವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎಂದು ದಾನಮಾಡಬೇಕು. 11 ೭೩ 11 ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ

आन्दोलयेद् द्विजं लक्ष्मी हरिं च शयने स्थितम् । ततः प्रदक्षिणी-कृत्य प्रणिपत्य वितर्जयेत् ॥ ७४॥ सर्वोपस्करणैर्युक्तं प्रदद्यादति-सुन्दरम् । शय्यायां सुखसुप्त्यर्थं गृहं च विभवे सति ॥ ७५ ॥ जीवमानः स्वहस्तेन यदि शय्यां ददाति यः । तज्जीवता वृषोत्सर्गं पर्वणीषु समाचरेत् ॥ ७६ ॥ इयमेकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन । सा विभक्ता च विक्रीता दातारं पातयत्यधः ॥ ७७ ॥ पात्ने प्रदाय शयनं वांछितं फलमाप्नुयात् । पिता च दाता तनयः परत्नेह च मोदते ॥ ७८ ॥ पुरन्दरगृहे दिव्ये सूर्यपुत्रालयेऽपि च । उपतिष्ठेन्न सन्देहः शय्यादानप्रभावतः ॥ ७९ ॥ विमानवरमारूढः सेव्यमा-नोऽप्सरोगणैः । आभूतसंग्रुवं यावत्तिष्ठत्यातंकवर्जितः ॥ ८० ॥ सर्व-तीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वपर्वदानेषु च (दानेषु पर्वसु) । तेम्यश्चाप्यधिकं पुण्यं शय्यादानोद्भवं भवेत् ॥ ८१ ॥ एवं दत्त्वा सुतः शय्यां पद-दानं प्रदापयेत् । तच्छृणुष्व मयाऽऽख्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ८२ ॥ छत्रोपानहवस्त्राणि मुद्रिका च कमण्डलुः । आसनं पञ्च-

ಹರಿಯನ್ನು ತೂಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನನುಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕು ॥ ೭೪ । ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಶಯನವನ್ನು ಸಂಪನ್ನನಾಗಿದ್ದರೆ ತುಂಬಿದ ವುನೆಯನ್ನೂ ದಾನವಾಡಬಹುದು ॥ ೭೫ ॥ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತನಗೆ ಶಯ್ಯಾ ಹಾನವನ್ನು ವಾಡುವುದಾದರೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ ಮೊದಲಾದ ಪರ್ವಕಾಲ ಗಳಲ್ಲಿ ವೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ॥ ೭೬ ॥ ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಹ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರು ಈ ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಪಾಲು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೂ ವಾರಿದರೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟವನು ಅಧಃ ಪಾತವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೭೭ ॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯೋಗ್ಯನಿಗೆ ಶಯ್ಯಾದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೂ ವುಗನಿಗೂ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಸುಖವೂ ಸಿಗುವುದು ॥ ೭೮ ॥ ಇವನು ಇಂದ್ರ ್ಲಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ ಯುಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ ಶಯ್ಯಾದಾನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸುಖವು ತಾನಾಗಿ ಸಿಗುವುದು ॥ ೭೯ ॥ ಈ ದಾನಿಯು ವಿನುನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರಸ್ಸು ಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ ನಿರ್ಬಾಧನಾಗಿರುವನು ॥ ೮೦ ॥ -ಈ ದಾನದಿಂದ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲಕ್ಕಿಂತ ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಬರುವುದು ॥ ಆ೧ ॥ ಈ ದಾನದ ಮೇಲೆ ಪದದಾನ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ವವರಿಸುವೆನು. ಕೊಡೆ ಮೆಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಉಂಗುರ, ಕಮಂ ತಲು, ಪೀಠ, ಕೌಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಐದು ವಿಧವಿದೆ ॥ ೮೨ ॥ ಇನ್ನು ಕೋಲು, ತಾನ್ರು

१११

पात्नाणि पदं पञ्चविधं स्मृतम् ॥ ८३ ॥ दण्डेन ताम्रिंपात्रेण द्यामा-क्रेभों जनैरपि । अर्थयक्षोपवींतैश्च पदं संपूर्णतां वजेत् ॥ ८४ ॥ त्रयो-दशभ्यो विप्रेभ्यः प्रदद्याद्द्वादशेऽहनि ॥ ८५ ॥ अनेन पददानेन धार्मिका यांति सद्गतिम् । यममार्गगतानां च पददानं सुखप्रदम् ॥ ८६ ॥ आतपस्तत्वे रौद्रो दह्यते येन मानवः । छत्रदानेन सुच्छाया जायते तस्य मूर्धनि ॥ ८७ ॥ अतिसङ्कटसंकीर्णे यमलोकस्य वर्त्मनि । अश्वारूढाश्च ते यान्ति ददते यद्युपानहौ ॥ ८८ ॥ शीतोष्णवात-दुःखानि तत्र घोराणि खेचर । वस्त्रदानप्रभावेण सुखं निस्तरते पथि ॥ ८९ ॥ यमदूता महारौद्राः करालाः रूष्णपिङ्गलाः । न पीडयन्ति तं मार्गे मुद्रिकायाः प्रदानतः ॥ ९० ॥ बहुघर्मसमाकीर्णे निर्वांते तोयवर्जिते । कमण्डलुप्रदानेन तृषितः पिवते जल्प ॥ ९१ ॥ मृतोद्देशेन यो दद्यादुदपात्नं च ताम्रजम् । प्रपादान-सहस्रस्य यत्फलं सोइनुते घ्रुवम् ॥ ९२ ॥ आसने भाजने चैव दत्ते सम्यग्दिजातये । सुखेन मुङ्के पाथेयं पथिर्[गच्छन् शनैः श्वाः ॥ ९३ ॥ एवं सपिण्डनदिने दत्वा दानं विधानतः । बहून्

ಪಾತ್ರ, ಅಕ್ಕಿ ನೊದಲಾದದ್ದು, ಅನ್ನ, ದ್ರವ್ಯ- ಉಪವೀತ ಇ**ವಿಷ್ಟ**ನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ॥ ೮೪ ॥ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದರೆ ಹದಿ ಮೂರು ಇದನ್ನು ಯಥಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ॥೮೫॥ ಧಾರ್ಮಿಕನಾದ ವುೃತನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯವುನ ವಾ ರ್ಗ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಕರವಾಗುವುದು ॥ ೮೬ ॥ ಇದರ ಫಲ ಹೀಗಿದೆ. ಕೊಡೆ ಯ ದಾನದಿಂದ ಘೋರವಾದ ಬಿಸಿಲು ಇದ್ದ ರೂ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ನೆರಳು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಗಳ೭ಗೆ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿನ ದಾನದಿಂದ ಕುದು ರೆಯ ನೋಲೆ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು ॥ ಆಕ ॥ ವಸ್ತ್ರದಾನ ಮಹಿಮೆ ಯಿಂದ ಚಳಿ ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಳ ಪೀಡೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಂಗುರದಿಂದ ಸಂತು ಷ್ಟರಾದ ಯವು ದೂತರು ಭಯಂಕರರಾದರೂ ಲೌಕಿಕರ ಹಾಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಇವನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ೫೯೦೫ ಬಹು ಶೆಖೆ ಇರುವ ನೀರು ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದೆ. ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನುಂಡಲು ದಾನದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ॥ ೯೧ ॥ ನೀರುಳ್ಳ ತಾನ್ರುಪಾತ್ರದಾನದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜಲದಾಸಘಲವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೯೨ ॥ ಸತ್ಪಾತ್ರನಿಗೆ ಪೀಠಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾಗುವನು ॥ ೯೩ ॥ ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಸಪಿಂಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ದಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಸಂಖ್ಯೆ संभोजयेद्विप्रान् यः श्वपाकादिकानपि ॥ ९४ ॥ ततः सपिण्डनादू-संवत्सरादपि । प्रतिमासं र्ध्वमर्वाक् प्रदातव्यो जलकुम्भः सपिण्डकः ॥ ९५ ॥ कृतस्य करणं नास्ति प्रेतकार्यादते खग । प्रेतार्थ तु पुनः कुर्यादक्षय्य तृप्तिहेतवे ॥ ९६ ॥ अतो विशेषं वक्ष्यामि मासि-कस्याब्दिकस्य च । पाक्षिकस्य विशेषं च विशेषतिथिषु मृते ॥९०॥ षौर्णमास्यां मृतो यस्तु चतुर्थी तस्य ऊनिका । चतुर्थ्यां तु मृतो यस्तु नवमी तस्य ऊनिका ॥९८॥ नवम्यां तु मृतो यस्तु रिका तस्य चतुर्दशी । इत्येवं पाक्षिकं श्राद्धं कुर्याद्विंशतिमे दिने ॥ ९९ ॥ एक एव यदामासः संक्रान्तिद्वयसंयुतः । मासद्वयगतं श्राद्वं मलमासे हि शस्यते ॥ १०० ॥ एकस्मिन् मासि मासी द्वी यदि स्यातां तयो-द्वभीः । तावेव पक्षौ ता एव तिथयस्त्रिंशदेव हि ॥ १०१ ॥ तिथ्यर्धे प्रथमे पूर्वो द्वितीयेऽधें तदुत्तरः । मासाविति बुधैश्चिग्सौ मलमा-सस्य मध्यगौ॥ १०२ ॥ असंकान्ते च कर्तव्यं सपिण्डीकरणं खग । तथैव मासिकं श्राद्वं वार्षिकं प्रथमं तथा ॥ १०३ ॥ संवत्सरस्य

ಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶೂದ್ರ ಚಂಡಾಲಾದಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ೧೯೪೧ ಆ ಮೇಲೆ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಲಪಿಂಡಾದಿ ದಾನಗಳನ್ನೂ ವಾಡಬೇಕು ॥ ೯೫ ॥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ನಿಯವುವು ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಪುನಃ ವಾಡಿದರೆ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಗ೯೬ ಗ ಆದ್ದ ರಿಂದ ಊನ ವ್ಯಾಸಿಕಗಳ ತಿಥಿ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ನಿಯತವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು. ಹಾಣ್ಣಿ ಮೆಯಲ್ಲಿ ವುತಪಟ್ಟವನ ಊನವಾಸಿಕವು ಹುಣ್ಣಿ ಮೆಯು ಹಿಂದಿನ ಚತುರ್ಥಿಯಲ್ಲಾಗು ವುದು. ಚತುರ್ಥಿಯುಲ್ಲಿ ವೃತನಾದರೆ ನವಮೀದಿನವೂ ನವಮಿಯುಲ್ಲಿ ಮೃತ ನಾದರೆ ಚತುರ್ದಶಿಯೂ ಊನವ್ಸಾಸಿಕ ದಿನವು. ಹೀಗೆ ಊನವಸಾಸಿಕಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತನೇದಿನ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೯೯ ॥ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಗಳು ಬಂಡು ಕ್ಷಯ (ವುಲ) ವಾಸವಾದರೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಬಂದರೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಅವೇ ತಿಥಿಗಳೂ ಮೂವತ್ತೇ ಆಗಿವೆ ॥ ೧೦೧ ॥ ಈ ಕ್ಷಯ ವಾಸದ ತಿಥಿಗಳ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಸುರುವಿನ ತಿಂಗಳಿದ್ದು ಅಪರ ಭಾಗವು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿಯುಬೇಕು ॥ ೧೦೨ ॥ ಈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಹಿಂಡೀಕರಣವನ್ನೂ ಮಾಸಿಕವನ್ನೂ ಪ್ರಥಮ ವಾರ್ಷಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನೂ ಮಾಡ ಬೇಕು 11 ೧೦೩ 11 ಮೃತಪಟ್ಟು ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಮಾಸವು ಬಂದರೆ 15

मध्ये तु यदि स्यादधिमासकः । तदा त्रयोदशे मासि किया प्रेतस्य वार्षिकी ॥ १०४॥ पिण्डवर्ज्यमसंक्रान्ते संक्रान्ते पिण्डसंयुतम् । प्रतिसंवत्सरं श्राद्धमेवं मासद्वयेऽपि च ॥ १०५॥ एवं संवत्सरे पूर्णे वार्षिकं श्राद्धमाचरेत् । तस्मिन्नपि विशेषेण भोजनीया द्विजातयः ॥ १०६॥ कुर्यात्संवत्सरादूर्ध्वं श्राद्धे पिण्डत्वयं सदा । एकोद्दिष्टं न कर्तव्यं तेन स्यात्पितृघातकः ॥ १०७॥ तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं गज-च्छायं च पैतृकम् । अब्दमध्ये न कुर्वीत प्रहणे न युगादिषु ॥ १०८॥ यदा पुत्रेण वै कार्यं गयाश्राद्धं खगेश्वर । तदा संवत्सरादूर्ध्वं कर्तव्यं पितृभक्तितः ॥ १०९॥ गयाश्राद्धात्ममुच्यन्ते पितरो भवसा-गरात् । गदाधरानुग्रहेण ते यान्ति परमां गतिम् ॥ ११०॥तुल्ट-सीमञ्जरीभिश्च पूजयेद्विष्णुपादुकाम् । तस्यालवालतीर्थेषु पिण्डा-न्द्यायथाक्रमम् ॥ ११९॥ उद्धरेत्सप्तगोत्नाणि कुल्मेकोत्तरं शतम् । रामीपत्नप्रमाणेन पिण्डं दद्याद्वयाशिरे ॥ ११२॥ गयामुपेत्य यः श्राद्धं करोति कुल्तनन्दनः । सफलं तस्य तज्जन्म जायते पितृतुष्टिदम् ॥ ११३॥

ಆಗ ಹದಿಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾಬ್ದಿ ಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೦೪ ॥ ಅಧಿಕ ವಾಸದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡರಹಿತ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನೂ ಶುದ್ಧ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಪಿಂಡಕ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಎರಡು ದಿನದಲ್ಲೂ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೫ ॥ ಹೀಗೆ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು ॥ ೧೦೬ ॥ ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರಾದ್ಧ ದ್ಲಿ ಮೂರು ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಒಂದೇ ಪಿಂಡ ಹಾಕಿದರೆ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಆಘಾತವಾಗುವುದು ॥ ೧೦೭ ॥ ತೀರ್ಥಶ್ರಾದ್ಧ, ಗಯಾ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಘಾತ್ರಯೋ ದ್ರೇ ಶ್ರಾದ್ಧ ಗ್ರಹಣ ಯುಗಾದಿ ಪರ್ವ ಶ್ರಾದ್ಧ ಗಳನ್ನು ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಡಬಾರದು ॥ ೧೦೮ ॥ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಯಾಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನೂ ಸಹ ಮಗನು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆಯೇ ವಾಡಬೇಕು ॥ ೧೦೯ ॥ ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ವೂಡಿದರೆ ಗದಾಧರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸಂಸಾರದಿಂದ ನೋಚನೆ ಯಾಗಿ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೧೧೨ ॥ ತುಳಸೀ ಹೂಗಳಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಪಾದವನ್ನು ವೂಜಿಸಿ ಅದರ ಸಮೀಪ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಿಂಡ ಹಾಕಬೇಕು ॥ ೧೧೧ ॥ ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಶವಿುಯು ಎಲೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಿಂಡ ಹಾಕಿದರೂ ಇವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೊದಲಾದ ಏಳು ಗೋತ್ರದ ಪಿತೃಗಳಿಗೂ ನೂರ ಒಂದು ತಲೆಗೂ ಉದ್ದಾರವಾಗುವುದು ೧೧೨ **೧ ಯಾವ ಸುಪುತೃನು ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಸ್**ದ ವನ್ನು ಪಾಕುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಪಿತೃಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಜನ್ಮ ಸಘಲವಾಗು

भूयते चापि पितृभिर्गीता गाथा खगेश्वर । इक्ष्वाकोर्मनुपुत्रस्य कलापोपवने सुरैः ॥ ११४ ॥ अपि नस्ते भविष्यन्ति कुले सन्मार्ग-शीलिनः । गयामुपेत्य ये पिण्डान् दास्यन्त्यस्पाकमादरात् ॥११५॥ पवमामुष्मिर्की तार्क्ष्य यः करोति क्रियां सुतः । स स्यात्सुखी भवे-न्मुक्तः कौशिकस्पात्मजा यथा ॥ ११६ ॥ भरद्वाजात्मजाः सप्त भुक्तवा जन्मपरंपराम् । इत्वाऽपि गोवधं तार्क्ष्यं मुक्ताः पितृप्रसादतः ॥ ११७ ॥ सप्तव्याधा दशार्णेषु मृगाः कालांजिरे गिरौ । चक्रवाकाः शरद्वीपे इंसाः सरसि मानसे ॥ ११८ ॥ तेपि जाताः कुरुक्षेत्रे व्राह्मणा वेदपारगाः । पितृभक्त्या च ते सर्वे गता सुर्क्ति द्विजात्मजाः ॥११९॥ तस्पात्सर्वप्रयत्नेन पितृभक्तो भवेन्नरः । इहलोके परे वाऽपि पितृ-भक्त्या सुखी भवेत् ॥ १२० ॥ पतत्तार्क्ष्यं मयाऽऽख्यातं सर्वमेवौ-ध्वेदेहिकम् । पुत्रवाञ्छाप्रदं पुण्यं पितुर्सुक्तिप्रदायकम् ॥ १२१ ॥ निर्धनोऽपि नरः कश्चिद्यः श्र्णोति कथामिमाम् । सोऽपि धापवि-

ವುದು ॥ ೧೧೩ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ಹಿವೂಲಯದ ಸಮೀಪದ ಕಲಾಪದ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ವುನು ಪುತ್ರನಾದ ಇಕ್ಟಾಕುವನ್ನು ಕುರಿತು ಪಿತೃದೇವತೆಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ॥ ೧೧೪ ॥ ನಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರು ಹುಟ್ಟುವರೋ ಎಂದು ॥ ೧೧೫॥ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಔರ್ಧ್ವದೇಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ಸುವಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಕೌಶಿಕನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಬಹು ಸುಖಯಾಗಿ ಋಣ ವುುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೧೧೬ ॥ ಭರದ್ವಾಜರ ಏಳು ಮಕ್ಕಳು ಗೋಹಿಂಸೆಯನ್ನು ವಾಡಿದರೂ ಶ್ರಾದ್ಧದಿಂದ ಪಿತೃಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೀಳು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ॥ ೧೧೭ ॥ ಇವರು ಗೋವಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ರಿಂದ ದಶಾರ್ಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಳು ಬೇಡರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಮೇಲೆ ಕಾಲಾಂಜಿರ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗಳಾಗಿ ನಂತರ ಶರದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಆ ಮೇಲೆ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಹಂಸಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ॥ ೧೧೮ ॥ ಅವರೇ ಪುನಃ ಕುರು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವೇದಾದಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ॥ ೧೧೯ ॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪಿತೃ ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು. ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು ॥ ೧೨೦ ॥ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೀಯುವ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಪರ ಕ್ರಿಯೆ - ಯುನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ II ೧೨೧ II ದರಿದ್ರನು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ Co

निर्मुको दानस्य फलमाण्तुयात् ॥ १२२॥ विधिना कुरुते यस्तु आदं दानं मयोदितम् । श्रणुयाद्वारुडं चापि श्रणु तस्यापि यत्फलम् ॥ १२३॥ /पिता ददाति सत्पुत्वान् गोधनानि पितामहः । धनदाता भवेत्सोऽपि यस्तस्य प्रपितामहः ॥ १२४ ॥ दद्याद्विपुलमन्नाद्यं वृद्धस्तु प्रपितामहः ॥ १२४ ॥ तृप्ताः आद्वेन ते सर्वे दत्वा पुत्रस्य वाञ्छितम् ॥ २२५ ॥ गच्छन्ति धर्ममार्गैश्च धर्मराजस्य मन्दिरम् । तत्र धर्म-सभायां ते तिष्ठन्ति परमादरात् ॥ १२६ ॥ सूत उवाज ॥ एवं श्रीविष्णुना प्रोक्तमौर्ध्वदानसमुद्भवम् । श्रुत्वा माहात्म्यमतुलं गरुडो हर्षमागतः ॥ १२७ ॥

इति श्री गरुडपुराणसारोद्धारे सपिंडनादिसर्वकर्मनिरूपणो नाम त्रयोदशोऽध्यायः

ದಾನ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪಾಪರಹಿತನಾಗುವನು ॥ ೧೨೨ ॥ ಯಾರು ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಈ ಶಕ್ರಾದ್ಧದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನೋ ಈ ಗರುಡ ಪುರಾ ಣವನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಫಲಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೨೩ ॥ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ತಂದೆಯು ವುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸತ್ಪುತ್ರರನ್ನೂ ಅಜ್ಜನು ಗೋಪಶು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಮುತ್ತಜ್ಜನು ಧನಶತ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸು ವನು ಅವನ ತಂದೆಯಾದರೂ ಬಹಳ ಅನ್ನಪಾನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರಾದ್ಧಗಳಿಂದ ಮಿತ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಯಮನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇರುವರು ॥ ೧೨೬ ॥ ಸೂತ ಪುರಾಣಿ ಕರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾರಾಯಣನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾರತ್ರಿಕ ವಿಧಾನದ ಮಾ ಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗರುಡನು ಸಂತುಷ್ಟನಾದನೆಂದು ಶಾನಕಾದಿ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಸಿದರು ॥ ೧೨೩ ॥

ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಹಿಂಡೀಕರಣ ನೊದಲಾದ ಸರ್ವಕರ್ನುವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹದಿನುೂರನೆಯ ಅಧ್ಮಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು

315

अथ चतुर्दशोऽध्यायः

गरुड उवाच ॥ यमलोकः कियन्मात्रः कीदृशः केन निर्मितः। सभाच कीदशी तस्यां धर्म आस्ते च कैः सह ॥ १ ॥ ये धर्ममा-गैंगेच्छन्ति धार्मिका धर्ममन्दिरम् । तान् धर्मानपि मार्गाश्च समाख्याहि दयानिधे ॥ २ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ श्टणु तार्ह्य प्रवक्ष्यामि यद्रम्यं नारदादिभिः । तद्धर्मनगरं दिव्यं महाषुण्यैरवाप्यते ॥ ३॥ याम्य-नैर्ऋतयोर्मध्ये पुरं वैवस्वतस्य यत् । सर्ववज्रमयं दिव्यमभेद्यं तत्सु-रासुरैः ॥ ४ ॥ चतुरस्रं चतुर्द्वारमुचप्राकारवेष्टितम् । योजनानां सहस्रं हि प्रमाणेन तदुच्यते ॥५॥ तस्मिन्पुरेऽस्ति सुभगं चित्र गुप्तस्य मन्दिरम् । पञ्चविंशतिसंख्याकैर्योजनैर्विस्तृतायतम् ॥ ६ ॥ दशोच्छितं महादिव्यं लोहप्राकारवेष्टितम् । प्रतोलीशतसञ्चारं पता-काध्वजभूषितम् ॥ ७ ॥ विमानगणसंकीर्णं गीतवादित्रनादितम् । चित्रितं चित्रकुशहेर्निर्मितं देवशिल्पिमिः ॥ ८ ॥ उद्यानोपवनैग्म्यं नानाविहगकूजितम् । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च समन्तात्परिवारितम् ॥९॥ तत्सभायां चित्रगुप्तः स्वासने परमाद्भुते । संस्थितोगणयेदायुर्मा नुषाणां यथातथम् ॥ १० ॥ न मुह्यति कथञ्चित्स सुकृते दुष्कृतेऽ-पिवा । यद्येनोपार्जितं कर्म शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ ११ ॥ तत्सर्वे भुञ्जते यत्र चित्रगुप्तस्य शासनात् । चित्रगुप्ताख्यात्प्राच्यां ज्वर-स्यास्ति महागृहम् ॥ १२ ॥ दक्षिणस्यां च शूलस्य ऌताविस्फोट-योस्तथा। पश्चिमे कालपाशः स्यात् (शस्य) अजीर्णस्यारुचेस्तथा ॥१३॥ उदीच्यां राजरोगोऽस्ति पाण्डुरोगस्तथैवच । ऐशान्यां तु शिरोर्तिः

ಅಥ ಚತುರ್ದಶ್ರೋಧ್ಯಾಯಃ

ಯವುಲೋಕವು ಎಲ್ಲಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಯಾರದನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಹೇಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಆ ಧರ್ಮವುಂದಿರ ವನ್ನು ಯಾವ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಹೊಂದಬಹುದು. ಮುಂತಾದ ಪ್ರತ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ನಿರ್ಯತಿ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮಧ್ಯ ದಲ್ಲಿ ತಜ್ರಮಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲುಳ್ಳ ಸುತ್ತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಪಾಗಾರವುಳ್ಳ ಸಾವಿರಾರು ಯೋಜನ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ದೇವ ಬಡಗಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸರ್ವ ಸುಖಸಾಧನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಉದ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧರ್ಮರಾಜನ 16

स्यादाग्नेय्यामस्ति मूर्च्छना ॥ १४॥ अतिसारोनैर्ऋते तु वायव्यां शीत-दाहको । एवमादिभिरन्यैश्च व्याधिभिः परिवारितः ॥ १५ ॥ लिखते चित्रगुप्तस्तु मानुषाणां शुभाशुभम् । चित्रगुप्तालयादग्रे योजनानां च विंशतिः ॥ १६ ॥ पुरमध्ये महादिव्यं धर्मराजस्य मन्दिरम् । अस्ति रत्नमयं दिव्यं विद्युज्ज्वालार्कवर्चसम् ॥ १७ ॥ द्विशतं योज-नानां च बिस्तारायामतः स्फुटम् । पञ्चादाच प्रमाणेन योजनानां समुछ्तिम् ॥ १८ ॥ धृतं स्तम्भसहस्त्रैश्चवैडूर्यमणिमण्डितम् । काञ्च नालंकृतं नानाहम्र्यप्रासाद संकुलम् ॥ १९ ॥ शारदाभ्रनिभं रुक्म-कल्र्शैः सुमनोहरम् । चित्रस्फटिकसोपानं वज्रकुट्टिमशोभितम् ॥२०॥ मुक्ताजालगवाक्षञ्च पताकाध्वजभूषितम् । घण्टानकनिनादाढ्यं हेम. तोरणमण्डितम् ॥ २१ ॥ नानाश्चर्यमथं स्वर्णकपाटशतसंकुलम् । नानाद्रमलतागुल्मैर्निष्कण्टैः सुविराजितम् ॥ २२ ॥ एवमादिभिर-न्यैश्च भूषणैर्भूषितं सदा । आत्मयोगप्रभावैश्च निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ २३॥ तस्मिन्नस्ति सभा दिव्या शतयोजनमायता । अर्कप्रकाशा भ्राजिष्णुः सर्वतः कामरूपिणी ॥२४॥ नातिशीता नचात्युष्णा मनसौऽ-त्यन्तहर्षिणी । न ज्ञोको न जरा तस्यां क्षुत्पिपासे न चाप्रियम् ॥२५॥ सर्वे कामाः स्थिता यस्यां ये दिव्या ये च मानुषाः । रसवच्च प्रभू-तञ्च भक्ष्यं भोज्यं च सर्वशः ॥ २६ ॥ रसवन्ति च तोयानि शीतां-। २७ ॥ असंबाधा च सा तार्क्ष्य रम्या कामाग(मग)मा सभा । दीर्घकालं तपस्तप्तवा निर्मिता विश्वकर्मणा ॥ २८ ॥ तामुग्रतपसो यांति सुव्रताः सत्यवादिनः । शान्ताः सन्यासिनः सिद्धाः पूताः पूतेन कर्मणा ॥ २९ ॥ सर्वे भास्वरदेहास्तेऽलंकृता विरजाम्बराः।

ವುಂದಿರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಕೂತು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಆಯುಷ್ಯ ಮುಗಿಯುವುದು, ಏನೇನು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ಮನೆಯು ಸುತ್ತಲೂ ಜ್ವರ ಅಜೀರ್ಣ ಪಾಂಡುರೋಗ ಮೂರ್ಚ್ಛೆ ಮುಂತಾದ ಸಾವಿರಾರು ರೋಗದೇವತೆ ಗಳ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾಲಂಕಾರ ಭರಿತವಾದ ವಿಶ್ವ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಯವಾದ ಬಿಳಿಯಾದ ಯುಮನ ಮನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶೀತಾದಿಬಾಧೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ದು:ಖಾದಿಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು

कृतैश्च कर्मभिः पुण्यैस्तत्र तिष्ठन्ति भूषिताः ॥ ३० ॥ तस्यां स धर्मो भगवानासनेऽनुपमे शुभे । दशयोजनविस्तीर्णे सर्वरत्तैः सुम-ण्डिते ॥ ३१ ॥ उपविष्टः सतां श्रेष्ठइछत्रशोभितमस्तकः। कुण्डला-लंकृतः श्रीनान्महामुकुटमण्डितः ॥ ३२ ॥ सर्वालंकारसंयुक्तो नील-मेघसमप्रभः । बालव्यजनहस्ताभिरप्सरोभिश्च वीजितः ॥ ३३ ॥ गन्धर्वाणां समूहाश्च संघराश्चाप्सरोगणाः । गीतवादित्ननृत्याद्यैः परितः सेवयन्ति तम् ॥ ३४ ॥ मृत्युनापाशहस्तेन कालेन च बली-यसा । चित्रगुप्तेन चित्रेण कृतान्तेन निषेवितः ॥ ३५ ॥ पादादण्ड-धरैरुग्रैनिदेशवशवर्तिभिः । आत्मतुल्यबल्रैर्नानासुभटैः परिवारितः ॥ ३६॥ अग्निष्वात्ताश्च पितरः सेमपाश्चोष्मपाश्च ये । स्वधावन्तो बर्हिषदो मूर्तामूर्ताश्च ये खग ॥ ३७ ॥ अर्यमाद्याः पितृगणा मृर्ति-मन्तक्तथा परे । सर्वे ते मुनिभिः लार्धं धर्मराजमुपासते ॥३८॥ अत्रिवैसिष्ठः पुलहो दक्षः ऋतुरथांगिराः । जामदन्नयो भृगुश्चैव पुलस्त्यागस्त्यनारदाः ॥ ३९ ॥ एतेचान्येच बहवः पितृराजसभा सदः । न राक्याः परिसंख्यातुं नामभिः कर्मभिस्तथा ॥ ४० ॥ व्याख्यासिर्धर्मशास्त्राणां निर्णेतारो यथातथम् । सेवन्ते धर्मराज ते शासनात्परमेष्टिनः ॥ ४१ ॥ राजानः सूर्यवंशीयाः सोमवंदया-स्तथा परे । सभायां धर्मराजं ते धर्मज्ञाः पर्युपासते ॥ ४२ ॥ मनु-र्दिलीपो मांधाता सगरश्च भगीरथः । अंवरीषोऽनरण्यश्च मुचुकुन्दो निमिः पृथुः ॥ ४३ ॥ ययातिर्नहुषः पूरुर्दुष्यन्तश्च शिविर्नलः । भरतः शंतनुः पाण्डुः सहस्रार्जुन एव च ॥ ४४॥ एते राजर्षयः पुण्याः कीर्तिमन्तो बहुश्रुताः । इण्ट्वाश्वमेधैर्वहुभिर्जाता धर्मसभासदः ॥४५॥ सभायां धर्मराजस्य धर्म एव प्रवर्तते । न तत्न पक्षपातोऽस्ति नानृतं न च मत्सरः ॥ ४३ ॥ सभ्याः सर्वे शास्त्रविदः सर्वे धर्म-परायणाः । तस्यां सभायां सततं वैवस्वतमुपासते ॥ ४७॥ ईदशी

ಸಭೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉಗ್ರತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಾಂತರಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೋ ಗುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಪೂರ್ಣನಾದ ನೀಲಮೇಘ ದಂತಿರುವ ಯುವುನು ಗಂಧರ್ವಾದಿ ಪಿತೃವುುನಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿತನಾಗಿರುವನು ॥ ೪೦ ॥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಸೂರ್ಯಸೋಮುವಂಶದ ರಾಜರೂ ಸೇವಿಸು ವರು. ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಕ್ರಮಾತ್ರ ಹೋಗು ವರು. ಭೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪೂರ್ವಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳೂ ರಾಜರ್ಮಿ

सा समा तार्क्ष्व धर्मराज्ञो महात्मनः । न तां पइयन्ति ये पापा दक्षिणेन पथा गताः ॥ ४८ ॥ धर्मराजपुरे गन्तुं चतुर्भागा भवन्ति च । पापिनां गमने पूर्वं स तु ते परिकीर्तितः ॥ ४९ ॥ पूर्वादि-भिस्त्रिभिर्मागैंयें गता धर्ममन्दिरे । ते वै सुकृतिनः पुण्यैस्तस्यां गच्छन्ति तान् श्टणु ॥ ५० ॥ पूर्वमार्गस्तु तत्नैकः सर्वभोगसम-न्वितः । पारिजाततरुच्छायाच्छादितो रत्नमण्डितः ॥ ५१ ॥ विमा-नगणसंकीर्णो हसावलिविराजितः । विद्रुमारामसङ्घीर्णपीयूषद्रवसं-युतः ॥ ५२ ॥ तेन ब्रह्मर्षयो यांति पुण्याँ राजर्षयोऽमलाः । अप्स-रोगणगन्धर्वविद्याधरमहोरगाः ॥ ५३ ॥ देवताराधकाश्चान्ये शिव-भक्तिपरायणाः । त्रीष्मे प्रपादानरता माघे काष्ठप्रदायिनः ॥ ५४ ॥ विश्रामयन्ति वर्षासु विरक्तान् ट्रानमानतः । दुःखितस्यामृतं बूते ददतेह्याश्रमं तु ये ॥ ५५ ॥ सत्यधर्मरता ये च कोधलोभविवर्जिताः । पितमातृषु ये भक्ता गुरुशुश्रूषणे गताः ॥ ५६ ॥ भूमिदा गृहदा गोदा विद्यादानप्रदायकाः । पुराणववतृश्रोतारः पारायणपरायणाः ॥ ५७ ॥ एते सुकृतिनश्चान्ये पूर्वद्वारे विशंति च । यांति धर्म-सभायां ते सुशीलाः शुद्धबुद्धयः ॥ ५८ ॥ द्वितीयस्तूत्तरो मार्गो महा-रश्वशतैर्वृतः । नरयानसमायुक्तो हरिचन्दनमण्डितः ॥ ५९॥ हंस-सारससंकीर्णश्चकवाकोपशोभितः । अमृतद्रवसम्पूर्णस्तत्र भाति सरो-वरः ॥ ६० ॥ अनेन वैदिका आंति तथाभ्यागतपूजकाः । दुर्गाभा-न्वोश्च ये भक्तास्तीर्थस्नाताश्च पर्वसु ॥ ६१ ॥ ये मृता धर्मसंग्रा-मेऽनरानेन मृताश्च ये। वाराणस्यां गोग्रहे च तीर्थतोये मृता विधेः ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणार्थे स्वामिकार्ये तीर्थक्षेत्रेषु ये मृताः । ये मृता दैवविध्वंसे योगाभ्यासेन ये मृताः ॥ ६३ ॥ सत्पात्नपूजका-नित्यं महादानरताश्च ये । प्रविशन्त्युत्तरे द्वारे यांति धर्मसभां च ते ॥ ६४॥ तृतीयः पश्चिमो मार्गो रत्नमन्दिरमण्डितः । सुधा-रससदापूर्णदीर्घिकाभिर्विराजितः ॥ ६५ ॥ ऐरावतकुलोद्भूतमत्तमा

ಗಳೂ ಸತ್ಯಧರ್ಮನಿರತರೂ ದಾನಧರ್ಮತತ್ಪರರೂ ಪುರಾಣ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತ ರೂ ಹೋಗುವರು. ಹಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ಉತ್ತರ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವೈದಿಕರು ದುರ್ಗಾದಿ ಭಕ್ತರು ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ತತ್ಪರರು ಧರ್ಮಯೋಧಿಗಳು ಯೋಗಿಗಳೂ ಹೋಗಿ ಸೇರುವರು ॥ ೬೪ ॥ ರತ್ನ ಮಂದಿರಗಳಿಂದಲೂ ಸುಧಾ ರಸದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಷ್ಣು

A Manual

तगसंकुलः । उच्चैः श्रवसमुत्पन्नहयरत्नसमन्वितः ॥ ६६ ॥ एतेनात्म परां यांति सच्छास्त्रपरिचितकाः । अनन्यविष्णुभक्ताश्च गायत्नीमंत्र जापकाः ॥ ६७ ॥ पराहेसा परद्रव्यपरवाद पराङ्मुखाः । स्वदार-निरताः संतः साग्निका वेदपाठकाः ॥ ६८ ॥ ब्रह्मचर्यव्रतधरा बानप्रस्थास्तपग्विनः । श्रीपादसंन्यासपराः समलोष्टाइमकांचनाः ॥ ६९ ॥ ज्ञानवैराग्यसंपन्नाः सर्वभूतहिते रताः । झिवविष्णुवतक-राः कर्मब्रह्मसमर्पकाः ॥ ७० ॥ ऋणैस्त्रिभिर्विनिर्मुक्ताः पंचयज्ञरताः सदा । पितृणां श्राद्धदातारः कालेसंाध्यमुपासकाः ॥ ७१॥ नीच-संगविनिर्मुक्ताः सत्संगतिपरायणाः । एतेऽप्सरोगणैर्युक्ता विमानव-रसंस्थिताः ॥ ७२ ॥ सुधापानं प्रकुर्वतो यांति ते ँधर्ममंदिरम् । विशंति पश्चिमद्वारे यांति धर्मसभांतरे ॥ ७३॥ यमस्तानागतान् दष्ट्वा स्वागतं वदते मुहुः । समुत्थानं च कुरुते तेषां गच्छति संमुखम् ॥ ७४ ॥ तदा चतुर्भुजो भूत्वा इांखचक्रगदासिभृत् । पुण्यकर्मरतानां च स्नेहान्मित्रवदाचरेत् ॥ ७५॥ सिंहासनं च ददते नमस्कारं करोति च। पादार्धं कुरुते पश्चात् पूज्यते चन्दनादिभिः ॥७६॥ नमस्कुर्वतु भोः सभ्या ज्ञानिनं परमादरात् । एष मे मंडलं सित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ॥ ७७ ॥ भो भो बुद्धिमतां श्रेष्ठा नरकक्केशभीरवः । भवद्भिः साधितं पुण्यदेवत्वं सुखदायकम् ॥ ७८ ॥ मानुषं दुर्लभं प्राप्य नित्यं यस्तु न साधयेत् । स याति नरकं घोरं कोऽन्यस्तस्माद-चेतनः ॥ ७९ ॥ अस्थिरेण शरीरेण योऽस्थिरेश्च धनादि सिः । संचि-नोति स्थिरं धर्म स एको बुद्धिमान्नरः ॥ ८० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन

ಭಕ್ತರು, ಹಿಂಸಾದಿ ದೋಷವಿಮುಖರು ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯಾದಿ ಧಾರಿಗಳು ಸತ್ಕರ್ಮಿ ಗಳು ಪಂಚಯಜ್ಞಾ ದಿಪರರು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಬರುವಾಗ ಯಮನಾದರೂ ವೈಷ್ಣ ವರೆಂಬ ಗೌರವದಿಂದ ಶಂಖ ಚಕ್ರಾದಿಧಾರಿಯಾಗಿ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಗಂಧಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡುವನು ॥ ೭೫ ॥ ಸಭಾಸದರನ್ನು ಕುರಿತು ಯಮನು ಹೀಗೆನ್ನು ವನು. ದುರ್ಲಭವಾದ ಮನುಷ್ಠ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಾರು ಯಾರು ಪುಣ್ಯ ಮೂಡದೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ವರೋ ಅವರು ಮೂಢರು. ಸ್ಥಾವರಪ್ರಾಯರು. ನಶ್ವ ರವಾದ ಧನಾದಿಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರು. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಭೋಗ ವುಳ್ಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ರನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೀರಿ ನೀವು ಪುಣ್ಯ 17 कर्तव्यो धर्मसंचयः । गच्छध्वं पुण्यवत्स्थानं सर्वभोगसमन्वितम् ॥८१॥ इति धर्मवचः श्रुत्वा तं प्रणम्य सभां च ताम् । अमरैंः पूज्यमानास्ते स्तूयमाना मुनीश्वरैः ॥ ८२॥ विमानगणसंकीर्णाः प्रयांति परमं पदम् । केचिद्धर्मसभायां हि तिष्ठंति परमादरात् । ॥८३॥ उषित्वा तत्न कल्पांतं भुक्तवा भोगानमानुषान् । प्राप्नोति पुण्यद्देषेण मानुष्यं पुण्यदर्द्दानम् ॥८४॥ महाधनी च सर्वज्ञः सर्व-द्यास्त्रविद्यारद्दः । पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परां गतिम् ॥८५॥ एतत्ते कथितं सर्वं त्वया पृष्टं यमालयम् । इदं श्रुण्वन्नरो भक्तया धर्मराजसभां व्रजेत् ॥ ८६॥

> इति श्री गरुडपुराणे सारोद्धारे धर्मराजनगर निरूपणो नाम चतुर्दशोऽध्यायः

अथ पश्चदशोऽध्यायः

गरुड उवाच- धर्मात्मा स्वर्गतिं भुक्तवा जायते विमले कुले । अतस्तस्य सम्रुत्पत्तिं जननीजठरे वद ॥१॥ यथा विचारं कुरुते

ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಖಪಡೆಯಿರಿ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಯಮ ನನ್ನು ಸಭ್ಯರನ್ನೂ ನಮಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ವಿಮಾನದಿಂದ ಹೋಗುವರು. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುವರು. ಇದ್ದು ಸುಖವನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಆನುಭವಿಸಿ ಪುಣ್ಯಶೇಷದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರಾದ ಧನಿಕರಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರು. ಹುಟ್ಟಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವರು. ವಿಷ್ಣುವು ಗರುಡನಿಗೆ ನೀನು ಕೇಳಿದ ಯುಮನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗುವನು ॥ ೮೬ ॥

> ಈ ಗರುಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನ ನಗರಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಮಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಅಥೆ ಸಂಚದಶೋ ಭಗ್ಗಾ ಯುಃ

ಗರುಡನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಭೋಗವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟುವನು. ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವನು ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಈ

देहेऽसिन् सुकृती जनः । तथाऽहं श्रोतुमिच्छामि वद मे करुणा-निधे ॥ २ ॥ श्री भगवानुवाच । साधुपृष्टं त्वया तार्क्ष्य परं गोप्यं वदामि ते । यस्य विज्ञानमातेण सर्वेज्ञत्वं प्रजायते 1131 वक्ष्यामि च इारीरस्य स्वरूपं पारमार्थिकम् । ब्रह्मांडगुणसंपन्न योगिनां धारणास्पश्चम् ॥ ४॥ षट्चक्रचिंतनं यस्मिन् यथा कुर्वन्ति योगिनः । ब्रह्मरंघ्रे चिदानंदरूपध्यानं तथा श्टणु ॥५॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे जायते सुकृती यथा । तथा विधान नियम तत्पित्नोः कथयामि ते ॥ ६ ॥ ऋतुकाले तु नारीणां त्यजेदिनचतुप्टयम् । तावन्नालोकयेद्वक्त्रं पापं वपुषि संभवेत् ॥ ७ ॥ स्नात्वा सचैँहं सा नारी चतुर्थेऽहनि शुद्रवति । सप्ताहात्पितृदेवानां भवेद्योग्या वतार्चने ॥८॥ सप्ताहमध्ये यो गर्भः स भवेन्मलिनाशयः । प्रायशः संभवंत्यत पुत्रास्त्वष्टाहमध्यतः ॥९॥ युग्मासु पुत्रा जायंते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्निषु । पूर्वसप्तकमु-त्सुज्य तसाद्युग्मासु संविशेत् ॥ १० ॥ षोडरार्तुनिशाः स्त्रीणां सामान्याः समुदाहृताः । या वै चतुर्दशी रात्निर्गर्भस्तिष्ठति तत वै ॥ ११ ॥ गुणभाग्यनिधिः पुत्रस्तदा जायेत धार्मिकः । सा निशा प्राकृतै-जींवैर्न लभ्येत कदाचन ॥ १२॥ पंचमेऽहनि नारीणां कार्य मधुरभो-जनम् । कटु क्षारं च तीक्ष्णं च त्याज्यमुष्णं च दूरतः ॥ १३॥ तत्क्षेत्रमोषधीपात्रं वीजं चाप्यसृतायितम् । तस्मिन्नुप्त्वा नरः स्वामी सम्यक् फलमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ तांवूलपुष्पश्रीखण्डैः संयुक्तः शुचिवस्त्रभृत् । धर्ममादाय मनसि सुतल्पं संविशेत्पुमान् ॥१५॥ निषेकसमये यादङ्नरचित्तविकल्पना । तादक्स्वभावसंभूतिर्जंतुर्वि-राति कुक्षिगः ॥ १६॥ चैतन्थं वीजभूतं हि नित्यं शुक्रेऽप्यवस्थितम् । कामश्चित्तं च शुक्रं च यदा होकत्वमाप्नुयात् ॥ १७॥ तदा द्रावम-वाप्नोति योषिद्गर्भाशये नरः । शुक्रशोणितसंयोगार्तिपडोत्पत्तिः प्रजा-यते ॥ १८ ॥ परमानंददः पुत्नो भवेद्गर्भगतः कृती । भवंति तस्य

ಶರೀರವು ಸಕಲ ತತ್ವಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯುವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಷಟ್ ಚಕ್ರಚಿಂತನ ವನ್ನು ಯೋಗಿಗಳು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವರು. ಪುಣ್ಯಾ ತ್ಮನು ಶುದ್ಧ ರಾದ ನಿಯಮವಂತರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವನು. ಯೋಗ್ಯ ಪುಣ್ಯದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಶರೀರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಜೀವಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ರಾತ್ರಿ ದುರ್ಲಭ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸಾತ್ವಿಕಾಹಾರಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಧರ್ಮಚಿಂತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಪುಂಸವ

निखिलाः कियाः पुंसवनादिकाः ॥ १९॥ जन्म प्राप्नोति पुण्यात्माः प्रहेषूचगतेषु च । तज्जन्म समये विप्राः प्राप्नुवंति धनं बहु ॥२०॥ विद्याविनयसंपन्नो वर्धते पितृवेइमनि । सतां संगेन स भवेत्सर्वागम-विशारदः ॥ २१ ॥ दिव्यांगनादिभोक्ता स्यात्तारुण्ये दानवान् धनी । पूर्वकृततपस्तीर्थमहापुण्यफलोदयात् ॥ २२ ॥ ततश्च यतते नित्यमात्मा-नात्मविचारणे । अध्यारोपापवादाभ्यां कुरुते ब्रह्मचिंतनम् ॥२३॥ ब्रह्मणोऽन्वयकारिणः । क्षित्याद्यनात्मवर्गस्य अस्यासंगावबोधाय गुणांस्ते कथयाम्यहम् ॥ २४॥ क्षितिर्वारि हविर्भोक्ता वायुराकाश एव च । स्थूलभूता इमे प्रोक्ताः पिंडोऽयं पांचभौतिकः ॥ २५॥ त्वगस्थिनाडचो रोमाणि मांसं चैव खगेश्वर । एते पंचगुणा भूमे-र्मया ते परिकीर्तिताः ॥ २६ ॥ लाला मूलं तथा शुकं मज्जा रक्तं च पंचमम् । अपां पंचगुणाः प्रोक्तास्तेजसोऽपि निशामय ॥ २७॥ क्षुधा तथा तथा ऽऽलस्य निद्रा कांतिस्तथैव च। तेजः पंचगुण तार्क्ष्य प्रोक्तं सर्वत योगिभिः ॥ २८ ॥ आकुंचनं धावनं च लघनं च प्रसा-रणम् । चेष्टितं चेति पंचैव गुणा वायोः प्रकीर्तिताः ॥ २९ ॥ घोष-श्चिंता (स्तथा) च शून्यत्वं मोहश्चिंता च संशयः । आकाशस्य गुणाः पंच ज्ञातव्यास्ते प्रयत्नतः ॥ ३० ॥ मनोबुद्धिरहंकारश्चितं चेति चतु-ष्टयम् । अंतःकरणमुद्दिष्टं पूर्वकर्माधिवासितम् ॥ ३१॥ श्रोतं त्वक्-चक्षुषी जिह्वा द्राणं ज्ञानेद्रियाणि च । वाक्पाणिपादपायूपस्थानि कर्मेन्द्रियाणि च ।। ३२ ।। दिग्वातार्क प्रचेतोऽश्वि वन्हींद्रोपेंद्र मिलकाः । ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां च देवताः परिकीर्तिताः ॥ ३३।। इडाच पिंगला चैव सुषुम्नाख्या तृतीयका । गांधारी गजजिह्वा च पूषा चैव यश-स्विनी ॥ ३४ ॥ अलंबुषा कुहूआपि शंखिनी दशमी तथा। पिंडमध्य-स्थिता होताः प्रधाना दशनाडिकाः ।। ३५ ।। प्राणोऽपानः समा-नाख्य उदानो व्यान एव च । नागः कूर्मश्च कुकलो देवदत्तो धनंजयः ॥ ३६॥ हृदिपाणो गुदेऽपानः समानो नाभिमंडले । उदानः कंठदेशे

ನಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪುಣ್ಯಜೀವಿಯು ಗ್ರಹಗಳು ಉಚ್ಚ ದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹುಟ್ಟುವನು ॥೨೦॥ ಇವನು ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಸದಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿಚಾರ ಮಗ್ನನಾಗುವನು. ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಶರೀರ ಸೃಷ್ಟಿ ಭೂಮ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತ್ವಗಸ್ಥಿ, ಮೂತ್ರಾದಿ, ತೃಷೆ ಮೊದಲಾದ, ಮಡ ಚುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದ ಚಿಂತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಐದೈದು ಗುಣಗಳಿವೆ ಹೀಗೆ

१२४

Jan Stall

स्वाद्वधानः सर्वदारीरगः ॥ ३७॥ उद्गारे नाग आख्यातः कूर्म उन्मी-लने स्मृतः । कुकलः क्षुत्करो ज्ञेयो देवदत्तो विज़ंभणे ॥ ३८ [॥] न जहाति मृतं वापि सर्वव्यापी धनंजयः । कवल्रेर्भुत्तमन्नं हि पुष्टिदं सर्वदेहिनाम् ॥ ३९ ॥ नयतेव्यानको वायुः सारांशं सर्वनाडिषु । आहारो भुक्तमात्रो हि वायुना क्रियते द्विधा ॥ ४०॥ संप्रविइय गुदे सम्यक्षृथगन्नं पृथग्जलम् । ऊर्ध्वमग्नेर्जलं कृत्वा कृत्वाऽन्नं च जलोपरि ॥ ४१ ॥ अग्नेश्चाधः स्वयं प्राणः स्थित्वाऽगिन धमते शनैः । वायुना ध्मायमानोऽग्निः पृथक्किंदं पृथग्रसम् ॥ ७२ ॥ कुरुते व्यानको वायुर्विष्वक् संप्रापयेद्रसम् । द्वारैर्द्वादशभिभिन्नं किटं देहाद्वहिः स्रवेत् ॥ ४३॥ कर्णाक्षिनासिका जिव्हा दंता नाभिर्नरवा गुदम् । गुद्यं शिरा वपुर्लोम मलस्थानानि चक्षते ॥ ४४ ॥ एवं सर्वे प्रवर्तते स्वस्वकर्मणि वायवः । उपलभ्यात्मनः सत्तां सूर्यालीकं यथा जनाः ॥ ४५॥ इदानीं नरदेहस्य श्टणुरूपद्वयं खग । व्यावहारिकमेकं च द्वितीयं पारमार्थिकम् ॥ ४६ ॥ तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च रोमाणि व्यावहारिके । सप्तलक्षाणि केशाःस्युर्नखाः प्रोक्तास्तु विंशतिः ॥ ४० ॥ द्वात्निशद्दशनाः प्रोक्ताः सामान्याद्विनतासुत । मांसं पल-सहस्रं तु रक्तं पलशतं स्मृतम् ॥ ४८॥ पलानि दश मेदस्तु त्वक् पलानि च सप्ततिः । पलद्वादशकं मज्जा महारक्तं पलत्नयम् ॥ ४९ ॥ शुकं द्विकुडवं ज्ञेयं कुडवं शोणितं स्मृतम । षष्ट्युत्तरं च त्रिशतमस्थ्नां देहे प्रकीर्तितम् ॥५०॥ नाडयः स्थूलाश्च सूक्ष्माश्च कोटिशः परिकीर्तिताः । पित्तं पलानि पंचाशत्तदर्धं श्रेष्मणस्तथा ॥ ५१॥ सततं जायमानं तु विण्मूतं चाप्रमाणतः । एतद्गुणसमा-युक्तं शरीरं व्यावहारिकम् ॥ ५२ ॥ भुवनानि च सर्वाणि पर्वतद्वीप-

ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಇಡಾದಿನಾಡಿಗಳೂ ಪ್ರಾಣಾಪಾನಾದಿಗಳೂ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಉಂಡ ಆಹಾರವನ್ನು ಯುಥಾವತ್ತಾಗಿ ಪರಿಣಮಿ ಸುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಮಲಗಳೂ ಹೊರಗೆ ಬರುವವು ॥ ೪೪ ॥ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಮಕೂದಲು ಮಾಂಸಾದಿಗಳು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಡಿಗಳಾದರೂ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಮಲಮೂತ್ರಾದಿಗಳು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣತಕ್ಕ ಶರೀ ರವು ಇದೆ ॥ ೫೨ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿವೆ. ಪಾದದ ಅಡಿಭಾಗದಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೂ ಪಾತಾಲ 18

सागराः । आदित्याद्याग्रहाः संति शरीरे पारमार्थिके ॥ ५३॥ पार-मार्थिकदेहे हि षट्चकाणि भवंति च । ब्रह्मांडे ये गुणाः प्रोक्तास्ते Suate के प्रविद्यां ॥ ५४ ॥ तानहं ते प्रवक्ष्यामि योगिनां धारणा-स्पदान् । येषां भावनया जंतुभवेद्वैराजरूपभाक् ॥५५॥ पादाध-स्तात्तलं ज्ञेयं पादोर्ध्वं वितलं तथा । जानुनोः सुतलं विद्धि सक्थि-देशे महातलं ॥ ५६॥ तलातलंसक्थिमूलेगुहघदेशे रसातलं । पातालं कटिसंस्थं च सप्तलोकाः प्रकीर्तिताः ॥ ५७॥ भूलोंको नाभिमध्ये तु भुवर्लीकं तदूर्ध्वके । स्वर्लीकं हृदये विद्यात्कंठदेशे महस्तथा ॥५८॥ जनलोकं वक्त बदेशे तपोलोकं ललाटके । सत्यलोकं ब्रह्मरंधे भुवनानि चतुर्दश ॥ ५९ ॥ त्निकोणे संस्थितोमेरुरधः कोणे च मंदरः । दक्ष-कोणे च कैलासो वामकोणे हिमाचलः ॥ ६०॥ निषधश्चोर्ध्वरेखायां दक्षायां गंधमादनः । रमणो वामरेखायां सप्तैते कुलपर्वताः ॥ ६१॥ अस्थिस्थाने भवेज्जंबुः शाको मज्जसु संस्थितः । कुशद्वीपः स्थितो गोमेदो रोमसंचये । नखर्स्थं पुष्करं विद्यात्सागरांस्तदनन्तरम् ॥५३॥ क्षारोदो हि भवेन्मूत्रे क्षीरे क्षीरोट्सागरः । सुरोदधिः श्ठेष्मसंस्थो मज्जायां घृतसागरः ॥ ६४॥ रसोदधिं गसेविद्याच्छोणिते दधि-सागरः । स्वादूदो लंबिकास्थाने जानीयाद्विनतासुत ॥ ६५ ॥ नाद-चके स्थितः सूर्यो बिंदुचके च चन्द्रमाः । लोचनस्थः कुजोन्नेयो हृदये ज्ञः प्रकौर्तितः ॥ ६६ ॥ विष्णुस्थाने गुरुं विद्याच्छुके शुको ब्यव-स्थितः । नाभिस्थाने स्थितो मंदो मुखे राहुः प्रकीर्तितः ॥ ६७ ॥ वायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरेग्रहमंडलम् । एवं सर्वस्वरूपेण चिंतयेदात्मनस्तनुम् ॥ ६८॥ सदाप्रभातसमये बद्धपद्मासनः स्थितः ।

ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸತ್ಯಲೋಕದವರೆಗೂ ಇವೆ. ಮೇರುವೇ ನೊದಲಾದ ಏಳು ಕುಲಪರ್ವತಗಳೂ ಜಂಬೂ ನೊದಲಾದ ಏಳು ದ್ವೀಪಗಳೂ ಲವಣ ಸಮುದ್ರ ವೇ ನೊದಲಾದ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ನಾದ ಚಕ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಾದಿ ನವಗ್ರಹರು ಇರುವರು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸರೂಪವಾದ ಮಹಾಘಲಪ್ರದ ವಾದ ಹಂಸಮಂತ್ರ ಜಪವನ್ನೂ ಷಟ್ಚಕ್ರ ಚಿಂತನವನ್ನೂ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಮೂಲಾಧಾರಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನಾದಿಚಕ್ರಗಳು ನಾನಾದಲ ವರ್ಣಾಕ್ಟರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಈ ಆರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಜೀವಗುರುಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು ॥ ೭೬ ॥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು

१२६

बट्चक्रचितनं कुर्याद्यथोत्तमजपाकमम् ॥ ६९॥ अजपा नाम गायत्नी मूनीनां मोक्षदायिनी । अस्याः संकल्पमात्नेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ु ॥७०॥ श्रणुतार्क्ष्य प्रवक्ष्येऽहमजपाक्रममुत्तमम् । यंकृत्वा सर्वदा जीवो जीवभावं विमुंचति ॥ ७१॥ मूलाधारः स्वाधिष्टानं मणिपू-रकप्रेव च । अनाहतं विशुद्धघाख्यमाज्ञाषट्चक्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ मूलाधारे लिंगदेशे नाभ्यां हृदि च कंठगे । भ्रुवोर्मध्ये ब्रह्मरंध्रे क्रमाचकाणि चिंतयेत् ॥ ७३॥ आधारं तु चतुर्दछानछसमं वासांतव-र्णाश्रयं स्वाधिष्ठानमपि प्रभाकरसमं बालांतषट्पत्रकम्। रक्ताभं मणि-पूरकं दशदलं डाद्यं फकारांतकं पत्रैद्वीदशभिस्त्वनाहतपुरं हैमं कठां-तावृतम् ॥ ७४ ॥ पत्नैः सस्वरषोडशैः शशघरज्योतिर्विशुद्धांबुजं हंसेत्यक्षरयुग्मकं द्वयदलं रक्ताभमात्रांबुजम् । तसादूर्ध्वगतं प्रभा-सितमिदं पद्मं सहस्रच्छदं सत्यानंदमयं सदाशिवमयं ज्योतिर्मयं राश्वतम् ॥ ७५ ॥ गणेशं च विधिं विण्णुं शिवं जीवं गुरुम् ततः । व्यापकं च परं ब्रह्म कमाचकेषु चिंतयेत् ॥ ७६॥ एकविंशत्सह-स्त्राणि पट्रातान्यधिकानि च। अहोरालेण श्वासस्य गतिः सूक्ष्मा रुमृता बुधैः ॥ ७७ ॥ हकारेण बहिर्याति सकारेण विशेत्पुनः । हंसो हंसेतिमंत्रेण जीवोजपति तत्वतः ॥ ७८ ॥ षट्रातं गणनाथाय षटसहस्नंतुवेधसे । षट्सहस्रं च हरये षट्सहस्रं हराय च ॥ ७९॥ जीवात्मने सहस्रं च सहस्रंगुरवे तथा। चिदात्मने सहस्रं च जपसंख्यां निवेदयेत् ॥ ८० ॥ एतांश्चफ्रगतान् ब्रह्ममयूखान्मुनयोऽमरान् सत्संप्रदायवेत्तारश्चितयंत्यारुणादयः ॥ ८१ ॥ शुकादयोऽपि मुनयः शिष्यानुपदिशति च । अतः प्रवृत्तिं महतां ध्यात्वा ध्यायेत्सदाबुधः ॥ ८२ ॥ कृत्वा च मानसीं पूजां सर्वचकेष्वनन्यधीः । ततो गुरूपदे-**द्येन गायत्रीमजपांजपेत् ॥८६ ॥ अधोमुखे ततौरंभ्रे सहस्र**दलपंकजे ।

ದಿನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇವನು ಹಂಸವುಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಬಹ್ಮ ರುದ್ರ ವಿಷ್ಣು ದೇವರಿಗೆ ಆರಾರು ಸಾವಿರಗಳನ್ನೂ ಜೀವಗುರು ಗಣಪತಿ ಚಿದಾತ್ಮರಿಗೂ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸು ವನು. ಮಹಾತ್ಮರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ವಾಸಜಪವನ್ನು ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪವನ್ನೂ ಪೂಜಾಧ್ಯಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗುರೂಪದೇಶಕ್ಕನು ಸಾರವಾಗಿ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಹಸ್ರ ಪತ್ರಕವುಲದಲ್ಲಿ ವರಾಭಯಕರಾಂಬುಜವುಳ್ಳ ಪರವಸ್ತುವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಆದರ

१२७

हंसगं श्रीगुरु ध्यायेद्वराभयकरांबुजम् ॥ ८४ ॥ क्षाळितं चिंतयेदेहे तत्पदामृतघारया । पञ्चोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत्तत्स्तवेन च॥८.॥ ततः कुण्डलिनीं ध्यायेदारोहादवरोहतः । षट्चक्रकृतसञ्चारां सार्ध-तिवलयां स्थिताम् ॥८६॥ ततोध्यायेत्सुषुम्नाख्यं धाम रंध्राद्वहि-र्गतम् । तथा तेन गता यांति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ८७ ॥ ततोः मर्चितितंरूपं स्वयं ज्योतिः सनातनम् । सदानन्दं सदाध्यायेन्मु-हूर्ते ब्राह्मसंइके ॥ ८८ ॥ एवं गुरूपदेशेन मनो निश्चलतां नयेत् । न तु स्वेन प्रयत्नेन तद्विना पतनं भवेत् ॥ ८९ ॥ अंतर्यागं विधायैवं बहिर्यांग समाचरेत् । स्नानसंध्यादिकं कृत्वा कुर्याद्वरिहरार्चनम् ॥ ९० ॥ देहाभिमानिनामंतर्मुखी वृत्तिर्नजायते । अतस्तेषां तु मद्भक्तिः सुकरामोक्षदायिनी ॥ ९२ ॥ तपो योगादयो मोक्षमार्गाः संतितथापि च । समीचीनस्तु मद्भत्तिमार्गः मंसरतामिह ॥ ९२ ॥ ब्रह्मदिभिश्च सर्वज्ञैरयमेव विनिश्चितः । त्रिवारं वेदशा-स्राणि विचार्य च पुनः पुनः ॥ ९३॥ यज्ञादयोऽपि सद्धर्माश्चित्तज्ञो-धनकारकाः । फलरूपांच मद्भक्तिस्तां लब्ध्वा नावसीदति ॥९४॥ एवमाचरणं तार्क्ष्य करोति सुकृती नरः । संयोगेन च मद्भत्तया मोक्षं याति सनातनम् ॥ ९४॥

इति गरुडपुराणे सारोद्धारे सुकृतिजनजन्माचरण निरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः

ಅವುತ ಧಾರೆಯಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ತೊಳೆಯುಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಾದಿ ಮೂಹೂರ್ತ ದಲ್ಲಿ ಈ ಸತತ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೮೮ ॥ ಈ ರೀತಿ ಅಂತಃ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಹ್ಯ ಯಜ್ಜ ರೂಪವಾದ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳ ಪೈಕಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವೇ ಸುಲಭವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನ. ವೇದ ಶಾಸ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪತದೆ ಹರಿ ಪದರೂಪವಾಡ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವನು.

> ಈ ಗೆರುಡ ಪುರಾಣ ಸಾರೋದ್ಧಾ ರೆದಲ್ಲಿ ಪುಣಾ ತೃನ ಜನ್ಮಾ ಚಾರೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹೆದಿನೈದನೆಯು ಅಧ್ಯಾಯುವು ಮುಗಿಯಿತು.

१२८

अथ षोडशोऽध्यायः

गरुड उवाच । श्रुता मया दयाार्सधो हाज्ञानाज्जीवसं-स्रतिः । अधुना श्रोतुमिच्छ।मि मोक्षोपायं सनातनम् ा १॥ भग-वन् देवदेवेश शरणागतवत्सल । असारे घोरसंसारे सर्वदुःख-मलीमसे ॥ २ ॥ नानाविधशरीरस्था अनन्ताजीवराशयः । जायंते च म्रियन्ते च तेषामन्तो न विद्यते ॥ ३ ॥ सदा दुःखातुरा एव न सुखी विद्यते क्वचित् । केनोपायेन मोक्षेज्ञ मुच्यन्ते वद मे प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ श्टणु तार्झ्य प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि । यस्य श्रवणमात्रेण संसारान्मुच्यते नरः ॥५॥ अस्ति देवः परब्रह्मस्वरूपी निष्फलः झिवः । सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वेशो निर्मलोऽद्वयः ॥६॥ स्वयंज्योतिरनाद्यन्तो निर्विकारः परा-त्परः । निर्गुणः सचिदानन्दस्तदंशाज्जीवसंबकः ॥ ७ ॥ अनाद्यवि-द्योपहताद्यशाय्रौ विष्फुलिङ्गकाः । देहाद्युपाधिसंभिन्नास्ते कर्मभिर-नादिभिः ॥ ८॥ सुखदुःखप्रदैः पुण्यपापरूपैर्नियन्त्रिताः । तत्तज्जा-तियुतं देहमायुर्भोगं च कर्मजम् ॥ ९ ॥ प्रतिजन्म प्रपद्यन्ते तेषा-मपि परं पुनः । सुसूक्ष्मलिङ्गशारीरमामोक्षादक्षरं खग ॥ १० ॥ स्थावराः क्रमयश्चाजाः पक्षिणः परावो नराः । धार्मिकास्त्रिदशाः स्तद्वन्मोक्षिणश्च यथाक्रमम् ॥ ११॥ चतुर्विधरारीराणि धृत्वा मुत्तवा महस्रशः । सुकृतान्मानवो भूत्वा ज्ञानी चेन्मोक्षमाप्नुयात् ॥ १२॥ चतुरशीतिलक्षेषु शरीरेषु शरीरिणाम् । न मानुषं विनाऽन्यत्र तत्वज्ञानं तु लभ्यते ॥ १३ ॥ अत जन्मसहस्राणां सहस्रेरपि कोटिभिः । कदाचिऌभते जन्तुर्मानुष्यं पुण्यसञ्चयात् ॥ १४ ॥

ಅಥ ಷೋಡಶೋಧ್ಯಾಯಃ

ಗರುಡನು ನೋಕ್ಷೋಪಾಯುವನ್ನು ತಿಳಿಸೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಪರವಾತ್ಮನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 84 ಲಕ್ಷ ಶರೀರಪ್ರಭೇದಗಳು ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರ ಪಕ್ಷಿ ಪಶು ಶರೀರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜೀವಿಯು ಏನೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪುಣ್ಯ ತೇಷದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೋಟೆ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ದೇಹ. ಇತರ ದೇಹ 19

सोपानभूतं मोक्षस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्रूभम् । यस्तारयति नात्मानं तसात्पापतरोऽत कः ॥ १५ ॥ नरः प्राध्योत्तमं जन्म लब्ध्वा चेन्द्रि-यसौष्ठवम् । न वेत्त्यात्महितं यस्तु स भवेद्रह्मघातकः ॥ १६ ॥ विना देहेन कस्यापि पुरुषार्थी न विद्यते । तस्माद्देहं धनं रक्षेत्पु-ण्यकर्माणि साधयेत् ॥ १७ ॥ रक्षयेत्सर्वदाऽऽत्मानमातमा सर्वस्य भाजनम् । रक्षणे यत्नमातिष्ठेजीवन्भद्राणि पद्यति ॥ १८ ॥ पुन-र्ग्रामः पुनः क्षेत्र पुनर्वित्तं पुनर्ग्रहम् । पुनः शुभाशुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः ॥ १९ ॥ इारीररक्षणोपायाः क्रियन्ते सर्वदा बुधैः । नेच्छन्ति च पुनस्त्यागमपि कुष्ठादिरोगिणः ॥ २० ॥ तद्रोपित स्यादर्मार्थं धर्मो ज्ञानार्थमेव च । ज्ञानं तु ध्यानयोगार्थमचिरात्प्र-विमुच्यते ॥ २१ ॥ आत्मैव यदि नात्मानमहितेभ्यो निवारयेत् । कोऽन्यो हितकरस्तसादात्मानं तारयिष्यति ॥ २२ ॥ इहैव नरकव्या-धेश्चिकित्सां न करोति यः । गत्वा निरौषधं देशं व्याधिस्थः किं करिष्यति ॥ २३ ॥ व्याघ्रीवाऽऽस्ते जराचायुर्याति भिन्नघटांबुवत् । निध्नन्ति रिपुवद्रोगास्तसाच्छ्रेयः समभ्यसेत् ॥ ५४ ॥ यावन्नाश्रयते दुःखं यावन्नायान्ति चापदः । यावन्नेन्द्रियवैकस्यं तावच्छ्रेयः सम-भ्यसेत् ॥ २५ ॥ यावत्तिष्ठति देहोऽयं तावत्तत्वं समभ्यसेत् । संदीप्ते को नुभवने कूप खनति दुर्मतिः ॥ २६ ॥ कालो न ज्ञायते नानाकार्थेः संसारसम्भवैः । सुखं दुःखं जनो हन्त न वेत्ति हित-मात्यनः ॥ २७ ॥ जातानार्तान्स्रतानापद्गतान्दण्ट्वा च दुःखितान् । लोको मोहसुरां पीत्वा न विमेति कदाचन ॥ २८ ॥ संपदः स्वप्नसं काशा यौवनं कुसुमोपमम् । तडिचपलमायुष्यं कस्य स्याज्जानतो धातः ॥ २९ ॥ ज्ञतं जीवितमखल्पं निद्रालस्यैस्तदर्धकम् । बाल्य-रोगजरादुःखैरल्पं तदपि निष्फलम् ॥ ३० ॥ प्रारब्धव्ये निरुद्योगो

ಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮನ ಉದ್ಧಾರವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗುವನು ॥ ೧೫ ॥ ಕಾಮಿತಪದಾರ್ಥಗಳು ಸರ್ವತ್ರಸುಲಭ. ಜ್ಞಾನ ದುರ್ಲಭ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಧರ್ಮದ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಜ್ಞಾನದಿಂಡ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧ್ಯ. ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ. ಈ ಸುಖರೂಪಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಅಧರ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕಾಮಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗದೆ ಸಂಸಾರರೋಗದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಸಾಧ್ಯ ॥ ೨೬ ॥ ಸ್ರಾಪಂಚವೇ

जागर्तव्ये प्रसुप्तकः । विश्वस्तव्यो भयस्थाने हा नरः को न हन्यते ॥ ३१ ॥ तोयफेनसमे देहे जीवेनाक्रम्य संस्थिते । अनित्यप्रिय संवासे कथं तिष्ठति निर्भयः ॥ ३२ ॥ अहिते हितसंज्ञः स्यादध्रुवे भुवसंइकः । अनर्थे चार्थविज्ञानः स्वमर्थं यो न वेत्ति सः ॥ ३३ ॥ परयन्नपि प्रस्खलति श्टण्वन्नपि न बुद्धयति । पठन्नपि न जानाति देवमायाविमोहितः ॥३४॥ तन्निमज्जज्जगदिदं गम्भीरे कालसागरे । मृत्युरोगजराग्राहैर्न कश्चिदपि बुद्धघते ॥ ३५ ॥ प्रतिक्षणमयं कालः क्षीयमाणो न लक्ष्यते । आमकुम्भ इवांभस्थो विशीर्णो न विमा-व्यते ॥ ३६ ॥ युज्यते वेष्टनं वायोराकाशस्य च खण्डनम् । प्रथनं च तरंगाणामास्था नायुषि युज्यते ॥ ३७ ॥ पृथिवी दह्यते येन मेरु-श्चापि विशीर्थते । शुष्यते सागरजलं शरीरस्य च का कथा ॥३८॥ अपत्यं में कलतं में धन में बान्धवाश्च में । जलपन्तमिति मत्यांजं हन्ति कालवृको बलात् ॥ ३९ ॥ इदं कृतमिदं कार्यमिदम्रन्यत्कृता-कुतम् । एवमीहासमायुक्तं कृतान्तः कुरुते वद्यम् ॥ ४० ॥ श्वः कार्यमंच कुर्वीत पूर्वाह्वे चापराहिकम । नहि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वाऽप्यथवाऽकृतम् ॥ ४१ ॥ जरादशितपंथानं प्रचण्डव्याधिसैनि-मृत्यु शत्रु प्रधिष्ठोऽसि त्रातारं किं न पदयसि ॥ ४२ ॥ तृष्णा-कम सूचीविनिर्भिन्नं सिक्त विषयसर्पिषा । रागद्वेषानले पक्वं मृत्युर-इनाति मानवम् ॥ ४३ ॥ बालांश्च यौचनस्थांश्च वृद्धान्गर्भगता-नधि । लर्वानाविशते मृत्युरेवंभूतमिदं जगत् ॥ ४४॥ स्वदे-हमपि जीवोऽयं सुत्तवा याति यमालयम् । स्त्रीमातृपितृपुतादि संबन्धः केन हेतुना ॥ ४५ ॥ दुःखमूलं हि संसारः स यस्यास्ति स दुः स्वितः । तस्य त्यागः कृतो येन स सुखी नापरः कचित् । ४६ ॥ प्रभवं सर्वदुःखानामालयं सकलापदाम् । आश्रयं सर्व-पापानां संसारं वर्जयेत्झणात् ॥ ४७ ॥ लोहदारुमयैः पाशैः पुमान् बद्धो विमुच्यते । पुत्तदारमयैः पाशैर्मुच्यते न कदाचन ॥ ४८ ॥

ನಶ್ವರ. ಅತ್ಯಲ್ಪ ಜೀವನಕಾಲ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸ್ನೇಹವೆಲ್ಲವೂ ಮದ್ಯದಂತೆ ಬುದ್ದಿ ಭ್ರಂಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜರಾರೋಗಾದಿಗಳ ಪೀಡೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳೀಗೂ ಕಾಲಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವು ದಿಲ್ಲ ॥ ೩೭ ॥ ಸಂಚಭೂತಗಳೇ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯು ವಿಗೆ ಯಾವುದು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಸಂಬಂಧವೇ ದು:ಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ.

यावतः कुरुते जन्तुः सम्बन्धान्मनसः प्रियान् । तावन्तोऽस्य निखन्यन्ते हृदये शोकशङ्कवः ॥ ४९ ॥ वश्चिताशेषवित्तैस्तैर्नित्यं लोको विनाझितः । हा हन्त विषयाहारैर्देहस्थेन्द्रियतस्वरैः ॥५०॥ मांसलुब्धो यथा मत्स्यौ लोहशंकुं न पइयति । सुखे लुब्धस्तथा देही यमबाधां न पश्यति ॥ ५१ ॥ हिताहितं न जानन्तो नित्यमु-न्मार्गगामिनः । कुक्षिपूरणनिष्ठा ये ते नरा नारकाः खग ॥ ५२ ॥ निद्रादिमैथुनाहाराः सर्वेषां प्राणिनां समाः । ज्ञानवान्मानवः प्रोक्तो **ज्ञानहीनः प**शुः स्मृतः ॥ ५३ ॥ प्रभाते मलमृताभ्यां क्षुत्तृड्भ्यां मध्यगे रवौ । रात्नौ मदननिद्राभ्यां बाध्यन्ते मृढमानवाः ॥५४॥ स्वदेहधनदारादिनिरताः सर्वजन्तवः । जायन्ते च म्रियन्ते च हा हन्ताज्ञानमोहिताः ॥ ५५ ॥ तस्मात्सङ्गः सदा त्याज्यः सर्वस्त्यकुंः न शक्यते । महद्भिः सह कर्तव्यः सन्तः सङ्गस्य भेवजम ॥५६॥ सत्सङ्गश्च विवेकश्च निर्मलं नयनद्वयम्। यस्य नास्ति नरः सौऽन्धः कथं न स्यादमार्गगः ॥ ५७ ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाचारनिरताः सर्वमानवाः । न जानन्ति परं धर्मं वृथा नइयन्ति दाम्भिकाः ॥ ५८ ॥ क्रिया यासपराः केचिद्रतचर्यादिसंयुताः । अज्ञानसंवृतात्मानः सञ्चरंति प्रतारकाः ॥ ५९ ॥ नाममात्रेण सन्तुष्टाः कर्मकाण्डरता नराः । मन्त्रोचारणहोमाद्यैर्भ्रामिताः क्रतुविस्तरैः ॥ ६० ॥ एकभुक्तोपवासा-चैनियमैः कायशोषणैः । मूढाः परोक्षमिच्छन्ति मम मायाविमो-हिताः ॥ ६१ ॥ देहदण्डनमात्रेण का मुक्तिरविवेकिनाम् । वल्मीक ताडनादेव मृतः कुत्र महोरगः ॥ ६२ ॥ जटाभाराजिनैर्युक्ता दांभिका वेषधारिणः । भ्रयन्ति ज्ञानिवल्लोके भ्रामयन्ति जनानपि ॥ ६३ ॥ संसारजसुखासक्तं ब्रह्मज्ञोऽस्मीति वादिनम् । कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टं तं त्यजेदन्त्यजं यथा ॥ ६४ ।। गृहारण्यसमा लोके गतवीडा दिग-म्बराः । चरन्ति गर्दभाद्याश्च विरक्तास्ते भवन्ति किम् ॥ ६५॥ मृद्धस्मोद्धूलनादेव मुक्ताः स्युर्यदि मानवाः । मृद्धस्मवासी नित्यं श्वा स किं मुक्तो भविष्यति ॥ ६६ ॥ तृणपर्णोदकाहाराः सततं

ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃಗದಂತೆ ಆಚರಿಸುವವರಿಗೆ ನರಕ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಕಾಲವು ವ್ಯರ್ಥ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮೃತ್ಯುವಶರಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ ॥ ೫೫ ॥ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಶಾಶ್ವತ ಮೋಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ನೋಕ್ಷವು ಕೇವಲ ದೇಹ ಪೋಷಣೆ ಅಥವಾ ಶೋಷಣೆ ಸ್

१३२

बनबासिनः । जम्बूकाखुमृगाद्यास्त तापसास्ते भवन्ति किम ॥६७॥ आजन्ममरणान्तं च गङ्गादितटिनी स्थिताः । मण्डूकमरस्यप्रमुखा बोगिनरने भवन्ति किम् ॥ ६८ ॥ पारावताः झिलाहाराः कदाचि-दपि चातकाः । न पिबन्ति महीतोयं व्रतिनस्ते भवन्ति किम् ॥६९॥ तसादित्यादिकं कर्म लोकरञ्जनकारकम् । मोक्षस्य कारणं साथा-त्तत्वज्ञानं खगेश्वर ॥ ७० ॥ षड्दर्द्यानमहाकूपे पतिताः पदायः खग । परमार्थ न जानन्ति पशुपाशनियन्त्रिताः ॥ ७१ ॥ वेद शास्त्रार्णवे घोरे उद्यमाना इतस्ततः । षडूर्मिनिग्रहग्रस्तास्तिष्टन्ति हि कुतार्किकाः ॥ ७२ ॥ वेदागमपुराणज्ञः परमार्थं न वेत्ति यः । विडम्बकस्य तस्यैव तत्सर्वं काकभाषितम् ॥ ७३ ॥ इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिन्तासमाकुलाः । पठन्त्यहर्निदां शास्त्रं पग्तत्वपराङ्मुखाः ॥ ७४ ॥ वाक्यच्छन्दोनिबन्धेन काव्यारुङ्काग् इोमिताः । चिन्तया दुःस्तिता मूढास्तिष्ठन्ति व्याकुलेन्द्रियाः ॥ ७५ ॥ अन्यथा परमं तत्वं जनाः क्लिइयन्ति चान्यथा । अन्यथा शास्त्रसद्भावो व्याख्यां कुर्वन्ति चान्यथा ॥ ७६ ॥ कथयन्त्युन्मनीभावं स्वयं नानुभवन्ति च । अहङ्काररताः केचिदुपदेशादि वर्जिताः ॥ ७७ ॥ पठन्ति वेद शास्त्राणि बोधयन्ति परस्परम् । न जानन्ति परं तत्वं दवींपाक-रसं यथा ॥ ७८ ॥ झिरो वहति पुष्पाणि गन्धं जानाति नासिका । पठन्ति बेदशास्त्राणि दुल्भो भावबोधकः ॥ ७९ ॥ तत्वमात्मस्थम ज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु मुद्यति । गोपः कुक्षिगते छ।गे कूपे पद्यति दुर्मतिः ॥ ८० ॥ संसारमोहनाशाय शाब्दबोधो नहि क्षमः । न निवर्तेत तिमिरं कदाचिद्दीपवार्तया ॥ ८१॥ प्रज्ञाहीनस्य पटनं यथाऽ-

ಆಡಂಬರ, ಜನರ ವಂಚನೆ, ಆಕಾರ ನಿರ್ಮಾಣ, ನೇಷಭೂಷಣ, ವ್ರತನಿಯ ಮಗಳಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನವು ಅದರ ಮೂಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಸತ್ಸ ಹವಾಸ ವಿವೇಕ ಇವೆರಡೇ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ವಿನಹ ನಾನಾ ದುರ್ಮತಗಳಿಂದ ಬರಲಾರದು. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಸಂಶಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಪ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟು ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಕುಗ್ಗದೆ ಹಂಸದಂತೆ ಸಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿ ಸಬೇಕು. ಅವುತದಂತಿರುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಅದರಿಂದಲೇ ನೋಕ್ಟೆ ॥ ೮೭ ॥ ಮೋಕ್ಟಕ್ಕೆ ವ್ರತಕರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಗುರೂಪದೇಶವು ಮುಖ್ಯ. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಅನುಭವ 20 न्धस्य च द्र्पणम् । अतः प्रज्ञावतां शास्त्रं तत्वज्ञानस्य लक्षणम् ॥ ८२ ॥ इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयं सर्वं तु श्रोतुमिच्छति । दिव्यवर्षस-हस्रायुः ज्ञास्त्रांतं नैवगच्छति ॥ ८३ ॥ अनेकानि च शास्त्राणि स्वल्पायुर्विघ्नकोटयः । तसात्सारं विजानीयात् क्षीरं हंस इवा-म्मसि ॥ ८४ ॥ अभ्यस्य वेदशास्त्राणि तत्वं ज्ञात्वाऽथ बुद्धिमान्। पलालमिवधान्यार्थी सर्वशास्त्राणि संत्यजेत् ॥ ८५ ॥ यथाऽमृतेन तृप्तस्य नाहारेण प्रयोजनम् । तत्वज्ञस्य तथा तार्क्ष्यं न शास्त्रेण त्रयोजनम् ॥ ८६ ॥ न वेदाध्ययनान्मुक्तिन शास्त्रपठनादपि । ज्ञाना देव हि कैवल्यं नान्यथा विनतात्मज ॥ ८७ ॥ नाश्रमः कारणं मुक्तेः दर्शनानि न कारणम् । तथैव सर्वकर्माणि ज्ञानमेव हि कार-णम् ॥ ८८ ॥ मुक्तिदा गुरुवागेका विद्यां सर्वा विडम्बका । काष्ट-भारसहस्रेषु होकं संजीवनं परम् ॥ ८९ ॥ अद्वैतं हि शिवं प्रोक्तं कियायासचिवर्जितम् । गुरुवक्त्रेण लभ्येत् नाधीतागमकोटिभिः 🧐 आगमोक्तं विवेकोत्थं द्विधा ज्ञानं प्रचक्षते । शब्दब्रह्मागममयं पर-ब्रह्मविवेकजम् ॥ ९१ ॥ अद्वैतं केचिदिच्छन्ति द्वैतमिच्छन्ति चापरे । समं तत्वं न जानन्ति द्वैताद्वैतविवर्जितम् ॥ ९२ ॥ द्वे पदे बन्ध मोक्षाय न ममेति ममेति च । ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति प्रमु-च्यते ॥ ९३ ॥ तत्कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या या विमुक्तिदा । आयासायापरं कर्म विद्याऽन्या शिल्पनैपुणम् ॥ ९४ ॥ यावत्कर्माणि दीयन्ते यावत्संसारवासना ! यावदिन्द्रियचापल्यं तावत्तत्वकथा कुतः ॥९५॥ यावदेहाभिमानश्च ममता यावदेव हि । यावत्प्रयत्नवे-गाऽस्ति यावत्सङ्करणकरपना ॥९६॥ यावन्नो समनः स्थैर्य (मनसः स्थैर्य) न या च्छास्त्रचिन्तनम् । यावन्न गुरुकारुण्ये तावत्तत्वकथा कुतः॥९७॥

ಗವ್ಯವಾದ ಸರ್ವಸಮ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವರೇ ಕರ್ವಾದಿಗಳು ಸಾರ್ಥಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಾನಿಷ್ಟ ನಿವರ್ತಕವಾದ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಮೋಕ್ಷಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು ॥೧೦೦॥ ಆಸ್ದರಿಂದ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊನೆಗೆ ಭಯವನ್ನೂ ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ ತೊರೆದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಸ್ಥಿರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಪ್ರಣವಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಯಾವು ದನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವನೋ ಅದನ್ನೇ ಸೇರುವನ್ನು ಈ ನೋಕ್ಷವನ್ನು ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಹ

अध्यायः १६

1

तावत्तपो वतं तीर्थं जपहोमार्चनादिकम् । वेदशास्त्रागमकथा यावत्तत्वं न विन्दति ॥ ९८ ॥ तसात्सर्वप्रयत्नेन सर्वावस्थासुसर्वदा । तत्त्व-निष्ठो भवेत्तार्क्ष्य यदीच्छेन्मोक्षमात्मनः ॥ ९९ ॥ धर्मज्ञानप्रसूनस्य स्वर्गमोक्षफलस्य च। तापत्रयादि सन्तप्तइछायां मोक्षतरोः श्रयेत् ॥१००॥ तसाज्ज्ञानेनात्मतत्वं विज्ञेयं श्रीगुरोर्मुखात् । सुखेन मुच्यते जन्तु-र्घोरसंसारबन्धनात् ॥ १०१ ॥ तत्वज्ञस्यांतिमं कृत्यं श्टणु वक्ष्यामि तेऽधुना । येन मोक्षमवाप्नोति ब्रह्म निर्वाणसंज्ञकम् ॥ १०२ ॥ अंत-काले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः । छिंदादसङ्गरास्त्रेण स्पृहां देहेऽनु ये च तम् ॥ १०३ ॥ गृहात्प्रवजितो धीरः पुण्यतीर्थज-लाप्लुतः । शुचौ विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने ॥ १०४ ॥ अभ्यसेन्मनसा शुद्धं तिवृद्धह्याक्षरं परम् । मनो यच्छेज्जितश्वासो ब्रह्मबीजमविसारन् ॥ १०५ ॥ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसाबुद्धिसा-रथिः । मनः कर्माभेराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्विया ॥ १०६ ॥ अहं ब्रह्म परं धाम ब्रह्माहं परमं पदम् । एवं समीक्ष्य चात्मानमात्म-न्याधाय निष्कले ॥ १०७ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्त-रन् । यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां गतिम् ॥ १०८॥ न यत दांभिका यांति ज्ञानवैराग्यवर्जिताः । सुधियस्तां गति यांति तानहं कथयामि ते ॥ १०९ ॥ निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा अध्या-त्मनित्या विनिवृत्तकामाः । द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखटुःखसंज्ञैगेच्छन्त्यमृढाः पदमव्ययं तत् ॥ ११० ॥ ज्ञानहदे सत्यजले रागद्वेषमलापहे । यः स्नाति मानसे तीर्थे स वै मोक्षमवाष्नुयात् ॥ १११ ॥ प्रौढं वैरा-ग्यमास्थाय भजते मामनन्यभाक् । पूर्णदृष्टिः प्रसन्नात्मा स वै मोक्षमवाष्नुयात् ॥ ११२ ॥ त्यत्तवा गृहं च यस्तीर्थं निवसेन्म-रणोत्सुकः । म्रियते मुक्तिक्षेत्रेषु सवै मोक्षमवाष्नुयात् । ११६ ।। अयोध्या मथुरा माया काशी कांची अवन्तिका । पुरी द्वारावती

ಸಂಗಕಾನು ಸುಖಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ಶಾಶ್ವತ ಪದವಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು ॥ ೧೧೦ ॥ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಅಯೋಧ್ಯಾದಿ ಮುಕ್ತಿಕ್ಟೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಹೊಂದುವನು. ಈ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮವನ್ನೂ ಕೇಳು ವವನೂ ಸಹ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೧೧೫ ॥ ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟರತನಕ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರರೂಪವಾದ ಪಕ್ಷಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಜಂಶು

१३५

क्षेयाः सप्तैता मोक्षदायिकाः ॥ ११४ ॥ इति ते कथितं तार्क्ष मोक्षधर्म सनातनम् । ज्ञानवैराग्यसहितं श्रुत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ११५ ॥ मोक्षं गच्छंति तत्वज्ञा धार्मिकाः स्वर्गति नराः। पापिनो दुर्गतिं यांति संसरंति खगादयः ॥ ११६ ॥ इत्येव सर्वशास्त्राणां सारोद्धारो निरूपितः । मया ते षोडशाध्यायैः किं भूयः श्रोतुमि च्छसि ॥ ११७ ॥ सूत उवाच ॥ एवं श्रुत्वा वचो राजन् गरुडो भगवन्मुखात् । रुताञ्जलिरुवाचेदं तं प्रणम्य मुहुर्मुहुः ॥ ११८ ॥ भगवन्देवदेवेश श्रावयित्वा वचोऽमृतम् । तारितोऽहं त्वया नाथ भवसागरतः प्रभो ॥ ११९ ॥ स्थितोऽस्मि गत सन्देहः रुतार्थोस्मि न संशयः । इत्युक्त्वा गरुडस्तूर्णी स्थित्वा ध्यानपरोऽभवत् ॥ १२० ॥ स्मरणाद्दुर्गतिहर्ता पूजनयज्ञेन सद्वतेर्दाता । यः परया निजभक्त्या ददाति मुक्तिं स मां हरिः पातु ॥ १२१ ॥

> इति श्रीगरुडपुराणसारोद्धारं भगवद्गरुडसंवादे मोक्षधर्मनिरुपणो नाम षोडशोऽध्यायः

ಗಳು ಸಾಧನವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ದುಷ್ಕರ್ಮ ವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ನರಕದಲ್ಲಿ ದುಃಖಪಡುವರು. ದಾನಧರ್ಮ ನಿತ್ಯನೈಮಿ ತ್ರಿಕಾದಿಧರ್ಮವನ್ನು ನಾಡುವವರು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನ ನುಭವಿಸುವರು. ವೈರಾ ಗ್ಯಾದಿಸಹಿತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಎಂಬ ವಿಷಯ. ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಗರುಡನು ಕೈಮುಗಿದು ನಿನ್ನ ವಚನಾನುೃತದಿಂದ ಸಂಶಯ ತೊರೆದು ಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗಿ ಕೈತಾರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧ್ಯಾನತತ್ಪರನಾದನು. ಯಾರು ತನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನೋ, ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸದ್ಗ ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನೋ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನೋ ಅಂಥಾ (ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಎಂದು ಸೂತಪುರಾಣಿಕರು ಶಾನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

> ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗರುಡಪುರಾಣವ್ಯಾಖ್ಯಾ ನದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಹದಿನಾರನೆಯ ಆಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿಯಿತು.

अथ गरुडपुराणश्रवणफलम्

श्री भगवानुवाच - इत्याख्यातं मया तार्क्ष्यं सर्वमेथे स्विदे क्विम् । दशाहाभ्यंतरे श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १॥ इदं चामुष्मिकं कर्म पितृमुक्तिप्रदायकम् । पुत्रवाछितदं चैव परव्रह चुखप्रदम् ॥ २॥ इदं कर्म न कुर्वति ये नास्तिकनराधमाः । तेषां जलमपेयं स्पात्सुरातुल्यं न संशयः ॥ ३॥ देवताः पितर श्चेव नैव पद्यंति तद्ग्रहम् । भवंति तेषां कोपेन पुताः पौताश्च दुर्गताः ॥४॥ बाह्यणाः क्षतिया वैद्याः शूदाश्चेवेतरेऽपि च । ते चांडालसमा क्रेयाः सर्वे प्रेतक्रियां विना ॥ ५॥ प्रेतकल्पमिदं पुण्यं ग्रुणोति श्रावयेच् यः । उभौ तौ पापनिर्मुक्तौ दुर्गतिं नैव गच्छतः ॥ ६॥ मातापित्रोश्च मरणे सौपर्णं शुणुते तु यः । पितरौ मुक्तिमापन्नौ सुतः संततिमान भवेत् ॥ ७॥ न श्रुतं गारुडं येन गयाश्राद्वं च नो कृतम् । वृषोत्सर्गः छतो नैव न च मासिकवार्षिके ॥ ८ ॥ स कथं कथ्यते पुतः कथं मुच्येदणतयात् । मातरं पितरं चैव कथं तार-यितुं श्लमः ॥ ९॥ तस्पात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यं गारुडं किल् । धर्मा-र्थकाममोक्षाणां दायकं दुःखनाशनम् ॥ १०॥ पुराणं गारुडं पुण्यं पवित्नं पापनाशनम् । श्रण्वतां कामनापूरं श्रोतव्यं सर्वदैव हि॥ १३॥

ಪರವಾತ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲೋ ಗರುಡನೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಔರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಿಧಾನವನ್ನು ಹತ್ತುದಿನದ ಒಳಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ವವಾಪಗಳೂ ಹೋಗುವವು. ಈ ಪಾರತ್ರಕರ್ಕ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ೧೨೧ ಯಾವ ನಾಸ್ತಿಕರು ಇದನ್ನು ವಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ವುದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಅವರ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿಯ ಬಾರದು. ದೇವಪಿತ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರ ಮನೆಯನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಂಶವೇ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ॥೪ ॥ ಬಾಹ್ಮಣಾದಿ ಸಕಲವರ್ಣದವರೂ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಚಂಡಾಲರಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಈ ಪುಣ್ಯ ಕರ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದವನು ಕೇಳಿದವನೂ ಕೂಡ ಪಾಪ **ಎಲ್ಲದವನಾಗಿ "ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು" ಹೋ**ದುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೬ ॥ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ದಶಾಹದಲ್ಲಿ ಈ ಗಾರುಡಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕ ಳಿಗೆ ವುಕ್ಕಳಾಗುವುದು. ಯಾವಾತ್ಮನು ಗರುಡಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ವೋ ಸೃಷೋತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ವೋ ವಾಸಿಕವಾರ್ಷಿಕಶ್ರಾದ್ಧ ವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ವೋ ಅವನು ಹೇಗೆ ಮಗನಾಗುವನು ಹೇಗೆ ಪಿತೃಮಾಣ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು. ಹೇಗೆ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿಯಾನು ॥ ೯॥ ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ ದುಃಖವನ್ನು

230

बाह्यणो लभते विद्यां क्षतियः पृथिवीं लमेत् । वैइयो धनिकता मेति शूद्रः शुद्धधति पातकात् ॥ १२॥ श्रुत्वा दानानि देयानि वाच-कायाखिलानि च । पूर्वोक्तशयनादीनि नान्यथा सफलं भवेत् ॥१३॥ पुराणं पूजयेत्पूर्वं वाचकं तदनन्तरम् । स्त्रालंकारगोदानैर्दक्षिणा-प्रिश्व सादरम् ॥१४॥ अर्क्षेश्च हेमदानैश्च भूमिदानैश्च भूरिभिः । पूजयेद्वा-किश्व सादरम् ॥१४॥ अर्क्षेश्च हेमदानैश्च भूमिदानैश्च भूरिभिः । पूजयेद्वा-चकं भक्तया बहुपुण्यफलातये ॥ १५॥ वाचकस्यार्चनैनैव पूजितोऽ इं न संशयः । संतुष्टे तुष्टतां यामि वाचके नात्र संशयः ॥ १६॥

इति श्री गरुडपुराणश्रवणफलम् ।

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ! येषामिंदीवरइयामो हृदयस्थो जनार्दनः । राजानः परिपालयंतु वसुधां धर्मे स्थिताः सर्वदा पृथ्वी कामदुघा भवत्वविरलं वर्षतु काले घनाः । ईर्ष्यामुज्झतु दुर्जनः परगुणेष्वासज्जतांः सज्जनः सत्काव्यामृतवर्षिणी कविमुखे वाणी चिरं नंदतु ॥ श्रीः ॥

॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥

ನೀಗಿಸುವ ಗರುಡ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ॥ ೧೦ ॥ ಈ ಗರುಡ ಪುರಾಣವು ಕೇಳುವವರ ಪಾಪಪರಿಹರಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಕಾಮಿತವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ॥ ೧೧ ॥ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬ್ರಾಪ್ಮಣನು ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಭೂಮಿ ಯನ್ನೂ ವೈಶ್ಯನು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಹೊಂದುವನು. ಶೂದ್ರನು ಪಾಪರಹಿತ ನಾಗುವನು ॥ ೧೨ ॥ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮೊದಲು ಪುರಾಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹೇಳಿದವನನ್ನು ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಣ ಡಕ್ಷಿ ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು. ಅನ್ನ ಚಿನ್ನ ಭೂಮ್ಯಾದಿ ದಾನಗಳಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಬಹು ಪುಣ್ಯಬರುವುದು. ಹೆಚ್ಚೇನು ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಹೇಳಿದವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಪ್ರೀಹರಿಯು ಹೇಳಿದನು ॥ ೧೬ ॥

ನುಂಗಲಂ ಭಗನಾನ್ ವಿಷ್ಣುರ್ನುಂಗಲಂ ಮಧುಸೂದನಃ । ನುಂಗಲಂ ದೇವಕೀಪುತ್ರೋ ಮಂಗಲಂ ಗರುಡಧ್ವಜಃ ॥

್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾ ರ್ಪಣಮಸ್ತು

अद्वैतिच्याहतिहसंहतिः

त्रह्मणोऽशब्दता सत्वे ब्रह्मनिर्गुणता कथम् । ब्रह्मणोऽशब्दताऽसत्वे ब्रह्मनिर्गुणता कथम् ॥ १ ॥ ब्रह्मणो लक्ष्यताऽभावे मानविज्ञेयता स्थिरा । ब्रह्मणो लक्ष्यताऽभावे मानविज्ञेयता स्थिरा ॥ २ ॥ वेदादिपदलक्ष्यत्वे मनोवाक्कर्मता सतः । तत्पदालक्ष्यताभावे मनोवाकर्मता सतः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणो भावतो भेदे भेदेदुर्घटता कुतः । ब्रह्मणो भावतो भेदे भेदेदुर्घटता कुतः । ब्रह्मणो भावतो मेदे मेदे दुर्घटता कुतः ॥ ४ ॥ अवाच्यपदवाच्यत्वे ब्रह्मणोऽवाच्यता गता । भवाच्यपदलक्ष्यत्वे ब्रह्मणोऽवाच्यता गता ॥ ५ ॥ निर्धर्मत्वस्य मिथ्यात्वे रूधर्मत्वं बलाझवेत् । निर्धर्मत्वस्य सत्यत्वे सधर्मत्वं बलाझवेत् ॥ ६ ॥ निर्धर्मत्वस्य सत्यत्वे ब्रह्मणो वाच्यता भवेत् । ७॥

ಕೆಲವು ವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವರು. ಜ್ಞಾನಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಾಗ ನಾನಾರೀತಿಯ ವಿರೋಧವು ತೋರಿ ಬರುವುದು. ಪ್ರಪಂಚ ವನ್ನು ಮಾಯಿಕ ನೆಂದೂ ಒಂದೇ ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಸಾಧಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣ ಗಳ ವಿರೋಧಗಳೂ ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಗಳ ವಿರೋಧವೂ ಬರುವುದು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಲು ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಹೊರಟಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ ಬೇರೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳೆಂಡು ಇವರವಾದ. 'ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೇ' ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವು ಶಬ್ದದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ದೋಷವು ಬರುವುದು. ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ದೋಷವು ಬರುವುದಲ್ಲ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ವೇದ ತಿಳಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನು ವೇದವು ಗುಣಕ್ರಿಯಾದಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿರ್ಗುಣ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ

अमेरे ब्रह्मणोऽम्यसात् वाच्यता तद्वलाझवेत् । भेदेऽपि ब्रह्मणोन्यस्मात् वाच्यता तद्वलाद्भवेत् ॥ ८ ॥ मिथ्यात्वस्यहि सत्यत्वे सर्वस्मिन् बाध्यता कुतः । मिथ्यात्वस्य हि मिथ्यात्वे सर्वस्मिन् बाध्यता कुतः ॥ ९॥ भाविबाधकशंकायां मिथ्यात्वं निश्चितं कुतः । तच्छंकाया अभावे तु मिथ्यात्वं निश्चितं कुतः ॥ १०॥ बाधकस्य तु मिथ्यात्वे प्रपंचे बाध्यता कुतः । बाधकस्य तु सत्यत्वेप्रपंचे बाध्यता कुतः ॥ ११ ॥ अद्वैतत्य तु सत्यत्वे हण्द्वैतं न च तिष्ठति । अद्वैतस्य तु मिथ्यात्वे हयद्वैतं नैव तिष्ठति ॥ १२ ॥ मिथ्यावादि श्रुतेः सत्वे नस्यात्सर्वस्य बाधनम् । मिथ्यावादिश्रुत्यसत्वे न स्यात्सर्वस्य बाधनम् ॥ १३ ॥ वेदोक्तस्य च मिथ्यात्वे मते वैदिकता कुतः । वेदोक्तैकस्य सत्यत्वे बौद्धेऽवैदिकता कुतः ॥ १२॥ असतश्चाप्रतीतत्वे न स्यादस्माद्विलक्षणम् । असतश्चवतीतत्वे न स्यादसाद्विलक्षणम् ॥ १५॥

ಪ್ರಸಂಚನೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ನಿುಥ್ಯಾಕ್ಷವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಈ ನಿುಥ್ಯಾತ್ವವು ಸತ್ಮವಾದರೆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮಿಥ್ಯಾಕ್ಷವು ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಪಂಚವು ಸುಳ್ಳು ಎಂಬ ವಾದವು ಹೋಯಿತು. ಈ ಮಿಥ್ಯಾ ತ್ಪವು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ಪವು ಇಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ವಿರುದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ಪ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ದೇವರು ಸತ್ಯ, ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ವಸ್ತ್ರದ ಅಭಾವ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವೆಸ್ತ್ರವು ಇದೇ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿ ಸುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಶಂಚ ಇದೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದು. ಆಗ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯತ್ಪವಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳು ವಿರುದ್ಧ ಗಳಾದ್ದ ರಿಂದ ಅವರಿಗೆಸಂವ್ಮುತಗಳಾದ ವಿಷಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ೫೯೫

॥ ಶ್ರೀ ಹರಿಃ ಪ್ರೀಯತಾಂ ॥

ಶುದ್ಧಿ ಪತ್ರಿಕೆ

ಅತುದ್ಧ	ತುದ್ದ	ಸುಟ	ಶ್ಲೋಕ
लालाकुलं	लालाऽऽकुल	પ્	રવ
क्षुत्तडभ्यां	क्षुत्तृड्भ्यां	Ę	કર
निजना	निर्जना	B	૪૫
स्क्रघौ	स्कंघौ	U	42
द्वादश	द्वादशं	د	48
कंटक	कंटकै	९	يع
विस्तीणा	विस्तीर्णा	१०	३६
साहस्रः	साहस्रैः	११	રષ
गच्छति	गच्छंति	१२	३२
पूर्वदैहिकम्	पौर्वदेहिकम्	१३	સ ર
जगमः	जगमः	१ उ	લર
विश्रम्य	विश्राम्य	१५	६२
राज्य	राज्यं	१६	६३
विज्ञानति	विजानंति	१९	१०
दडहरतं	दंडहरतं	२०	१२
ಕೊರೆದಾಡೆ	ಕೋರೆದಾಡೆ	२१	೧೭
लोहयष्टिमिः	लोहयप्रिभिः	२२	३८
ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರಿ	ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ	२३	င့ မွ
ນຕັ້	బద్దు	२४	೪೭
वाऽस्ये च	वाऽऽस्ये च	રષ્ઠ	فرقع
11 3 11	॥ १५ ॥ ।	२८	۶
ಕೊಟ್ಟದನ್ನು	ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು	२८	೧೮
पतिता	पतितान्	30	३ १
कन्वा	कन्या	રેઝ	ε
निरूपण	निरूपणो	80	१२ पंक्ति
ಇ ಷ ರ	ಇಷ್ಟರ	૪ર	ිජ
ಸಂರ್ಗಸ	ಸಂಸರ್ಗ	୪ୡ	४०
पपिानः	पापिनः	२७	કર
ಹೊಂದಿದರುವ	ಹೊಂದದಿರುವ	୪७	ଟ ୁ ଅ
श्र्णुष्ववा	श्र्णुष्वाव	84	ખ

	ತವಸ್ಸು	ષર	ಳಲ
ತಪಃಸ್ಸು		ધદ	११
साद	सदा	ۥ	೩ ೨
ి	ಶ್ರೇಷ್ಠ	€ ●	ર ષ
तृष्यंति	तृप्यंति	દ્વ	୧୦
ನೊಾ	ನೋಡು	-	९१
मंत कम्	मनंतकम्	हण	FF
ພນຽ	ಒ ಬ್ಬರಿ	ह्७	
ಪದಾರ್ಥದನ್ನು	ಪದಾರ್ಥ ವನ್ನು	हर	೧೧೨
कब्ठगतै	कंठगते	88	રષ
अच्छगरा अच्यायः ८	अध्यायः १•	৩ৎ	१ पंक्ति
ವುಗುವನು	ವುಗುವನ್ನು	دى	૯ ર
	स्वल्पाम	دد	२००
स्वल्गम		રષ	23
ಶಾದ್ದ	ಶ್ರಾದ್ಧ 	९८	೩೮
ವೈವಾಹ್ಮನ	ವೈವಾಹ್ಯೇನ	ूट १०३	ाह पंक्ति
ಹನ್ನೊಂದನೇ	ಹನ್ನೆ ರಡನೇ	-	५१
विधीयत	विधीयते	२०८	
यत	यते	२०८	48
मजसु	मजासु	१२६	६२
د <i>و</i>	८३	ৼৼ৽	८६
स्त्रालंकार	वस्त्रालंकार	१३८	१४
হার্য	ಪಾಪ	१३८	00
	दुर्रुभो	१३३	ওৎ
दुलभो	ुल्म पठलं	१३३	८२
पटनं	NOW	• • •	

٠<u>۴.</u>

٤...

ಕಾಪು ಹೆಯೆಗ್ರೀವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ

ಸಂಗೃಹೀತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳು:___

1) ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತನುತ್ವ ನುತ್ತು ವಾಯುಜೀವೋತ್ತನುತ್ವ.

2) ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾದರ್ಶ (ಪೂರ್ವಭಾಗ)

3) ಋಗ್ವೇದೀಯ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂ

4) ದೇವಪೂಜಾ ಸದ್ದತಿ.

5) ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟ್ರಮೀ ವ್ರತ.

6) ತುಲಸಿ ಪೂಜಾ ನಿಧಿ.

7) ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಕನಚ.

8) ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾನ್ಟೋತ್ತರೆ.

9) ಬ್ರಹ್ಮವಾರಸ್ತೋತ್ರದ ಅರ್ಥಾನುವಾದ.

10) ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಅರ್ಥಾನುವಾದ.

(ಅದ್ವೈತವ್ಯಾಹತಿಸಂಹತಿ ಸಹಿತ)

ನುುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಇರುನ ಪುಸ್ತಕಗಳು:

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ, ವೈದಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಧಾರ್ಮಿಕಪುಸ್ತಕಗಳು.